

50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

50TH ANNIVERSARY OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

"СУЧАСНЕ ЗАВЖДИ НА ДОРОЗІ
З МИНУЛОГО В МАЙБУТНЄ"
(О. Довженко)

"THE PRESENT IS ON THE WAY
FROM THE PAST TO THE FUTURE"
(A. Dovzenko)

**П'ЯТЬДЕСЯТЬ ЛІТ
1925 — 1975**

**ПАМ'ЯТКОВА КНИЖКА XVII КОНВЕНЦІЇ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

29 ЛИСТОПАДА — 1 ГРУДНЯ 1974 РОКУ
НЬЮ-ЙОРК, НЬЮ-ЙОРК

**FIFTY YEARS
1925 — 1975**

**XVII CONVENTION
OF THE UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

NOVEMBER 29 — DECEMBER 1, 1974
NEW YORK, NEW YORK

Видавнича Комісія: *Марія Барагура, Євгенія Єнсєн,
УЛЯНА ЛЮБОВИЧ, Мирослава Савчак*
Мовна редакція текстів: *Наталя Лівницька Холодна*

Обкладинка: *Таня Кравців*
Cover by *Tania Krawciw*

Editorial Committee: *Maria Barahura, Eugenia Jensen,
Myroslava Sawchak, ULIANA LIUBOVYCH.*

ДОРОГІ СОЮЗЯНКИ!

Маль. П. Андрусів

Волею Божою завершується 50-ліття нашої організації. За тих п'ятдесят років пережили ми багато радісних і піднесених хвилин, зазнали розчарувань і невдач. Спільно служили ми нашій великій ідеї допомоги Батьківщині, вкладаючи в нашу організацію свою працю, свій талант і свою силу. Наш вклад у життя нашого поселення у США дуже поважний. Але й нам він допоміг, бо створив з нас патріоток-громадянок.

У наше 50-ліття звертаюсь до Вас, дорогі співробітниці давніх літ. Разом з Вами клала я основи під будову нашої організації, разом з вами перейшла через трудні часи депресії і війни. Разом з вами радію, що ми дожили цієї вродливої хвилини! Я вдячна вам за підтримку у трудних часах і зрозуміння наших цілей — без того не були б ми розбудували цієї нашої жіночої твердині.

А й вам, молодші союзьанки, мій щирий привіт! Радію, що продовжуєте розпочате діло, знаходите нові способи праці і здобуваєте вплив у нашій громаді. Завдяки вам цей наш ювілей буде справжнім святом українського жіноцтва. Щастя Вам, Боже!

*Олена Лотоцька
почесна голова СУА*

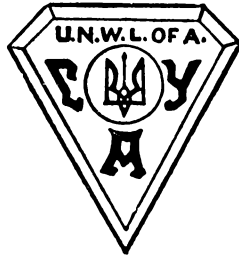
ВІТАЄМО У 50-ЛІТТЯ!

У днях 13-15. листопада 1948 р. з ініціативи Союзу Українок Америки громадських діячок в Європі відбувся у Філядельфії Світовий Конгрес Українського Жіноцтва. Українські жінки, які Божою волею опинились у вільному світі, подали свій рішучий голос в обороні поневоленої Батьківщини, а для об'єднаної координованої дії створили Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), яка недавно відзначила своє 25-ліття. З початкового гурта восьми жіночих організацій СФУЖО об'єднала тепер 19 складових організацій на 4-ох континентах.

Цей осяг, що майже 20 років випередив постановня СКВУ, завдячуємо в великій мірі тісній співпраці ініціаторок Конгресу. Між ними вирізнявся Союз Українок Америки своїм великим вкладом праці, який в особі Олени Лотоцької дав нам довголітню діючу заступницю голови, а тепер почесну голову СФУЖО. Видатною була також фінансова підтримка і інформаційна площина у "Вістях СФУЖО" в журналі СУА "Наше Життя".

З подивом слідкуємо за всебічним розвитком Союзу Українок Америки, що згуртував у своїх рядах численний актив українського жіноцтва Америки. Вітаємо СУА з його 50-літтям і віримо, що й надалі вклад СУА у працю Світової Федерації Українських Жіночих Організацій буде такий же успішний. Щастя Вам Божє, у вашій відповідальній праці!

*Стефанія Савчук
голова Світової Федерації
Українських Жіночих Організацій*

Українське жіноцтво, яке об'єдналося в 1925 році під прапором Союзу Українок Америки, працювало над своїми завданнями з посвятою і жертвенністю. Членки нашої організації відзначають п'ятдесятилітній ювілей з почуттям виконаного обов'язку.

Справжніми ювілятками є ті, що п'ятдесят років тому поставили міцні підвалини під будову нової організації. Тим жінкам, які вложили так багато труду для загального добра, а яких не багато зосталося в живих, — честь і слава!

Після другої світової війни, нова хвиля вигнанців з рідної землі причалила до берегів Америки. Жінки включилися в ряди СУА і приєдналися до дружньої співпраці. Багато з них мало за собою довголітній досвід у громадській праці на рідних землях і вони причинилися до дальшого росту організації. Між ними були такі, що свою службу для народу почали тоді, коли постав СУА. Деякі з них не діждалися ювілею.

У пошані згадаймо тих, які від нас відійшли і залишили по собі світлу пам'ять добрих громадянок, а також тих, що колись трудилися, а сьогодні навіть їхні імена пішли в забуття і залишилися лиш нерозпізнані обличчя на пожовклих знімках. Наша вдячність для тих відомих і невідомих жінок доброї волі, що творили й розбудовували Союз Українок Америки і гідно заступали ім'я української жінки — громадянки поза межами батьківщини.

У многогранній праці впродовж довгих років були світла й тіні, успіхи й невдачі. При оцінці слід брати до уваги важкі обставини і перепони, що їх доводилося зустрічати на кожному кроці. Брак рідного ґрунту утруднює громадську працю, часто ставить у сумнів її потребу й доцільність. Українське поселення у постійному русі, великі громади розпоршуються, простори ускладнюють зв'язок. Багато з тих, хто стоїть в організованих рядах, поборює труднощі і добивається успіхів.

Рушійною силою, що згуртувала українське жіноцтво в Америці була любов до рідного краю, духовий зв'язок з батьківщиною надавав напрям праці. СУА не тільки спішив з матеріальною допомогою жертвам насильства у поневоленій Україні, але доводив до відома світу вісті про беззаконні вчинки окупантів. По другій світовій війні об'єднані українські землі опинились під пануванням жорстокої Москви. Залізна заслона перервала виміну думок і співпрацю з жіноцтвом України. Однак ніяка заслона не може вбити почуття єдності з рідним народом, із сестрами, що в неволі.

Клонимо голову перед тінями тих, що зложили у жертві за волю України своє життя. Наші серця і думки з тими, хто в тюрмах, на засланні, з тими, що страждають, змагаючись у нерівній боротьбі.

Цілі, що їх поставив перед собою Союз Українок Америки на початку свого існування, ще більш актуальні сьогодні.

На порозі ювілейного року збираємо всі сили, щоб розбудувати і зміцнювати український бастион за океаном, ширити правду про Україну і ставати в обороні її права до свободи і самовизначення.

Іванна Рожанковська

П'ятниця, 29. листопада 1974 р.

Година 10-та:

Привіт — Олександра Кіршак — Голова Конвенційного Комітету

Святочне відкриття — Лідія Бурачинська, Голова СУА

Покликання Почесної Президії

Звіт реєстр. Комісії

Вибір Ділової Президії

Проголошення Комісій: Верифікаційна (протокол), Резолюційна, Організаційна, Фінансова, Культ-Освітня, Мистецька, Виховна, Суспільна Опіка, Зв'язків, Пресова. Ухвалення і висилка привітальних і інших телеграм.

Звіти:

Голови СУА

Фінансовий Звіт

Звіт Контрольної Комісії

Година 1-ша:

Обід у честь Голови. Ведуча — Оксана Рак: голова Окружної Ради Нью-Йорк, голови Окружних Рад — почесні гості.

Година 2 — 4:

Запити до звітів (в порядку звітування).

Абсолюторія

Година 4 — 5:

Промова — "50-ліття СУА" — Стефанія Пушкар

Відзначення Відділів, заснованих 40 років тому

Година 7-ма:

Виставка Жіночої Творчості 64 Відділу

Гостина у заряді Відділів Округи Нью-Йорк в домівці СУА при 108 Друга Евню

Субота 30. листопада 1974 р.

Година 9 — 11 рано:

Наради Комісії
Конференція англomовних Відділів

Година 11 — 12.30:

Звітування Комісії

Година 12.30 — 2:

Перерва на обід

Година 2 — 3:

Доповідь "Перспективи на майбутнє" Н. Дейчаківська

Година 3 — 5:

Вибори Головної Управи

Година 7-ма:

Бенкет
У програмі бенкету:
Відкриття — голова Конвенційного Комітету — Олександра Кіршак
Слово "У 50-ліття":
Іванна Рожанковська
Анастасія Вокер
Іменування почесних і відзначення довголітніх членок
У мистецькій частині виступ співачки Іванки Мигаль
і поетки-сатирика Зої Когут

Неділя, 1. грудня 1974 р.

Година 8 рано:

Богослужба

Година 10-та рано:

Панель:
1. Нема сьогодні без вчора і завтра — д-р Іванна Ратич
2. Наша позиція в громаді Марія Даниш
3. Фінансова перебудова у практиці — Мирослава Савчак
Відчитання і схвалення резолюцій

Година 1 — 2:

Перерва на обід

Година 2-га:

Схвалення статуту

Година 5-та:

Закриття Конвенції

CONVENTION PROGRAM

Friday, November 29, 1974

10 a.m.:

Welcoming Adress — Alexandra Kirshak, Convention Committee Chairman
Ceremonial Opening of Convention — Lydia Burachynska President UNWLA
Announcement of Honorary Presidium
Registration Committe Report
Election of Convention Presidium
Announcement of Convention Workshop Committees
Verification (minuted), Resolutions, Organization, Finance, Culture, Arts, Education,
Social Welfare, Public Relations, Press
Greetings and telegrams from the Convention

Reports: Presidential
Financial
Auditors

1 p.m.:

Luncheon in honor of the President of U.N.W.L.A.
Hostess — Oksana Rak, Chairman of New York Regional Council
Regional Council Chairmen — Honorary Guests

2 — 4 p.m.:

Questions on reports
Audit Committee motion

4 — 5 p.m.:

Address "The 50th Anniversary of UNWLA" — Stefania Pushkar
Honoring of oldest Branches

7 p.m.:

Art Exhibit of Ukrainian Women Artists — Br. 64
Reception by Branches of N.Y. Region (108 Second Ave)

Saturday, November 30, 1974:**9 — 11 a.m.**

Committee Workshops
 English-speaking Branches Workshop

11 — 12:30:

Workshop Reports

12:30 — 2 p.m.:

Lunch

2 — 3 p.m.:

Address "Perspectives for the Future" — Nadia Dychakiwska

3 — 5 p.m.

Election of officers

7 p.m.:

Banquet

Program:

Welcoming Address — Alexandra Kirshak Convention Committee Chairman

On the 50th Anniversary

address Ivanna Rozankowsky

address Anastasia Volker

Announcement of Honorary Members

Honoring of pioneer members

Ivanka Myhal — Metropolitan Opera Mezzo Soprano

Zoya Kohut — poetess

Sunday, December 1, 1974:**8 a.m.:**

Church attendance

10 a.m.:

Panel:

There is no Today without Yesterday and Tomorrow — D-r Ivanna Ratych

UNWLA's Standing in the Community — Maria Danysh

The Financial Policy of UNWLA — Myroslava Sawchak

Resolutions

Report and adoption

1 — 2 p.m.

Lunch

2 p.m.:

Adoption of revised Bylaws

5 p.m.:

Close of Convention

У 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ (Нарис історії)

Напередодні

Українське жіноцтво в Америці доволі рано пробудилося до громадського життя. Вже в 1897 р. маємо вістку у "Свободі" про те, що в червні т.р. створено в Джерзи Сіті жіноче Товариство св. Ольги. Спонуку до того дав місцевий парох о. Іван Ардан. Вже вневдовзі створено філії товариства при парафіях у Нью-Йорку, Брукліні і Блумфілді. У них гуртувались дівчата, які недавно прибули з краю. Своїм змістом ці товариства мало різнилися від сестрицтв, хіба тільки віком своїх членок.

У ювілейному числі "Свободи" з 26. травня 1904 р. появився заклик Наталії Кобринської й Євгенії Ярошинської до жіноцтва в Америці, яким вони заохочували до активної участі у громадському житті. Вже 4. червня 1905 р. відбулося в Нью-Йорку жіноче віче. На ньому Емілія Струтинська, Анна Курило і Н. Констанкевич насвітлили справу створення жіночої організації. Та до того в тому часі не дійшло. Мабуть, справа ще не знайшла зрозуміння. Та під час наших визвольних змагань постав у Чикаго Союз Українських Жінок з відділами у Дітройті, Нью-Йорку і Клівленді. Навіть вийшло кілька чисел жіночого часопису п.н. "Рання Зоря". Одначе ця спроба не втрималася, бо з поразкою наших визвольних змагань це занепало, як багато інших починів.

Перші кроки (1925-1932)

Хоч Український Жіночий Союз перестав існувати, проте жіноцтво відчувало потребу своїх товариств, де воно могло б себе громадськи проявити. Згодом у кожному більшому скупченні творились чи то Жіноча Громада, чи то Жін. Секція Укр. Дем. Клубу чи то Жіноча Січ. Ще не було в них тяги до об'єднання, але треба було лиш невеликого поштовху, щоб до того дійшло.

Такою спонукою став Конгрес Міжнародної Жіночої Ради, що відбувся у 1925 р. у Вашингтоні. Тоді ще Українська Національна Жіноча Рада в Європі була її членом і вирядила Ганну Чикаленко-Келлер з Німеччини на цей Конгрес. Жіночі товариства США й Канади зібрали фонди, щоб покрити кошти її дороги. Членом української делегації стали крім неї — Олена Лотоцька і Юлія Ярема з Нью-Йорку. Повернувшись із Конгресу, ці пані зложили звіт зі своєї участі в ньому перед українською громадою. У своїй промові Ганна Чикаленко-Келлер висловила думку, що треба би створити тут центральну жіночу організацію. Незабаром зійшлися представниці жіночих товариств на нараду і так постав Союз Українок Америки. На чолі його станула Юлія Шустакевич, але по кількох місяцях уступила, й її місце зайняла Юлія Ярема. До першої Управи ще належали — Олена Лотоцька як секретарка, Катерина Шутак як касирка. Об'єднались тут — Жіноча Громада з Нью-Йорку, Жін. Т-во з Честер, Па, Жіноча Поміч, Жін. Секція Укр. Дем. Клубу з Нью-Йорку і Т-во ім. Ольги Басараб із Ньюарку.

При укладанні статуту провід СУА зачерпнув основні засади зі статуту Союзу Українок у краю, одначе методикау праці опер на практиці американських жіночих організацій.

Першою нагодою до спільного виступу стала виставка американського товариства у 1926 р. у готелі Астор. Хоч новозаснована організація ще не мала зв'язків, проте допомогла тут краса виробів нашого народнього мистецтва і членки СУА могли

виставити їх. Слідували інші події, що дальше активізували нашу організацію. Це було в 1927 р. 40-ліття літературної творчості Ольги Кобилянської, для якої членство СУА збрало ювілейний дар. У 1928 р. Прикарпаття потерпіло від жахливої повені і Союз Українок Америки перевів велику допомогу акцію. У 1929 р. громадська діячка Олена Кисілевська об'їхала українські осередки США й Канади і заохотила жіноцтво до громадської праці. На вістку про "паціфікацію" Галичини у 1930 р. при СУА заснувався Медично-Допомоговий Фонд під проводом др. Неонілі Пелехович-Гайворонської, що переводив збірки на користь потерпілих.

Впродовж тих літ творились у Нью-Йорку й околиці нові Відділи. Коли в 1931 р. голова СУА Юлія Ярема уступила, провід обняла Олена Лотоцька. Тоді вже було 17 Відділів СУА. В Управі СУА виринула думка скликати Жіночий Конгрес, що дав би перегляд осягів молоді організації. Він відбувся в днях 28-30. травня у Нью-Йорку. Стягнув велику кількість жіноцтва з США, а навіть із Канади і в доповідях і дискусіях висунув ряд молодих громадських діячок. Це були — окрім голови О. Лотоцької — Стефанія Абрагамовська, Маруся Бек і інші. На бенкеті промовили чільні американські гості, представниці Нац. Ради Жінок Америки і Міжнар. Ліги Миру і Свободи і американська письменниця Фенні Гирст.

У цих семи роках, завершених Жіночим Конгресом, покладено підстави для дальшого розвитку. Перші гурти вросли в силу і притягнули до себе те, що було розкинене й несвідоме. А провід теж дозрів, зрозумівши засоби міцного гуртування і нав'язування зав'язків із американським суспільством. Це був дуже успішний початковий етап.

Широким руслом (1933-1943)

Це десятиліття позначено різними замітними подіями, як у внутрішній праці СУА, так і у взаєминах із громадським і політичним світом. Розпочалось воно Світовою Виставкою в Чикаго (1933). Ще давніше провід СУА замовив збірку народнього мистецтва в кооперативі Українське Народне Мистецтво у Львові. Збірка вишивок, тканин і дереворізьби прибула на час вистави. Її поповнено пізнішими закупами в 1938 і 1939 рр. На домагання Відділів СУА збірка об'їхала всі наші осередки й окрім того була виставлена на американських виставках того роду.

Членство було пов'язане з рідним краєм живим зв'язком. Це засвідчили різні події того часу. Першою з них було створення Всесвітнього Союзу Українок у днях 12-14. жовтня 1937 р. у Львові. У ньому об'єднались через своїх представниць жіночі організації різних земель України й еміграції, а в нарадах ВСУ взяла участь Олена Штогрин, членка Гол. Управи СУА, вона ж увійшла до Гол. Управи ВСУ. Другою подією, що заважила на змісті праці СУА, було проголошення Карпатської України. У рр. 1938/39 Союз Українок Америки провів грошову збірку і вислав привітальні телеграми. Провід СУА утримував контакт із Українським Жіночим Союзом у Празі і допомагав біженцям після окупації Карпатської України.

Велику увагу звернено в тому етапі на внутрішнє упорядкування організації. Придбано домівку в Нью-Йорку, виготовлено відзнаку, заплановано бюджет Централі. Дня 6. травня 1935. р. заінкорпоровано Союз Українок Америки. Та найбільше новин заіснувало в організаційній ділянці. Потреба спільних виступів у різних осередках довела до творення Окружних Рад і такі постали у Дітройті (1938), у Філядельфії (1938) і в Нью-Йорку (1940). Перегляд праці подавали на Окружних З'їздах. Перший такий з'їзд відбувся у 1938 р. в Дітройті.

І в культ.-освітній ділянці виявилась певна ініціатива. Членство відчуло потребу самоосвіти, і в тій цілі введено просвітні сходи. Їх темою були визначні постаті нашої історії, літературні твори, актуальні події. Розуміючи вагу нашого народнього мистецтва, округа Дітройту придбала в рідному краю невелику збірку строїв, якою користувалась при виставках.

Вже виринала потреба свого пресового органу. У рр. 1934/35 Головна Управа СУА користувалась сторінкою у журналі "Жіночий Світ", що його видавала Маруся Бек. Однак це не тривало довго, тому в 1939 р. заключено з редакцією "Америки" умову щодо сторінки "Вісті СУА", яка мала появлятися раз у місяць під редакцією Олени Лотоцької.

При постійному рості СУА виринали також ідеологічні проблеми. У тому часі советофільські одиниці старались вносити свої пропагандивні гасла в наші організації. Однак членство СУА не допустило до якогонебудь впливу. Більше заважило на дії СУА створення жіночої організації з націоналістичною програмою — Українського Золотого Хреста. Якась частина жіноцтва перейшла туди. Однак широкі маси членства залишились у рамках СУА. Вони виростили під впливом ідей СУА на громадських діячок і були віддані своїй організації.

Та і всередині організації позначилось певне розходження. До СУА входили вже в Америці народжені молоді жінки. Вони гуртувались в окремих Відділах і шукали своїх окремих завдань. Дня 16. квітня 1941. р. вони провели в Нью-Йорку з'їзд, на якому поставили свої вимоги до програми СУА.

Праця СУА спрямована тільки на допомогу українським установам тут і в рідному краю, їх не вдоволяла. Вимагали більше англомовного матеріалу й участі в американському житті.

Провід СУА пам'ятав у цьому етапі також про оборону українських інтересів. Для ознайомлення американського світу з винищенням українського народу при допомозі голоду видано в 1933 р. інформаційну летючку, що її членки мали висилати своїм конгресменам. Це й дало свій вислід, коли конгресмен Копелман поставив у Конгресі запит відносно голоду.

Вдруге виступив Союз Українок Америки перед американським світом, коли весною 1938 р. польська влада розв'язала Союз Українок у Львові. Тоді то влаштовано заходами СУА громадські віча у Нью-Йорку, Дітроїті і Філядельфії, де промовці з'ясовували і п'ятнували цей вчинок, а в висліді нарад висилано телеграми до Ліги Націй у Женеві, до держ. секретаря у Вашингтоні і до прем'єрів Англії і Франції.

З вибухом другої світової війни американські українці скликали Конгрес, що відбувся 24. травня 1940 р. у Вашингтоні. У комітеті підготовки були представниці СУА, а в самому Конгресі взяло участь кількадесят делегаток Відділів СУА. Тоді то створено Український Конгресовий Комітет, як постійну громадсько-політичну централю українців у США. Союз Українок Америки став її співтворцем і зайняв місце в Управі.

Знов трапилась нагода оборони українських інтересів. До Америки дійшли вістки про жахливі наслідки большевицької окупації в Галичині й Волині. Тоді Провід СУА вистосував листа до през. Рузвелта, яким змалював ту ситуацію і просив його за інтервенцію в обороні многострадального українського народу.

Дня 11. листопада 1941 р. през. Рузвелт проголосив заклик до населення Америки з заохотою допомогти Американському Червоному Хрестові. Відділи СУА відгукнулись на це домагання тим більше, що зі вступленням Сполучених Штатів Америки у війну, українців покликано до війська. Відділи СУА стали членами АЧХ, переводили збірки під церквою, шили білля й виконували іншу допоміжну роботу.

Поволі наближалась дата 15-ліття СУА й Провід постановив це відзначити. Це сталося 3. березня 1940 р. на святочній вечері у Нью-Йорку. Вагу цього ювілею підкреслило те, що Гол. Управа постановила видати ювілейну книжку. Її опрацював окремий комітет, який дав перегляд 15-літньої праці та й огляд праці всіх українських жіночих організацій у світі.

І так добігав до кінця цей етап праці СУА. Впродовж 10 літ відбулося п'ять Конвенцій: — II. у Нью-Йорку (26-27. травня 1935), III. у Філядельфії (29-30. травня 1937), IV. у Нью-Йорку (27-28. травня 1939), V. у Нью-Йорку (30-31. травня 1941) і VI. у Нью-

Йорку (4-6. вересня 1943). Замітною подією V-ї Конвенції було посвячення прапору, що його довершив Архиепископ Іван Бучко, який прибув тоді до Америки.

На II. Конвенції СУА обрано головою Анастасію Ваґнер із Джерзи Ситі, яка провадила СУА аж до 1939 р. Тоді то на IV. Конвенції обрано головою Анету Кмець із Йонкерсу, народжену в Америці. Вона також очолювала СУА впродовж двох каденцій. В часі VI. Конвенції ухвалено перенести осідок Централі до Філядельфії. Головою СУА стала Олена Лотоцька. Почесними головами у тому етапі обрано Анастасію Ваґнер і Юлію Ярему. Так закінчився цей етап у розбудові Союзу Українок Америки. Він виявив багато ініціативи в упорядкуванні і скріпленні організації. Виказував три діючі Окружні Ради і поверх 40 Відділів, у тому кілька молодечих. Членство було охоче і працездатне, готове до більших потягнень.

На новому осідку (1943-1953).

Провід СУА перейняв новий гурт жінок, що взявся з повною енергією до праці. У січні 1944 р. появилось перше число "Нашого Життя". Першою редакторкою була Клявдія Олесницька, по двох роках перебрала ведення часопису Олена Лотоцька. Молоде членство забезпечило собі кілька англомовних сторінок, що їх представниці редагували. Довгі роки "Наше Життя" було єдиним українським жіночим часописом у вільному світі.

В міру того, як наближалась до закінчення II світова війна перед українською громадою виринали нові завдання. Коли в 1944 р. створився у Філядельфії Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет, Союз Українок Америки закликав Відділи вступити в члени ЗУАДКомітету та складати свої пожертви на його допомоговий фонд. Співпраця з ЗУАДКомітетом широко розгорнулась. Це було — пакування і висилання одягу, висилка афідавітів, приймання і вміщення скитальців. У Нью-Йорку, де була головна висилкова станиця ЗУАДКомітету, створилася його Жіноча Секція, яка цілими роками провадила цю роботу. Її очолювала Іванна Бенцаль, голова Окр. Ради СУА, а між співробітницями головне ядро творили членки СУА.

Але допомогу скитальщині Союз Українок Америки провадив також через Об'єднання Українських Жінок у Німеччині і Союз Українок Австрії. Відділи СУА опікувались дітьми і хворими в різних таборах, а для переведення грошових збірок створено при Централі СУА Фонд Мати й дитина.

Та найкращим виявом цієї допомогової акції стало *переселення вдів*. У тому часі вдів із дітьми переселенці установи не брали до уваги, вважаючи, що їм трудно буде влаштуватись на мешкання і працю. Тому Союз Українок Америки створив у 1949 р. у Філядельфії гуртожиток, в якому ті родини знаходили захист на перший час. Впродовж 1950-51 рр. переселено в такий спосіб 150 осіб.

Але не тільки допомоговими справами були зайняті провід і членство СУА. Це був час різних політичних акцій в обороні скитальців. На Мирову Конференцію у Сан Франціско (1945 р.) Союз Українок Америки вислав на руки американської делегації меморандум у тій справі. До конгресменки Клер Бут Лус звернувся двічі. Раз з нагоди її оборони інтересів Польщі у Конгресі (3. травня 1944 р) а вдруге з подякою за оборону скитальців у Конгресі (24. листопада 1945 р.)

Зовнішні взаємини СУА закріпились також вступленням у члени Ген. Федерації Жіночих Ключів, могутньої американської організації. Це сталося в 1948 р. і вже в 1949 р. Олена Лотоцька була представлена на їх Конвенції у Бостоні. Ген. Федерація підкреслила, що це перша етнічна жіноча організація, яку вони прийняли в члени. А в 1952. р. вдалося Союзові Українок Америки стати членом Національної Ради Жінок Америки, найстаршої і найбільш шанованої американської організації.

Але й у внутрішньому напрямі Союз Українок Америки розбудувався. Активізувалась молодь, і в тому часі вже було 12 Молодечих Відділів СУА. На VII.

Конвенції СУА у 1945 р. відбулось форум Молодечих Відділів під проводом Меланії Мелянович, на яку воно висунуло концепцію своєї програми. У кількох доповідях молоді членки поставили вимогу пізнання української культури, виховання дітей у пошані до своєї спадщини, кращої інформації про Україну в американській пресі. З Ювілейного Дару, що його членство зложило у 20-ліття, створено стипендійний фонд. З нього мали діставати підтримку студентки музики, журналістики й медицини.

На тій же Конвенції ухвалено новий статут, що був виданий окремою книжечкою. Впроваджено як новий організаційний засіб — об'їзду Голови по Відділах. Вперше провела її Олена Лотоцька восени 1944 р. і від того часу це було проведене кожної каденції. У 2-ступенній системі це давало можливість зустрічі голови з широкою масою членства.

Поволі зарисувався перед Проводом СУА ще один почин, що мав стати цілим етапом нашого жіночого руху. Це було скликання Світового Жіночого Конгресу. Свою участь прирекли канадійські жіночі організації, врешті прибула делегація Об'єднання Українських Жінок Німеччини. Українські Жіночі Організації, що постали були в інших країнах (Бельгія, Англія, Аргентина) прислали свої привітання і повновасті. З'їзд пройшов величаво у днях 12. і 13. листопада 1948 р. у Філядельфії. У резолюціях СКУЖ ствердив, що праця жіночих організацій на рідних землях перекреслена і жіноцтво розсіяне в різних країнах. Для збереження своєї спільноти і молодого покоління в ній, воно повинно скріплюватись організаційно, плекати духові цінності, інформувати чужинецький загаль про Україну і її змагання.

Та найбільш конкретним виявом порозуміння стало створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Таке світове об'єднання стало конечним в обличчі розселення, що стануло перед еміграцією. Воно мало вже свою традицію у Всесвітньому Союзі Українок в 1937 р. Але статут ВСУ, що гуртував усі жіночі організації довкруги Союзу Українок у Львові, не відповідав цій потребі. Для жіночих організацій, що існували й творилися в різних країнах, краще підходила форма федерації. Окрім Союзу Українок Америки, приступило ще сім складових організацій до СФУЖО.

До цього періоду воєнної і повоєнної праці СУА належить почин, що є одним із культурних осягів нашої еміграції. Один із найкращих перекладачів з української на англійську мову, священник Персіфал Канді переклав ряд творів Лесі Українки. Союз Українок Америки закупив у нього право на видання цього тому "Дух Полум'я". У 1950 р. вдалося видати цей том у чепурному оформленні.

Часопис "Наше Життя" охоплював здебільшого членство СУА. Щоб його поширити на загаль жіноцтва, постановлено переіменувати його на журнал. У 1951 р провід перебрала нова редакторка Лідія Бурачинська, яка колись працювала в журналі "Нова Хата" у Львові. Для ведення редакції встановлено Ред. Колегію, до якої увійшли: Кекилія Гардецька, Олена Лотоцька, Марта Тарнавська, Марія Юркевич.

Ще один замітний почин належить до того часу. Щоб знайти відповідне приміщення для Централі, постановлено закупити дім на уділах Відділів і членок СУА. Це сталося в 1953 р. Дім був положений при 909 Н. Френклін, в осередку тодішньої української дільниці. Цей закуп оправдав себе організаційно і фінансово. Згодом прийшлося переіменувати будинок внаслідок переселення тієї частини міста й закупити інший при 4936 Н, 13-тій вул. До тепер дім СУА є єдиним будинком української жіночої організації у вільному світі.

На тому етапі СУА відбулись чотири Конвенції. VII. Конвенція — 8-10. грудня 1945 р. VIII. Конвенція — 15, 16. листопада 1948 р. (у сполуці зі СКУЖ), IX. Конвенція — 11-12. листопада 1950 р. — всі у Філядельфії, а X. Конвенція — 30-31. травня 1953 р. у Дітройті. IX. Конвенція була ювілейною (25-ліття). З тієї нагоди видано конвенційну книжку "Срібний Вінок", яка вміщувала огляд жіночого руху — пера Олени Залізняк і перегляд

пожертв Відділів на народні цілі, що його опрацювала статистик Галина Селегень. Згідно з тим Союз Українок Америки пожертвував за 25 літ 250.000 — дол.

Впродовж цих чотирьох каденцій СУА очолювала Олена Лотоцька. Ювілейна Конвенція признала почесне членство Стефі Абрагамовській й Ізидорі Борисовій, сестрі Лесі Українки. У 1953 р. вибрано почесними членками Олену Кисілевську і Ганну Чикаленко — Келлер.

Так закінчився відтинок життя Організації, позначений великими починами на тлі 2-ї світової війни. Хоч війна обмежувала українські громадські організації в дії, проте творчі сили організації розрослися й проявили себе більш ніж колинебудь. Українська жінка стала творчою в рамках своєї організації.

Унутрі СУА зарисувалась також уже майбутня зміна. Це було молоде, в Америці народжене жіноцтво, яке гуртувалось у молодечих Відділах. Воно щиро горнулось до своєї громади й старалось запізнатися з ділянками української культури.

Злиття двох хвиль. (1953-1959)

П'ятьдесяті роки стали дуже трудним етапом організації. Зарисувались труднощі організаційного характеру. Члени-піонерки вже досягнули старшого віку, коли енергія і запал не такі вже живі. Щоправда, виросла нова сила у Відділах тут народжених членок, але ці дочки піонерок дещо інакше уявляли собі працю в СУА. Вони хотіли надати їй вищого рівня і наблизити її до американського зразку.

З певним вкладом організаційної праці можна було включити цей надійний елемент у рамки СУА. Але на те вже не було досить енергії у Проводі СУА. Поволі відходили молодечі Відділи від праці, а згодом і розв'язувались. Залишилось невелике число тих найбільш відданих і вироблених. Також новоприбуле жіноцтво не вливалось масово до Відділів СУА. Багато чинників стало на перешкоді. Найперше програма СУА, яка не мала притягаючих моментів для жіноцтва, що перейшло тверду школу визвольної боротьби. Організаційні форми були подекуди достосовані до американських умовин і це теж відштовхувало тих, що хотіли відтворити старокраєве громадське середовище. Тому в рядах СУА станули тільки дуже вироблені одиниці, які бачили потребу об'єднання.

Та по якомусь часі жіноцтво почало вливатися в ряди СУА. Поштовхом для того стала допомогова акція для залишенців у Німеччині й Австрії. Із рядів СУА вийшов цей клич у формі одягових і харчових посилок. Щоб це урухомити, створено при Відділах СУА клітини (комісії) *Мати й Дитина*, що переводили збірки, пакували й висилали. Впродовж рр. 1951-53 ці збірки оправдали себе. З боку ОУЖ вийшла пропозиція опіки над дитячими садками і школами українознавства в Німеччині й Австрії. Тоді то створено патронати, що їх перебрало 16 Відділів СУА. Окрім місячної невеликої суми, яка оплачувала приміщення, вчительку і поживу для дітей, Відділи висилали ще святочні посилки. Ця акція патронатів над навчальними станціями підтримала на душі залишенецьку громаду, дала корисне завдання Об'єднанню Українських Жінок і вишколила певну кількість української дітвори й молоді. Закінчилась вона признанням для СУА, бо в 1963 р. ті навчальні станції, що існували, перебрав ЦПУЕ, отримавши фонди від німецького уряду на ведення тих шкіл.

З того самого психічного підложжя зродилася у 1958 р. акція *Допомоги Бабусі*. Серед залишенців було багато самотніх жінок, що коротали свій вік у невідрадних умовах. З-поміж них Відділи обирали собі свою "бабусю", підтримували її до останніх днів, а не раз і подбали про нагробник на її могилі. В такий спосіб зазнало опіки багато визначних наших жінок. Нашими бабусями були — Ганна Чикаленко-Келлер, Наталія Дорошенко, Платоніда Щуровська, Наталія Василенко-Полонська, Харитина Пекарчук, Марія Матюшенко. Ця акція триває і досі й охоплює старших жінок в різних країнах Європи і Південної Америки.

Скоро почала проявлятися ініціатива нового членства. Найперше відновили окружні з'їзди, що занепали були під час війни. Це скріпило життя і працю Округ і довело до створення нових. Наприкінці 50-тих рр. заснувалась Округа Ньюарку (пізніше названа Нью-Джерси), Округа Клівленду (пізніше названа Огайо) й Округа Рочестеру (пізніше названа Півн. Нью-Йорку). Рівночасно піднялось домагання змін статуту, який із дво-ступенної перебудував би СУА на три-ступенну організацію. Проект статуту, що його опрацювала статутова референтка Іванна Рожанковська, ухвалено на XII. Конвенції СУА у 1959 р.

У 1958 р. вийшла з проводу СУА одна цінна ініціатива. У попередньому році Еліно́р Рузвелт, вдова покійного президента, відбула поїздку по СССР і звітувала про це в пресі. Вважаючи її враження однобічними і висновки неправильними, Екзекутива СУА звернулась до неї з пропозицією деякі з них передискутувати. Дня 26. березня 1958 р. відбувалась ця зустріч у Нью-Йорку у помешканні пані Рузвелт. Делегація СУА складалась із фахівців під проводом Стефанії Пушкар, тодішньої заступниці голови. В одногодинній розмові насвітлено різні аспекти підсоветського життя і поневолення України.

Ще одну течію слід відмітити в тому часі, яка заважила на розвитку. Це була тісна співпраця зі СФУЖО. Союз Українок Америки і надалі давав помічну руку Світовій Федерації. У нав'язанні зв'язків з американським світом — СУА міг дати вказівки і поради, зачерпнуті зі свого досвіду. "Наше Життя" послужив своєю платформою, даючи постійні сторінки "Вісті СФУЖО", яких першою редакторкою була Людмила Івченко. Але ця тісна співпраця відбилась теж на унапрявленні Союзу Українок Америки. Наприклад клич вшанування 70-ліття українського жіночого руху в 1954 р. перейшов у формі свят і академій цілу Організацію й освідомив членство СУА про своє місце в тому рухові. Загибель 500 жінок у Кінг'їрі, дійшла до відома західнього світу у 1956 р. План для вшанування жертв розробила Управа СФУЖО і здійснила в першу чергу в наших осередках у США. Клич створення Фонду П'ятсот для допомоги в'язням був підтриманий всіма складовими організаціями, але як постійний фонд допомоги залишився тільки в Союзі Українок Америки.

Та найбільшим вкладом у ріст СФУЖО, що його зложив Союз Українок Америки, був Другий Світовий Жіночий Конгрес, що відбувся в Нью-Йорку в днях 26-28 червня 1959 р. Цей Конгрес мав велике значення для СФУЖО, бо для молоді Федерації потрібно було перевірити і згуртувати сили наприкінці першого 10-тиліття. Конгресова книжка, яку Союз Українок Америки відступив для цілей Конгресу, вмістила історію СФУЖО і її складових організацій.

Також у тому часі вже проявилась ініціатива новоприбулого жіноцтва у формі різних починів, що їх підіймали поодинокі гурти. Наприклад 64 Відділ СУА започаткував щорічну осінню виставку картин образотворчих мисткинь, яка стала згодом мистецькою подією Нью-Йорку.

Окружна Рада в Рочестері заснувала Гурток Наша Батьківщина, що зібрав певну кількість цінних предметів нашого народнього побуту. Окружна Рада СУА в Клівленді підхопила ініціативу 33 Відділу СУА щодо побудови пам'ятника Лесі Українки у Городі Культури і доручила виконання його скульпторові Михайлові Черешньовському.

Так закінчився цей етап, що виявив багато організаційних труднощів. Але вже в черговому показалось, що організація їх переборолала.

У тому часі відбулись дві Конвенції СУА — XI Конвенція у Філядельфії в днях 3-4 вересня 1955 р. і XII Конвенція в днях 26-28. червня 1959 р. у Нью-Йорку. Ця друга відбулася разом із 2. Конгресом СФУЖО. Союз Українок Америки очолювала Олена Лотоцька. Почесними членками вибрано Олену Залізник, голову СФУЖО, Ганну Ратич, жінку-воєнка (УСС) і Анну Бодак із Брукліну.

Перебудова організації із дво-ступенної на три-ступенну вимагає різних способів і довшого протягу часу. Процес творення Окружних Рад і введення щорічних Окружних З'їздів уже був поза нами. Однак це були тільки формальні рямці, а статут давав їм далеко більшу спроможність дії. Окружні Ради, як їх пізніше названо, Окружні Управи були відповідальні за виконання програми, мали право на окремі акції або кампанії, мали дбати про правильне функціонування Відділів, репрезентувати Союз Українок Америки в своїй громаді.

Цей протяг часу відзначається великим розмахом. У 1962 р. відновила свою працю Окружна Рада СУА у Чикаго. Число Відділів поважно зросло (від 68 Відділів у 1959 р. до III у 1971 р.) Слід підкреслити, що між ними було вже біля 20 Відділів молодого жіноцтва, яке виросло і здобуло свою освіту в Америці. Створилось також кілька Відділів із тут народжених членок (32 у Ньюарку, 72 у Нью-Йорку і 80 у Дітройті). Отже й те членство, що відтягнулось було у 50-тих рр., частинно повернулось.

Найбільш поважним осягом того часу можна вважати дошкільне виховання. Першу світличку заснував 33 Відділ у Клівленді у 1953 р. У 1960 р. Окружні Ради СУА стали влаштовувати виховні семінари і в часі тих дискусій виявилась ця потреба. Справу світличок розгорнула тодішня виховна референтка Олена Климишин. Світличка постала при 43 Відділі у Філядельфії, 47 у Рочестері, 78 у Вашингтоні. Пізніше засновано їх і при інших Відділах. У 1961 р. створено Виховний Фонд ім. Г. Ракочої, що мав дати фінансову підставу для тієї ділянки. У 1965 р. Шкільна Рада УККА висловила Союзові Українок Америки признання і моральну підтримку для цієї виховної галузі, стверджуючи це спільним комунікатом у пресі.

Зі збільшенням світличок виринула також справа методики дошкільного виховання. З цієї потреби постав комплет лекцій дошкілья Ірини Пеленської у двох частинах — осінньо-зимовий і весняно-літній цикл. Дещо пізніше ряд лекцій, уже збагачений образками, опрацювала Анастасія Смеречинська. Останнім підручником того роду став комплет лекцій Віри Андрушків, за якими навчаються українською мовою діти, що нею не володіють.

У 1968 р. виховна референтура висунула проєкт, і співаник "Рідна Пісня" появился в 1972 р. Для ведення світличок потрібно було фахових сил. В тій цілі Окружна Рада Філядельфії влаштувала у 1966 р. піврічний Курс Працівниць Дошкілья. Програму його виховна референтура узгіднила зі Шкільною Радою УККА. З викладів того курсу уложено збірник за редакцією Ірини Пеленської, що мав послужити програмою курсів в інших округах. На тій підставі влаштовано такий курс у 1967 р. в Окрузі Чикаго, пізніше в Округах Дітройту (1969) і Нью-Йорку (1973).

Другою ділянкою, що її розроблено в тому часі, була праця над народним мистецтвом. Шукаючи за можливістю постійної виставки, Екзутива СУА увійшла у переговори з Українським Інститутом Америки, фундацією, яка містилася в гарному будинку при 5-тій Евню і 79 вул. у Нью-Йорку. Фундатор Інституту Василь Джус зрозумів вагу постійної Музейної Виставки і в 1964 р. заключено умову, згідно з якою СУА дістав до безплатного вжитку спершу дві, а потім 4 кімнати на 4-тому поверсі. Улаштування Музейної виставки зайнялась Мирослава Гординська. Музейну виставку відкрито в часі XIV Конвенції для учасників Конвенції, а в постійній формі відкрито її для публіки у квітні 1967 р. Заряджувала нею Дирекційна Рада з пердставників СУА й Інституту, а працю всередині вела, подібно зложена Музейна Комісія. Головою Комісії була кожночасна референтка народнього мистецтва Гол. Управи СУА.

Комісія заплянувала ряд виставок. Ними були: виставка Катерини Кричевської (1969), Галини Мазепи (1970), орнаментики Бачки у виконанні Ю. Колесара (1969). Перевела конкурс писанок (1970) і кераміки (1971). Видано інформаційну летючку і запляновано видання листівок. У журналі "Наше Життя" розпочато музейну сторінку.

Взори, що були друковані в журналі, перевидано у формі окремих альбомів. Дотепер їх появилось 4.

Щоб забезпечити музейній виставці відповідну фінансову підставу — закликано Відділи СУА до щорічної вкладки члена-добродія (100 дол.) і члена опікуна (50 дол.). Це принесло певні вплати, але замалі, щоб можна було притягнути фахову силу до опрацювання муз. виставки. Також бракувало відповідного музейного устаткування, хоч до того зобов'язався був Інститут. Тому потреба змін у муз. виставці була наявна. Музейну виставку відвідували шкільні прогульки, мистці і поодинокі громадяни. Кілька разів прибула прогулька Нац. Ради Жінок Америки, яка включила жінок різних націй, що гостювали в Нью-Йорку.

Третьою ділянкою певної ваги, що її розроблено в тому часі, були з в'язки з американським і чужинецьким світом. Наше членство в Нац. Раді Жінок Америки управнювало українок до участі в Конгресах Міжнар. Жін. Ради у рамках амер. делегації. З того скористали ми в Конгресі 1960 р. в Істамбулі (А. Вокер), у 1963 р. у Вашингтоні (О. Лотоцька), у 1966 р. у Тегерані (С. Пушкар). Так само Екзекутива СУА брала участь у щорічних Конвенціях Ген. Федерації Жін. Клубів, які відбуваються в різних містах США. Певну пропагандивну користь ці виступи мають, коли врахувати можливість згадки про Україну й її змагання, знайомства з впливовими людьми, вплив на резолюції і роздавання відповідних пропагандивних матеріалів. Одначе дальше йдучих кроків на нашу користь не можна було тут досягнути. Тому Управа СУА почала робити заходи для зближення жіночих організацій інших національних груп. Їх провід прихилився до думки використати Рік Прав Людини (1968), щоб спільно зладити меморіал в обороні порушення тих прав в різних країнах впливу ССРСР. Для тієї цілі створено комітет п. н. United Women of Central and Eastern Europe, який вніс цей меморіал до Комісії Прав Людини при ОН, розіславши його на адреси різних гуманітарних установ. Головою Комітету була Бетка Папанек, чешка, а заступницею Стефанія Пушкар, тодішня голова СУА.

Це була добра підстава — скріпитися в наших заходах на американському й міжнародньому ґрунті. Але дальше в тім напрямку співпраця не розвинулась.

У культ. освітній ділянці теж були почини певного значення. Найбільш важливим з них — це розгляд нашої обрядовости. Обряди в нашому побуті є виявом нашої традиції, одначе вимагають пізнання й уваги. Оце й поставила собі за завдання референтура, опрацьовуючи обряди в журналі "Н. Ж". і на окремих показах. Проведено анкету про Різдвяні обрядові страви в різних частинах України. Заплановано видання куховарської книжки обрядових страв і печива. Одначе розпочата в 1968 р. праця в новій каденції не продовжувалась.

Натомість інша освітня галузь гарно розбудувалась. Ще в кінці 50-тих рр. Культ. Освітня Комісія СФУЖО започаткувала з ініціативи референтки Наталії Чапленко творення Гуртків Книголюбів. Окружні Ради СУА підхопили це і в кожному більшому осередку постав такий гурток. Завданням його було пізнати сучасну українську літературу, підтримувати її закупом книжок і контактом із письменниками. Опираючись на Гуртках Книголюбів, наша референтура впровадила виставки книжок. Їх улаштовували з нагоди Конвенцій чи Окружних З'їздів, а також більших чи менших імпрез. Контакт із письменницями усвідомив нам їх роль в літературі і спонукав до створення бібліографії творів жіночого пера. Над цим працює Ред. Колегія під проводом Наталії Чапленко.

Були ще почини і в інших ділянках нашої культури. З нагоди Конвенції влаштовано виставки картин наших мисткинь (1962, 1968, 1971), із відповідним каталогом. Врешті в роковини смерти кн. Ольги (1969) розписано конкурс на її ікону і для тієї цілі засновано фонд кн. Ольги. Нагороджені твори Галини Мазепи й Галини Титли стали власністю Централі.

Для придбання цікавого матеріалу для товариських імпрез розписано в нашому журналі у 1963 р. Конкурс Сатири. Він притягнув до участі талановитих авторів і в

висліді придбав матеріал, з якого Відділи з успіхом користали. Враховуючи потребу куховарської книжки українською мовою, якої не було в продажі, видано в тому часі "Куховарські приписи" Наталії Костецької, зшитки тієї авторки "М'ясиво", "Овочі й городина", "Печива", а в 1971 р. книжку "Українські страви" Зеновії Терлецької. Ця видавнича ділянка, яка вважається дохідною, мала фінансово відбудувати й інші видання СУА.

Може найслабше з усіх ділянок представилась у тому часі праця с у с п і л ь н о ї о п і к и. Не можна сказати, щоб її занедбували наші Відділи, які не раз вважали це своїм головним завданням, але упорядкування її за новими методами не знаходило зрозуміння. Щоправда, виявилась потреба допомагати школам українознавства у Бельгії, і це перебрали 5 Відділів СУА, що й дотепер це провадять. Показалось, що в США потрібна допомога на місцях, бо старші люди без знання мови не могли користати з американських джерел. Це вимагало добровільної жіночої служби і вдалось тільки частинно. Є Округи, що заснували Бюра Сусп. Опіки, але велика більшість працювала ще давнім способом, себто збирала гроші і роздавала їх найбільш потребуєчим, або жертвувала їх іншим організаціям, які проводять допомогіві акції. Одначе вже в тому часі зарисувалась акція, яка мала стати потім великим успіхом нашої організації. Це є стипендії для молоді в Бразилії. Коли Інститут св. Ольги у Прудентополі звернувся з проханням уфундувати кілька стипендій для дівчат, то починаючи від 1967 р. Відділи почали їх творити. Впродовж найближчих років уфундували 10 таких стипендій, що було надто малою кількістю для потреб тієї країни.

У всіх громадських подіях того часу Союз Українок Америки брав видатну участь. Так було воно з побудовою пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, де грошевий вклад був поважний. Так було теж із збіркою на перший Фонд Катедри Українознавства у 1967 р., де вклад СУА переступив 9.000 дол., а в черговій кампанії ФКУ виносив біля 20.000 дол. Поважний вклад праці й грошей вложив Союзу Українок Америки у змагання Української Католицької Церкви до патріархату. У 1966 р. опрацював меморіал до Папи Павла VI в тій справі, що його підписали всі Відділи СУА. А в 1967 р. перевів окрему збірку заходами Відділів, яка принесла поверх 4,000 дол. З нагоди відвідин Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа VII у 1968 і в 1973 р. Округи брали активну участь у привітанні. На I Соборі Укр. Кат. Церкви в 1969 р. у Римі промовила від українського жіноцтва тодішня голова СУА Стефанія Пушкар.

Рівночасно розмах організації проявлявся також на місцях.

Згаданий в попередній частині плян Округи Огайо — побудови пам'ятника Лесі Українці в Городі Культури — завершився відкриттям його у 1961 р. Це перевів Комітет під проводом Катерини Мураль. Він приніс Союзові Українок Америки розголос з огляду на 90-річчя поетеси й факт, що це був перший її пам'ятник взагалі. У ділянці суспільної опіки Округа Чикаго створила у 1967 р. Бюро спільно з Відділом Укр. Зол. Хреста і Відділом Самопомочі. Його провадить фахово Катерина Гульчій. Річно полагаджує біля 400 випадків інтервенцій і порад. Праця дістала признання міського уряду Сусп. Опіки.

Окружна Рада СУА в Нью-Джерзи у 1962 р. створила стип. Фонд ім. Олени Гординської в пам'ять своєї першої голови. З того фонду, що його створили Відділи Округи, уділювано стипендії студенткам в Європі.

Мистецька діяльність 64 Відділу СУА у Нью-Йорку збагатилась тепер новою щорічною подією — Виставкою Творчости Молоді. Той же Відділ висунув нову ініціативу, створюючи збірку історичних жіночих строїв. У формі добре влаштованого показу вона об'їхала з виступами всі наші осередки США й Канади.

Плекання народнього мистецтва поширилось у формі виставок, вишиваних вечерниць, показів писання писанок. Хоч воно все ще перебуває на а іаторському рівні, то вже були тут і там спроби оформити виставку якслід. У 1959 р. відбулась така у Музею у Джерзи Ситі під наглядом мистця А. Малюци, а в 1970 р. подібна в Ньюарку під наглядом Мирослави Гординської.

Завершилась праця гуртка Наша Батьківщина в Окрузі Півн. Нью-Йорку. Перед відкриттям Музейної Виставки у Нью-Йорку у 1967 р. Округа передала своє надбання, себто понад 200 зібраних предметів народнього побуту до нашої збірки.

Округа Чікаго започаткувала у 1971 р. спонзорування Курсів Укр. Мови при Університеті Чікаго з ініціятиви Любослави Шандри, голови, зобов'язуючись оплачувати кошт курсу впродовж 3-ох років. Фонди на оплату Курсу (3.000 дол.) роздобував щороку влаштуванням урочистого бенкету.

Були ще інші цікаві почини, як вияв винахідливості нашого членства. Це були регіональні вечори, з успіхом влаштовували у Дітройті, ляльковий театр, урухомлений у Відділах Округи Філядельфії (90 Відділ) і Нью-Йорку (83 Відділ), зустрічі з професіоналістами, проведені у Філядельфії. Округа Дітройту скликала в 1968 р. з ініціятиви О. Шустакевич і А. Вокер конференцію різних громадськи-активних людей для обговорення завдань і можливостей української громади.

Замітною була тяга до власної домівки. Ще в 1958 р. створився в Дітройті Комітет Будови Дому СУА. З часом його призначення змінилося на побудову Дому для Старших. Подібна ініціятива вийшла у 1970 р. з нагоди ювілею Окружної Ради у Нью-Йорку. Створено Фонд Купна Дому СУА, який вкоротці мав біля 10,000 дол. майна. Також інші Окружні Ради подбали про домівки. У 1965 р. влаштувала її Окружна Рада у Чікаго, у 1973 р. Окружна Рада у Клівленді. Окружні Ради у Філядельфії і Нью-Йорку користуються приміщенням Централі.

Цей довгий етап нашого шляху був багатий у почини й події. Та не зважаючи на збільшення Відділів — членства не прибувало, бо старші Відділи занепадали. Це й спонукало провід поставитись із увагою до членства, підтримувати його таланти і ініціятиву. А воно довело до поширення нашої програми.

Із трьох Конвенцій, що відбулись у тому часі, — одна 29, 30. червня 1962 р. у Філядельфії перевибрала Олену Лотоцьку головою. Чергова Конвенція 26-28. листопада 1965 р. була ювілейна, бо організація досягнула 40-ліття. Головою обрано Стефанію Пушкар, а Олена Лотоцька стала почесною головою. На XV Конвенції, що відбулася 2-4. липня 1968 р. у Чікаго перевибрано Стефанію Пушкар. На черговій Конвенції у днях 24, 25. травня 1971 р. на Союзівці вибрано головою Лідію Бурачинську. Почесними членами в тому часі стали — Анна Сивуляк і Катерина Пелешок.

Новий напрям (1971-1974)

На XVI Конвенції СУА у травні 1971 р. провід СУА поповнився молодшими членками, а головне — фахівцями. Вони висунули нову концепцію проводу СУА. На їх думку Союз Українок Америки є розлогою організацією, яка вміщує у своїх рядах різні категорії членства. Внаслідок того роздрібнилась наша програма в різних напрямках. Через те не вдалося їй піти вглиб і охопити цілковито якусь ділянку громадського життя. Внаслідок того наша постава в громаді є пливка і необґрунтована і нас стараються обмежити до допоміжних завдань.

Першим кроком у перебудові СУА є обмеження нашої програми до кількох важливих ділянок нашого життя, як спеціальних освітніх і виховних завдань, плекання народнього мистецтва, модерної сусп. опіки і певного типу зв'язків. Підхід до тих ділянок повинен бути сучасний і по змозі фаховий. Ця переміна вимагає організаційної дисципліни і її слід впровадити. Для розвитку тих ділянок потрібно також доброї фінансової підстави. Тому крім обмеження програми треба й подбати про те, щоб фонди організації йшли на власні потреби.

У тому напрямку розпочалось планування. Найбільший натиск покладено на організаційну ділянку. Головним її завданням було охоплення жіноцтва, що знаходиться поза межами СУА. Це є великий потенціал, що може поповнити наші ряди.

Щоб скріпити опіку над Відділами прийшлося поділити дві Округи з огляду на

великі віддалі між ними. І так у 1972 р. постала Округа Нової Англії, а в 1974 р. Округа Півд. Нью-Йорку. Щоб скріпити дію Округ впроваджено в 1971 р. з'їзди голів Окружних Управ. Це мало б допомогти їм увійти в нову концепцію проводу СУА, та й дало б відразу відповідь на те, як проходить у терені здійснення програми. Підкреслено значення окружних референток, які повинні працювати при допомозі комісій. Започатковано вишкіл парламентарної процедури в кількох Округах.

Щоб закріпити позицію СУА у Нью-Йорку, — Екзекутива СУА влаштувала там домівку (108 2-га Евню). Там відбуваються засідання Екзекутиви, з'їзди голів Окружних Управ, приміщується редакція "Н. Ж." Окружна Управа Нью-Йорку разом із Відділами користають також із приміщення.

Разом із організаційною пішла інтенсивна перебудова фінансової політики СУА. До найбільш основних перемін господарства СУА належить введення стандартної вкладки.

Другим поважним потягненням — це створення Запасного Фонду "Нашого Життя". Його започатковано восени 1971 р. Цей фонд мав забезпечити безперебійне видання журналу. Заохочувано Відділи — жертвувати 500 дол. і 1,000 на ту ціль.

У редакції журналу теж зайшла зміна. Довголітня редакторка Лідія Бурачинська уступила в 1972 р., місце зайняла журналістка й письменниця Уляна Любович. До Ред. Колегії журналу увійшли молодші сили, а це дало підставу до кращого оформлення журналу і більшої інтелектуалізації його змісту. Звіти Відділів убрано у форму Хроніки Округ, в якій кожна Округа могла звітувати двічі в році. У 1974 р. відзначено 30-ліття "Нашого Життя" в різних Округах.

Другою замітною ділянкою праці стала музейна збірка СУА. Вона потребувала упорядкування згідно з вимогами сучасного музею. Коли приступлено до того восени 1971 р., виявилось, що Український Інститут Америки не мав зрозуміння для такої зміни. Все ж мистецька референтура приступила до каталогування й консервації збірки, притягнувши до співпраці фахову музейну силу й етнографа м-р. Оксану Грабович. Рівночасно вдалося зацікавити нашою збіркою New York Council of the Art, і в 1972 р. нас включили в листу дотації сумою 1,500 дол. Одначе Український Інститут Америки перешкодив дальшим заходам. Дня 15. січня 1973 р. вивів приміщення, а 30. листопада 1973 р. переслав музейну збірку без попередження до Дому СУА у Філядельфії. Цю насильну ліквідацію культурної станиці попередили довгі заходи Екзекутиви СУА. У своєму намаганні налагодити взаємини з Інститутом Екзекутива СУА вносила листовні й усні вияснення, переговорювала з членами Управи Інституту і Ради Культури при СКВУ. Заява визначних наших громадян, як Гуртка Приятелів нашого музею, була вміщена в пресі. Неохоту до поступок і брак зрозуміння в Інституті можна пояснити хіба повним звуженням його програми. Під теперішню пору збірка міститься в Домі СУА у Філядельфії. Праця над каталогуванням і описом збірки продовжується. Так само йдуть заходи Екзекутиви СУА коло придбання місця для нашого Музею. Практика навчила, що найкраще буде влаштувати це у власному приміщенні. В тій цілі приступлено до закупу будинку спільно з Українським Конгресовим Комітетом у Нью-Йорку (203 2-га Евню).

Третьою ділянкою, яка проявила себе в тій каденції — це с у с п і л ь н а о п і к а. Референтка др. Теодосія Савицька висунула на початку і впродовж каденції кілька проектів. Це були — Клюб для Старших, листування між далеко розкиненими українцями, спільні прогулянки членства. Та найбільше зрозуміння знайшла стипендійна акція для молоді у Бразилії. Вона була започаткована ще в 1967 р., але широко розгорнулася аж тоді, коли провід СУА звернувся з нею до громадянства. Впродовж 1972/73 рр. число стипендістів з повною стипендією дійшло до 96, а зібрана сума вносила до кінця червня 1974 р. 22,967.62 дол. (в тому 3,000 дол. пожертва ЗУАДКомітету).

Акція є централізована з огляду на те, що уділення стипендій залежить від опінії бразилійських чинників (школа, церква). Наша референтура є в контакті з інститутом св.

Ольги і Семінаром св. Йосифа у Прудентополі, Бразилійським Осередком Українських Студій (БОУС) і Організацією Українських Жінок у Курітібі.

Референтура Суспільної Опіки змагає до центральної картотеки, яка дала б перегляд усіх допомог і посилон, уділених Відділами СУА.

У виховній ділянці скріплено заходи коло створення світличок і опіки над ними. З початком 1972 р. референтка Олена Климишин відкрила постійну сторінку дошкільного виховання у "Свободі", притягнувши до співпраці фахівців і молодих матерів. Іншим засобом, що мав би зацікавити батьків, були Дошкільні Дні, проведені спільно з Краєвим Осередком Дошкільля восени 1971 р. у Філядельфії. Їх повторено восени 1973 р. у Рочестері, а восени 1974 р. у Чикаго. Для кращого охоплення дошкільної дітвори Округи мали перевести реєстрацію дошкільнят при співпраці Парафіяльних Урядів. Одначе найбільшим виховним осягом того часу є світлички для дітей, що не знають української мови. Виявилось, що таких дітей є багато і їх батькам особливо залежить на тому навчанні. Кількість світличок досягнула 25, а в підготові є кільканадцять.

В культур.-освітній ділянці також зайшла засаднича зміна. Щоб піднести рівень імпрез і спонукати референток Округи до самостійної праці — референтура стала висилати не готові доповіді, а матеріали до них. Це були статті, спогади, уривки з творів. Використано для того роковини Олени Теліги, Катрі Гриневичевої, Григорія Сковороди й інших. Та найбільш замітною постановою цієї ділянки є опрацювання і видання Біографічного Словника української жінки англ. мовою. Ця книжка має охопити ряд видатних жіночих постатей, що їх уже немає в живих. Для опрацювання того створено Ред. Колегію під проводом Люби Волинець.

Найслабше розгорнулась у тому часі ділянка з в'язків із американським світом. Офіційні контакти з американськими жіночими централами — хоч були конечні — проте не давали належного розголосу. Взаємини із жіноцтвом етнічних груп обмежувались до офіційних зустрічей. Потреба спільних акцій виявилась хіба у збірному листі, що його вистосувало членство СУА до президента Ніксона перед його першим виїздом до СССР у 1972 р. Але цю недостачу до певної міри перемогли молодечі Відділи СУА. Кілька разів їм пощастило увійти на сторінки великих американських щоденників зі звідомленнями про прояви української культури, а до музеїв із виставками. (12 Відділ у Клівленді, 96 Відділ у Дітроїті, 98 Відділ у Філядельфії). Нова хвиля переслідувань в Україні у 1972 р. дала їм нагоду до виступу у пресі й радіопередаваннях.

Ювілейна Конвенція СУА, яка відбудеться в днях 29, 30. листопада і 1. грудня 1974 р. у Нью-Йорку, підведе підсумки під 50-літній шлях Союзу Українок Америки. Це 50-ліття, багате в почини й осяги, стане перед очима нашої громади в усій своїй силі. А перебіг цього шляху, з усіми його переходами й турднощами, можна знайти в цій історії нашого 50-ліття.

Найбільша прикмета нашого 50-ліття — це ота здатність до перебудови. Коли на передодні 50-ліття започатковуються великі акції, коли успішно проходить перевірка програми й її поглиблення і коли в дію входить молоде жіноцтво — то це є найкращим доказом живучости організації. Це звільнює нас від потреби дальших передбачувань. Воно й допоможе нам у передчутті майбутнього.

Бо як говорить гасло нашої XVII Конвенції:

СУЧАСНЕ ЗАВЖДИ НА ДОРОЗІ З МИНУЛОГО В МАЙБУТНЄ!

(О. Довженко "Зачарована Десна")

On the Golden Jubilee of the U. N. W. L. A.

In June of 1975 Ukrainian Women's League of America will celebrate the 50th anniversary of its founding. Courage, determination, humanitarianism and above all the dedication to the preservation of our national identity, highlight the history of the organization. The successful unification, under one charter, of thousands of Ukrainian women in the free world, provided an uncommon opportunity for the realization of set objectives and goals.

Yielding to the need for organized social activity, Ukrainian women in America have begun to form associations as early as 1897. However, the programs of these pioneer organizations were geared to church and local community needs. In the next two decades, attempts at building organizations with a broader range of interest were sporadic and met with little enthusiasm and success.

The 1918-1919 spur for independence in the Ukraine and consequently its dispersement brought to light two very significant matters: the plight of Ukrainians under the communist domination and the position of Ukrainians in America. It became a matter of conscience to Ukrainian women in America to establish means of communication with, and provide aid to the Ukrainians in our homeland. It also became very clear to Ukrainian women in America that their recognition as an ethnic group, the acknowledgement of national grievances and obtaining a voice in the American mainstream of life, depended upon the establishment of communication and cooperation with the American community.

In the late spring of 1925 Ukrainian National Women's League of America became a central force speaking for Ukrainian women in America;

Then began the surmounting job of consolidating under its auspices the many women's organizations rallying to join the ranks, translating their individual needs into one common agenda. This primary work was launched under the leadership of Julia Shustakowych, the first president of the organization

The formative years provided the young organization with many opportunities that accented its direction. Here, in the United States, an invaluable lesson learned early, was the fact that our Ukrainian culture in the form of arts, crafts and national dress, was priceless advertisement before the American public. The forty years of literary accomplishment of Olha Kobylansky in the Ukraine, was acknowledged here by the organization with celebrations and a gift for the beloved writer. In 1928 devastating floods in Western Ukraine initiated a great relief and aid drive in which UNWLA played a significant role. In 1930 the horrors of pacification of Western Ukraine brought forth action by UNWLA in the form of protests and aid.

In 1932 UNWLA organized the first Congress of Ukrainian Women, which was held in New York. Serving as a forum for bringing to light the pertinent problems and situations facing the Ukrainian women, the Congress drew to its sessions not only members of the UNWLA, but representatives of many other women's organizations, non-affiliated individuals, and hosted several prominent American women, among them writer Fanny Hurst.

The second decade in the life of UNWLA saw further accomplishments. In 1937 the International Ukrainian Women's League was formed in Lwiw, uniting through its representatives various women's organizations in the Ukraine with those scattered throughout the world. Just a year later the organization was banned by the Polish government, touching off a wave of protest by the UNWLA in the form of public meetings and telegrams to the League of Nations in Geneva, governments in United States, England and France.

The advent of the Second World War brought to light a new political situation for the

Ukrainian people. In 1940 the Ukrainian Congress Committee was formed in Washington as a permanent socio-political body representative of Ukrainians in America. The UNWLA, through the numerous participation of its members in the proceedings, emerged as one of the co-founders of the new institution.

The end of World War Two brought a surge of relief aid from America to the destitute victims of the holocaust in Europe. UNWLA, first in independent committees, then in cooperation with the United Ukrainian-American Relief Committee and the American Red Cross contributed tremendous efforts to the cause;

On the organizational level UNWLA took great strides forward with its acceptance into the membership of the General Federation of Women's Organizations a very powerful and influential association in America. It was emphasized at their 1949 convention that UNWLA is the first ethnic women's organization allowed to join their ranks. In 1952 UNWLA became a member of the National Council of American Women. This membership opened the door for participation in congresses of International Affiliation of Women, thereby creating channels of cooperation and understanding with women's organizations of other nations.

The entrance of young women into the rank and file membership of the UNWLA, saw the founding of 12 new branches of the organization. At the 1945 convention the young members demanded a program which would emphasize the preservation of Ukrainian culture and the rearing of children in the spirit of our religious and national heritage. The Convention also saw the birth of a scholarship fund to aid qualified students of music, medicine and journalism.

In 1948 through the efforts of UNWLA a World Congress of Ukrainian women convened in Philadelphia. Representatives of women's organizations in Canada and a delegation of the Federation of Ukrainian Women of Germany took part in the sessions along with UNWLA delegation. Many organizations which could not send representatives voiced their support in writing. The resolutions of the Congress underlined the fact that organizational efforts of Ukrainian women in the Ukraine have been wiped out. In order to preserve our national identity for the future generations, Ukrainian women in the free world should intensify their organizational activities, nurture our spiritual heritage and become a veritable, bountiful source of information to the world at large about the plight of the Ukrainian nation.

A very significant outcome of the resolutions was the founding of the World Federations of Ukrainian Women's Organizations.

One of the most rewarding projects undertaken by UNWLA was the maintenance and running of nursery schools. Initiated in 1953 by Cleveland Branch 33, this undertaking very soon became a major endeavor for the entire organization. In order to conduct these pre-school sessions with maximum benefit for the children, UNWLA offered educational courses for prospective teachers, supervised the publication of several guidance handbooks and gave financial support to branches sponsoring a nursery school.

Throughout the years UNWLA has diligently been involved in collecting a sizable representation of Ukrainian folk art. Since 1926 the organization has sponsored numerous exhibits featuring costumes from different regions of the Ukraine, wood carvings, ceramics, embroidery and "pysanky". In 1967 UNWLA housed its invaluable collection at the Ukrainian Institute of America, hoping thereby to establish a permanent museum, open to the public. However, due to various circumstances the exponents had to be removed and are now held in Philadelphia.

The problems of social welfare have been dealt by UNWLA with decisive action. In the course of the years, the organization has excelled its efforts to aid those in need with such programs as "Mother and Child", the relocation of war widows during and after World War Two, and "The Grandmother Fund" which gives moral and financial support to elderly Ukrainian women in all parts of the world. In the United States the need arose to help our senior citizens whose meager knowledge of the English language created all sorts of handicaps. Several Regional Councils created, in answer to this problem, Bureaus of Social Welfare. UNWLA has also invested an enormous amount of effort in the field of education. The support of Ukrainian schools in Belgium

is just one example of such action. On a greater scale is the granting of scholarships to qualified students in Brazil. To date some 96 young people have been the recipients of full scholastic support from the organization.

One of the greatest achievements of UNWLA is the publication of its own magazine "Our Life". Prior to 1951 news of the organization was carried in various newsletters or newspapers. Although the main purpose of the magazine is to provide members of UNWLA with information of the organization's activities in particular and broader scope, "Our Life" encompasses and features all the aspects of "the Ukrainian woman". Because of its rich content material, the magazine enjoys great popularity among women who are not members of UNWLA.

UNWLA is an multioriented organization. Its overall program is designed to touch upon almost every facet of the Ukrainian community — social development, education, welfare. Its ranks are made up of Ukrainian women from all walks of life, all levels of education. Today, more and more young Ukrainian — American women are joining the membership of the organization and with them they bring the challenge of new ideas. The spirit of continuity within UNWLA and its potential to grow lies in its ability to adjust to the demands of tomorrow, — today.

У про вод і С У А

В історії Союзу Українок Америки за 50 років не було змоги вичислити всіх членок, що стояли колись у проводі СУА. Ми обмежились до наймення голів, тих членок, що заслужили собі почесне місце або тих референток чи членок, що впровадили якийсь новий почин у працю СУА.

Подрібний список усіх членок Головної Управи знаходиться в історії СУА за 40 років, уміщеній у Конвенційній Книзі XIV. Конвенції з 1965 р. Тепер його доповнюємо за останні три каденції Головної Управи:

XIV Конвенція СУА у Нью-Йорку 26, 27, 28 листопада 1965 р.

Олена Лотоцька, почесна голова, Стефанія Пушкар, голова, Лідія Бурачинська, Анастасія Вокер, Ірина Падох, заступниці, Осипа Грабовенська, секретарка, Анна Сивуляк касирка, Ірина Качанівська фін. секретарка. Референтки — Лідія Колодчин організаційна, Іванна Рожанковська плянування, Наталія Чапленко культ. освітня, Анна Богачевська виховна, Марія Ржепецька нар. мистецтва, Ольга Макар сусп. опіки, др. Євгена Єржківська імпрезова, Варка Бачинська молоді, Марія Душник зв'язків, Ірина Пеленська пресова, Ірина Кашубинська господарська.

Контр. Комісія: Катерина Пелешок, голова, Іванна Бенцаль, Ольга Муссаковська, члени, Софія Крупка, Марія Баб'як заступниці.

XV Конвенція СУА у Чикаго 5, 6, 7. липня 1968 р.

Стефанія Пушкар, голова, Лідія Бурачинська, Анастасія Вокер, Софія Крупка, заступниці, Осипа Грабовенська, секретарка, Ірина Качанівська касирка, Ольга Муссаковська, фін. секретарка. Референтки — Іванна Рожанковська програмова, Ірина Падох статутова, Ірина Левицька організаційна, Наталія Даниленко молоді, Наталія Чапленко, культ. освітня, Марія Ржепецька нар. мистецтва, Олена Климишин виховна, Марія Химинець сусп. опіки, Марія Душник зв'язків, Ірина Пеленська-Пасіка пресова, Ірина Кашубинська господарська.

Контр. Комісія: Катерина Пелешок, голова, Іванна Бенцаль, др. Євгена Єржківська члени, Ольга Левчик, Анна Богачевська, заступниці.

XVI. Конвенція СУА на Союзівці 21, 22, 23. травня 1971 р.

Лідія Бурачинська голова, Іванна Рожанковська, Осипа Грабовенська, Софія Крупка, Олександра Різник заступниці, Марія Одежинська секретарка, Ірина Качанівська касирка, Ольга Муссаковська фін. секретарка Референтки — Анастасія Вокер організаційна, Наталія Даниленко молоді, Дора Рак статутова, Люба Волинець культ. освітня, Слава Геруляк мистецька, Олена Климишин виховна, Теодосія Савицька сусп. опіки, Марія Душник зв'язків, Ірина Кашубинська господарська. Докооптовано Марію Савчак на секретарку по уступленні Марії Одежинської і Христину Навроцьку на пресову референтку.

Контр. Комісія: Стефанія Пушкар, голова, Надія Попель, Ірина Мамчин, члени, Ольга Салук і Ольга Левчик заступниці.

ПІВ СТОЛІТТЯ ВЕЛИКОЇ ПРАЦІ

(Союз Українок Америки в числах)

Нелегким завданням є — подати працю організації у кількох циферних рядках, які відзеркалювали б усю наснагу, завзяття, енергію й послідовність діяльності такої установи, якої є Союз Українок Америки.

Із другим чвертьстоліттям цієї організації, яке тепер завершується, Союз Українок Америки заокруглює черговий ступінь у розбудові сильного, у суті глибоко українського і дуже важливого сектора громадського життя на чужині.

Труд цієї організації зібраний у звітах і повідомленнях на архівних полицях Централі, а випроваджений нижче циферним образом, напевне викличе несподіване захоплення і подив так серед проводу, як і членства СУА.

Організація — це сума Відділів. Під кінець другого чвертьсторіччя свого існування організація може похвалитися 112 Відділами. Ця цифра свідчить про зріст на 54 Відділи від закінчення першого чвертьсторіччя.

Зіставлення, що слідує, виготовлені на підставі звідомлень від 77 Відділів, хоча не віддають уповні всієї діяльності СУА, проте вони переконливі й імпульсивні.

Таблиця I. Кількість Відділів у роках:

	Творення Відділів	Ріст Відділів впродовж років
1950	2	2
1951	2	4
1952	5	9
1953	2	11
1954	2	13
1955	2	15
1956	3	18
1957	4	22
1958	2	24
1959	2	26
1960	2	28
1961	1	29
1962	3	32
1963	4	36
1964	6	42
1965	5	47
1966	5	52
1967	5	57
1968	7	64
1969	5	69
1970	4	73
1971	5	78
1972	3	81
1973	1	82
1974	1	83

За 25 літ створено 83 Відділи. Коли додати до них вже існуючі 58 Відділів із першого чвертьсторіччя та виелемінувати всі нечинні — стан діючих Відділів тепер виносить 112.

Табеля 2.

Із наведеного графіку видно, що десятиріччя між 1962-1972 — це роки найбільш успішного і майже усистематизованого росту організації.

Кількість членок і рух їх числа

Дані у цьому показнику відзеркалюють майже вірний стан членства за останнє 25-річчя, хоча недокладності ще існують через брак точного звітування.

Табеля 3. Рух числа членок по роках (83 Відділи)

Стан із початком нового 25-річчя: 1,268

Приріст членства у роках:

	Число членок	Число членок	
		у цифрах	у відсотках
у 1950 було	1,268		100%
1951	74	1,342	105.8
1952	252	1,594	125.7
1953	79	1,673	131.9
1954	151	1,824	143.9
1955	45	1,869	147.4
1956	83	1,951	153.9
1957	238	2,189	172.6
1958	64	2,254	177.8
1959	12	2,266	178.7
1960	84	2,350	185.0
1961	25	2,375	187.3
1962	105	2,480	195.6
1963	78	2,558	201.7
1964	212	2,770	218.4
1965	140	2,910	229.5
1966	101	3,011	237.5
1967	127	3,138	247.5
1968	177	3,315	261.4
1969	120	3,435	270.9
1970	88	3,523	277.8
1971	96	3,619	285.4
1972	72	3,691	291.1
1973	16	3,707	292.3
1974	12	3,719	293.3

Пересічно на рік

2,593

Праця над приєднанням членок за час цього чвертьстоліття — це безперервна лінія зусилля провідниць, а деколи й поодиноких членок, що дала такий незвичайний успіх.

Табеля 4.

Із наведеного графіку видно, які успіхи мало приєднання членок впродовж того часу.

Грошові обороти Відділів

Про активну працю і постійний розвиток найкраще свідчить фінансовий оборот організації, себто її грошове господарство. Ця сторінка діяльності СУА чи не найбільш переконлива у виконаній праці з усієї многогранної програми.

У нижчих табелях подані прибутки 77 Відділів і на підставі їхніх звітних листків виведена статистика.

Табеля 5

Приходи за роки 1950-1973

Дані 77 Відділів, час — 24 роки

	у цифрах	у відсотках	пересічно на Відділ
Членські вкладки (76)	156,734.48	12.50%	2,062.30
Збірки, пожертви (67)	156,758.15	12.50%	2,339.67
Імпреди, базари (77)	761,646.17	60.82%	9,891.51
Світлички (17)	70,076.19	6.60%	4,122.13
Інші (64)	107,197.79	8.56%	1,674.96
	1,252,412.78	100%	20,090.57

Табеля VI.

Витрати	у цифрах		відсотках	
1. Централія	150,036.24			12.66%
Різні організації	18,568.98			1.57%
Фонди СУА	70,683.86	239,289.08	20.18%	5.95%
2. Кошти імпредз	328,142.51			27.68%
Світлички	65,145.81			5.50%
Адміністрація	82,410.42	475,698.74	40.13%	6.95%

3. Церква	55,675.23			4.70%
Церква в потребі	16,020.65	71,695.88	6.05%	1,35%
4. Пожертви:				
Суспільна опіка	180,780.52			15.25%
Школи	49,831.86			4.20%
ФКУ	15,135.07			1.28%
Культ. і гром. цілі	60,624.65	306,372.10	25.84%	5.11%
5. Інші		92,414.59	7.80%	7.80%
		1,185,470.39	100%	100%

Відсоткове відношення приходів і витрат

Табеля VII.

Загальні приходи:	1,252.412.78	100%
Загальні витрати	1,185,470.39	94.65%
Нетто доходу (грошева резерва)	66,942.39	5.35%

Порівняння приходів і витрат двох 25-літь

Табеля VIII.

Загальні приходи	1950-1973	1,252.412.78
Загальні приходи	1925-1950	169,705.00

Зріст на 71/3 разів.

У табелі витрат слід звернути увагу на всебічність цілей, на які призначені фонди. Поза вплатами до Централі, які становлять 12.66%, адміністративних витрат у висоті 40.13%, найбільший відсоток, а саме 33.46% творять пожертви для різних установ, церков, шкіл і потребуючих одиниць у нашому суспільстві.

Витрати у відношенні до приходів доходять до 94.65% (Таб. VII) та залишають по касах Відділів 5.35% резерви, себто суму 66,942.39.

У заключенні порівняння приходів двох чвертьсторіч (Таб. VIII). зріст фінансової активності Відділів є на 7 1/3 разів більший від попереднього 25-ліття.

Тому, що приходи і витрати Відділів є показані тільки сумаричною цифрою за весь час діяльності, себто за ціле останнє 25-ліття, немає представленого росту по роках. Однак наведені суми свідчать про надзвичайний зріст організації, яка завдячує надсподівані осяги своєму членському активності і вмілому прововоді.

Фінансова перебудова СУА

Пам'яті заступниці голови СУА Осипи Грабовенської

Напередодні 50-ліття СУА відійшла з його рядів Осипа з Білинських Грабовенська, заступниця голови Союзу Українок Америки, кол. пресова референтка і довголітня секретарка Головної Управи, організаційна референтка, довголітня голова й голова Контрольної Комісії Окружної Ради Відділів СУА у Філядельфії, співзасновниця 43 Відділу, референтка молоді при СФУЖО, діяльна теж поза СУА в УККА і інших організаціях. Працювала до останньої хвилини, і вже важко хвора не тратила зацікавлення і зв'язку з СУА.

Вклад її праці у нашу організацію величезний, її постава суспільної діячки може бути для нас прикладом. Останніми часами особливо турбували її справи фінансових підстав організації. Реферат, який містимо дав початок новому етапові життя СУА. Містимо його для відзначення пам'яті цієї відданої союзниці, але теж для відмічення того, що ми її ідеї хочемо і будемо реалізувати. Хоч її між нами на нашій Конвенції не буде то буде присутня її думка, і в цей спосіб вона наче б була з нами під час наших нарад та святкувань.

І. Початкові засади нашої господарки

Щоб справді зрозуміти, чому фінансова господарка нашої організації є такою як є, треба повернути час 47 років назад, коли творився Союз Українок Америки.

Ще заки постав СУА, були вже тут жіночі організації, які працювали за своїм статутом. Коли 1925 року виринула думка створити Централю українських жіночих організацій Америки, існуючі товариства включилися до неї, але задержали право діяти за своїм статутом. СУА став наче федерацією, що давала кращу плятформу для спільної дії. Вони почували себе вільними членами, затримали спосіб дотеперішньої своєї праці та вплачували до СУА річну вкладку, щоб бути правними його членами, й господарили як хотіли. Як бачимо, будова СУА не почалась від фундаментів, тому СУА не поставив ніколи ясно оформленої фінансової програми, що створила б базу для його росту. СУА став дахом, що покрив готові вже будівлі з їхнім внутрішнім змістом. Опісля, коли творилися Відділи, вже за почином СУА й за його статутом, вони ступали у сліди своїх попередниць, бо Централя ще не мала для них нового пляну й застосовувано попередню практику. Відділи стали наче б цілком автономними одиницями й такими залишилися до сьогодні. Такі вислови як "Централя не має нам диктувати на що ми хочемо давати гроші", або "що вони роблять з нашими грішми", або скривання дійсного стану членства, щоб менше вплачувати на організаційний фонд, є вимовними доказами цього.

Після другої світової війни прибула нова еміграція. І тут знову, щоб приєднати нове членство до організації, що вже старілося, провід СУА не мав відваги поставити нову фінансову програму, саме тому жіноцтву, яке звикло на рідних землях платити високу вкладку до Союзу Українок у Львові й до всіх інших громадських організацій, щоб вони могли існувати.

Нові Відділи дістали повну волю самим установляти собі вкладку, приблизно в сумі 3 до 5 доларів річно. Одинокий 64 Відділ у Нью-Йорку зразу встановив 12 дол. річної вкладки й це дало йому можливості росту й всесторонньої праці. Відділи ново-прибулих, повні динаміки й громадського досвіду, зразу взялися до праці й розбагатіли. Не маючи в тому часі завеликих фінансових зобов'язань супроти своєї Централі, ні далекосяжних цілей перед собою (крім купівлі Дому СУА), пішли давніми дорогами "роздавати гроші". А що жіноцтво співчутливе, а й Централя підтримувала їхню щедрість підказуючи різні потреби для залишенців в Європі й поза нею, — а згодом прийшли ще й місцеві потреби, — тож Відділи почали так допомагати (й далі це продовжують), що іноді не вистачає їм фондів, щоб вплатити приписані зобов'язання супроти своєї Централі. Та сама історія повторилася з Молодечими Відділами. Замість зразу ясно поставити перед ними їхні права й зобов'язання щодо Централі, ми тільки за всяку ціну стараємося їх приєднати, обіцяючи їм великі користі й, хорони Господи, говорити про обов'язки. І знову встановлена ними вкладка низька, а чейже вони в кращому матеріальному становищі, ніж їхні матері, платять обов'язкові вплати до Централі, а решта грошей іде на призначені ними цілі. За 47 років нічого не змінилося, й життя поставило нас тепер у тяжку ситуацію. Замість ініціативи й далекосяжної фінансової політики, що повинна йти згори, як це є в інших громадських централях, і повинна зобов'язувати всі відділи, в нас усе навиворіт. Низові клітини вирішують і змушують Централю такий стан санкціонувати. Тому й не диво, що наша Централя лише в'яже кінці, не маючи змоги на ширше плянування. Це зачароване коло, яке наша екзекутива під проводом п. Голови пробує розірвати, бо вона є відповідальна за господарку організації. Ми зумисне кладемо натиск на вкладки, вони ж бо основа наших фінансів, і скоріше чи пізніше вони мусять бути уніфіковані, тобто — одна сума для всіх відділів.

Кожна з нас розуміє, що 5 дол. тепер не має тієї вартости, що 15 років тому й ми погодилися вже з цим у приватному житті. Чим же пояснити те, що коли доводиться підвищити вкладку у відділі на один доляр, членство борониться вже від самої думки про те, мовляв, хай відділ заробляє гроші імпрезами. Чи це розв'язка, — не думаю! Коли недавно Екзекутива рішила мінімально піднести оплату філіядельфійським відділам за користування домівкою, беручи до уваги їхні фінансові спроможності, то це викликало опір і заяву "яким правом екзекутива наказує нам скільки платити", саме з боку тих, що на цей дім не дали ні одного доляра, а застали гарно влаштовану хату збірним зусиллям усіх відділів СУА, які з неї не користають. Це ще один доказ, що в нас немає пов'язаности як спільноти і збірної відповідальности за долю СУА. Відділам видається, що вони присилають великі гроші до Централі, бо аж 13.000 дол. річно, що становить лише 11 відсотків їхніх прибутків. Запевняю вас, що це якраз вистачає на адміністрацію СУА, але не дозволяє ширше розгорнути програми праці. Висновок з цього: фінансова реформа мусить прийти, і то скоро, коли хочемо втриматися між передовими організаціями.

2. Відвідуючи відділи чи окружні з'їзди, часто доводиться чути таку думку: "Ми живемо в громаді й мусимо їй допомагати; З а ц е н а с л ю д и ш а н у ю т ь, тому не можемо всіх грошей давати на СУА". Так, ми є частиною громади і повинні їй допомагати, але в якому матеріальному відношенні? А де ж інші організації? Уже сам факт, що СУА існує й перебрав на себе велику частину праці, що за неї повинна бути відповідальна ціла громада, є найбільшим вкладом у неї. Одначе виглядає, що ми самі не доцінюємо й не використовуємо цього факту. І тут повертаємося знову до наших початків, коли громада, а то й саме жіноцтво, були наставлені так, що саме вони мають улаштовувати пікніки чи переводити грошові збірки та засоблювати цим усі інші товариства чи установи, що з праці їхніх рук розбудувалися, а батьки народу збирали

почесті за це. Не знаю, чи є де занотовано в історії СУА, щоб громада дала нам за нашу жертвенну працю якусь грошеву дотацію на потреби СУА? Коли йдеться про громадські цілі, тоді наші відділи роблять усе, щоб показати себе, але коли йдеться про пекучі справи СУА, такого запалу немає.

Ми знаємо, що гроші у відділах є, бо чим пояснити факт, що на перебудову церковної залі один з відділів склав 1.000. — дол, а на "Наше Життя" аж по нашій інтервенції ледве 25.- дол. Таких прикладів можна навести багато та досі ми їх обминали, замість говорити про них. Розуміємо, що відділи користуються церковними приміщеннями, до яких ми, парафіянки маємо право. Чому ж тоді не домовитися про місячну оплату за них і цим способом допомагати парафії.

Є ще інші великі акції, що виснажують наші відділи, а це — українська катедра в Гарварді, Церква в Потребі та стипендії для молоді в Європі й у Південній Америці. Усі вони благородні й великі, й немає сумніву, що громадянство мусить їх підтримувати. Підкреслюю громадянство, тобто і кожна з нас особисто, як член української спільноти, повинна дати на них свою пожертву. Але ми не єдині, СУА лише частина громади, чому ж тоді випорожнювати каси відділів? Чи не краще було б, коли б відділ міг похвалитися, що його членки склали на дану ціль таку то суму й проголосили в пресі? Перестаньмо обтяжувати відділи, а перейдім на особисту жертвенність. Тоді наші діла будуть однозвучними з теоріями, що їх виголошуємо. Ми не хотіли б цього, щоб хтонебудь з пань дістав враження, що ми проти Церкви, Гарварду чи проти будь-яких громадських організацій. Ми всіх шануємо й будемо підтримувати, однак в першу чергу ми за СУА, бо це наша відповідальність.

Цю ситуацію відчула дуже референтка суспільної опіки Головної Управи д-р Савицька. У своєму пляні вона закликає шукати спонзорів для стипендій, щоб відтяжати відділи.

На наших очах молодші за нас організації, особливо молодечі, багатіють. У кожному місті виростають їхні доми та відпочинкові оселі, а ми за 47 років спромоглися на хату у Фільядельфії й дуже пишаємось нею. Таку хату повинні мати вже й великі наші Округи, тоді наша праця набрала б більшого темпу й наша організація була б далеко більша, ніж досі.

Дозвольте приглянутися до фінансового звіту 75 Відділів за 1970 рік, що його виготовила п. Муссаковська:

під точкою 19 пожертви на церкви, школи й інші організації	\$13.664.69
під точкою 14 датки на суспільну опіку поза межами США	6.489.91
Це вже становить суму,	20.154.60
а коли додати до цього точку 13 — сусп. опіка в США	5.273.02
Це дає суму	25.427.62

Стільки дали 75 Відділів упродовж одного року, що разом мали обороту ледве \$ 164.000.00. Тут коментарі зайві. А хто ж про це знає крім нас? Хто дає нам признання за це? НИХТО!

Найвищий час, щоб зрозуміла громада й ми з нею, що ми дамо наш вклад праці й наші датки пропорційно до інших, що будемо співдіяти при всіх починах, але одночасно будемо вимагати бути рівними партнерами з рівним правом голосу.

Тепер же насувається само собою питання, чи за всі гроші, вкладені в громаду, ми купили собі авторитет? Мабуть ні! Ми здобули признання до певної міри, бо громада потребує рук до праці й нічого більше. Ще ніхто не купив за гроші авторитету. Його треба здобути силою своєї ідеї, в яку ми віримо твердо, сумою нашої праці й посвяти та силою індивідуальності наших провідних членок, що завжди мають відвагу постояти за справу СУА.

У цьому ж напрямі повинен переводитися й вишкіл членства СУА, щоб поволі перемінити його наставлення до себе самих і до громади. Відповідальність за це падає

на провід СУА, який повинен у новій програмі підтримати цілковито свою організацію та допомагати їй. Коли ж не створимо відповідної атмосфери, не переконаємо наші Відділи, що не їхні гроші, але вони самі є потенціалом у наших громадах, тоді наш авторитет не тільки не зростає, але й ми самі дуже легко можемо опинитися у других рядах. Цього ніхто з нас не бажає.

3. Потреби нашої організації зростають з кожним днем. Давно вже минули ті часи, коли, наприклад, канцелярію вела одна особа за 15 дол. місячно, адміністрацію "Нашого Життя" — за 30 дол. місячно, книговодство — безплатно, машиністка працювала за 80 дол., а редакторка "Нашого Життя" за 200 дол. місячно, виконуючи ще й працю в СУА. Коли подумати про це, то аж згадувати соромно, як ми використовували наших працівничок. Тож і не диво, що не ставилося до Відділів фінансових вимог і вони звикли до того, що Централя не потребує грошей. Нам потрібно на персонал адміністрації СУА \$ 15.000.00 річно, не враховуючи туди канцелярійного приладдя, поштових оплат та інше.

"Н а ш е Ж и т т я". Журнал СУА має свій окремий фонд з передплат і пресових датків, які вже не вистачають. І виринула тому потреба створити 50.000-ий з а п а с н и й ф о н д, щоб не втратити журналу, а навпаки, розвинути й поширити його. Видавання журналу буде тепер вносити \$30.000.- річно (в цьому річна платня нової редакторки \$6.000.-). "Наше Життя" — це наша престижева справа, й мусимо рятувати його за всяку ціну.

М у з е й . Справа нашого музею виглядає невесело й невідомо, як вона закінчиться. Можливо доведеться закупити дім у Нью-Йорку для його приміщення, а консервування й влаштування експонатів дуже коштовні. Ми не сміємо, однак, дати пропасти нашій цінній збірці, а коли музей буде влаштований як слід, можна буде отримати для нього штатну субвенцію. Але початок мусимо зробити самі, й треба до цього готуватися. Купівля дому на музей — це справа всієї організації, а не однієї Округи.

Д о ш к і л ь н е в и х о в а н н я. Референтка О. Климишин кинула гасло — у 50-ліття СУА 50 світличок. Дай Боже це здійснити. Ця ділянка вимагає щоразу нових навчальних матеріалів, лекцій, посібників, вишколу вчительок, конференцій, фінансової допомоги при устаткуванні нових Світличок і чимало іншого. І тут знову виникає питання, чи не надто відважні були ми, коли зобов'язалися перебрати на себе весь тягар, замість покласти його на наші громади. Крайовий осередок дошкілля, творцем якого є ми, проголосив збірку 20.000-го фонду. І тут громада повинна себе показати. З нашого боку ми дали туди велику суму, бо 22 світлички, зорганізовані виключно за наші фонди.

О р г а н і з а ц і я н і с п р а в и. Вони в нас занедбані. Перш за все, кожна Округна Рада повинна мати свою домівку і платну силу хоча б на кілька годин у тиждень. Вона упорядковувала б картотеки, вела б листування з відділами, одне слово, була б у постійному контакті з відділами й референткою Головної Управи. Це облегшило б дуже працю Головам Округних Рад, які могли б присвятити себе більше організаційним справам, а не канцелярщині.

К у л ь т у р н о - о с в і т н я референтура теж потребує відповідних фондів для своєї видавничої діяльності. Конче мусить бути поширена й поглиблена в різних напрямках р е п р е з е н т а ц і я. Ми ж не одні, що виконуємо таку працю, й тому треба її вдосконалювати. При цьому ми не повинні прогаяти ні однієї нагоди, де можна стати в обороні нескорених культурних діячів України й поневоленої Батьківщини. І зайве пригадувати, скільки коштує репрезентація, а були часи, що й не було за що вислати делегатки на міжнародні з'їзди. Зрештою, усі референтури вимагають фондів, щоб могли розгорнути як слід заплановану працю.

З нагоди 50-річчя СУА має вийти біографічний словник визначних українських жінок англійською мовою. Таке видання буде коштувати біля 10.000.- дол. Це

зобов'язання цілої організації, бо його схвалила Конвенція, а одночасно це великий вклад для усвідомлення чужинецького світу.

Уже цих кілька видвигнених проблем указують на зростання СУА, а водночас на завдання, що стоять перед нами. Віримо в силу Духа Української Жінки, маємо віру в наше членство та його провід. Покладаємося на Окружні Ради, які є виконним нашим тілом і працю яких високо цінімо. Ми свідомі того, що наша організація ступає на новий етап, який несе деякі реформи. І хоч ми консерватисти з природи й не легко сприймаємо нове, коли ж одначе зрозуміємо й закріпимося, тоді Союз Українок стане справжньою твердиною вільного Жіноцтва і сповнятиме гідно свою історичну місію, для якої його покликано майже 50 років тому.

СПИСОК ЧЛЕНОК, ЩО 40 ЛІТ ТОМУ ВСТУПИЛИ ДО СУА

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

Відділ 2 — Честер: Бандровська-Гепі Олена, Гащак Антоніна, Гливак Анна, Заяць Ева, Комар Марія, Крика Тетяна, Куріца Марія, Лаврик-Серота Марія, Лезак Анна, Луцик Марія, Лужецька Ева, Марусин Йозефіна, Масишин Анна, Огар Емілія, Пецюх Петронеля, Пінкович Анна, Радович Катерина, Рубаш Павлина, Совінська-Мейфер Ольга, Соломчак Роза, Стеців Теодозія, Судоль Анна, Татарів Д. Анна, Тершовська Юлія, Тайман Марія, Урбан Анна, Федик Марія.

Відділ 42 — Філядельфія: Вовчак Ева, Демяник Марія, Малиновська Пелагія, Пашук Марія, Сивуляк Анна, Стрижак Софія.

Відділ 48 — Бабяк Марія, Настасяк Вікторія, Олійник Ева, Слободзян Емілія, Слободзян Климентина.

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК:

Відділ 1 — Нью-Йорк: Абрагамовська-Гричко Стефанія, Возняк-Чарнецька Марія, Дереш Пелагія, Дроздик Катерина

Відділ 4 — Нью-Йорк: Базар Анастасія, Борак Кароліна, Корнат Емілія, Ленчук Марія, Піщак Юлія, Плашовецька Йоанна

Відділ 21 — Нью-Йорк: Андрушко Розалія, Бурбуляк Евдокія, Вітюк Агафія, Врубель Катерина, Галас Агафія, Долгун Тессі, Зазуля Марія, Кмита Юстина, Когут Марія, Косців Анна, Лебедь Катерина, Малько Ева, Маллі Йозефіна, Масник Марія, Мудрик-Рурило Тетяна, Пачковська Марія, Палащук Анна, Панчишин Марія, Посікіра Софія, Роговська Ева, Сидорко Марія, Чупа Марія

Відділ 35 — Озон Парк: Костишин Катерина, Швед Олена

ОКРУГА ДІТРОЙТ:

Відділ 5 — Дітройт: Біловус Анастасія, Будзол Павлина, Галишин Агафія, Голуб Софія, Грудна Марія, Генік Доміцеля, Гулявська Софія, Кобаса Анна, Кульчицька Ангела, Левкович Ксеня, Мачержак Марія, Патра Анна, Сіділо Феся, Сосновська Катерина

Відділ 26 — Гемтремк: Бабій Олена, Будор Марія, Васько Марія, Владика Марія, Ганиш Анна, Голенда Текля, Демян Анастасія, Кульчицька Юлія, Марко Параня, Палмер Анна, Прибила Юстина, Сенайко Марія, Тричук Анна, Шандак Михайлина, Хомяк Катерина, Яремчук Катерина

ОКРУГА ОГАЙО

Відділ 7 — Акрон: Антоник Марія, Козір Марія, Пулк Марія, Сироїд Розалія, Тараг Катерина, Українець Фаврона

Відділ 30 — Клівленд: Гавриляк Анна, Гермак Марія, Дубрас-Чубінська Емілія, Кухта Анастасія, Лабик Марія, Мураль Катерина, Пискливіц Дженні, Фраунд Антоніна, Чубинська Софія

ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗИ:

Відділ 24 — Елізабет: Барболяк Марія, Гнатюк Анна, Герета Марія, Кемпа Анна, Маркович Марія, Небора Катерина, Присяжна Стефанія, Стець Анна, Федірка Агафія, Френкевич Марія.

Відділ 28 — Ньюарк: Кузьма Катерина, Кучкуда Пелагія, Шеремета-Сакаля Катерина

ОКРУГА ЧІКАГО:

Відділ 36 — Чікаго: Гірняк Олена, Гуміняк Розалія, Кріль Олена, Ларсон Вікторія, Магдзяк Катерина, Ментус Анна, Мельник Анна, Перович Катерина

ОКРУГА ПІВДЕННОГО НЬЮ-ЙОРКУ:

Відділ 34 — Коговз: Зальопана Софія, Коник Ольга, Постоловська Текля, Шаршанович Марія.

НЕЧИННІ ВІДДІЛИ СУА

Цілий ряд Відділів, що були засновані в часі розросту СУА у 30-тих і 40-вих рр., припинили свою діяльність через вік і виїзд членок. Деякі з них працювали недовго, але більшість проіснувала кількадесять років і вложила багато праці у свою організацію і українську громаду. Подаємо короткий перегляд їх діяльності.

6 ВІДДІЛ СУА, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Засновано 5. серпня 1934 заходами Теодосії Матковської. Від початкового гурта 27 членок Відділ дійшов до 120. Головами Відділу були — Т. Матковська, Анна Бігун, Марія Дмитрів, Анна Мазурик, Анна Хмеляк, Н. Попович, Н. Стахів, Н. Герула, Анна Мельник. У 1953 р. Відділ придбав свій прапор. Провадив оживлену діяльність, у 1954 р. відсвяткував свій 20-літній ювілей. Розв'язався у 1968 р.

8 ВІДДІЛ СУА, БРОНКС, Н. Й.

Засновано наприкінці 1926 р. заходами Марії Дідохи. Від 20 членок дійшов до 75. Головами були — М. Дідоха, Апольонія Дзюма, Марія Гілета, Єва Корпало, Олена Вус, Єва Хомів, Анна Свенсон, Розалія Федьків. Відділ провадив оживлену діяльність, у 1956 р. відсвяткував свій 30-літній ювілей. Розв'язався у 1973 р.

9 ВІДДІЛ СУА, АКРОН, ОГАЙО

Засновано 8. березня 1937 р. заходами Марії Набережної. Головами були — М. Набережна, Анна Говдун. Відділ розв'язався в 1949 р.

14 ВІДДІЛ, КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Засновано 30. березня 1930 р. заходами Катерини Ділай. Із гурта 20 членок дійшов до 54. Головами були — К. Ділай, Марія Чорній, Розалія Пусило, Олена Степаняк. Відділ причинився до створення Українського Городу Культури і погрудь Т. Шевченка й І. Франка. Розв'язався в 1973 р.

16 ВІДДІЛ, ДІТРОЙТ, МІЧ

Засновано в 1929 р. після відвідин Олени Кисілевської, як перший Відділ СУА у Дітройті. Головами були — Анна Курило, І. Козаченко, Марія Сена, В. Микитюк, Катерина Бурик, А. Паньків, Марія Сковрон, С. Цимбаліст, Катерина Ігнатюк.

При Відділі був драматичний гурток. Відділ розв'язався у 1950 р.

18 ВІДДІЛ СУА, ДЖАМЕЙКА, Н. Й.

Засновано 7. грудня 1930 р. після віча, на якому промовляла Олена Лотоцька. Головами Відділу були — Тетяна Мельничук, Софія Кузів, Ольга Цісик, Марія Ганка. Розв'язався в 1965 р.

19 ВІДДІЛ У БАЙОН, Н. ДЖ.

Засновано 4. січня 1941 р. на сходинах жіноцтва, на які прибула Олена Лотоцька. Головами були — Катерина Ошуст, Марія Теплишин. Розв'язався в 1951 р.

20 ВІДДІЛ, ЙОНКЕРС, Н. Й.

Засновано у березні 1931 р. заходами Анети Л. Кмець. У Відділі було більше тут народжених членок, які зуміли знайти доступ до місцевої преси. Тому про діяльність і українські традиції часто появлялись там вістки. Головами були А. Л. Кмець (вибрана пізніш почесною головою), К. Макар, Бетті Кінаш, Розалія Шутович, Мері Ютеро. Відділ розв'язався в 1950 р.

22 ВІДДІЛ, ДЖЕРЗІ СІТІ (УКР. ЖІН. ДЕМОКРАТИЧНИЙ КЛЮБ)

Засновано 18. вересня 1931 р. на сходинах Укр. Жін. Демократичного Клубу, на які прибула Олена Лотоцька. Головами Відділу були — Анна Маційовська, Марія Грабар, Соня Микитка, Анастасія Ваґнер. В часі війни Відділ живо співпрацював із Американським Червоним Хрестом. Розв'язався в 1952 р.

25 ВІДДІЛ, ЕМГЕРСТ, МАСС

Засновано 3. квітня 1932 р. заходами Розалії Намак. Через свого сенатора Д. І. Валша і конгресмена В. Дж. Гренфілда протестував проти голоду 1933 р. в Україні. До місцевого музею подарував дві ляльки в нар. вбранні. Головами були Р. Намак, А. Волох. Розв'язався в 1948 р.

25 ВІДДІЛ, КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Засновано 13. лютого 1949 р. заходами Розалії Пусило. Головами були Р. Пусило, Анна Модна. Розв'язався в 1957 р.

29 ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, ВУНСАКЕТ, Р. А.

Засновано 6. листопада 1932 р. заходами Розалії Вецаль. Удержував контакт із своєю патронкою на Буковині. Виставка нар. мистецтва, влаштована в 1948 р. мала згадки в місцевій пресі. Відділ опікувався таборами в Німеччині і зустрічав скитальців у Бостоні. У 1954 р. влаштував панахиду за українських вояків, поляглих у 2. світовій війні. Головами були — О. Тепер, Р. Вецал, М. Липська. Відділ розв'язався в 1959 р.

31 ВІДДІЛ ІМ. АННИ ЯРОСЛАВНИ, ДІТРОЙТ, МІЧ

Засновано 31. березня 1937 р. із небагатьох членок. Поставив собі за завдання поширювати українську книжку і пресу і спростовував неправильні інформації про Україну в американській пресі. У 1950 р. видав спільно з Філією СУА книжечку про кн. Ольгу. Головами були — Катерина Яцишин, Євдокія Микитинська, Софія Томас, Анна Королевич, Анна Слободян. Відділ розв'язався в 1959 р.

32 ВІДДІЛ, ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, СТ. ЛУЇС, МІЗ

Засновано 26. листопада 1950 р. заходами Теклі Єзуско. Головну увагу спрямував на імпрези для дітей. Розв'язався в 1962 р.

33 ВІДДІЛ, КЛІФТОН ГЕЙТС, ПА

Засновано в 1941 р. заходами Розалії Мандзік. Відділ живо співпрацював з Американським Червоним Хрестом. Головами були — Р. Мандзік, Марія Швець. Розв'язався в 1949 р.

38 ВІДДІЛ, АНСОНІЯ, КОНН

Засновано у березні 1938 р. на сходинах жіноцтва, де промовляла Олена Лотоцька. Головами були Анна Мерещак, Анна Наджога. Відділ розв'язано в 1948 р.

39 ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Засновано 7. березня 1937 р. заходами Ксені Квасній. Головами були — К. Квасній, Текля Іваськів. Відділ розв'язано в 1949 р.

43 ВІДДІЛ, ВАЙТСТОН, Н. Й.

Засновано у липні 1933 р. Відділ був бенефітовий, себто давав допомогу членкам. Головами були — К. Чолій, П. Бринь, Анастасія Деревляна. Відділ розв'язався в 1951 р.

44 ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, БОСТОН, МАСС

Засновано у лютому 1934 р. заходами Франки Бойко. Відділ опікувався таборами в Німеччині і приймав скитальців по їх приїзді. Головами були — Ф. Бойко, Марія

Давискиба, Парася Кучер, Марія Івашко, Марта Берестецька, Кіра Помилуйко, Наталя Колиниченко. Відділ розв'язано в 1954 р.

45 ВІДДІЛ, МАНЧЕСТЕР Н. Г.

У 1955 р. взяв видатну участь в Тижні української культури. Головою бала Катерина Струса. Відділ розв'язано у 1949 р.

46 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА

Засновано 7. квітня 1929, як Т-во ім. Ольги Басараб заходами Юлії Бурак. Відділом СУА стало в 1937 р. З великою увагою щорічно влаштовував Свято своєї патронки Ольги Басараб. Головами були — Ю. Бурак, Марія Горохівська, Єва Шпікула, Ольга Фестик, Олена Котович, Меланія Мила. Відділ розв'язано у 1970 р.

47 ВІДДІЛ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА

Засновано, як жіноче товариство у 1937 р. заходами Марії Радович. У 1938 р. після відвідин Олени Штогрин став Відділом СУА. Допомогавав таборам у Німеччині. Головами були — М. Радович, М. Горбова, Марія Трешневська. Відділ розв'язався у 1952 р.

50 ВІДДІЛ, БЕТЛЕГЕМ, ПА

Засновано в 1952 р. заходами Олени Маруненко. Поза звичними імпрезами займався сценічними виставами під проводом Амрозія Маруненка. Головами були — О. Маруненко, Ярослав Цегельська. Відділ розв'язався в 1958 р.

51 ВІДДІЛ "ДОЧКИ УКРАЇНИ", ДЖЕРЗИ СІТІ (МОЛОДЕЧИЙ)

Засновано у 1937 р. з тут народжених дівчат. Членки придбали собі народні строї й залюбки виступали в них, наприклад у процесії з нагоди Листопадового свята. Зуміли нав'язати контакт із місцевою пресою, яка подавала вістки про їх працю. Головами були Марія Анна Ваґнер і Маріянна Лотович. Відділ розв'язався у 1950 р.

53 ВІДДІЛ "ДОЧКИ УКРАЇНИ", БРУКЛИН, Н. Й. (МОЛОДЕЧИЙ)

Засновано 13. лютого 1938 р. на сходинах, де промовляла Стефа Абрагамовська. Членками були тут народжені дівчата, що створили при Відділі бібліотеку українознавства. При Відділі був спортовий кружок. Головою була Олена Мудрик. Відділ розв'язався в 1951 р.

54 ВІДДІЛ, БРІДЖПОРТ, ПА

Засновано 12. травня 1938 на зборах жіноцтва після промови Олени Штогрин. Відділ причинився видатно до будови місцевої церкви. Головами були — Осипа Вовк, Михайлина Буката, Ксеня Шуль. Відділ розв'язався в 1949 р.

55 ВІДДІЛ, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Засновано 21. серпня 1939 р. заходами Марії Місюри. Влаштовував імпрези, проводив збірки. Головами були — М. Місюра, Марія Кордунська, Христина Бялецька, Марія Шворц. Відділ розв'язався у 1950 р.

56 ВІДДІЛ, ЧІКАґО, ІЛЛ (МОЛОДЕЧИЙ)

Засновано в 1940 р. заходами Анни Зеліско. Членками були тут народжені молоді дівчата й жінки. Відділ розв'язався в 1947 р.

61 ВІДДІЛ, ДІТРОЙТ

Засновано 22. жовтня 1947 р. Головами були Анна Пиндик, Софія Сігда. Розв'язався в 1959 р.

75 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ У ДЕНВЕР, КОЛОРАДО

Відділ засновано 31 березня 1963 р. після відвідин О. Лотоцької. Головою його була Стефанія Левченко. При Відділі був жіночий хор. Розв'язався у 1968 р.

77 ВІДДІЛ СУА ІМ. КН. ОЛЬГИ У ФІНІКС, АРІЗОНА

Засновано 18. серпня 1963 р. заходами Марії Шалаути. Головами були М. Шалаута, Марія Винничок, Марія Ліневич. Відділ розв'язався у 1967 р.

10 ВІДДІЛ, ОЛИФАНТ, ПА

Засновано у 1944 р. Перевів велику збірку для скитальців. Головами були — Анна Душна, Анна Височанська. Відділ розв'язався у 1950 р.

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

1-ший ряд зліва: Н. Хоманчук, М. Душник, Р. Полчій, О. Кіршак, О. Різник, А. Книш, М. Барагура, О. Рудій 2-гий ряд зліва: І. Куровицька, Мир. Савчак, О. Процюк, О. Роговська, У. Любович, Е. Ёнзён, Н. Савчук, О. Гой, О. Сливка, 3-тий ряд зліва: М. Томоруг, М. Данилюк, Д. Камінська, О. Гентіш, І. Падох, О. Гаєцька, І. Бенцаль.

Неприсутні: М. Даниш, О. Титла.

СКЛАД КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Олександра Кіршак — голова

Марія Даниш — заступниця голови

Олександра Різник — заступниця голови (член ексекутиви СУА)

Марта Данилюк — секретарка

Ольга Руді — секретарка англомовна

Поля Книш — касирка

Адміністраційна Комісія: Ірина Куровицька, Розалія Полчій, Ольга Руді

Реєстраційна Комісія: Наталія Хоманчук, Олена Гентіш, Дарія Камінська

Бенкетова Комісія: Олімпія Роговська, Іванна Бенцаль, Ольга Сливка, Марія Томорук

Імпрезово-Програмова Комісія: Надія Савчук, Оля Гаєцька, Леся Гой, Галина Титла

Пресова Комісія: Олена Процюк, Ірина Падох

Комісія Зв'язків: Марія Душник

Видавнича Комісія:

Марія Барагура, Євгенія Ёнсен, Уляна Любович, Мирослава Савчак.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Лідія Бурачинська
Голова

Софія Крупка
Заст. голови

Олександра Різник
Заст. голови

Марія Савчак
Секретарка

Ольга Муссаковська
Фінан. секрет.

Ірина Качанівська
Скарбник

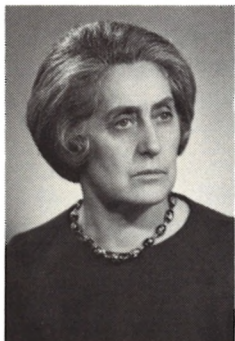
Анастазія Вокер
Організ. реф.

Наталія Даниленко
Організ. реф.

Люба Волинець
Культ.-освітня реф.

Олена Климишин
Виховна реф.

Теодозія Савицька
Реф. сусп. опіки

Христина Навроцька
Пресова реф.

Марія Душник
Реф. зв'язків

КОНТРОЛЬНА
КОМІСІЯ

*Дора Рак
Статутова реф.*

*Ірина Кашубинська
Господарська реф.*

*Стефанія Пушкар
Гол. Контр. Комісії*

*Надія Попель
Член Контр. Комісії*

*Ірина Мамчин
Член Контр. Комісії*

*Ольга Левчик
член Контр. Комісії*

*Ольга Салук
Член Контр. Комісії*

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ РАД

*Олена Лісківська
Окр. Дітройт, Міч.*

*Лідія Дяченко
Окр. Філядельфія Па*

*Оксана Рак
Окр. Нью-Йорк, Н.Й.*

*Марія Крамарчук
Окр. Північний Нью-Йорк, Н.Й.*

*Марія Грушківч
Окр. Клівленд, Огайо*

*Надія Бігун
Окр. Ньюарк, Н.Дж.*

*Любослава Шандра
Окр. Чікаго, Ілл.*

*Ростислава Яхницька
Окр. Нова Англія,*

БРАКУЄ ЗНІМКА Дозя Кушнір Окр. Півд. Нью-Йорк, Н.Й.

ІСТОРИЇ ОКРУГ

ОКРУЖНА РАДА — ДІТРОЙТ

Сидять зліва: Л. Колодчин-референтка суспільної опіки, Т. Назаренко-виховна референтка, А. Мазяк - референтка суспільної опіки, В. Гординська - касирка, М. Слаби - заступниця голови, О. Лісковська - голова, Р. Дигдало-заступниця голови, І. Лончина-протоколярна секретарка, О. Витвицька-культурно-освітня референтка, С. Гайда-кореспондентка секретарка.

Стоять зліва: М. Сандак-делегатка до Округної Ради 26 Відділу, П. Будзол-голова, 5 Відділу, О. Нахвостач-заступниця голови 80 Відділу, А. Віте-пресова референтка, К. Кобаса-голова 26 Відділу, Є. Кахній-голова 23 Відділу, Н. Седорак-заступниця голови 58 Відділу.

Неприсутні: А. Крохмалюк-голова 56 Відділу, С. Гейс-голова 58 Відділу, І. Ляш-голова 76 Відділу, М. Антонов гол. 80 Від. Д. Яворівська-голова 81 Відділу, Д. Коваль-голова 94 Відділу, Д. Кокурівська-голова 53 Відділу, З. Бровінс-голова 50 Відділу, А. Наконечна-голова 38 Відділу, Я. Сена-голова Контрольної Комісії, А. Вокер-голова будівельного комітету, О. Первцька-організаційна референтка, Я. Кульчицька-мистецька референтка, Гнатчук-виховна референтка.

ОКРУЖНА РАДА СУА В ДІТРОЙТІ

Початки праці СУА в Дітройті припадають на роки 1932-33. Тоді постали на терені Дітройту два Відділи 26 і 23. До кінця 30-их років уже діють чотири Відділи з біля трьома сотнями членів. Тоді виникає потреба ближчої співпраці Відділів та їх спільної репрезентації. Для цього створено т. зв. Центральний Комітет СУА. Цей Комітет втримує зв'язки з різними громадськими установами й організаціями, в тому й американськими.

В 1939 р., за вказівками Централі Комітет переорганізовано на філію СУА з ширшими уповноваженнями та засягом праці. Від цього часу датуються спільні акції та виступи Відділів СУА. Зокрема розвивається добре праця в культ.-освітній ділянці, де головно, присвячується увагу поглибленню знання української культури серед молоді. СУА стає співорганізатором українознавчих шкіл і курсів. Через покази і виставки народного мистецтва, вперше знайомлять американців з українською культурою. При співпраці з іншими організаціями влаштовано День Української Культури в Інтернаціональному Інституті. Опісля Відділи і Філія беруть щороку участь у торгах Інтер. Інституту, організують покази писання писанок і вишивки. Філія веде допомогіві акції на різні потреби в Україні, як і для потреб своєї громади. З приступленням ЗША до війни Філія організує укр. відділ Американського Червоного Хреста. Після закінчення війни включається в допомогіву акцію укр. втікачам — висилаючи їм пакунки, а опісля допомагаючи їм влаштуватися в новій країні. Жіноцтво післявоєнної еміграції скоро включається в ряди СУА. Пожвавлюється праця Округи, постають нові Відділи, розвиваються нові ділянки праці. На терені Округи постає комітет Мати і Дитина, що

займається допомогою залишенцям. В 1953 р. Філія Дітройту стає господарем Конвенції СУА. За ініціативою нашої Філії створено в Дітройті статуту комісію, яка опрацювала проекти зміни статуту. Їх висунено на Конвенції в 1955 р. Згідно з тим філію реорганізовано на Окружну Раду. Праця Окружної Ради від скромних початків розгорнулася до імпозантних розмірів. Згідно з потребами творяться тимчасові комітети чи постійні референтури. Сьогодні Окружна Рада має наступні референтури: організаційну, виховну, культ-освітню, мистецьку, сусп. опіки, зв'язків і пресову. Крім того діє будівельний Комітет і Гурток Книголюбів. Від початку свого існування Окружна Рада перевела ряд допомогових акцій, збірки на культурні і наукові потреби чи інституції.

Будівельний Комітет засновано в 1956 р. для придбання власної домівки. Опісля рішено збудувати дім для старших віком. Довголітньою головою Комітету є Анастасія Вокер. В виховній ділянці Округа має 4 світлички, в тому одна для англомовних дітей. Округа була теж господарем 3-ох міжокружних виховних конференцій. Культ-освітня референтура займається влаштуванням виставок та показів, зокрема щодругий рік організує різдвяну виставку в Історичному Музеї та завідує габльоткою в Інтернаціональним Інституті (п. І. Драгінда-Кульчицька). Від 1971 р. влаштує виставку укр. народного мистецтва на українському етнічному фестивалі Дітройту. В 1973 і 74 р. ще додано показ писання писанок, різьби і кераміки.

Організаційна референтка Окружної Ради Лідія Колодчин зорганізувала такі Відділи: 76, 81, 80, 96, 50 Енн Арбор, 94 Флінт, і найновіший... 53. Крім цього щорічно переводиться кампанію приєднання членок у місяці Союзянки. Округа під цю пору має 14 Відділів з 484 членами.

Дуже активна референтура зв'язків. Окружна Рада є членом Федерації Жіночих Клубів Дітройту, бере участь у конференціях Круглого Стола (католики, протестанти, жиди). У 1973 р. влаштовано свячене для американців з дуже вдалою програмою. Про діяльність СУА є часто згадки в американській пресі. Одним із головних завдань референтури є ширення правдивої інформації про Україну. В цій справі дуже багато зробив 96 Відділ своїми контактами з членами редакцій місцевих газет. Відділ запрошував їх на свої спеціальні сходи та інформував про нашу культуру й історію. Пресова референтура довгі роки видавала бюлетень про працю Округи. Тепер такі інформації подаються в "Дітройтських Вістях".

Головами Окружної Ради в Дітройті були: Анна Стецько, Анна Ганиш, Ірина Козаченко, Марія Сена, Марія Ясінська, Ольга Шустер, Павлина Будзол, Марія Чериба, Оксана Омецінська, Анастасія Вокер, Олена Климишин, Стефанія Дуб, Ярослава Сена, Олена Лісківська.

Рома Дигдало

ОКРУЖНА РАДА СУА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Стоять зліва направо: Олена Шиприкєвич — касирка, др. Марія Струтинська — культурно-освітня референтка, Ірина Юрчак — рефер. зв'язків, Галина Гомзяк — секретарка, Галина Царинник — голова, Леся Мацьків — голова 90 Відділу, Оріся Гєвка — голова 98 Відділу, Ірина Ванчицька — референтка преси. Другий ряд: Олімпія Гайдучок — голова 10 Відділу, Ірина Мамчин — голова 43 Відділу, Олена Коровицька — голова 44 Відділу, Ярослава Лободич — заст. голови 20 Відділу, Наталія Лопатинська — представниця до УККА, Катєрина Пак — голова 42 Від., Мирослава Прокопович — референтка сусп. опіки, Марія Баб'як — голова 48 Відділу СУА.

Немає: Анна Сивуляк — почесна голова Окр. Ради, Наталя Данilenко — заступниця голови, Іванна Федорів — виховна референтка, Ірина Мєдуха — організаційна референтка, Таня Онїп — референтка молоді, Софія Гарасимович — гол. 20 Відділу, Марія Ганїна — голова 41 Від., Францєс Нєвман — голова 52 Від., Стефанія Колодїй — голова 88 Відділу.

ОКРУЖНА РАДА СУА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

На III Конвенції СУА у Філядельфії 29. і 30. травня 1937 р. вперше висунено потребу поділу організації на Округи й konieczність відбування окружних з'їздів для обговорення організаційних справ, а в червні 1938 р. на спільній нараді шести Відділів СУА з Філядельфії створено Окружну Раду Відділів. Головою стала Олена Штогрин, секретаркою — Олена Лотоцька. Восени цього року Відділи вже спільно вшанували Ольгу Басараб і Лєсю Українку у 25-річчя її смерті, та вислали протест до урядів різних країн проти прилучення частини Карпатської України до Мадярщини.

У першому Окружному З'їзді в 1939 р. взяли участь Відділи з Трентону, Алєнтавну, Чєстеру. Головою залишилася О. Штогрин. Окружна Рада стала членом Американського Червоного Хрєста й Інтернаціонального Інституту у Філядельфії.

15-ліття СУА в 1940 році вшанувала Окружна Рада, влаштувавши День Української Жінки. В жовтні цього ж року заходами ОР влаштовано показ народної ноші, танків і пісень і задемонстровано пристосування вишивки до модерного одягу.

В 1941 р. 2 Окружний З'їзд обрав головою Анну Бойко. У цьому році Окружна Рада стала членом Федерації Жіночих Клюбів у Філядельфії. Це був осяг, хоч праця Відділів Округи багато глибша, ніж жіночих клубів.

В 1942 р. головою ОР стала Олена Лотоцька. Окружна Рада видавала інформаційний бюлетень про працю Округи.

В 1943 р. головою стала знову О. Штогрин. Від 1944 до 1946 р. Окружну Раду

очолювала Антоніна Кульчицька. Імп্রেзи для здобуття фондів на організаційну працю забирали багато уваги Округної Ради.

Від 1947 до 1959 р. головувала член-основник Округної Ради — Анна Сивуляк. Цей час позначений зростом організації: постають 10 і 43 Відділи у Філядельфії, II у Трентоні, 13 в Честері та 54 у Вільмінгтоні. Зростають чисельно Відділи 20 і 59. Округна Рада включається в працю УККА, бере участь у його Конгресі. Підтримує видання "Дух полум'я" Л. Українки англійською мовою, склавши на це 250 дол. У 1954 р. заходами всіх Відділів Округи відзначено 70-ліття українського жіночого руху.

1960-61 рр. головою Округної Ради стала довголітня її секретарка Ірина Качанівська. В цей час ми мали успіхи у виховній ділянці: зорганізовано дитячі світлички 43, 54, 59 Відділів. Скликувано конференції референток Відділів Округи для допомоги в їх праці. А для допомоги матерям започатковано виховний семінар. Засновується новий Відділ — 44. Продовжувано зв'язок з Федерацією Жіночих Клубів. Попри організаційну й виховну працю голова дбає про товариське співжиття членок, організуючи спільні прогулянки.

У 1962-63 рр. головувала Наталія Лопатинська. Округа знову бере участь у міжнародному фестивалі, улаштовує свято Жінки-Героїні. Працює виховний семінар: п'ять лекцій у різних дільницях міста. Референтки Округної Ради допомагають референткам Відділів, керують спільними діями. У 1964 р. головою обрано Вероніку Цегельську: Для участі в міжнародному фестивалі формується громадський комітет, головні пости в ньому займають союзнянки. На зборах Федерацій Жіночих Клубів улаштовано літературну програму, присвячену Тарасові Шевченкові.

Відсвятковано ювілей 70-ліття голови Централі Олени Лотоцької, 20-ліття журналу "Наше Життя", 15-ліття СФУЖО. Великий організаційний осяг — постає новий Відділ у Вашингтоні з молодих енергійних жінок.

У 1965-66 рр. головувала Осипа Грабовенська. У ювілейному 1965 р. увагу звернено на активізування Відділів перед XIV Конвенцією США. Зорганізовано зустріч 2, 13, 15 Відділів у Честері. У Філядельфії постали нові Відділи 88, 90 у Бетлегемі — 91.

У 1954 р. в Окрузі було 15 Відділів, у 1965 — 20. і в 1974 р. округа нараховує 20 Відділів: 2, 13 і 15 Відділи у Честері, 10, 20, 41, 42, 43, 44, 48, 52, 88, 90, 98 у Філядельфії, II у Трентоні, 39 у Мілвіл, 40 в Аллентавні, 54 у Вільмінгтоні, 59 у Балтиморі, 78 у Вашингтоні.

У 1965 р. темою виховних семінарів було дошкільне виховання. У 1966 р. організовано курс учительок дошкілля. Для упорядкування суспільної опіки при Округній Раді діє комісія суспільної опіки.

Від лютого 1967 р. голова — Лідія Дяченко. Питанню розбудови організації, активізації членства присвячені сходи голів Відділів Округи з доповідями про обов'язки членства й його активність. Для активізації членства влаштовано зустріч Округи з мистецькою програмою у виконанні молоді. (Мистецьку програму підготував 44 Відділ, господарську частину — 88).

Відбулася конференція виховних референток з дбайливо опрацьованими рефератами про можливості й осяги в цій ділянці праці. Двічі відбулася корисна імпреза — зустріч молодих професіоналісток з громадянством. 21 жовтня 1968 в Честері всі Відділи влаштували величну маніфестацію проти поневолення інтелектуалів в Україні. Були також організовані Округною Радою показ дитячої творчості і доповідь про модерну суспільну опіку.

В 1969 р. вдруге стала головою Наталія Лопатинська. Округа знову бере участь у фестивалі національностей. Цього року великий осяг — активно береться до праці наймолодший 98 Відділ. Зорганізований у 1968 р., він улаштовує мистецький станок на фестивалі. Відзначено 75-ліття почесної голови США Олени Лотоцької. Відбулася конференція в справах суспільної опіки. Дня 13 грудня 1969 р. відзначено 30-ліття Округної Ради і вшановано її почесну голову Анну Сивуляк.

В 1971-72 рр. головувала вдруге Осипа Грабовенська. Крім праці в усіх належних їй ділянках, Окружна Рада влаштовує виставку ікон св. Ольги з конкурсу СУА, а також виставку картин українських мисткинь у рамках Федерації Жіночих Клубів.

У лютому 1972 р. головою обрано Галину Царинник. 1972-73 рр. були позначені величними ювілеями Відділів — підсумками їх багаторічної праці. 42 Відділ відсвяткував 40-літній ювілей, 52 Відділ — 35-літній, 13 Відділ — 20-літній, II і 54 Відділи — 15-літній, 78 — десятиріччя існування.

Започатковано безпосередній контакт з молододу бесідою "Ми говоримо з вами, не про вас".

Для скріплення зв'язку між членством СУА, для спільного обговорення і вирішення питань Відділи Округи починали громадський рік спільними сходами всіх Відділів. У 1972 р. обговорено важливість перебудови фінансової політики нашої організації. У 1973 — питання Статуту нашої Організації і XVII Конвенцію у 50-ліття СУА.

Для популяризації праці СУА використано українську радіопрограму. Референтки Окружної Ради підготували радіопередавання про участь жіноцтва в СУА, про журнал нашої організації, про дитячі садочки СУА. Доповідь д-ра Цимбалістого "Становище української молоді в Америці", вечори пам'яті К. Малицької і Є. Скоропадської—Милорадович зорганізувала культурно-освітня референтка д-р М. Струтинська. Святкування 200-ліття Григорія Сковороди підготувла пресова референтка М. Ганіна. Програма виконувалась виключно силами молоді. Прибуток від свята був переданий на запасний фонд "Нашого Життя". Відділи привітали поетку Зою Когут і артистку Ірину Залеську з Австралії, влаштувавши їх виступ.

Відділи й сама Окружна Рада активно відгукнулися на заклик придбання фондів для журналу "Наше Життя". Активно підтримали справу придбання стипендій для молоді в Бразилії. Вислали багато пакунків до Бразилії й інших країн. Брала участь у Конгресі УККА, у відзначенні 40-ліття штучного голоду в Україні. Влаштували спільно з іншими жіночими організаціями свято Жінки-героїні. 98 Відділ інтенсивно готується до виставки українських килимів і писанок у Філядельфійському Музеї Мистецтв (у квітні 1974 р. Відділ має вже досвід в улаштуванні виставок — зорганізував їх за рік чотирнадцять, а також створив свою музейну збірку.

Незлічені пожертви Відділів СУА і Окружної Ради на громадські цілі за 35 років праці. Без ліку було нарад голів Відділів, референток, членства.

Неможливо перерахувати всіх діл, довершених Окружною Радою і Відділами Округи. У п'ятидесятиріччя Союзу Українок Америки кидаємо погляд лиш на частину праці, лиш на відтинок пройденого шляху. Дай Боже, щоб був він далі широкий, розлогий і щоб рух на ньому не спинився.

Галина Царинник

ОКРУЖНА УПРАВА ОКРУГИ НЬЮ-ЙОРК — 1973 РІК

1-ший ряд зліва: І. Бенцаль — референтка зв'язків, О. Сонєвицька — пресова референтка, І. Падох — заступниця голови, О. Кіршак — голова, Р. Полчі — заступниця голови, Л. Артимишин — кореспондентська секретарка, А. Книш — голова комітету купна дому,

2-гий ряд зліва: Н. Колодій — член Контрольної Комісії, і голова 35 Відділу, М. Цимбаліста — організаційна референтка, Н. Хоманчук — член Контрольної Комісії, С. Котик — голова 72 Відділу, Д. Камінська — касирка, Мир. Савчак — організаційна референтка, О. Процюк — референтка суспільної опіки, Є. Тріска — культ-освітня референтка К. Папуга — імпрезова референтка, Н. Валько — господарська референтка. З. Зарицька — голова 103 Відділу.

3-тій ряд зліва: К. Гаврилук — господарська референтка, З. Колодій — голова 21 Відділу, М. Данилюк — виховна референтка і голова 83 Відділу, І. Клим — голова 82 Відділу, М. Могилин — рекордова секретарка, Е. Єнзен — голова 71 Відділу, О. Гой — голова 1 Відділу, С. Серафим — голова 4 Відділу, А. Кизима — член Контрольної Комісії, Л. Лещук — пресова референтка і голова 104 Відділу, І. Печко — голова 105 Відділу.

НЕПРИСУТНІ: М. Яцушко — фінансова референтка, М. Савчак — голова Контрольної Комісії, М. Баран — член Контрольної Комісії, М. Гарасимчук — голова 3 Відділу, Оксана Ленєць — голова 89 Відділу, Л. Стасюк — голова 109 Відділу, М. Даниш — голова 64 Відділу і адміністратор домівки СУА.

НЬЮ-ЙОРКСЬКА ОКРУГА (1940-1974)

Союз Українок Америки стоїть на порозі 50-річчя своєї праці. Нью-Йоркська Округа зближається до свого 35-річчя. Тож варто оглянутись назад, щоб бодай коротко зробити підсумки її діяльності.

Три найстарші Відділи, що 1925 р. стали ядром СУА (1, 2 і 3) разом з трьома Відділами (8, 18, і 21) з найближчих околиць Нью-Йорку створили в 1940 р. Округну Раду СУА в Нью-Йорку для тіснішої співпраці членства, спільних імпрез та репрезентації назовні.

1940-1950 рр. — це часи воєнної хуртовини і переселенчої акції. Саме це визначило напрям праці Округної Ради в її початках. Округна Рада разом з іншими жіночими організаціями включилася в акцію Американського Червоного Хреста, при якому створився жіночий гурток, що складався з самих українок.

Також включилася у збірку фондів Федерації Жіночих Клубів, до якої належала від 1940 р. Та вже 1945 р. почалась акція допомоги скитальцям. В тій цілі створено Жіночу

ВИСТАВКА КНИЖКИ влаштована Округною Радою в Нью-Йорк

Секцію при З У А Д К-у і Переселенчій Осередок. В тій жертвенній праці брали активну участь члени Управи О. Р. СУА і членки Відділів. Саме в цьому, 1974 році, минає 25 років від того часу, тож і цей ювілей хочемо долучити до наших святкувань, щоб виявити свою вдячність тим, які перші зустрічали нас і допомагали нам на землі Вашингтона, а саме: Іванні Бенцаль, Катерині Пелешок, Марії Демидчук, Стефанії Абрагамовській-Грицько, Анні Курило, Анні Бодак, Катерині Баран, Евдокії Ликтей і ін. З перспективи чверть сторіччя ми краще можемо оцінити їх працю і нехай ця скромна згадка буде доказом, що ми про це не забуваємо.

Організаційна ділянка історії О. Р. була досить складна, бо відбувались різні зміни в її структурі. В 1959 р. О. Р. об'єднала 16 Відділів, в тому сім новозорганізованих. Всі ці Відділи належали до трьох різних стейтів. Саме в цьому році 5 Відділів відокремлено і з них створено нову Ньюарську Округу. Ці втрати доповнила наша Округа дванадцятьма новими Відділами, які постали в 1960-1970 рр. В 1972 р. знову п'ять Відділів нашої Округи стали зав'язком ще одної Округи: Нова Англія. Як бачимо, це час росту О. Р. і напливу членства, що складалося з новоприбулих, молодшого покоління — тут народжених, а пізніше молодших членок, переважно вихованок Пласту і СУМА. Це зрізничування членства у Відділах (старі, нові, англومовні, молодечі) з одного боку сприяло поживленню праці, а з другого відбилосся негативно на старших Відділах, що через брак допливу молодших членок мусіли ліквідуватися. Так О. Р. втратила 3 Відділи (8, 18 і 53). Тепер до Округи належить 15 Відділів: 1, 3, 4, 21, 35, 64, 71, 72, 82, 83, 89, 103, 104, 105, і 109, що гуртують разом 575 членок.

До скріплення організаційних розвитку й форми Округної Ради спричинилися статут (1959), Округні З'їзди з доповідями й панелями на актуальні теми, що відносилися до всіх ділянок праці СУА, поділ на референтури і створення при них комісій, що значно поширило засяг їх праці, конференції організаційних референток, зв'язок референток Округної Ради з референтками Відділів через спільні наради, спільні імпрези і кампанії приєднання членства.

В 1954 р. відбулося посвячення прапору Округної Ради. 15-річчя Округної Ради

ПЕРША ЗАБАВА ГРАДУАНТОК — Окружна Рада Нью-Йорк

відзначено святочним бенкетом в 1955 р, а в 1970 р. відсвятковано 30-річчя Окружної Ради святочним бенкетом, з виставкою архівних матеріалів, альбомів і т. п. Окружної Ради і Відділів, виданням "Пам'яткової книжки" і створенням Фонду Купівлі Дому СУА в Нью-Йорку, що тепер нараховує 13. 451. 56 дол.

Окружна Рада була господарем XII Конвенції СУА в 1959 р., що відбулася разом з Другим Світовим Жіночим Конгресом в Нью-Йорку, XIV Конвенції СУА, поєднаної з 40-річним ювілеєм СУА в 1965 р., в 1974 р. XVII Конвенції з відзначенням 50-річчя СУА.

Культурно-освітня діяльність охоплювала пропаганду і поширення української книжки, літературні вечори й зустрічі з письменницями, виставки книжок, виклади на мистецькі теми, доповіді про нашу обрядовість, відзначування річниць і ювілеїв визначних жінок та інші імпрези. Згадаємо важливіші: В 1966 р. улаштовано літературний вечір під гаслом "Знаймо жіночу творчість" з виставкою книжок за рр. 1962-1965, а в 1969 р. — "Зустрічі з письменницями" з "Виставкою жіночого пера" за 1965-68 рр. з участю 12 авторок, які читали свої твори. В 1970 р. відбулася конференція культурно-освітніх референток із панелем на тему "Українська книжка у праці СУА" з виставкою книжок за 1969-71 рр., що закінчилася літ. вечором в пошану Олени Пчілки. Ще дві виставки книжок відбулися в 1971 р. під кличем "Книжка шукає читача" і у 1972 р. "Виставка Книжки". Ці 3-денні, дбайливо й фахово приготовані виставки відбулися при співучасті Л. М. К., У. М. І. і Студії Мистецького слова Лідії Крушельницької з відповідною програмою, фаховим обговоренням деяких видань, мистецьким читанням і музичними точками. Виставлено книжки за рр. 1969-72, не тільки жіночої творчості, але книжки українських письменників взагалі.

Належить згадати також Гурток Книголюбів при Окружній Раді, заснований у 1966 р., що крім своїх місячних сходин, присвячених обговорюванню книжок брав участь у загально-громадських, однотижневих виставах книжок, як "Виставка книжки і преси" в 1967 р. з нагоди Франківських роковин та у "Виставці книжок" у 1968 р. з нагоди 100-річчя Просвіти. На цих виставках Гурток Книголюбів репрезентував Окружну Раду СУА і "Наше Життя". Були на них виставлені книжки жіночого пера від 1940 р. і вся доступна жіноча преса.

При Окружній Раді започатковано бібліотеку в 1966 р. Акцію пропаганди української книжки, матеріалів про Україну і перевірку українських ілюстрацій в американ-

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ — Окружна Рада Нью-Йорк

ських бібліотеках започатковано в 1971 р. Окружна Рада була господарем для нарад культурно-освітньої комісії СУА над справами обрядовості на такі теми: "Колядки", "Готування до Різдва", "Різдвяні страви" (1967), "Дівич-вечір" (1969) і "Обрядове печиво" з показом печива, прозірками й весільними піснями у виконанні членок нашої Округи (1970)

Заходом мистецької референтури Окружної Ради вперше організовано в 1970 р. цикл викладів на мистецькі теми: "Дереворіз", "Батік", "Кераміка" і "Ікона". Були вони проведені фахівцями з практичними показами і висвітленням прозірок та фільму.

Для поширення української вишивки Окружна Рада влаштовує щороку від 1961 р. "Вишивані вечорниці" з участю молоді, з конкурсом вишиваного одягу й вибором кралі вечорниць. Крім того відбувся показ моди з приміненням українських мотивів проекту Євгенії Тріски (1971)

Багато уваги приділила Окружна Рада Музееві Народної Творчості в Нью-Йорку, збиранням експонатів, придбанням фондів та допомогою членок в його улаштуванні і виставках, що й було відзначено на XV Конвенції СУА в Чикаго 1968 р. До культурних починів Окружної Ради треба зарахувати дві прогульки автобусами, одну для відвідин Музею у Баунд Бруку, що була поєднана з маніфестацією в 20-ту річницю проголошення прав людини в 1968 р. та другу для оглядин Музею у Стемфорді 1969 р. Святочним концертом відзначила Окружна Рада 90-ті роковини з дня народження Лесі України (1961) і 100-ті роковини з дня народження Соломії Крушельницької (173). Дві нові імпрези п. з. "Вечірка СУА" відбулися 1971 і 1972 рр. з веселими програмами та з льотерією мистецьких праць. Дохід з них був призначений на Фонд Купівлі Дому СУА в Нью-Йорку. Окружна Рада, яка репрезентує СУА, найбільшу жіночу організацію в Нью-Йоркській метрополії, була активною в улаштуваннях спільних святкувань і акцій, що відбувалися разом з іншими жіночими організаціями. А це: 100-ті роковини з дня народження Наталі Кобринської (1951 р.), 10-ті роковини смерті Ольги Кобилянської (1952 р.), 30-річчя смерті Ольги Басараб, і 70-річчя Жіночого руху (1954), 10-ті роковини смерті Олени Кисілевської (1966 р.), 80-річчя українського жіночого руху та 50-річчя участі жінок у рядах УСС (1965 р.), Студійні дні СФУЖО (1964 р.), Жіноча секція СФУЖО на першому СКВУ (1967р.). Окружна Рада брала активну участь у Координаційному Комітеті Жіночих Організацій міста Нью-Йорку для вшанування пам'яті Алли Горської демонстрацією під будинком Об'єднаних Націй в Нью-Йорку 1972 р.

Виховання молодого покоління турбує цілу нашу громаду. СУА, що гуртує членок-матерів, присвятив цій ділянці немало уваги. За почином Округної Ради відбулися виховні семінари в 1961 р. (4 доповіді) і в 1964 р. (4 доповіді), а в 1965 році відбулася доповідь на тему "Дитячі іграшки" з практичними показами і виставкою. Доповіді виголосили запрошені фахівці. На Округних З'їздах порушено такі теми: "Мобілізація матерів" 1958 р. та "Виховні проблеми молодечих відділів" (у формі панелю 1970 р.). На Округному З'їзді в 1966 р. Ірина Пеленська в доповіді "Виховна праця СУА" з'ясувала справу світличок. В роках 1967 і 1970 відбулися конференції виховних референток округи, а 1969 р. Міжокругна Виховна Конференція в Ньюарку. В основному ці конференції були присвячені світличкам. Виховна референтура провадить реєстрацію дошкільних дітей. В Окрузі є п'ять світличок, якими опікуються відділи: 35, 83, 89, 105, 109. Для їх підтримки створено Виховний Фонд. Для них улаштовано "Зустріч світличок" і запрошених дітей дошкільного віку з програмою лялькового театру 83 Відділу і забавою (1972). Найбільшим осягом виховної референтури було влаштування курсів виховниць дошкільця (від 22-го вересня до 15-го грудня 1973 р.), що значно допомогло доповнити виховні фахові сили. Протягом 10 років (1961-1971) Округна Рада щорічно разом зі Студентською Громадою влаштовувала "Зустріч градуантів". Це дало можливість зробити списки абітурієнток коледжів і університетів, які пізніше були подані в "Нашому Житті".

Увага референтки **суспільної опіки** була звернена на найважливіші життєві потреби людей старшого віку. З'ясовано це на конференції референток суспільної опіки, що відбулася під кличем "Суспільна допомога словом і ділом" (1969). На ній запрошені доповідачі подали потрібні фахові інформації. Для проведення цієї акції створено Добровільну жіночу службу пань при Округній Раді а разом з товариством Самопоміч — Бюро Суспільної Опіки 1970 р. Для скріплення цієї акції відбулись два панелі "Проблеми старшого віку" 1971 р. і "Підготовка до старшого віку" (1973). Створено також Клуб старших осіб при Тов. Самопоміч, а членки комісії суспільної опіки допомогли при влаштуванні "Свяченого для старших" 1972 р.

Пресова референтура крім звітів і дописів про діяльність Округи, що друкувалися в журналі СУА "Наше Життя" та в іншій пресі, відбувала інформаційні наради з пресовими референтками Відділів. У 1966 р. влаштовано "Пресовий семінар" із запрошеними доповідачами-журналістами на такі теми: "Стислий репортаж чи звідомлення", "Праця в американській пресі", "Світлина в пресі", "Документальний фільм на телевізії", "Праця пресової референтки в СУА". На заклик Централі, який виник як практичний висновок із двох доповідей з 1972 р. "Фінансова перебудова СУА" (сл. п. Осипи Грабовенської) і "Наші завдання і перспективи на майбутнє" (Іванни Рожанковської) та пов'язане з тим заснування Запасного Фонду "Нашого Життя" — Округна Рада почала свою працю із спрямуванням на заплановану фінансову перебудову СУА. Її постійні звернення про конечність фінансової підтримки "Нашого Життя" увінчалися повним успіхом в Окрузі, і це до тієї міри, що Округа Нью-Йорк своїми пожертвами на запасний Фонд "Нашого Життя" опинилась на першому місці між усіма Округами. Пресова референтка при Округній Управі приготує "Хроніку Округи" для "Нашого Життя", яка друкується від 1972 р. і провадить архів Округної Ради. З нагоди 35-річчя СУА (заходом О. Р.) видано брошурку 1960 р., а з нагоди 30-річчя Округної Ради ювілейну книжку: "Тридцять Років" (1940-1970) Округної Ради СУА в Нью-Йорку. Для відзначення цього ювілею появилася окрема сторінка в щоденнику "Свобода" дня 12-го грудня 1970 р.

Зв'язки. Округна Рада була членом Нью-Йоркської Федерації Жіночих Клубів (1940-1957) та брала участь в їх нарадах, конвенціях і фестивалях. Найкращим тереном для налагодження зв'язків не тільки з американським світом, але й із іншими етнічними організаціями, була Міжнародна жіноча виставка (Women's International Exhibition) в Нью-Йорку. Округна Рада взяла в ній участь 1944 р., а потім від 1952-1961 рр. На світовій виставці в Нью-Йорку, зорганізовано зустріч СУА з американськими і міжнародними жіночими організаціями (25 вересня 1964), в якій взяли участь представниці всіх Відділів СУА Округи. На тій виставці Українки мали свій "Тиждень господинь". У

1962 р. представниці Округної Ради були гостями на обіді, влаштованому Організацією Жіночої Приязні. Факт, що Нью-Йорк є осідком Об'єднаних Націй сприяв нав'язанням контактів із міжнародними жіночими організаціями. Представниці Округної Ради взяли участь у прийнятті для Вієї Лакшмі Пандіт, представниці Індії до О. Н. (1957), у конференції ЮНІСІФ в О. Н. (1958) та в показі одягу Далекого Сходу, що його влаштувала Організація Жінок з Пан-Пацифіку 1958 р. Округна Рада брала активну участь в багатьох українських загально-громадських починах, комітетах, маніфестаціях, спільних імпрезах і збіркових акціях, як також у ювілейних святкуваннях поодиноких організацій нашого міста. Були це: участь у відзначенні 50-річчя УСС (1964), збірка фондів і участь у відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні (1964), як також участь у маніфестаціях у Вашингтоні (1972 і 1974), участь у відзначенні 100-річчя з дня народження Лесі Українки (1971), в демонстрації в 40-річчя штучного голоду в Україні (1973), двічі — участь у Комітеті для привітання Верховного Архієпископа Йосифа Кардинала Сліпого (1968 і 1973) та у збірці на Український Католицький університет у Римі, на Фонд Верховного, Дар Любови і т. п.

Головами Округної Ради були: Юлія Ярема (1940-1941), (яка померла 1948 р.), Іванна Бенцаль (1941-1958), тепер почесна Голова О. Р., Олександра Різник (1958-1961), Ірина Падох (1961-1964), Наталія Чапленко (1964-1966), Оксана Рак (1966-1970), Іванна Рожанковська (1970-1972), Олександра Кіршак (1972-1974), і Оксана Рак (1974).

15 червня 1974 р.

Наталія Чапленко

АКЦІЯ ПРИДБАННЯ ДОМУ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

Справа придбання власного дому СУА в Нью-Йорку не раз була предметом обміркувань на загальних зборах Округної Ради СУА. Були навіть винесені постанови щодо того, але конкретної форми ці рішення довгий час не приймали. Щойно в 1970 р. у 30-ліття існування Округної Ради СУА тодішня її голова Іванна Рожанковська почала активно працювати, щоб цю справу поставити в стадію здійснення. Вона звернулася до всіх Відділів Нью-Йоркської Округи, щоб делегували по одній представниці до Комітету Придбання Дому.

Цей Комітет очолила в 1970 р. заслужена піонерка, що клала перші цеглини під будову нашої організації — Катерина Пелешок, членка I Відділу СУА в Нью-Йорку. Вона з ентузіазмом активно підтримала цей почин і 18 червня 1970 р. відбулося перше ділове засідання Комітету з участю делегованих представниць I, 4, 8, 64, 71, 72, 82, 104 і 105 Відділів. На цьому засіданні формально затверджено діючу голову Комітету К. Пелешок (I Відділ), заступницею її стала Поля Книш (64 Відділ), касиркою обрано Наталію Хоманчук, яка також прийняла на себе функції секретарки. Відділи, які через далеку віддаль не можуть брати безпосередньої участі в праці комітету, зобов'язані створити тричленні комісії, що на місцях вели б акцію придбання дому.

У своєму слові І. Рожанковська звернулася з закликом до зборів, щоб з нагоди ювілейного бенкету у 30-ліття О. Р. 12 грудня 1970 р. Відділи складали пожертви на фонд придбання дому. Бесідниця ствердила, що критерієм оцінки, яким громадянство міряє СУА, є не так вклад праці організації в громадське життя, як радше матеріальний вклад, який дає СУА на загальнонаціональні й громадські потреби.

Упродовж 30-тих років 80% фінансових ресурсів СУА пішло на загальні потреби, а тільки 20% залишилося на власні потреби, в наслідок чого організація не має де відбутися засідань, робити з'їзди, зберігати бібліотеку, архів і т. п. Тому однією з перших передумов успішної розбудови організації є або придбання власного дому, або бодай спільно з іншою організацією. Це також питання престижу Округи. СУА своєю працею

у різних ділянках здобув собі належне місце й признання усього українського суспільства. До СУА включився найсвідоміший актив українського жіноцтва, що стоїть у передових рядах нашого громадського життя. В акції придбання дому СУА в Нью-Йорку, ні один Відділ не може відмовитися від участі керуючися принципом: "Усі за одного, один за всіх". Власний дім, це база праці СУА. Відділи повинні виявити добру волю та зрозуміти важливість справи. Всі повинні спільно й жертвенно взятися за реалізацію діла з вірою в позитивне його завершення. Придбання власного дому СУА в найбільшому місті світу вимагає передусім жертвенності Відділів для добра своєї організації й для добра свого народу. Якщо ці зусилля увінчаються успіхом, організація матиме можливість та засоби активніше працювати, матиме змогу частіше зустрічатися у власній домівці для обговорення й розв'язки проблем та для підрахунку осгів. Упродовж існування Комітету Придбання Дому СУА в Нью-Йорку головами його були: до 1971 р. Катерина Пелешок, у 1972 р. Михайлина Баран, (I Відділ), у 1973 р. Поля Книш (64 Відділ). Відділи відгукнулися на ініціативу й заклик Комітету Придбання Дому СУА. Під час ювілейного бенкету 12 грудня 1970 р. вони зложили 3. 100. 00 дол., пожертви окремих членок винесли 172. 00 дол., а прихід з бенкету дав 1. 000. 00 дол. На одному з засідань Комітету рішено перенести гроші з Фонду Виставового Комітету в сумі 447. 02 дол. на касове conto Фонду Придбання Дому СУА в Нью-Йорку. Так само прибутки з імпрез Окружної Ради, а саме вишиваних вечерниць, показу моди, збільшили банкове conto Комітету. Комітет постановив видати льотерійні книжечки до розпродажу Відділам, а прихід з того розпродажу кожний Відділ зложить на conto Фонду Придбання Дому СУА. Голова Комітету К. Пелешок запропонувала, щоб з розпродажу льотерійних книжечок прихід був зазначений, як грошовий вклад Відділу на конті Фонду Придбання Дому СУА. Комітет схвалив пропозицію і рішення подано всім Відділам до відома. На першій льотерії були такі виграші: агенція Ковбаснюка пожертвувала 220. 00 дол. у формі базплатної подорожі одної особи на Бермуду, Український Народний Союз призначив безплатне перебування одної особи впродовж одного тижня на Союзівці, Мистці-малярі Я. Гніздовський, Ю. Колесар, С. Петиш, Л. Морозова, К. Кричевська-Росандич — пожертвували картини. Прихід з льотерії приніс 2, 042. 00 дол. Другим льотерійним виграшем зайнялася голова М. Баран і Комітет. Були такі премії: перебування на Союзівці, картини малярів — З. Онишкевича, Л. Гуцалюка, Я. Гніздовського, Г. Мазепи, керамічні скульптури Я. Геруляк, 50. 00 дол. щадничий бонд і вишивки. Зібрано 1, 649. 50 дол. Голова П. Книш з Комітетом представниць Відділів рішили видати "цеголки" в ціні по 5. 00 і 10. 00 дол. на фонд Пидбання Дому СУА. Мистецьке оформлення має виконати Я. Геруляк. Як тільки зразки цеголок будуть готові, почнеться негайно їх розповсюдження. Тепер Фонд Придбання Дому СУА в Нью-Йорку має 13, 451. 56 дол. готівки.

Ось такі підсумки трилітньої праці Комітету. Хоч може й небагато зроблено, все ж таки по довгих роках безділля розпочато мозольну працю і об'єднано всі Відділи у спільному зусиллі дати свій труд і матеріальний вклад для добра організації.

Поля Книш (64 Відділ)

Голова Фонду Придбання Дому СУА в Нью-Йорку

У ювілейному році СУА наша Округна Рада відзначатиме своє 20-ліття. Її перший з'їзд відбувся 17 липня 1955 р. На протязі свого існування Округна Рада об'єднувала 12 Відділів: 6, 46 і 47 — Рочестер (6 Відділ наших піонерок розв'язався), 9 — Бінггтон, 19 — Амстердам, 34 — Коговз, 49 і 97 — Боффало, 57 — Ютика, 68 і 85 — Сиракюзи, 99 — Вотервліт.

Діяльність Округної Ради йшла в двох напрямках: реалізації інструкцій Централі СУА і допомоги Відділам у виконванні їх статуткових завдань, репрезентації Відділів назовні й координації їх спільних виступів. У цій керівній діяльності виробився й загартувався значний гурт жінок, що протягом років своєю наполегливою працею здобув престиж для своєї організації й визнання ваги українського жіноцтва в організаційній структурі нашої громади.

Округну Раду очолювали: від 1955 — 1960 — Марія Крамарчук, від 1960-62 — Софія Онуфрик, від 1962-72 — бл. п. Марія Когутяк. Тепер головою є Марія Крамарчук.

Сила й значення Округної Ради лежить у її поодиноких Відділах. Це ніби мозаїка різнобарвних картин — Відділів Округи. Округна Рада організувала лише періодично власні імпрези чи акції загально-національного значення, а саме: для мобілізування громадської думки, на захист української мови і в обороні переслідуваних інтелектуалістів на рідних землях та для організації допомоги українцям у діяспорі.

У честь бл. п. Марії Когутяк, довголітньої й заслуженої голови Округної Ради, створено стипендійний фонд її імені, яким користуються дві українські студентки в Бразилії.

Великим досягненням Округної Ради є збірка народного мистецтва "Наша Батьківщина", що її 242 експонати передано до Музею СУА. Округна Рада придбала теж збірку ляльок у стильових народних одягах. Ці ляльки будуть передані до музею. Округна Рада зорганізувала мандрівну бібліотеку з 40 книжок, яку переслано до Інституту св. Ольги в Прудентополісі, Бразилія. Виховну вартість має теж історія українського народного одягу в прозірках, яка стоїть до диспозиції Відділів, як теж історія України в прозірках. Округна Рада провадить хроніку, що скомплетована у трьох альбомах і представляє собою архівальний доробок.

На терені Округи діють три світлички: 47 Відділу — Рочестер, 57 Відділу — Ютика і 97 — Боффало. У Рочестері відбувся виховний семінар і дошкільні дні для цілої Округи. Конкурси пасок влаштовано в Боффало, день української культури в Ютиці.

Старанням Округної Ради кілька років підряд влаштовувано в різних місцевостях свята героїнь, як теж спільними силами Відділів влаштовано величавий концерт у 100-ліття народин Лесі Українки. На терені Округної Ради діяли два квартети — один в Ютиці, другий у Рочестері. Діяв теж гарний хор Молодечого Відділу в Рочестері.

В останньому десятилітті сталися деякі зміни у методиці діяльності й у її цілеспрямованні. Ці зміни увели новостворені Молодечі Відділи. Безумовно великі заслуги Округної Ради й її "твердого ядра" в тому що створили творче підсоння для цих еволюційних перемін. Під теперішню пору існує достатня кількість жінок молодого покоління, здібного й готового перебрати функції Округної Ради. Нова зміна сприятиме організаційному ростові й продовженню діяльності СУА для пізнання і збереження української культури з метою виховати нове покоління та репрезентувати нас перед чужинцями.

ОКРУЖНА РАДА СУА ВІДДІЛІВ ОГАЙО.

Сім Відділів: ч. 7, 14, 25, 30, 33, 60 і 69 створили 1-грудня 1957 р. Округну Раду. Головами були: Вовк Ліда, Мураль Катерина, Дубас Євгенія, Городиська Ольга, Янів Марія, Барнич Ярослав, Кашубинська Ірина і Грушкевич Марія.

Відділ 25 відпав зразу, бо включився у Сестрицтво при церкві св. Тройці. В 1973 р. ми з жалем втратили найстарший Відділ на Іст Клівленд ч. 14, котрий існував від 1930 р. Багато членок перейшло до других Відділів у нових дільницях. Зі смертю останніх "могіканів" — Данилович Ксені, Оришкевич Анни, дружини о. пароха, Баюн Теклі і останньої довголітньої голови Чорній Марії — закрилася книга жертвенної праці горстки ідейних жінок, що силою обставин залишилися у старій дільниці міста. Створено чотири нові Відділи, два поза і два у Клівленді. Тепер Округа охоплює Відділи: 7, 8, 12, 30, 33, 60, 69 і 87 з 325 членками.

Найбільший осяг Округи це здвигнення і відслонення 24 вересня 1961 р. статуї Лесі Українки в Городі Національних Культур у Клівленді, у присутності достойної гості Ізидори Борисової, сестри поетки. Відділи Округи придбали більше половини фондів. Комітет побудови працював від 2 листопада 1955 р. під головством Мураль Катерини.

З інших імпрез Округи згадаємо: 35-ліття СУА, спільне з другими організаціями Свячене з конкурсом пасок, виставки мистецтва на міжнародніх виступах, показ історичного одягу, День Союзанки. Було кілька вдалих спільних пікніків для товариських зустрічей членства і придбання фондів. Спонзоровано балет "Водяний Цар" школи Мотрі Макар з Дітройту. Кілька років, спільно з другими товариствами, організовано масово перед Великоднем виставки у вітринах і всередині крамниць з показом писання писанок. З ініціативи і під проводом культ-освітньої референтки О. Городиської велося впродовж 6 років раз у місяць радіопередавання "Вісті Округної Ради".

З нагоди відслонення статуї Л. Українки накручено фільм, який попереджують моменти з життя Клівленду, головно молоді. Видано пропам'ятну книжечку "світлій пам'яті Лесі Українки". Також видано 2 листівки: однокольорову проекту статуї і серію марок з нагоди відслонення та кольорову листівку пам'ятника Лесі Українки у 100-ліття народин.

Кожного року відзначувалося спільно з другими жіночими товариствами і жіночими відділами молодечих організацій пам'ять героїнь.

Округа відбула ряд конференцій представниць Відділів, що спричинилося до піднесення рівня праці і затіснення співжиття організації. Замовлено збірник пісень "Українські Мелодії" д-ра З. Лиська. Придбано стипендію і вислано студентку на літній семестр 1971 р. на Укр. Кат. Університеті в Римі. Під опікою Округної Управи діє дитяча світличка у Янг'ставні.

З ініціативи О. Управи при співпраці Укр. Зол. Хреста, Від. 8 і Т-ва Самопоміч третій рік діють два бюро Суспільної Опіки. Бюро на Пармі, проваджене союзанками, крім акції добровільної служби пань, та матеріальних допомог, веде освідомлюючу працю відносно можливостей податкових полегш, державних суспільних забезпечень, важливости тестаментів і т. п. бюро допомагало також Студентській Громаді.

Округна Управа організувала Відділи для спільних маніфестацій-демонстрацій і писання листів-протестів відносно репресій в Україні. Кожночасно брали участь у днях "Дружби" в Городі Національних Культур. Комітет при О. Р. уфундував вітраж св. кн. Ольги в церкві св. Андрея в Пармі як подяку звільнення їх Блаженства Верховного Архиепископа Кир Йосифа з заслання. Посвячення відбуто з відсвяткуванням 1000-ліття смерті великої княгині. По-мистецькому оформлену світліну передано Іх Блаженству під час побуту в Клівленді та одержано щирю подяку і благословення праці.

Великий вклад праці вложили союзники Округи, щоб гідно відбулося всенародне святкування 100-річчя народин великої поетеси Лесі Українки 18 і 19 вересня 1971 р. в Клівленді.

Важливим останнім досягненням було придбання і влаштування відповідного приміщення на домівку, що допомагає і влегшує активізувати працю місцевих Відділів і Окружної Управи. Діяльність Окружної Ради спричиняється до успіхів організації як цілоти. Відділи узгоднюють свою працю, з'єднуються чи доповняються для більших виступів і імпрез. Це дає кращі висліди і підносить престиж.

Окружна Управа прикладала велику вагу до гармонії співжиття з другими організаціями. Співпрацювала завжди з Укр. Злученими Організаціями, Відділом УККА в Клівленді, у національно-громадських діях. Голова Окружної Управи репрезентує СУА назовні.

З задоволенням стверджуємо, що в ювілейному році Відділи Округи вповні свідомі свого завдання у великій сім'ї СУА. Осяги нашої організації у 50-ліття нехай будуть цілющим бальзамом для обездоленої Батьківщини і дай, Боже, щоб не меншали, але зростали у кількості і якості для її добра і слави.

секретарка листування. *Ірина Кашубинська*

УПРАВА ОКРУГИ НЬЮ ДЖЕРЗІ

1-ший ряд від ліва: К. Бук, М. Химинець, О. Муссаковська, І. Левицька, Н. Бігун, О. Салук, І. Кіндрачук, М. Герус, О. Цяпка.

2-гий ряд від ліва: О. Ставничка, Е. Мартинець, Е. Леськів, О. Площанська, О. Цар, Л. Гладка, М. Хитра, О. Понос, Ф. Стэк, М. Роговська.

*3-тій ряд від ліва: К. Смородська, О. Крочок, Е. Цікало.
Неприсутні пані: І. Шрамченко, Л. Лапичак, К. Кузьма.*

Окружна Рада СУА Нью Джерзі

У 1974 Окружна Рада в Ньюарку розпочала свій п'ятнадцятий рік невпинної, муравлиної праці.

Заснована 11 жовтня 1959 р. в присутності відпоручниці Централі св. п. Осипи Грабовенської і 30 членок, що репрезентували 5 Відділів: 24 — Елизабет, 28 — Ньюарк, 65 — Нью Бронсвік, 67 — Перт Ембой, 70 Пассейк. Сьогодні наша Округа нараховує 14 Відділів і охоплює коло 600 членок. Усіх голів Округи від її заснування до сьогодні було 6, а саме: ініціаторка й перша голова бл. п. Гординська (1959-1961) О. Граб (1961) О. Салук (1961-1965); І. Левицька (1965-1968); Д. Рак (1968-1969); І. Кіндрачук (1969-1973); Н. Бігун — 1973 і досі.

Праця Ньюаркської Округи за своїх активних 15 літ не обмежувалася лише до того, щоб бути зв'язковою ланкою між Централєю й Відділами, але розгалужувалася на організаційні, культурно-освітні, імпрезові, виховні, харитативні, громадські та інші ділянки, на які в даний час заходила потреба в нашій Окрузі.

Першорядне значення у праці Округи має організаційна ділянка. Завдяки їй зростає кількість Відділів в Окрузі, а тим самим і кількість членства. Від останньої Конвенції СУА засновано ще один молодечий 75 Відділ в Ньюарку. Уряджувано організаційні конференції референток Відділів. Висліди організаційної праці виявляє також добре обдуману імпрезу, всякі ювілеї, святкування та активна участь Округи у громадських і церковних важливіших подіях.

У культурно-освітній та імпрезовій ділянках наша Округа, у тісній співпраці зі своїми Відділами, відбула багато імпрез на високому мистецькому рівні, як свята героїнь, чи літературні або авторські вечори письменниць. Уряджувано також прогульки до різних місцевостей, які звичайно мали включену у свою програму якусь історичну чи культурну річницю. Такі прогульки мають велику популярність серед

членства Округи, бо членки мали нагоду ближче запізнатись між собою, обговорити свої проблеми, біжучі справи та цікаві важливіші події у Відділах. Дуже корисною імпрезою, яку наша Округа уряджує щороку восени, є День Союзанки. Імпреза ця є великою подією, у якій спільно беруть участь усі Відділи. Вона є получена з посиленою акцією приєднування членства й передплатниць нашого журналу "Наше Життя". Дохід із неї призначувано на запасний фонд "Нашого Життя". Великий вклад праці вложила наша Округа в організування 35-ліття існування СУА, яке відбулося в Ньюарку, Н. Дж. та 10-ліття нашої Округи. Для поширення книжки та розбудження замилювання до її читання створено гуртки книголюбів в Елізабеті і 28 Відділі в Ньюарку.

У травні 1971 р. наша Округа піднялася великого завдання, а саме переведення XVI Конвенції СУА на Союзівці. Приготування до неї, виконання цілого плану, включно з бенкетом, та видання пропам'ятної конвенційної книги взяло багато праці, яка увінчалася великим успіхом, як моральним так і матеріальним. Конвенційний Комітет очолила голова Округної Ради І. Кіндрачук.

У виховній ділянці наша Округа присвячувала велику вагу світличкам і допомозі студіюючій молоді. Відділи Округи жертвують вже 12-тий рік певну суму на стипендію імени бл.п.О. Гординської, з якої досі скористало 6 студенток. Організували градаційні зустрічі для середньо і високошкільної молоді. Відбуто ряд конференцій, в тім одну з панелем і показовою лекцією, в присутності референтки Централі.

У ділянці суспільної опіки наша Округа слідкувала за виконанням інструкцій з Централі й згідно з ними виготовляла і розсилала обіжники по Відділах. Відбула Конференцію референток Відділів під проводом референтки Централі.

Радо бере наша Округа активну участь у громадських та церковних святкуваннях і важливіших подіях у нашій громаді, як звеличання приїзду Їх Блаженства Верховного Архиепископа Кир Йосифа до Ньюарку, відзначення 40-ліття голоду в Україні, (яке наша громада відсвяткувала в Бавнд Бруку), 15-ліття С.Ф.У.Ж.О., 40-річчя УСС. і Д. Дмитерко — Ратич.

Зв'язкові референтки працюють над поширенням нашого імени серед американців, широко пропагують нашу культуру і мистецтво, уряджуючи виставки, концерти, покази історичного одягу, покази писання писанок. У англомовній пресі поміщують статті про терор, переслідування і винародовлювання нашого народу в Україні. Завдяки такій позитивній праці росте щораз більше серед чужинців заінтересування нами й нашим гнобленим народом на рідних землях. Відбуто ряд конференцій, в тім одну з панелем, у 1969 р. Старанням нашої Округи відбулася місячна музейна виставка у міському музеї в Ньюарку з мистецькою програмою, яка втішалася численною фреквенцією, великим зацікавленням і захопленням серед наших і американців. Від 1969 р. наша Округа є членом Американської Жіночої Федерації Стейту Нью-Джерзі.

П'ятнадцять літ існування нашої Округи — це довгий шлях невпинної і жертвенної праці голів та членок Управи й Відділів. Це спільні зусилля, успіхи й невдачі, а все у змаганні за здійснення наших плянів і цілей. Цей довгий шлях не був змарнований, бо наша Округа зуміла використати тих 15 літ, у першу чергу для добра СУА, для його росту і скріплення. Управа Округи завжди співпрацювала з Відділами, дбала, щоб Відділи виконували працю у повній гармонії і взаємно собі помагали. Вона відвідує Відділи та утримує з ними постійний зв'язок, помагає порадами, бере участь у їхніх загальних зборах, імпрезах, важливіших подіях, дає моральну піддержку, а навіть у разі потреби і матеріальну, та інформує Централю про діяльність цілої Округи.

Ольга Цар

ОКРУЖНА РАДА ЧІКАГО — КАДЕНЦІЯ 1973

Перший ряд сидять з ліва на право: Марія Семків — касирка, інж. Олена Турула — рекордова секретарка і голова 74 Відділу, Любослава Шандра — голова, Марія Кецала — заступниця, Катерина Перович — почесна членка і голова 36 Відділу, Ліна Басюк — кореспондентська секретарка. Стоять у другому ряді з ліва на право: Дарія Менцінска — адміністраторка домівки СУА, мгр. Мирослава Цибрівська — голова 51 Відділу, Наталія Бражник — пресова референтка, Стефанія Борович — референтка суспільної опіки, Валентина Косогор — голова 77 Відділу, інж. Дарія Ярошевич — адміністраторка домівки СУА. Стоять у третьому ряді з ліва на право: Ляриса Вюн — голова Контрольної Комісії, др. Віра Бсднарук — організаційна референтка, Наталія Шуя — голова 102 Відділу, Оксана Ганушевська — голова 101 Відділу.

Непрямі на світліні: Оксана Ванджур — заступниця голови, проф. Людмила Хойнацька — культурно освітня референтка і голова 84 Відділу, Ірена Субота — виховна референтка, Богданна Попель і Віра Хрептовська — члени Контрольної Комісії. Голови Відділів: Ада Осінчук — голова 6 Відділу, Мирослава Петришак — голова 16 Відділу, Галина Янчишин — голова 22 Відділу, Уляна Степчук — голова 110 Відділу, Марта Тишинська — голова 111 Відділу.

ОКРУЖНА РАДА СУА ЧІКАГО 1962 — 1974

Заходи для створення Окружної Ради в Чикаго пороблено ще в 1957 році. Однак не пощастило. Відновлено їх і остаточно завершено 12 жовтня 1962 року на Основно-положних Зборах. Першу Окружну Раду очолила мгр. Дора Рак. І так почала свої перші кроки Окружна Рада в Чикаго, в склад якої увійшли три Відділи: 22, 29 і 51. Не легке було її завдання, початок завжди важкий. Її створено вже за новим статутом СУА, прийнятим 12 Конвенцією, що відбулась у 1959 році. Попереднє призначення Окружних Рад у двоступневій організаційній побудові СУА було виконання функції координаційного тіла між Відділами. За новим статутом, з переминою на триступневу побудову організації, Окружні Ради піднесено до рівня Управ Округ з обов'язковим членством

Відділів. Одначе з новим призначенням і авторитетом не одержано від Головної Управи розробленого плану праці та визначеного засягу її компетенції. Це все довелось опрацювати нам самим.

Вже перша Управа спрямувала свою діяльність на правильний шлях: усталено членську вкладку Відділів до Окружної Ради від членки (пер капіта) та зложено членську картотеку Округи. Зорганізовано товариську зустріч Окружної Ради з Відділами з метою нав'язання контакту й взаємного зближення. Засновано новий 74 Відділ.

Перший Окружний З'їзд відбувся 21 жовтня 1963 року. Численно зібрані делегатки Відділів, їхня палка дискусія виявила, що Окружна Рада виправдала вповні своє існування та поклала тривку основу до дальшої праці і росту Округи. Другою головою обрано Ліду Балабан. На початку ділового року знов зібрались членки Окружної Ради і Відділів на "Зустрічі". Відчувалось, що поволі починають затиратись давні упередження, що були залишками першої невдалої спроби створення Окружної Ради. І так закліматизовано Окружну Раду в Чікаґо, як Управу Округи, провідника Відділів, а "Зустріч", що так багато допомогла Окружній Раді здобути прихильність Відділів і їхню співпрацю, рішено переводити кожного року, що продовжувано до 1968 року.

В другому році існування улаштовано при співучасті Відділів і других жіночих організацій Свято Героїнь, відсвятковано урочисто 15-ліття СФУЖО, влаштовано виставку українського народнього мистецтва на Конвенції Іллінойської Федерації Жіночих Клюбів, яку повторювано рік-річно до 1969 року, та Зустріч зі Студентками. В часі каденції голова Окружної Ради Ліда Балабан була приневолена уступити з причини переїзду на сталий побут до Нью Орлінсу. Кооптовано організаційну референтку Любославу Шандру на діючу голову. За старанням організаційної референтури, що її далі вела діюча голова, зорганізовано новий 84 Відділ, та нав'язано контакт з 36 Відділом, який зражений непорозуміннями, що виникли при першій спробі створення Окружної Ради, все ще стояв осторонь.

На другому Окружному З'їзді вибрано головою Окружної Ради Любославу Шандру, яка займає цей пост безперервно до 1974 року. З'їзд був добре підготований, діловий, цікавий та показав, як послідовна праця увінчується успіхами. З фінансовою допомогою Відділів закуплено для Окружної Ради машинку до писання, печатку, видруковано фірмові папери на листування — що дальше доказувало зрозуміння Відділів до потреб Окружної Ради. З огляду на Конвенційний рік пов'язаний з Ювілеєм 40-ліття СУА, звернено велику увагу на підготування Округи до Конвенції, чим зайнявся Комітет, якого членами стали заступниця голови Окружної Ради і заступниці голів Відділів.

З імпрез відбулись: "Зустріч", свято героїнь, виставка українського народнього мистецтва, та виставка образів і авторський вечір Михайлини Ольшанської — Стефанович. Того року за старанням Окружної Ради перший раз Союз Українок Америки зорганізовано виступив в поході Тижня Поневолених Націй. В засягу організаційної ділянки переведено дві Окружні Конференції: референток і перед-конвенційну. Почато видавати Обіжники до Відділів Округи, які редагувала голова. Окружна Рада в Чікаґо була в цей час єдиною, що прийняла видавання обіжників як форму інформування, інструкцій і доручень та переведення спільних проектів у всіх Відділах Округи. В ділянці суспільної опіки переведено надзвичайно успішно допомогли акцію при допомозі Відділів і других організацій.

На третьому Окружному З'їзді в 1966 році видвигнуто справу придбання власної домівки, брак якої щораз то більше відчувалось. Окружна Рада і Відділи придбали доволі великий архів і інвентар, яких небуло де примістити. Протягом каденції пороблено потрібні заходи для здійснення проекту. Каденція 1966 року дала ще один цінний проект і його підготування, а саме відкриття Бюра Суспільної Опіки, яке координувало б діяльність суспільної опіки СУА, 12 Відділу УЗХ і Об'єднання Українців в Америці Самопоміч Відділ в Чікаґо, для більш успішної допомоги потребуючим української спільноти нашого міста. Завдання Бюра буде уділювання порад і потрібних інтервенцій в міських установах для пенсіонерів при полагоджуванні отримання пенсії та іншої допомоги чи непрацевдатности, дбання про самітних хворих у шпиталях та в наглій потребі уділення грошевої допомоги. Голова Окружної Ради опрацювала Правильник Бюра. В рамках виховної ділянки підготовано вишкіл учителььок дошкілля.

З імпрез улаштовано свято героїнь, Зустріч, виставку українського народного мистецтва, малярську виставку Марії Гарасовської — Дацишин та літературний вечір СФУЖО для відзначення лавреаток сьомого літературного конкурсу. В організаційній ділянці переведено Окружну Конференцію організаційних референток і вишкільний семінар.

В каденції 1967 року переведено в дію всі три проекти: винаймлено приміщення при 936 пів. Вестерн авню на Домівку СУА, відкрито в Домівці Бюро Суспільної Опіки, переведено курс учительок дошкілля, який закінчили десять учительок. В тому році створено постійні комісії при референтурах Окружної Ради. Рішено вести фінансову господарку Окружної Ради при допомозі фондів. Відкрито Фонд Адміністрації як обов'язковий для всіх Відділів Округи. Його прибутком стали членські вкладки Відділів і місячні оплати Окружної Ради, 22 і 29 Відділів на рент домівки СУА в сумі по 20 доларів місячно. Також відкрито два добровільні фонди: Фонд Наглої Потреби і Фонд Репрезентації. Переведено Виховну Окружну Конференцію. З імпрез відбулись: Зустріч з Відділами, в якій взяла участь Почесна Голова СУА Олена Лотоцька, свято героїнь, виставка українського народного мистецтва, показ історичного одягу 64 Відділу. Переведено українську різдвяну програму в Гелесбург, Ілліної для американського жіночого клубу. В ділянці репрезентації голова була членом і брала участь у праці трьох Громадських комітетів: 25-ліття УПА, Тижня Поневолених Націй і 50-ліття Української Національної Революції. В поході Тижня Поневолених Націй СУА виступив зі своїм ридваном.

Головним завданням Х каденції 1968 року було підготування 15 Конвенції СУА, що вперше в історії нашої Організації відбулася в Чикаго та була вповні підготована нашими силами включно з редагуванням і виданням Конвенційної Книги. Успішне і величаве переведення Конвенції, її блискуче технічне підготування було для нас іспитом організаційної зрілості та доказом, яких великих діл спільними силами можна довершити, коли є добра воля, єдність і посвята.

В програмі організаційної ділянки заложено молодечий 101 Відділ в Чикаго та пороблено заходи для зорганізування нового Відділу в Манстер, Індіана. В тому році, окрім Обіжників до Відділів, рішено приступати до видавання Бюлетеня Окружної Ради, в якому будуть поміщені вісті Окружної Ради, статті про діяльність Відділів Округи та дописи на актуальні теми. Кошти друку покривали платні оголошення і розпродаж примірників. На жаль по виданні двох чисел Бюлетеня через брак охочих цілковито зайнятись справою редагування, його видання припинено. Переведено З'їзд Голів Відділів Округи, в якому взяла участь голова СУА інж. Стефанія Пушкар. З імпрез відбулись: виставка українського народного мистецтва, в рамках 15 Конвенції, зустріч з Головною Управою СУА, конвенційний бенкет, виставка жіночої творчості та виставка картин мистців Мошинських. В програмі виховної ділянки видано книжечку для дітей проф. Романа Завадовича "Чародійні Музики" з ілюстраціями Юрія Козака. В ділянці репрезентації голова брала участь в Громадському Комітеті привітання Верховного Архiepіскопа Йосифа Кардинала Сліпого і у всіх урочистостях пов'язаних з приїздом, в інтронізації Єпископа УАПЦ Александра, посвяченні Церкви в Манстер, Індіана, Педагогічній Конференції та 75-літті "Свободи".

В каденції 1969 року створено новий Відділ в Манстері, який одержав від Централі порядкове число 102. Користаючи з приїзду голови СУА на ювілей 22 Відділу відбуто з нею наради в справі становища СУА до Патріярхату УКЦ і 10 Конгресу УККА та передискутовано поодинокі ділянки програми СУА. З імпрез підготовано спільно з 12 Відділом УЗХ і Об'єднанням Жінок ОЧСУ 20-літній ювілей СФУЖО, з Відділами Округи Свято — Концерт в честь Княгині Ольги та виставку українського народного мистецтва на конвенції Іллінойської Федерації Жіночих Клубів. Цю виставку улаштовувано щорічно від 1963 року до 1969 року включно. Переведено дві Окружні Конференції: виховну і суспільної опіки. В рамках програми суспільної опіки, окрім постійної допоміжної праці при веденні Бюро Суспільної Опіки, переведено акцію допомоги поводянам в Україні. В ділянці репрезентації голова взяла участь в Громадському Комітеті за Патріярхат УКЦ, в якому займала пост заступниці голови, в громадській Конференції в Дітройті, посвяченні Собору Святої Софії в Римі як член офіційної делегації СУА.

В каденції 1970 року прийнято один спільний проєкт для цілої Округи, а саме

спонзорвання викладів української мови на Університеті в Чикаго. Окружна Рада увійшла в контакт з університетом у Чикаго з метою включення української мови в програму славістики. Після успішних переговорів з головою департаменту славістики др. Едвардом Станкевичем, відтак з деканом гуманістичних наук др. Робертом Стрітером та після затвердження чинниками Борд оф Тростіс і президентом Університету програми славістики, яка включала українську мову, Окружна Рада прийняла спонзорство викладів української мови як одної з обов'язкових мов славістичної лінгвістики на тому університеті. Договір заключено на три роки, протягом яких Окружна Рада зобов'язалась влатити на ту ціль дев'ять тисяч по три тисячі річно. Для зібрання потрібних фондів рішено влаштувати раз у році бенкет, з якого весь дохід призначено на фонд Української Мови в Університеті Чикаго. Цей Фонд відкрито при Окружній Раді. В тому році переведено Окружну Конференцію Культ. Освітньої Референтури та взято участь в Міжокружній Виховній Конференції в Дітройті. В ділянці суспільної опіки переведено разом з Відділами Округи акцію допомоги жертвам землетрусу в Югославії. В рамках репрезентації голова взяла участь в громадських комітетах: Дії За Патріярхат УКЦ на пості заступниці голови та відзначення ювілею проф. Кубійовича.

В каденції 1971 року зложено три нові Відділи: 110 Відділ у Твин Ситі, Міннесота, 111 Відділ в Мілвоки, Вискансин, та 6 Відділ у Форт Вейн, Індіана. На цей час в склад Округи Чикаго входило вже 12 Відділів. З огляду на розбудову Каси Певність, в якій будинку ми винаймали приміщення на Домівку США, зайшла потреба підшукання нового об'єкту. В часі вакаційної перерви перенесено Домівку США до нового більшого приміщення при 2218 вест Чикаго авню. Щоб якслід підготувати Округу до 16 Конвенції США, переведено дві Окружні передконвенційні конференції, на яких обговорено і усталено становище Відділів Округи до проєктів змін статуту США та усталено також участь делегаток в конвенційних комісіях. Підготовано спільну поїздку делегаток автобусом на Конвенцію разом з Округою Дітройту. З імпрез відбувся Бенкет Україністики та виставка рідкісних українських книжок "Юкреніяна" в Університеті Чикаго, пов'язана з відкриттям студій української мови. Виставка тривала два місяці. Переведено Окружну Виховну Конференцію, в якій взяла участь виховна референтка Головної Управи Олена Климишин. Репрезентовано США в трьох громадських комітетах: Відзначення Другої Річниці Четвертого Синоду УКЦ (голова Окружної Ради очолювала цей комітет), Громадської Дії за Патріярхат УКЦ і Відзначення 100-ліття Народин Лесі Українки, в обох комітетах голова займала пост заступниці голови. Зорганізовано участь Округи на урочистих святкуваннях в честь Лесі Українки в Клівленді.

В каденції 1972 року звернено велику увагу на працю постійних комісій Окружної Ради, які діють при всіх референтурах, як підставу успішної співпраці з Відділами Округи. Референтки Окружної Ради почали видавати Обіжники своєї референтури, в яких подавано звітлення з праці комісії, інструкції та доручення для референток Відділів Округи. Приступлено до упорядкування архівів Відділів та зложення книг окремих референтур у Відділах, чим зайнялась Організаційна Комісія Окружної Ради. Зложено новий 77 Відділ в Чикаго, що поширило число Відділів в Окрузі до 13. З імпрез переведено вдруге Бенкет Україністики та літературний вечір в пам'ять Олени Теліги. Обидві імпрези підготувала Культ.-Освітня Комісія Окружної Ради. В рамках репрезентації взято участь у двох громадських комітетах: Комітеті Громадської Дії за Патріярхат УКЦ та Святочному Комітеті для відзначення 100-річчя НТШ. Голова репрезентувала Централю США в Краевій Раді Українських Організацій США за Патріярхат УКЦ. В каденції 1973 року продовжувано працю над упорядкуванням Архівів Відділів. Вирішено стягнути від Відділів давні архіви на переховання до домівки США, а відповідальність за них доручено Організаційній Комісії. Переведено Конференцію Голів Відділів, що була поділена на дві частини. В першій відбувся вишкільний семінар, програма якого охоплювала: вироблення провідника, парламентарну процедуру і клініку проблем. Вишкільний семінар опрацювала і перевела організаційна референтка Головної Управи Анастасія Вокер і Люїза Сакс, парламентаристка. В другій частині передискутовано проєкт змін до Статуту США, предложений Статутовою Комісією Головної Управи. Із тринадцяти Відділів, шовходять до Округи, дванадцять взяли участь у Конференції включно з найдалше віддаленими Відділами: 16 і 110 в Мінеаполіс і 6 у Форт Вейн. Це було черговим доказом уваги Відділів Округи до Окружної Ради як свого провідника. З імпрез відбулись: ювілейний бенкет з нагоди 10-тиліття Окружної Ради, Бенкет Україністики, виставка картин Любослава Гуцалюка і "Вечір Гумору і

Сатири" Зої Когут і Ірини Залеської. В програмі ділянки суспільної опіки окрім праці в Бюрі переведено наради з Окружними Директорами ВІСТА. Наради відбулись в домівці СУА. Взяли участь Окружні Директори: Чикаго, Нью-Йорку, Філядельфії, Вашингтону, Денверу, Клівленду і Сан Франціско. Темою нарад було перевірення обставин та існуючих вже пороблених заходів допомоги потребуючим серед окремих етнічних груп. Реферовано про працю Бюра Суспільної Опіки. В ділянці репрезентації голова взяла участь як член офіційної делегації СУА на Світовій Сесії СФУЖО та Другому Світовому Конгресі Вільних Українців в Торонті, конференціях Краєвої Ради Українських Організацій за Патріархат УКЦ в Нью-Йорку і Торонті, Громадському Комітеті Привітання Верховного Архиепископа Йосифа Кардинала Сліпого в Чикаго та численних ювілейних бенкетах багатьох громадських організацій, парафій і установ.

Каденцію 1974 року призначено головно підготуванню Округи до Ювілейної 17 Конвенції СУА, на якій буде величаво відмічене 50-ліття СУА. Заплановано перевести восени Конференцію з делегатками Відділів Округи на Конвенцію. Тому що трирічний речинець угоди з Університетом Чикаго в справі спонзорування студій української мови закінчений з весняним семестром, рішено надаліше продовжувати фінансову допомогу вдержання програми. Університет повідомив Окружну Раду, що почавши від осіннього семестру 1973 року він вирішив поширити українську програму призначаючи ступінь магістерський і докторський з української мови і літератури часів Київської Руси. В тій цілі заангажовано двох повних професорів. Наше зобов'язання залишається надалі три тисячі річно. В рамках виховної референтури підготовляється дошкільні дні, у програму яких входитиме Панель для Матерів, Виховна Конференція, показова лекція у світлиці 29 Відділу та Загальні Збори Краєвої Ради Дошкілля. З імпрез культ. освітня комісія підготовляє 30-ліття Нашого Життя

Аналізуючи дванадцятьлітню діяльність Окружної Ради в Чикаго, переборення труднощів, розвиток і успіхи є вислідом уважного планування й послідовної тяглости в праці. Стійка фінансова підстава, яку створили Відділи Округи для Окружної Ради, дала змогу широко розвинути програму та здійснити великі проекти. Причиною позитивної постави Відділів Округи до дії Окружної Ради є безсумніву її увага до Відділів, постійний зв'язок через періодичні поїздки до віддалених Відділів, близька співпраця, ведена Комісіями Окружної Ради, спільні імпрези і проекти, членство голів Відділів в Окружній Раді що було введене вже в третьому році існування та адоптування всіх нових проектів на Окружних З'їздах. На відтинку зовнішньої репрезентації Окружна Рада через активну працю в громаді та громадських комітетах здобула признання і респект громади до Союзу Українок Америки, а для себе позицію компетентного провідника.

Любослава Шандра

Рік 1972 є історичним роком Окружної Ради СУА Нової Англії. Дня 6 лютого в Нью Гейвен Конн. відбулася конференція Відділів з метою створити Окружну Раду СУА на терені Нової Англії, в склад входили б такі Відділи: 93 Гартфорд, Конн., 106 Гартфорд, Конн. (молодечий), 66 Нью Гейвен Конн., 108 Нью Гейвен, Конн. (молодечий), 73 Бріджпорт, Конн., 79 Бостон, Масс. 25 Потакет, Р.А. Вибрано ініціативний комітет, ціллю якого було скликати окружний з'їзд. До Комітету увійшли: Анна Любинська — голова, Уляна Зінич — заступниця, Ірина Остап'юк — секретарка.

Ініціативний Комітет працював у постійному контакті з Головною Управою й Відділами, у висліді чого 30. квітня 1972 р. в Гартфорд, Конн. на окружному з'їзді вибрано першу управу Окружної Ради СУА на Нову Англію. Головою обрано Ольгу Платош.

Завдяки новозорганізованій Окружній Раді, праця Відділів пожвавилася, головню активізовано 25 Відділ в Потакет, Р.А.

Дня 25 березня 1973 року переведено другі загальні збори Окружної Ради. Головою обрано Анну Любинську. На Загальні Збори прибула голова Централі СУА Лідія Бурачинська. За короткий час свого існування, Окружна Рада зуміла затіснити співпрацю з Відділами та спільно з ними працює для справи СУА.

За Управу

Юлія Масник — секретарка

Анна Любинська-голова

ІСТОРІЇ ВІДДІЛІВ

І- ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ В 1974 РОЦІ.

Від ліва 1 ряд: К. Папуга — відзначена членка і член Контрольної Комісії, С. Гуменюк — фінансова референтка, О. Сливка — голова Контрольної Комісії, О. Гой — голова, М. Баран — заст. голови К. Пелешок — почесна голова СУА, Е. Чума — кореспондентська секретарка, І. Бенцаль — почесна членка Відділу і почесна голова Округової Ради, Е. Захарчук,

Від ліва 2 ряд: М. Мотиль — пресова референтка, П. Смеречинська, С. Лешко, А. Сливка — культурно-освітня референтка, О. Нагірна — базарова референтка, В. Шуль — член Контрольної Комісії, М. Коханська, С. Теслюк, Л. Магун — імпресова референтка, Р. Брожина — господарська референтка,

Від ліва 3 ряд: Е. Вауцік — виховна референтка, А. Баран, Н. Валько — член Контрольної Комісії, К. Гаврилук — організаційна референтка і господарська референтка, С. Семущак, Н. Кендус, М. Качун — господарська референтка, К. Недогада, Р. Покорчак

Неприсутні: М. Андрушків — секретарка, М. Бачинська, О. Баранська, М. Бартків, А. Бобяк, Ю. Бубела, І. Біскуп, М. Чарнецька — почесна членка, Н. Хоманчук — член Контрольної Комісії, Г. Дармограй — референтка суспільної опіки, П. Дерех — почесна членка, К. Дроздик — почесна членка, О. Дудинська — господарська референтка, М. Фенік, Н. Гаврилук — мистецька референтка, М. Головей — почесна членка, Л. Ярєма, Е. Керляза, Н. Козут, С. Костюк, М. Книш, О. Куровицька, К. Кушак, Е. Кріль, Р. Кріль, М. Лозинська, І. Мачай — референтка суспільної опіки, І. Мотюк, Д. Мудра, А. Михайлів, А. Натина, А. Ралюх, Н. Пелехович-Гайворонська, С. Рудик, М. Савицька, А. Секрета, М. Скафарик, Р. Васюта, О. Весоловська, О. Волошин, І. Зовнір, Т. Зимна. К. Іваницька, А. Мандзій

1 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК, Н. Й. (1921-1973)

Рік 1975, це рік особливої ваги для Союзу Українок Америки, бо саме сповняється 50 років існування цієї організації. Усі Відділи святкуватимуть урочисто й радісно Золотий Ювілей, щоб виявити перед усією українською громадою свої організаційні досягнення й великий вклад праці, що його дав СУА у розбудову громадського життя в Америці і для справи визволення України.

Діяльність 1 Відділу Союзу Українок — це, на ділі, продовження праці Української Жіночої Громади в Нью-Йорку. Голова СУА, Лідія Бурачинська, під час ювілейних святкувань (50-ліття) 1 Відділу сказала: "Адже Жіночу Громаду в Нью-Йорку можна вважати предвісником СУА. Вона постала підо впливом подій на рідних землях і відіграла замітну роль у створенні Союзу Українок Америки. А перебіг життя й праці 1 Відділу СУА можна вважати символічним не тільки в нашій організації, але й у громадському житті всієї Америки".

Після визвольних змагань 1917-1920 рр. багато молодих українських жінок

покинули батьківщину та виїхали за океан. У них було почуття обов'язку супроти рідного краю. Тоді поїхала теж медична сестра Марія Скубова, яка 4 грудня 1921 р. запросила до себе біля 30 жінок і, з'ясувавши мету наради, запропонувала заснувати Українську Жіночу Громаду, яку вона очолила. З того часу почалася праця цього товариства у складних умовах.

Щоб здобути фонди влаштовувано вечірки, пікніки, продаж квітів, збірки на коляду. На пропозицію Олени Кричківської засновано Аматорський гурток. Уже першого року свого існування УЖГ вислала 500 доларів Товариству опіки над інвалідами у Львові. УЖГ допомагала фінансово й пакунками з одежею та харчами полоненим, політичним в'язням, вдовам і сиротам, як теж жіночим крайовим організаціям.

Під кінець 1923 р. УЖГ очолила Стефанія Абрагамовська-Грицько. Вона енергійна й працююча стала душою товариства, а як голова вносила в його діяльність чимало нових ідей. На цьому пості працювала до 1927 року, а потім, на зміну з іншими, провадила 1 Відділ СУА до 1935 року. Вона входила також у склад Екзекутиви СУА, як касирка. За труд і посвяту для організації Абрагамовську-Грицько іменовано почесною членкою СУА.

Членки УЖГ поєднували допомогую діяльність із зацікавленням політичними подіями на рідних землях. Довідавшись 1924 року про трагічну смерть Ольги Левицької-Басараб у польській тюрмі, УЖГ скликала протестаційне віче 6 квітня того ж року в Нью-Йорку, на якому промовляла Олена Лотоцька. На знак протесту схвалено відповідні резолюції, в яких гостро засуджено терор польської влади. Резолюції переслано урядові Америки.

1925 року була запланована у Вашингтоні Конвенція Міжнародної Ради Жінок. УЖГ вислала тоді до Львова 250 доларів, щоб покрити кошти подорожі делегатки, що мала репрезентувати Союз Українок на згаданій конвенції. Однак польська влада відмовила візи й делегатка з України не прибула. Вислані гроші призначено на допомогу інвалідам і голодуючим. На Конвенції Міжнародної Ради Жінок у Вашингтоні була Ганна Чикаленко-Келлер, що прибула від українських організацій з Європи. Після закінчення конвенції вона приїхала до Нью-Йорку й на українському жіночому вічі здала звіт з перебігу нарад у Вашингтоні. Тоді й з'ясувала вона доцільність об'єднання українського жіноцтва в Америці в одну самостійну центральну організацію. На її пропозицію створено Союз Українок Америки з осідком у Нью-Йорку. Першою головою нової організації була вибрана Юлія Шустакевич, членка УЖГ. Українська Жіноча Громада, як член-основник, стала 1 Відділом СУА.

1926 рік — це початок деякої кризи 1 Відділу. В тому часі створено в Нью-Йорку постійний професійний театр, який став конкурентом Аматорського гуртка 1 Відділу. Деяка байдужість громадянства до праці, як і зменшення приходів стали причиною того, що не можна було віддати належної уваги справі допомоги краєві. Виглядало, що товариство не переживе тієї кризи й перестане існувати. У тих тяжких умовах повертається до Відділу Стефанія Абрагамовська-Грицько і в короткому часі привертає товариству живучість. Їй до помочі стала Пелагія Гомліцька, що займала впродовж кількох років пост секретарки, а потім очолювала Відділ.

1927 року, коли Галичину навістила велика повідь, 1 Відділ зайнявся збіркою одежі й грошей для поводян. Під проводом енергійної голови вислано тоді багато пакунків з одежею. З грошової допомоги користали: Просвіта, Рідна Школа, Т-во вдів і сиріт, Союз Українок та інші, про що свідчать листи з подякою, які зберігаються в архівах Відділу. Оплачувано теж журнал "Жіноча Доля" і Календар цього видавництва в Коломиї.

1930 року наспіла вістка з краю про жорстоку польську пацифікацію, і 1 Відділ зразу приступив до протестаційної акції.

У тому часі 1 Відділ стає членом американської жіночої організації "Про Америка" й це немов завершує його працю в першому десятилітті. Таким чином Відділ вийшов на ширшу арену й це дало змогу познайомлювати американське громадянство з Україною

— її історією, культурою, побутом. Як перший крок у цьому напрямі Відділ улаштував на виставці цієї організації в Grand Central Palace в Нью-Йорку "Український тиждень" з експонатами українського народного мистецтва й виступом музичної школи композитора й диригента Михайла Гайворонського. Про це позитивно писала місцева американська преса. Закінченням цього періоду було видання "Альманаху УЖГ", як доказ праці з піонерських часів.

Час від 1931 до 1949 р. до приходу нової еміграції був знову деяким застоєм у праці 1 Відділу. На це вплинули різні причини, а найважливіша з них — економічна криза в державі. Дошкульно відбилось безробіття. У пошуках за працею, членки покидали Нью-Йорк, а тим самим і організацію. 1938 року, коли постала Карпатська Україна, всі українські товариства на терені Америки зорганізували допомогу і тоді 1 Відділ теж включився в цю працю під проводом тодішньої голови Юлії Гомліцької.

У 1941 році головою Відділу була Катерина Дрозд, яка тепер є почесною членкою. 1943 року очолила Відділ Клавдія Олесницька. Під її керівництвом діяльність Відділу зосередилася на допомозі американській державі, яка була заангажована в другу світову війну. 1 Відділ співпрацював тоді з американським Червоним Хрестом і переводив збірку на державну позичку. Клавдія Олесницька була першою редакторкою журналу "Наше Життя" (1944-1946).

1 Відділ брав активну участь у підготовленні Конвенції СУА, що відбулася 1943 р. в Нью-Йорку, на якій було ухвалено створити комітет допомоги рідному краю. 1944 року, реалізуючи цю ухвалу, засновано Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет. 1 Відділ став його членом і включився в допомогову діяльність. Головами Відділу, крім уже згадуваних, були: Пелагія Дембіцька, Антоніна Лятишевська, Емілія Угорчак, Михайлина Морфей.

У січні 1945 року 1 Відділ очолила Катерина Пелешок, яка безперервно була його головою аж до грудня 1965 року. На першому засіданні, на заклик голови присутні зложили 81 дол., з каси додано решту й заокруглену до 100 дол. суму передано на потреби ЗУДАК.

На заклик головної управи СУА 1 Відділ заопікувався табором скитальців у Люїдпольді й українською школою в Ерлянгені (Німеччина). Туди вислав пакунки з одягом, узуттям, харчами й ліками. З допомоги 1 Відділу користали сироти в Європі, поворотці з Сибіру й старшого віку жінки (бабусі) в Бельгії, Чехословаччині й Німеччині.

Не забував 1 Відділ і про вояків Першої Дивізії Української Національної Армії, які перебували в таборі полонених у Ріміні, Італія.

З приходом нової еміграції 1 Відділ скріпився новими членками, які з новими ідеями, ініціативою й ентузіазмом приступили до праці. У переселенчій акції, що була під наглядом ЗУАДК-у (1949) брали участь членки 1 Відділу: К. Пелешок, І. Бенцаль, Е. Захарчук. Вони зустрічали приїжджих на летовищах і в пристанях, даючи їм матеріальну й моральну поміч. Коли скитальцям загрожувала депортація до СРСР, 1 Відділ на заклик Централі СУА включився у протистаційну акцію. Коли справа була позитивно вирішена, управа 1 Відділу вислала Елеонорі Рузвельт телеграму-подяку за її прихильне ставлення до скитальців.

Активність Відділу проявляється теж на місцевому громадському полі. 1955 року виплачено з каси Відділу оо. Василян на суму 500 дол. на фонд будови школи при парафії св. Юра в Нью-Йорку, а опісля пожертвовано 1000 дол. на фонд будови церкви при цій парафії. Відділ помагав молодечим організаціям — Пластові й СУМА, коли була потреба грошової допомоги для виїзду незаможних дітей на літні табори. Відділ брав активну участь у збірках на будову пам'яток Тарасові Шевченкові у Вашингтоні й Лесі Українці в Клівленді й пожертвував на це 578 доларів.

Відділ був активний у ділянці зовнішніх зв'язків. 1953 року голова Відділу Катерина Пелешок, разом з головою Централі Оленою Лотоцькою й головою Окружної Ради Іванною Бенцаль (членкою нашого Відділу), взяла участь у Конвенції Національної

Ради Жінок Америки. 1944 року вдалося Окружній Раді приступити до участі в Міжнародній Жіночій Виставці в Нью-Йорку й з того часу щороку маємо змогу показати міжнародній публіці нашу народну культуру. У цих імпрезах брали участь такі членки нашого Відділу: С. Абрагамовська-Грицко, І. Бенцаль і К. Пелешок, яка впродовж сімох років очолювала виставовий комітет з участю організаційних референток Марії Головей і Олі Сливки. Тоді придбано чималий дохід з продажу виробів народного мистецтва і печива. За посередництвом Любови Дражевської, представниці радіостанції "Голосу Америки" Катерина Пелешок передала в Україну повідомлення про участь СУА в Міжнародній Жіночій Виставці в Нью-Йорку.

Коли попередніми роками всі наші організації спрямовували цілковито свої зусилля на допомогу рідному краю, то по другій світовій війні, відтяти від материка, силою обставин мусіли змінити програму своєї праці. 1 Відділ пристосовується до вимог часу і скеровує свою працю в культурноосвітню, виховну й організаційну ділянки.

На світовий Конгрес Українського Жіноцтва, скликаний 1959 року Світовою Федерацією, 1 Відділ вислав три делегатки: Марію Головей, Лідію Котлярчук і Олю Сливку.

Треба відзначити відданість і працьовитість членки Іванни Бенцаль. Упродовж 17 років вона очолювала Окружну Раду, а потім займала інші пости. Тепер Іванна Бенцаль є почесною членкою Першого Відділу. Окружна Рада іменувала її на загальних зборах 17 лютого 1974 року своєю почесною головою.

У розбудову Окружної Ради багато труду вложила теж Катерина Пелешок, яка займала в ній різні пости. Вона довгий час проявляла активність на громадському полі в Нью-Йорку. В головній управі СУА вона була довгий час заступницею голови й очолювала контрольну комісію. За її працю 16 Конвенція СУА, що відбулася на Союзівці 1971 року, надала їй почесне членство СУА. У 1965 році (за головства Марії Головей) одногосно ухвалено іменувати Катерину Пелешок почесною головою Першого Відділу за її довголітню жертвенну працю. Праця Катерини Пелешок дала Відділові тверді підвалини, на яких її наступниці змогли далі вести діяльність.

Марія Головей очолювала Відділ три роки. У тому часі діяльність Відділу поживляється завдяки новим членкам. Улаштовувано різні імпрези, як Свято Матері, веселий вечір, андріївський вечір, річницю Листопадового Зриву, роковини Івана Франка. 1966 року відзначено бенкетом 45-ліття Першого Відділу. У 1967 р. відкрито Музей Народної Творчости, якого добродієм став наш Відділ, вплачуючи на його потреби 100 дол. річно. Марія Головей була активна в Окружній Раді, як виховна й культурно-освітня референтка, як заступниця голови й як голова контрольної комісії. Вона вела семінари на теми виховання дітей.

1968 року головою Відділу вибрано Наталію Хоманчук. Тоді відзначено 25-ліття "Нашого Життя", 20-ліття СФУЖО, відбуто свято княгині Ольги разом із святом Матері, літературний вечір з участю письменниць. Запрошено Ольгу Соневицьку з доповіддю "Три Софії". За головства Наталії Хоманчук започатковано щорічний передвеликодній базар. Вона виявилася доброю організаторкою. В Асторії і Озон Парку, — Н. Й., вона зорганізувала дві світлички, які віддала під патронат Першого Відділу. Була активною в Окружній Раді як культурно-освітня й організаційна референтка. Підготувала мистецьку програму молодих талантів, що відбулася на СКВУ в 1967 році. На пропозицію Централі СУА Наталія Хоманчук увійшла в 1973 році в члени КВОР (Координанційна Виховно-Освітня Рада), її вибрано членом Програмової Комісії при Окружній Раді.

1970 року вибрано головою Олю Сливку. За її каденції відбуто низку культурних імпрез: соту річницю від народження Лесі Українки, авторський вечір Уляни Люболич, Свято Матері. Започатковано спільний Свят-вечір та відзначування 25-ліття подружнього життя членок. Найважливішою подією за її головування був золотий ювілей Першого Відділу з бенкетом і виданням пропам'ятної книги. Імпреза відбулася 4

грудня 1971 року й увінчалася великим моральним успіхом. За ініціативою О. Сливки зорганізовано Молодечий Відділ СУА ч. 104. Оля Сливка ввійшла до ювілейного комітету для підготування 50-ліття СУА.

Від 1972 року головою є Олена Гой. Відділ з успіхом продовжує працю своїх попередниць. Поза згаданими раніше імпрезами, відбуто літературний вечір, присвячений письменниці для дітей, Катерині Перелісній з виставкою її творів. У цьому вечорі брали участь ред. Уляна Любович, ред. Володимир Барагура і студенти Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької. Заслухано декілька доповідей, а саме: про Григорія Сковороду, Валентина Мороза та "Як зберігати здоров'я" — д-р Гірняк-Носковської. У часі ювілейних святкувань Першого Відділу Олена Гой, як заступниця голови, очолювала ювілейний комітет і разом з М. Головей і М. Баран була в редакційній колегії ювілейної книги. Олена Гой була якийсь час в управі Окружної Ради. Тепер належить до комітету для підготування ювілею 50-ліття СУА.

Щоб доповнити історію Відділу згадаємо працю референтур. Коли мова про харитативну працю від 1965 року, то тут зроблено багато: вислано пакунки з одежею до Європи й Бразилії, а також потерпілим від землетрусу в Югославії. Приділено одноразову допомогу в сумі 100 дол. студентам Богословської Семінарії в Римі та вислано українським воякам у В'єтнамі писанки з нагоди Великодніх свят. Зорганізовано акцію, щоб створити стипендійний фонд для незаможної студентки в Бразилії на продовження студій. Щоб покрити ці видатки придбано фонди з коляди, передвелокодніх базарів, як також з індивідуальних пожертв членок.

Культурно-освітні референтки співпрацювали з виховною й імпрезовою. До участі в імпрезах запрошувано молодь, щоб вона пізнала наш обряд, побут і культуру. Улашдувано курси писання писанок і кераміки. Відділ став фундатором Енциклопедії Українознавства (ЕУ), вплачуючи Науковому Товариству ім. Шевченка суму 265 дол. на її видання.

У 1954 році Відділ започаткував спільно з іншими Відділами влаштування забави, що згодом закріпилася під назвою Вишиваних вечериць. 1962 р. її влаштування перебрала Окружна Рада.

Членки Першого Відділу брали участь у привітанні Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа Сліпого в 1968 і 1973 рр., як теж у політичних маніфестаціях, влаштованих Об'єднаним комітетом з приводу 40-ліття голоду в Україні й переслідування культурних діячів.

Перший Відділ утримує зв'язки з іншими організаціями й має своїх представниць в управі Окружної Ради і в Комітеті Об'єднаних Організацій Нью-Йорку.

Тепер Перший Відділ нараховує 70 членок, в тому 6 почесних, а саме: почесна голова Катерина Пелешок, почесні членки: Пелагія Дерех, Марія Чарнецька, Катерина Дроздик, Іванна Бенцаль і Марія Головей, яку іменовано на річних зборах в 1973 році. Тоді висловлено признання Катерині Папузі за її довголітню працю у Відділі і в Окружній Раді.

Активними членками впродовж 15 останніх років були: Анна Сливка, Михайлина Баран, Віра Шуль, Євгенія Вацик, Євгенія Чума, Михайлина Книш, Марія Мотиль, Стефанія Гуменюк, Оля Нагірна, Катерина Гаврилук, Марія Андрушків, Галя Дармограй, Анна Баран, Ярослава Сулжинська, Ліда Котлярчук і Анна Кумферт. На особливу увагу заслуговують довголітні членки-добродії Першого Відділу — Осипа Куровицька, Оля Сливка і Стефанія Лешко.

Історія Першого Відділу віддзеркалює довгий і нелегкий шлях, що його пройшли членки завдяки сильним і жертвеним одиницям, які своєю невтомною працею створили сильні підвалини під будову й розвиток Союзу Українок Америки. Перший Відділ зродився з любови до рідного краю і в тому напрямі веде свою працю.

Марія Мотиль — пресова референтка

2 ВІДДІЛ СУА ЧЕСТЕР, ПА.

Почин до заснування 2-го Відділу дала бл. п. Катерина Боб'як. З її ініціативи дня 10-го березня 1927 р. відбулися в її помешканні перші організаційні сходи, на яких було присутніх дванадцять членок: Катерина Боб'як, Анна Урбан, Павлина Рубаш, Катерина Містурак, Анна Верещак, Антонія Гашак, Марія Каспер, Анна Коваль, Юлія Лебіщак, Єва Хомин, Теодосія Стеців, Розалія Венжин. На цих сходах вирішено скликати організаційні збори, повідомивши про них жіноцтво Честеру. На ці збори прибуло 30 жінок. Вибрано управу в такому складі: Марія Лакуш — голова, Анна Урбан — заступниця голови, Константина Матис — секретарка, Теодосія Стеців — заступниця секретарки, Катерина Боб'як — касирка, Павлина Рубаш — заступниця касирки, Єва Хомин і Марія Возняк — контролерки. Висоту вкладки встановлено на 25 центів.

Замітною подією в житті Відділу був приїзд відомої діячки жіночого руху Олени Лотоцької. Відбулися імпазантні збори, а радше велике жіноче віче. Прибуло кілька сотень жінок і чоловіків. З великим захопленням присутні вислухали промови О. Лотоцької й піднесені духом взяли ще охотніше до праці. Число членок почало швидко зростати й незабаром Відділ нараховував 89 осіб. Закипіла праця. Її можна поділити на працю місцевого характеру й працю на користь рідного краю. Місцева праця зосереджується довкруги двох українських установ — Народного Дому й Православної Церкви в Честері. Багато концертів, бенкетів, і всяких інших прибуткових імпрез влаштовуваних Відділом, підтримали ці установи й дали їм міцну підставу.

Фінансова допомога рідному краю була різномодна. Була це допомога інвалідам українських армій, політичним в'язням, Рідній Школі, Карпатській Україні й Просвіті.

Після другої світової війни, коли тисячі українців опинилися на скитальщині, Відділ прийшов їм з допомогою. Щовечора сходилися жінки до Народного Дому, пакували пакунки з одягом і харчами та висилали їх до таборів. Відділ приймав у себе переселенців і допомагав їм підшукувати працю та помешкання. У Народному Домі Відділ подбав про свою власну домівку з кухнею й устаткуванням.

Імпрези Відділу прибуткового характеру відомі в Честері, зокрема "Індича Вечера" (Turkey Supper), в якій бере участь сотні людей, в цьому багато чужинців-американців. Бракувало слів похвали й подяки за організацію імпрези й працю, вкладену в її переведення. Найбільшу похвалу отримали господині кухні під проводом довголітньої голови бл. п. Юлії Лебіщак, бл. п. Анни Бартиш і Марії Тимань.

Щороку Відділ влаштовує Свято Героїні, День Матері й бере участь у різних святах та імпрезах. Спільно з церковними організаціями стає не лише помічною силою але й тією підпорою, без труду й дбайливості якої не можна було б виконати жодної праці.

За останні роки число членок зменшилось. Жінки здебільша старші віком, спрацьовані або хворі, через те й праця Відділу значно обмежилася. Все ж таки є ще горстка молодших членок, які стараються по зможі вести працю.

Відділ виконує свої зобов'язання перед Централєю СУА; висилає делегаток на конвенції СУА; бере участь у всіх імпрезах і починах Окружної Ради; співпрацює з сусідніми Відділами та включається у загально-національні імпрези. Відділ є членом УККА й має в ньому представниць, які беруть участь у сходах, нарадах і конгресах; бере участь у конгресі СФУЖО, посвяченні Дому СУА, відслоненні пам'ятника Лесі Українці й Тарасові Шевченкові.

Відділ опікується хворими членками, відвідує їх вдома або в шпиталі, дає їм дарунки, а померлим складає квіти й бере численну участь з жалобними відзнаками в їх панахидах і похоронах.

Відділ відзначив роковини свого існування й з нагоди 10-ти і 25-ліття видав пам'яткову книгу.

В останніх роках найбільш вдалими імпрезами були 40-літній ювілей Відділу, обід для вояків українського походження, що відбули військову службу в В'єтнамі і 25-літній ювілей праці першого лікаря українського походження в Честері, д-ра П. Лебіщак. Ці імпрези мають гарну програму, а участь у них приймають представники міста, різних американських і українських організацій та Відділів США.

До розвитку Відділу спричинилися найбільше особи, що стояли в його проводі, а саме: Марія Лакуш, Юлія Лебіщак, Катерина Боб'як, Петронеля Пецюк, Анна Мисишин, Анна Глив'як, Анна Урбан, Юлія Таршавська, Катерина Містурнак, Марія Івахів. Всі вони жертвенно працювали для Відділу. З-поміж них треба відмітити членку, яка найдовше очолювала Відділ. Була також на інших постах, деякий час виконувала обов'язки контролерки в Централі. За ці особливі заслуги найменовано Петронелю Пецюк почесною членкою Відділу. Годиться також відмітити й тих, що відзначилися в праці й причинилися до розвитку Відділу, а були ними бл. п. Юлія Лебіщак і Юлія Таршавська. Велике признание належить Анні Татарів, що 23 роки була секретаркою Відділу. Є також членки, що від заснування Відділу до сьогодні є членами управи — теперішня референтка суспільної опіки Анна Урбан і заступниця секретарки Анна Глив'як.

До теперішньої управи входять Анна Татарів — голова, Марія Вейлін — заступниця голови, Марія Болонка — секретарка, Анна Глив'як — заступниця секретарки, Софія Єдинак — касирка, Анна Вадіно — заступниця касирки; референтки: Марія Івахів — преси, Тамара Захарків — культурно-освітня, Марія Лаврик — організаційна, Анна Урбан — суспільної опіки; контролерки — Анна Кателіч, Дорота Лебіщак, Дарія Мороз. Господарська референтка — Ольга Мейфер.

Марія Івахів
пресова референтка

4 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

Сидять зліва: В. Гідей — касирка, А. Кізима — рекордова секретарка, С. Серафим — голова, І. Бенцаль — заступниця голови, Е. Ликтвэй, К. Борак — голова контрольної комісії,

Стоять зліва: Р. Мащук — кореспонденційна секретарка, К. Шпуляк — господарська референтка, А. Гивель — суспільної опіки, О. Курочка, Ю. Фёдорович — організаційна референтка.

Неприсутні: Е. Корнат — почесна голова, М. Ленчук — почесна членка, Ю. Пішак — господарська референтка. Е. Дорош, С. Ляхіцка, М. Чучма, П. Бродин, Т. Сиротюк, К. Гупало, М. Стек, А. Базар, А. Ярема, Б. Гордишевська, А. Онуфрик.

4 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

Історія 4 Відділу Союзу Українок Америки — це частинка життя-історії жінки-українки в США. Опинившись далеко від рідного краю, українська жінка старається по змозі допомагати йому. Тому й включилася вона в наше церковно-релігійне, культурно-наукове й національно-політичне життя.

4 Відділ Союзу Українок Америки має свою передісторію, себто своє м и н у л е, коли він ще не був у рамках СУА. На терені США існували й діяли Українські Демократичні Клуби, а при них — жіночі секції. Така жіноча секція була зорганізована, існувала й діяла при Українському Демократичному Клубі в Нью-Йорку. Її ціллю було організувати й усвідомлювати українське жіноцтво, інформувати його про життя, особливо політичне, в Америці, допомагати отримувати громадянські документи та зорієнтовувати в біжучих подіях тут і в рідному краю.

1925 року жіноча секція при УДКлубі в Нью-Йорку включається в організаційну систему Союзу Українок Америки і стає його відділом як 4 Відділ СУА в Нью-Йорку. Тодішнє членство було кількістю дуже поважне — 50 осіб! Перша управа Віддлу: Голова — Юлія Ярема (бл. п.); заступниця — Емілія Корнат; протоколярна секретарка — Марія Ленчук; фінансова секретарка — Анна Крецун; касирка — Ева Комарницька. Контрольна комісія: Кароліна Борщевська, Катерина Стефанович, Антоніна Латушевська.

Допомога рідному краю стала головним завданням Відділу. Рідна Школа, Товариство українських інвалідів, Комітет політичних в'язнів, Народна Лічниця у Львові, жертви пацифікації — це ті, кому Відділ слав допомогу. А в незабутні місяці відродження й боротьби Карпатської України за незалежність допомога для неї зосередила всю діяльність Відділу.

Коли Америка вступила в другу світову війну, Відділ співпрацював з Американським Червоним Хрестом, виготовляючи бандажі та збираючи фонди для АЧХ.

Управа Відділу в 1940 р.: Голова — Емілія Корнат; секретарка — Марія Ленчук; касирка — Кароліна Борщевська. Відділ і членки передплачують і поширюють "Наше Життя", беруть участь у підготові Конвенції СУА.

Коли 1943 р. ухвалено, а 1944 р. створено Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, наш Відділ став його членом, збирав харчі, одяг і грошові пожертви для допомоги втікачам в Європі, зокрема воякам-полоненим I-ої Дивізії Української Національної Армії в Ріміні. Головою Жіночої Секції ЗУДАКомітету була Іванна Бенцаль.

1940 року створено в Нью-Йорку Окружну Раду Відділів СУА. Засновницею Окружної Ради була Юлія Ярема. Вона й була обрана першою головою Ради. Після неї довгі роки (17) очолювала Окружну Раду членка нашого Відділу Іванна Бенцаль.

Упродовж 10 років членки Відділу брали активну участь у Міжнародній Жіночій Виставці, що була влаштовувана в Нью-Йорку. Два роки керувала цією діяльністю Іванна Бенцаль, а секретаркою була Софія Серафин.

Наш Відділ бере участь у Комітеті Об'єднаних Українських Американських Організації Великого Нью-Йорку, є членом Українського Конгресового Комітету Америки.

Відділ дав свої впрати на побудову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, Фонд Катедри Українознавства в Гарварді, Фонд Церкви в Потребі, побудову пам'ятника Лесі Українці в Клівленді та на видання її творів, на дім СУА, Музей СУА, журнал "Наше Життя", допомогу українцям — жертвам землетрусу в Югославії, на допомогу землякам у Бразилії на церкву св. Володимира в Глен Спей, церкву в Асторії, Семінарію в Стемфорді, сиротинець С. С. Василіянок у Філядельфії, школу св. Юра в Нью-Йорку, ЗУДАКомітет у Філядельфії, СКВУ.

Внутрішньо-товариське життя Відділу — це щорічні імпрези: Спільне Свячене, Гостина св. Миколая, День Матері, чайні вечори.

У діяльності Відділу на особливу увагу заслуговує праця довголітньої (16 років) голови Анни Кізими, протоколярної секретарки Софії Серафин (також впродовж 16 років) і Кароліни Борщевської, що була касиркою впродовж 40 (!) років.

Софія Серафин, обрана головно 1969 року, очолює й тепер наш Відділ.

Управа в 1974 році: голова — Софія Серафин; заступниця голови й пресова референтка — Іванна Бенцаль; протоколярна секретарка — Анна Кізіма; касирка — Віра Гідей; кореспонденційна секретарка — Розалія Машук; культурно-освітня референтка — Юлія Федорович; господарські референтки — Юлія Піщак, Катерина Шпуляк; референтки суспільної опіки — Анна Гивель, Ольга Курочка. Контрольна Комісія: Кароліна Борак — голова; Еґнес Ярема, Таня Сиротюк — членки.

Почесна голова — Емілія Корнат; почесна членка — Марія Ленчук.

Так представляє себе громаді наш Відділ.

Таке його, 4 Відділу СУА в Нью-Йорку, КОЛИСЬ І ТЕПЕР.

5 ВІДДІЛ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ ДІТРОЙТ, МІЧ.

У листопаді 1926 року зійшлося жіноцтво й заснувало товариство "Молода Україна" при Українській Школі в Північному Дітройті.

Ціллю товариства було дати матеріальну й моральну підтримку вечірній школі й церкві, не занедбуючи й інших українських громадських справ, як в Америці так і в рідному краю.

1932 року в час загального безробіття в Америці, велике число членок перестало бути діяльними, а врешті зовсім залишили товариство. Вісім членок, які zostалися, подвоїли свою діяльність, щоб не допустити до цілковитого занепаду. Вони врешті дійшли до переконання, що товариство треба переорганізувати й змінити його назву. Тому 11 лютого 1933 року скликано в цій справі збори. Поважне число присутніх зацікавилася справою товариства. Софія Голуб пояснила присутнім ціль зборів і запропонувала, щоб це жіноче товариство стало членом Союзу Українок Америки, як окремий Відділ. Після короткої дискусії присутні погодилися на таку зміну і зараз 17 жінок вписалися в члени. І тут починається вже діяльність П'ятого Відділу СУА з його першою Управою: С. Голуб — голова, П. Єрис — секретарка, Сірко — фінансова секретарка, А. Вітенко — касирка.

Діяльність Відділу виявилась у різних ділянках. Однією з дуже важливих ділянок є культурно-освітня праця, а в першу чергу доповіді про визначних українських жінок: про княгиню Ольгу, українську святу, що є патронкою П'ятого Відділу СУА, Роксолану, Наталю Кобринську, Лесю Українку, Ольгу Басараб, Ольгу Кобилянську, Софію Русову й багато інших.

Відділ бере активну участь у всіх громадських установах, їхніх імпрезах і починах, в Окружній Раді СУА, у З'єднаних Жіночих Організаціях, в Українській Католицькій Парафії. Є також членом ЗУДАКомітету та Українського Конгресового Комітету Америки. Цим двом установам Відділ допомагав своєю працею і грошима.

Та найбільше допомагав Відділ своїй парафії, жертвуючи на церкву й парафіяльну школу. Відділ закупив завісу до шкільної аудиторії, свічки до каплиці Сестер

Василіянок, уфундував образ св. Анни до церкви, зложив, спільно з 26 Відділом СУА, поважну суму на дім у парафіяльній городі і постійно дає кожного року більшу пожертву на Українську Католицьку Вищу Школу.

Узагалі, можна сказати, що П'ятий Відділ живо реагує на всі прояви нашого громадського життя. Відділ невтомно працював, щоб придбати фонди, влаштував різні розгрівки, балі, театральні вистави, концерти, спільне свячене, день матері, день батька, пікніки й т. і. Членки ходять щороку з колядою. Звичайно, ці імпрези проходили з великим успіхом і приносили добрий дохід.

П'ятий Відділ також живо відгукувався на потреби рідного краю. На підтримку Союзові Українок у Львові, на заклик Карпатської України, улаштував грошеві збірки на інші народні цілі та висилав пожертви. Після другої світової війни, коли дуже багато українців були змушені виїхати з України й опинилися в західній Європі, наш Відділ підтримував їх щедро, висилаючи чимало пакунків з одіжжю й харчами.

Відділ дбав про взаємини також і з американським світом, беручи участь у щорічних збірках для Американського Червоного Хреста й для "Комюніті Фонду".

Згадаємо, що Відділ співпрацював також в імпрезах Окружної Ради СУА: в мистецьких виставах для чужинців, як "Святий вечір на Україні", академіях у честь визначних українок; у святі жінки, яке влаштовано в парку дуже величаво; у протестаційному вічі проти радянського режиму, коли прийшла вістка, що большевики вбили п'ятсот українок.

На Великдень членки брали участь у традиційному спільному свяченому; в авторських вечорах письменниць Оксани Лятуринської та д-р Парфанович; також у пікніку, весь дохід з якого призначено на купівлю дому СУА для старших.

При спільній праці членки зживалися з собою й творили дружній гурт. У радісних хвилинах життя та в родинному нещасті підтримують одна одну взаємно. Під час недуги не лише відвідують хворих, але й допомагають, а у випадку смерті замовляють Богослуження, віддаючи останню прислугу.

Придбані фонди розподілено на різні народні цілі тут і на Україні. Пожертви отримували: Рідна Школа, Українські інваліди, Комітет політичних в'язнів, Союз Українок, Уряд Карпатської України, Ольга Кобилянська, Допомоговий Комітет, Конгресовий Комітет, Єиротинець у Філядельфії, Вища Школа в Стенфорді, Духовний Семінар у Вашингтоні, жіноча преса, дім СУА, Світова Федерація Жіночих Організацій, фонд на видання творів Лесі Українки, Катедра Українознавства в Гарварді, Музей Союзу Українок Америки, фонд побудови пам'ятника Тарасу Шевченкові у Вашингтоні, фонд побудови пам'ятника Лесі Українці в Клівленді, Церква в Потребі, Енциклопедія Українознавства та інші. Члени П'ятого Відділу СУА є постійними передплатниками журналу "Наше Життя" і підтримують його всесторонньо. Останнім часом П'ятий Відділ СУА бере участь у Міжнародному Фестивалі міста Дітройту.

За час свого існування П'ятий Відділ зібрав суму \$46 403.90, а видав на церковні, культурні й народні цілі суму \$43 432.14.

Головами Відділу упродовж його існування були: С. Голуб, А. Сірко, А. Войціховська, А. Мудра, К. Готра, М. Войтович, П. Будзол, А. Касій, Ф. Сіділо, К. Сосновська, Т. Гринчук.

Теперішня управа П'ятого Відділу СУА ім. княгині Ольги: Павлина Будзол — голова, Текля Гринчук — заступниця голови, Анна Микитинська — заступниця голови, Софія Голуб — секретарка, Агафія Галишин — протокольна секретарка, Катерина Сосновська — касирка. Референтки:

Євдокія Климишин — культ.-освітня, Анастасія Біловус — пресова, Феся Сіділо — організаційна, Доміселя Ґеник — виховна, Параня Стетків — господарча, Олена Скікун — суспільної опіки.

Контрольна комісія:

Анна Патра — голова, Анета Фарон — член, Кароліна Стельмах — член.

7 ВІДДІЛ СУА ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ АКРОН, ОГАЙО

*Сидять зліва: З. Гошко, А. Воляник-Баран, К. Тарас, С. Іваницька, У. Білецька, А. Мартинюк.
Стоять зліва: А. Курило, З. Шобат, Є. Журовська, А. Микитин, А. Мотрович, Г. Йосиф, П. Галамай, А. Малий.*

3 нагоди XVII Ювілейної Конвенції Щирий привіт і найкращих успіхів бажає 7-мий Відділ СУА ім. Лесі Українки Акрон, Огайо

За Управу:
голова — Уляна Білецька
секретарка — Олена Мартинюк
касір — Євдокія Журовська

7 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В АКРОН, ОГАЙО.

Відділ засновано 28 листопада 1930 р. старанням Олени Кінаш і членок основниць: Марії Малецької, Марти Іваницької, Анастасії Зепко і Катерини Цепко. Перші 22 членки з 10 центами місячної вкладки відбували сходи в Інтернаціональному Інституті, а від 1955 р. в залі церкви Святого Духа. Праця проходила у напрямі організації жіноцтва, ширення правди про Україну, допомоги потребуючим, виховування дітей у рідних традиціях і звичаях. Імпреди були для українців і для американців. Це концерти, виступи з нар. танками, ходження з колядою і шедрівкою, 10 — 25 — і 30-ліття Відділу. Останнє було особливо величаво відсвятковане членками і їх дітьми. Хор вивчив муж членки, диригент п. Воляник. З нагоди імпред і ювілеїв відділ гостив голів СУА п. О. Лотоцьку і А. Вагнер з Н.Й., знану діячку Марусю Бек з Дітройту, Марію Малевич з Пітсбургу, Мері Міннік з Інтерн. Інституту, Уршулю Амберг від ІВКА і представниць Окружної Управи: пп. Е. Дубас, К. Мураль, І. Скопляк, І. Кашубинську з Клівленду і І. Гнатчук з Толідо.

З напливом нової еміграції праця поживляється. Відділ бере успішно участь у міжнародних імпредзах. Різдво 1964 — традиційний стіл з калачем, сіном і дідухом; діти в нар. строях завішують ручно роблені прикраси, а С. Іваницька пояснює звичаї. Доповіді про великодні звичаї і виведення гагілок влаштовували С. Іваницька і У. Білецька, котра щороку демонструє писання писанок. Запрошено було також Таню Осадцу.

Івано-Франківський вечір у 110-ліття народин поета був оточений з виставкою народних надбань усіх районів України — вишивки, кераміка, різьба, книжки і показ нар. одягу з участю доньок членок. Влаштовується постійно виставки нар. мистецтва на міжнародних фестивалях.

На сходах відчитано низку рефератів на теми культ-освітні, медичні, з нагоди національних річниць і т. д. Для розваги влаштовано: дитячу забаву, вечірку для молоді, чайні вечори, обіди з програмою на День Батька. До виступів запрошено позамісцеві мистецькі сили. Відділ веде хроніку. У 40-річчя СУА дістав грамоту, як одні з найстарших Відділів. Відділ причинився до придбання фондів на пам'ятник Лесі Українки і брав участь у відслоненні і святі у 100-ліття народин поетеси, на які відбуто спільні поїздки автобусом.

Суспільна опіка — це активна підтримка у рідному краї, висилка пакунків і допомога церкві. Для придбання фондів влаштовано базари і продаж вареників.

Велику вагу клав Відділ на співпрацю з другими Відділами і молодечими організаціями. Головами Відділу були: Марія Малецька, Марія Поливка, Марія Пулк, Анастасія Зелко, Зофія Гошко, Зофія Куцик, Параскевія Когут, Уляна Білецька, Олена Мартинюк, Степанія Пацура, Сальвіна Іваницька і на 1974 р. Уляна Білецька.

Вітаємо XVII. Ювілейну Конвенцію і бажаємо нашій Організації дальшого росту і успіхів у праці для добра українського народу на славу Божу.

Сальвіна Іваницька.

***Щиро вітаємо XVII Ювілейну Конвенцію СУА.
Щастя, Боже, у праці для добра народу на славу Україні!
Члєнки 8-го Відділу СУА ім. кн. Ольги в Клівленді, заснованого 29 листопада 1973 р.***

Віра Бучковська — голова, Оксана Павник — секретарка, Дарка Трач — касирка, Оля Головка — організаційна референтка.

Члєнки: Ірина Богуславська, Анна Брездун, Владзя Краснянська, Соня Черень, Оля Бак, Сузанна Добрянська, Марія Гішак, Дарка Міськевич, Люба Дубчак, Галя Стєцяк, Наталка Гутциман, Ірка Кичун, Ліса Чапська, Маруся Романяк, Галина Бак, Ірка Чобан.

*Щирий привіт XVII Конвенції СУА пересилає
10 Відділ СУА у Філядельфії*

10 ВІДДІЛ СУА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

10 Відділ СУА ім. Лесі Українки засновано 1953 року. Першою головою Відділу була Ірина Дяків (2 роки), потім Наталія Лопатинська (1955-1960), Іванна Гентош (1961) і вдруге Н.Лопатинська.(1962-1969), а від 1970 по сьогодні Олімпія Гайдучок.

Управа Відділу з року в рік реалізує накреслені пляни й доповнює їх новими задумами. Діяльність здійснюється референтурами. На початку найбільш активно була організаційна референтура. Нашою ціллю було збільшити число членства та зорганізувати хор. Хор почав працювати під орудою Ірини Чумової, пізніше Мирослава Гентоша.

У ділянці імпрез Відділ улаштував концерт на пошану патронки — Лесі Українки. Відділ брав участь у влаштуванні Фестивалю Інтернаціонального Інституту та Свят-Вечора в тому ж Інституті. У традицію ввійшов Андріївський вечір з мистецькою програмою, що її підготовляє імпрезова референтка Оксана Рудакевич. Відбуваються чайні вечори для співпраці з іншими Відділами. Заходом Відділу відбулася виставка картин бл. п. Марії Морачевської, різдвяна зустріч, вечір народних звичаїв і забави. Хор Відділу прикрашував своєю програмою імпрези власні та інших Відділів.

Виховна робота Відділу проявлялася у формі дитячих забав та в співпраці з Молодою Просвітою. Відбулися дві сесії виховного семінара спільно з виховною комісією СФУЖО. На ширших сходах відчитувано реферати на літературні, історичні й медичні теми.

В ділянці суспільної опіки зорганізовано збірку на залишенців, вислано документи на виїзд для 12-тьох осіб, а також пакунки з харчами для старших жінок в Європі та з одягами до Бразилії. 1959 року Відділ перебрав опіку над трьома бабусями в Європі, поставив нагробок бабусі бл. п. Розалії Чемеринській. Висилає дітей на оселю, оплачує стипендію студентці в Бразилії та "жертвою праці на Фонд 500" переслав суму 149.50 дол. На суспільну опіку Відділ призначає гроші з розпродажу квітів на День Матері й День Батька та з коляди.

Управа Відділу.

11 ВІДДІЛ СУА ТРЕНТОН (20-ЛІТТЯ 11 ВІДДІЛУ)

Сидять зліва: М. Поторока, Г. Царинник, Л. Сердюк, Н. Даниленко, Р. Мицик, І. Турчин.

Стоять, перший ряд зліва: Д. Осадца, О. Микитин, А. Бойцун, В. Струк, Г. Веремієнко, Л. Мриглоцька, М. Глушок, Н. Самокіш.

2-ий ряд зліва: Е. Панасюк, Я. Лабка, С. Головка, О. Джаман, А. Петруняк, С. Голінко, С. Булат, Н. Гафткович.

Неприсутні: І. Бованко, Н. Гайдучок, Ю. Галайдіда, В. Гіль, Н. Гулай, Л. Дейнека, Н. Желехівська, М. Кащук, У. Коропвй, М. Лампіка, С. Лотоцька, М. Савула, Д. Сєник, І. Скрипчук, Л. Скрипчук, О. Фараонів.

***Щирий привіт з нагоди 50-ліття СУА складає 11-тий Відділ СУА у Трентоні Н.Дж. і бажає успіхів у праці XVII -ї Конвенції Союзу Українок Америки
11 Відділ СУА — Трентон***

11 ВІДДІЛ СУА ІМ. КНЯГІНИ ОЛЬГИ В ТРЕНТОНІ, Н. ДЖ.

Відділ засновано у 1952 р. Першою головою була І. Бованко. Потім очолювали його Л. Середюк, Р. Мицик, Н. Самокіш, О. Тритяк, О. Микитин і В. Струк.

Праця Відділу різномодна. Культурно-освітню ділянку очолює від початку існування Л. Середюк. Вона зорганізувала аматорський театральний гурток, який підготував ряд інсценізацій і свята жінки-героїні. При Відділі існував хор, яким диригувала І. Бованко, а потім В. Тритяк. Тепер при Відділі існує вокальний квартет у складі О. Дзаман, А. Бойцун, О. Микитин і В. Струк під керівництвом д-ра А. Дзамана. Відділ бере активну участь у підготовці національних свят, що їх улаштовує місцева клітина УККА. Відділ підготовляє зустрічі Нового Року з громадянством, вишивані вечорниці, чайні вечори, традиційне печення картоплі. Бере участь у імпрезах, які впаштовує місцевий відділ американської організації People to People. Відділ підготував кілька виставок народного мистецтва.

Відділ опікується хворими членками, допомагає школі українознавства в Німеччині і взяв під опіку бабусю. Відділ висилає святочні пакунки нашим воякам у В'єтнамі і одяг нашим землякам у Югославії й Бразилії.

При Відділі зорганізовано дитячу світличку, підготовано її силами ряд імпрез і влаштовано заботи для дітей. Відбулося кілька лекцій виховного семінара для батьків. Відділ оплачує кошти перебування однієї дитини на літній оселі.

Під час Різдвяних свят членки Відділу ходять колядувати. Відділ підтримує грошовими датками наші інституції — Катедру Українознавства в Гарварді, Український Народний Дім у Трентоні, Музей Української Творчості в Нью-Йорку, Музей-пам'ятник в Бавнд Бруку, Український Католицький Університет у Римі і інші.

Відділ має 36 членок.

Ольга Третьяк

12 ВІДДІЛ СУА ОГАЙО

ПАЛКИЙ ПРИВІТ 17 КОНВЕНЦІЇ СУА

пересилає 12 Відділ СУА ім. Олени Пчілки
(Клівленд)

12 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ КЛІВЛЕНД, ОГАЙО.

За шість років існування (від 1967 р.) 12 Відділ здобув собі симпатію та пошану ширшої громади Клівленду і встиг витворити вже деякі "традиції" у зв'язку із своєю діяльністю. Такі імпрези, як запрошування до Клівленду наших визначних мистців і їхні виставки, покази моди, розповсюдження книжок, нерозривно пов'язані з іменем Відділу. Хоч тепер Відділ нараховує тільки 28 членок, більшість розуміє концепцію добровільної посвяти свого часу для покращання рідного середовища.

Факт, що за шість років Відділ мав майже 17.000 дол. фінансового обороту, вказує на бажання Відділу також матеріально підтримати різні добрі акції нашої спільноти.

Звичайно, всі референтури діють в рамках нашої організації. Останнього часу різноманітні рішення членства вказують на більш інтенсивний зворот лицем до своєї власної організації.

Поза нормальною участю в різних імпрезах та подіях СУА й громади, Відділ час від часу реалізує власні задуми. У 1972 році, спонуканий сумними вістками з України наш Відділ започав ширшу акцію інформації про арешти невинних інтелектуалів в Україні серед американської інформаційної сітки. Листи до преси, виступ на телевізійній програмі, панель у популярній радіопрограмі (яку слухають 34 штати), листи до урядових чинників — робили все, що було в нашій силі, щоб здобути реакцію на несправедливості в Україні.

Гордість 12 Відділу — це заснована 1973 року світличка для дошкілля, в якій переводять зайняття у двох групах двічі в тиждень дві фахові вчительки. Уже рік раніше, за ініціативою нашого Відділу, в одній з публічних бібліотек Парми провадилася година казки для українських дітей упродовж літніх місяців.

Співпраця і приязнь із школою українознавства Рідна Школа в Клівленді проявляється в різних виглядах: влаштування конкурсу для учнів старших клас (тема — Леся Українка); закуплення дереворізу Я. Гніздовського для потреб цієї школи тощо.

У ювілейному році Лесі Українки на бажання 12 Відділу заснувався Гурток книголюбів, до якого ввійшли теж і несоюзнянки. Ця група нараховує 12 осіб і до сьогодні вони продикутували вже 11-ох українських письменників та поетів. Саме тепер зупинилися над творчістю В. Винниченка. Гуртком займаються членки 12 Відділу.

Харитативна діяльність безупинно активна, також господарські референтури, крім рутинної кулінарної праці, виказували надзвичайну ініціативу: 1971 року видано англomовну куховарську українську книжечку (накладом 800 примірників), яка дала 1050 дол. прибутку. Також господарська референтура влаштувала кулінарний курс для молодих господинь (головно великодніх страв). Цей курс — один вечір упродовж шістьох тижнів провадила інж. Ірина Кашубинська, і він напевно також увійде в традицію діяльності Відділу.

Головами Відділу були: Дарія Городиська, Ірина Сахно, Дора Сторожинська, Надія Дейчаківська, Анна Завадівська і Люба Дармохвал.

Склалося так, що теперішньою головою Відділу є Дарія Городиська, що була співзасновницею і першою головою (2 каденції) Відділу. Активнішими співзасновницями були: Анна Завадівська, Дарія Древницька, Ірина Сахно.

Для внутрішньої комунікації, планування і підсумків праці Відділ видає внутрішню газетку "Інформативний листок" — раз у рік, під час літніх місяців, який одночасно виконує роль хроніки.

Від останнього року Відділ засідає до нарад під засвоєним від Валентина Мороза гаслом: "ЯК НЕ МИ — ТО ХТО?"

Мгр. Надія Дейчаківська — реф. преси

13 ВІДДІЛ СУА ІМ. УЛЯНИ КРАВЧЕНКО, ЧЕСТЕР, ПА. ВІД ЛИСТОПАДА 1952 ДО СІЧНЯ 1974

Відділ засновано 30-го листопада 1952 р. старанням Наталії Мохнацької за допомогою Олени Лотоцької. Патронкою Відділу є Уляна Кравченко. Це вже 23-ій рік нашого існування. Першою головою була Наталія Мохнацька, потім Володимира Михайлів, Ярослава Збир, вдруге Н. Мохнацька, тепер є Ярослава Кобрин. Відділ малий, найвище число членок було 40, тепер уже довший час — 30. Праця в Відділі провадиться в ділянках суспільної опіки й культурно-освітній. Хоч фонди Відділу невеликі, проте він старається вести плянову фінансову господарку. Передусім Відділ виконує всі зобов'язання перед Централєю СУА, складає на запасний фонд "Нашого Життя" і на Музей СУА. Крім того Відділ висилає датки на НТШ, на Гарвардський університет, церкву й школу. Сімнадцять років висилає Відділ допомогу бабусі. Вислано понад сорок пакунків з одягом до Бразилії, до Риму й ін. країн Європи. Вислано також ліки й готівку. Багато матеріальної допомоги Відділ подав хворим і потребующим тут і поза межами Америки. Відділ вплачує внески до УККА вже 19 років.

Кожного року Відділ присвячує кілька вечорів на відзначення наших національних свят, зокрема жінок-героїнь. На сходинах відчитано понад сотню рефератів з Централі або опрацьованих власними силами. Відділ улаштовує свячене, ялинки, просфори, чайні вечори, пікніки, виступи студентів із читанням і обговоренням захаявної літератури. Два роки Відділ провадив садочок і короткореченцевий курс вишивання. Уже 13 років Відділ веде школу українознавства, яку вважає своїм великим досягненням. Улаштовує вистави народного мистецтва.

П'ятий рік існує при Відділі Гурток Книголюбів, який постійно розвивається і втішається зацікавленням членок.

Відділ співпрацює з усіма українськими товариствами й організаціями на терені Честеру й з Відділами СУА в Честері й околиці.

За час існування Відділу в касі було 12.799.71 дол. приходів і 11.913.24 дол. видатків.

Ярослава Кобрин
голова 13-го Відділу СУА

16 ВІДДІЛ СУА ТВІН-СІТІЄС — МІННЕАПОЛІС

Сидять зліва: Т. Остап — касирка, О. Карп'як-Бенцаль — заступниця голови, М. Петришак — голова, О. Гамота — секретарка, Ольга Луцик — пресова референтка, З. Рудавська.

Стоять зліва: І. Плювак, А. Михайльонка, М. Крамарчук, О. Березюк — член контрольної комісії, А. Машталір, О. Романовська — референтка суспільної опіки, В. Тарашук, М. Процай — культурно-освітня референтка, В. Єрмоленко, М. Тучапєць, М. Товстолять.

Другий ряд зліва: К. Гуцал, Н. Давидович, Н. Колодницька.

16 ВІДДІЛ В МІННЕАПОЛІС — МІННЕСОТА

Наш відділ засновано в січні 1951 року за ініціативою Валентини Єрмоленко, Мирослави Петришак та Олени Карп'як — Бенцаль. Відділ нараховує 46 членок. Праця наша розвивається на культурно-освітньому, виховному і харитативному полях. Головами Відділу були: Мирослава Петришак, Олена Карп'як, Катря Гуцал, Віра Гринишин, Люба Менжега, Валентина Єрмоленко і знов кілька останніх каденцій головує Мирослава Петришак. Впродовж року влаштовує наш Відділ 5-6 ширших сходин з наміченою програмою і крім того 5 засідань Управи. Імпреди будуємо на засаді збереження нашого національного обличчя і підкреслення нашої багатогранної культури і традицій. Для того влаштовуємо по змозі виставки народного мистецтва, покази українського національного одягу, побуту, при чому такі імпреди є в нас часто й багато ілюстровані картинами проф. Тадея Петришака, що поглиблює враження і сприймання глядача. Праця наша проходить у дружній атмосфері. Відділ бере участь у важливіших подіях громадського життя на терені Міннеаполіс, включається в імпреди, що влаштовує місцевий Відділ УККА, а також при нагоді бере участь у виставках Міжнародного Мистецтва Етнічних Груп, що відбуваються звичайно в Інтернаціональному Інституті в Твін Сіті. (Міннеаполіс — Ст. Пол.) Скромні наші прибутки розділяємо на конечні допомогіві потреби, піддержуємо намічені Централєю фонди обов'язкові, чи одноразові, добровільні. Посилаємо нашим потребуємим в Європі і Бразилії грошеву допомогу, або пакунки (цього року вислано 8). Маємо стипендистку і бабусю в Зах. Німеччині. Беремо до уваги всі зарядження Централі та Окружної Ради, продумуємо на ширших сходинах, дискутуємо і спільно приймаємо постанови. На Конференції Голів Відділів у Чикаго брала участь від нас одна делегатка.

пресова: *Ольга Луцик* голова: *Мирослава Петришак*

Міннеаполіс 15 січня 1974 р.

ЧЛЕНКИ ВІД Ч. 17, ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ В МАЯМІ, ФЛА.

Сидять зліва на право: С. Микитка — секретарка, Дж. Кочкодан — фінансова секретарка, О. Павлова — дир. хору, Люся Візняк — заступниця голови, І. Ракуш — голова, О. Подубинська — почесна культурно-освітня референтка, С. Абрагамовська-Грицько — почесна членка СУА; А. Рій — був. голова, Ф. Зибликевич — бувша голова; стоять перший ряд: Е. Сташків, Р. Пригода, І. Курман, П. Ямнюк, М. Ждан, А. Наконечна, М. Лукашевич, Л. Гелембін, П. Гевко, О. Сеньків; третій ряд: О. Кадучок, А. Скула, С. Головач, М. Ромашко, М. Адамо, М. Метка, А. Кроп, С. Кучкуда, О. Лемещук, М. Новак, А. Козира, С. Сьрна — культурно-освітня референтка.

Неприсутні членки назимку: Ю. Бізун, А. Біловус, А. Богданович, М. Белагай, А. Галушка, М. Грабар, А. Івашко, М. Юрчків, А. Яблонська, А. Кохановська, А. Крук, Е. Кіцай, А. Клим, М. Любин, К. Микитка, Н. Мудрейко, М. Мимрик, О. Михайленко, М. Мікнов, А. Мерищак, Є. Остапюк, М. Комарницька, Р. Пусило, М. Рубек, А. Рижєвська, К. Радловська, С. Семашук, Ю. Сасало, І. Трач, М. Утинок, М. Венгльовська, Ю. Вишневська.

17 ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, МАЯМІ, ФЛОРИДА

"Не треба слів! Хай буде тільки діло!" Олена Теліга

Доля розкинула українців по цілому світі. (Опинилися вони й у Маямі). Ще 30 років тому тут була лише горстка українців, але чудовий клімат притягав усе більше поселенців до Маямі, й тепер є тут понад дві тисячі українських родин.

У 1948-49 рр. почали оформлятися українські церкви й світські організації в Маямі, але початки були тяжкі так з національного, як і з побутового боку. Першим оформилися Українсько-Американський Клуб, 368 Відділ УНС й Українська католицька церква. Вже від 1949 р. жінки почали думати, щоб організувати Відділ СУА, але треба було помагати церкві й Клубові. Тому перше зорганізувалося Сестрицтво.

Перші офіційні збори Сестрицтва відбулися 19-го лютого 1952 р. Головою вибрано Джин Кочкодан, секретаркою Анну Наконечну. Сестрицтво працювало дуже активно: влаштовувало збори, обіди, бенкети, з яких прибуток ішов на потреби церкви. На перших зборах було лише сім жінок, але в праці брало участь значно більше. Активні українки вписувалися до Сестрицтва й бачили, що в Маямі є більше ділянок, які треба охопити працею, а які виходили поза межі церковного життя. Тому в жовтні 1952 р.

ухвалено й доручено секретарці Анні Наконечній вислати до Централі СУА прохання зареєструвати Відділ і визначити йому число. Так постав Відділ СУА ч. 17 в Маямі, який прибрав ім'я Олени Теліги.

Управа нового Відділу ухвалила видати з його каси тисячу доларів на будову української католицької церкви в Маямі, а решту готівки залишити в касі й далі поширювати свою роботу й допомогу на інші українські національні організації й потреби. З розвитком української громади в Маямі постала вимога ширшого культурно-освітнього й національного руху. Цей почесний обов'язок взяв на себе 17-ий Відділ ім. О. Теліги.

Відділ нав'язав взаємини з IWCA, маямським відділом Світової Федерації Жінок, помагав їм у їхніх починах, інформував про Україну й українські організації в Америці і в усьому вільному світі, запрошував представниць американських жіночих організацій на свої імпрези. Наймолодша членка Відділу, студентка Зоря Подубинська була активним членом IWCA і опрацювала багато рефератів про Україну. Відділ помагав американським харитативним організаціям — Фондові Серця й Фондові Боротьби з Раком.

Управа Відділу утримувала тісний зв'язок з Централєю СУА і старалася виконувати всі свої зобов'язання перед нею — організаційні й фінансові. На зборах читалися обіжники Централі, Відділ вислав делегатку на конвенції, приєднував передплатниць "Нашого Життя", дописував до журналу про свою діяльність.

Відділ цікавився життям і діяльністю українських культурних, наукових і політичних організацій і по змозі помагав їм. Фінансово помагав УККА, УНР, Українським Інвалідам, ЗУДАК, Об'єднанню Працівників Літератури для Дітей і Молоді. Вислав двічі пожертву на Катедру Українознавства в Гарварді, зібрав понад 2.500 дол на Українську Енциклопедію і влаштував бенкет з нагоди приїзду д-ра В. Кубійовича й д-ра А. Фіголя. Вислав пожертви на сиротинці. Закупив і подарував американській бібліотеці в Маямі видання англійською мовою про Україну. Вислав пожертву на будову української католицької святині в Римі. Влаштував збірки на пам'ятник Шевченкові в Вашингтоні і в Аргентині, влаштував збірку з нагоди століття НТШ і на оборону політичних в'язнів.

Годі перерахувати всі ділянки праці, яку провадив і веде Відділ СУА в Маямі, тим більше, що віддалення від українських центрів ускладнює працю. Управа Відділу й його членки стараються тримати контакт з організованим жіноцтвом. Прикладом цього можуть бути щорічні зустрічі в березні. Тоді Відділ запрошує всіх членок-туристок СУА і інших жіночих організацій на зустріч, на якій бувають присутні члени Централі або Округи СУА. Тоді обмінюються досвідом праці, знайомляться з діяльністю інших Відділів СУА й других жіночих організацій, інформуються про події в Україні. Як правило ухвалюється на цих зустрічах резолюція чи постанова в справі подій, які заторкають інтереси України.

Відділ завжди співпрацював з українськими Церквами й організаціями в Маямі і помагав їм матеріально, або працею: подарував ікону мистця С. Гординського і лавку українській католицькій церкві, пожертвував гроші на будову української православної церкви. Крім того щороку складає пожертви на обидві церкви. Відділ дав на будову Українсько-Американського Клубу 500 дол. і зложив на нього дрібніші пожертви, закупив Клубові піяніно й прапори. Дуже активно співпрацює з Українським Центральним Комітетом в Маямі, який оформився в 1959 р. й перебрав на себе влаштування свят — Листопадового, Державности й Шевченківського. До 1959 року цими святами займався 17-ий Відділ. Крім того Відділ влаштував такі імпрези: День Матері, День Валентина, Галовін, Андріївські вечерниці, Різдвяний вечір, Весняний базар, Вишивані вечерниці, виставки мистецтва, пікніки. При Відділі створився хор Веселка під диригентуру Ольги Павлової. Зорганізовано групу дітей і молоді, засновано школу українознавства під керівництвом О. Подубинської. Багато помагали в праці з молоддю студентки Зоря Подубинська й Лідія Остап'юк.

Поруч зустрічі найважливішою подією сезону є відзначення Дня Жінки — Героїні. З

тією метою вибирано постать однієї визначної українки-героїні й навколо неї укладано програму, імпрези. Відзначено: 500 жертв у Кінг'їрі, Княгиню Ольгу, Ярославну, Марту Борецьку, Ольгу Басараб, Аллу Горську, Лесю Українку, Олену Пчілку, Олену Телігу. У рефератах доповідачки давали історичний огляд цілої доби, в якій жила й діяла героїня. Так публіка знайомила з історією України.

На місячних зборах крім союзних справ інформувалося членок про різні історично-політичні події. Особливу увагу присвячено сучасним подіям, як арешти й переслідування свідомих українців на рідних землях.

Відділ висилав допомогу потерпілим від землетрусу в Югославії, допомагав бабусі в Німеччині, склав пожертву на Музей СУА в Нью-Йорку.

Нелегко було влаштовувати академії й імпрези, бо бракувало сценок, інсценізацій, а головне, програму треба було достосовувати до спроможностей аматорських сил Відділу. Але культурно-освітня референтка О. Подубинська вміло уклала програми і сама писала сценки. Хор Веселка під диригентурою О. Павлової оживляв програми. Членки Відділу охоче беруть участь у програмах. Майже всі співають у Веселці.

В культурно-освітній референтурі працювали й очолювали її: О. Подубинська, Є. Остап'юк, З. Серна, Н. Мудрейко, І. Трач. Треба відзначити найбільш активних і відданих будівничих Відділу, без яких він не наблизився б до свого 25-літнього ювілею. Згадаємо голів Відділу: Юстину Маїк, Олімпіяду Подубинську, Франциску Зибликевич, Ангелу Рій, Люсю Візняк, Ірину Ракуш.

Такі членки були на різних позиціях у управі Відділу, віддано працювали в його суспільній опіці, що піклувалася хворими й у господарській референтурі, яка приготувляла обіди, перекуси, бенкети, буфети, пікніки: М. Ждан, А. Рій, М. Венгльовська, Ю. Вишневська, Р. Пусило, А. Наконечна, С. Микитка, А. Галушка, Л. Гелембін, Е. Слободян, М. Мимрик, А. Богданович, А. Козира, К. Білецька, С. Семашук, Е. Сташків, А. Зепф, Д. Кочкодан, А. Яблонська, А. Івашко, М. Ромашко, З. Серна, Л. Візняк, І. Ракуш, почесна членка СУА С. Абрагамовська-Грицко, М. Грабар, К. Микитка, І. Курман, Г. Ямнюк, Л. Балабан.

На місячних зборах спільно відзначено день їх народження.

Честь і слава нашим невтомним членкам, які працювали й працюють, не жаліючи труда й часу, для добра української нації.

Олімпіяда Подубинська
культурно-освітня референтка

Соня Микитка
секретарка

Люся Візняк
заступниця голови

Ірина Ракуш
голова

Ольга Павлова — артистка, співачка уроджена у Вінніпезі — Канада. Дочка о. Пантөлєймона Божика, композитора та популяризатора церковної музики. Колишня співачка Canadian Broadcasting Corporation Networks у програмах "Український Соловейко Стелу"

В Америці солістка на NBC та CBS Networks і Radio City Music Hall.

В останньому часі заангажована як солістка Opera Guild of Greater Miami, Miami Philharmonica Orchestra, Miami Beach Symphony, Miami Bay Front Bandshell Concerts, Life Member of Federation of Music Clubs;

Компанія Монітор видала її три альбоми українських пластинок з народніми піснями.

Довголітня активна членка Союзу Українок Америки, та диригентка хору "Веселка" при 17 Відд. СУА, Маямі, Фла.

Хор "Веселка" — 17 Відд. СУА ім. Олени Теліги, Маямі, Флоріда. Диригентка — Ольга Павлова.

"18 Відділ імені "Марко Вовчок" з нагоди 50-річчя СУА пересилає щирій привіт"

*Сидять зліва: М. Сай, М. Луцька, М. Садницька, О. Ставнича, М. Ключас, У. Кобзар.
Стоять зліва: Л. Крамарчук, О. Воронка, Л. Осталяк, Д. Яцикевич, К. Смородська, Д. Фарміга, Г. Цікало, О. Крочак.*

Відсутні на знімці: Х. Балинська, Х. Богуславець, Д. Бекєсевич, З. Береза, Т. Бутович, Х. Бук, Л. Герман, Л. Гичко, А. Гідети, В. Драгомірцька, О. Дяченко, А. Касіяненко, В. Кутна, М. Мєнцінська, І. Мацак, Л. Палюх, М. Свєричевська, О. Соболта, і І. Швенц.

18 ВІДДІЛ СУА ІМЕНІ МАРКА ВОВЧКА В ПАССЕЙКУ Н. ДЖ.

У рік 50-ліття Союзу Українок Америки 18 Відділ відзначає свою п'яту річницю. Засновницею Відділу була Каміля Смородська, яка з допомогою Марії Химинець зорганізувала молодих жінок околиці, які не лише бажали поширювати в різних напрямках своє знання, але також інтенсивно шукати зв'язків з американцями. Членство Відділу, що спочатку складалося тільки з 12 осіб, тепер нараховує 20 молодих жінок.

Праця наша започаткувалася христинами нашого Відділу 15 листопада 1969 року. На ці христини численно прибула громада околиці, як також союзове членство нашої округи. З такою численною підтримкою та заохотою наш Відділ почав працювати. За останні 5 років очолювали Відділ наступні членки: Каміля Смородська (1969-71), Гєня Цікало (1971-73) і Оля Ставнича (1973-74 рр.).

Першого року відбулися товариські зустрічі, влаштували "Свят-Вечір на Україні" та "Великдень на Україні".

Дописи в американській пресі про нашу працю притягнули до нас увагу чужинців. У Нью-Йорку, в галерії Галмарк, відбулася перша наша виставка, темою якої були міжнародні різдвяні та великодні звичаї. У висліді цієї виставки Галмарк видав великодню картку з нашими писанками. Дальша праця для зв'язків мала таку форму: щорічно влаштовувано показ писання писанок для різних американських організацій; участь у міжнародній виставці в Блумфілд Коледж; зорганізовано програму народньої пісні в

шпиталі ветеранів у Совт-Орендж, в якій виступав хор пластунок; підготували також праці підручних українських мистців для Монклер-Музею.

Від початку свого заснування Відділ провадить світличку. Садівничками були Геня Цікало, Богданка Чума, Марта Ключас та Зірка Береза. Зорганізували декілька дитячих імпрез: маскараду на тему "Чарівні шапочки", свято о. Миколая та виставку лялькового театру.

Запрошені до нашого Відділу українські мистці й діячі культури виголосили доповіді на літературні, мистецькі, виховні та освітні теми. Між ними були Віра Вовк, Юрій Соловій, д-р М. Гук і д-р І. Головінський.

Засновано майстерні, щоб членки не лише мали нагоду вчитися малювати кераміку, писати писанки чи декопаж, але й спільно виконувати експонати на щорічний різдвятий базар, який дає нам фінансову базу на біжучий рік. Приходи з продажу печива призначено на ФКУ, видавничий фонд "Нашого Життя" та Музей СУА.

Підготовкою й виконанням усіх імпрез займається вибраний для цього комітет. Таким чином, кілька комітетів працюють одночасно, що збільшує діяльність нашого Відділу.

Відділ улаштував кілька імпрез при співпраці з іншими Відділами округи, що дало нагоду нав'язати контакт і познайомитися з союзнянками з інших Відділів. Спільно влаштували зустріч молодечих Відділів нашої округи. У програмі брали участь д-р Ірена Падох і Наталія Даниленко — референтка молодечих Відділів. Реферати були на організаційні та суспільно-громадські теми. Відділ співпрацював також з Студентською Громадою і помагав у формі листів, телеграм чи фінансово їхній праці для оборони заарештованих на Україні. Це виконуємо не тільки з повним зрозумінням нашого обов'язку, але також знаємо, що, завдяки особистим зв'язкам, сьогоднішні студенти — це майбутні членки СУА.

Пресова референтка:
Геня Цікало

Голова:
Оля Ставнича

20 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ:

Сидять від ліва: Оксана Генгалю, Ірина Качанівська, Ярослава Лободич, Софія Гарасимович, Наталя Пазуняк, Марія Кочерга, Зоя Маркович, Лідія Дяченко, стоять від ліва: Клавдія Гош, Анна Борис, Розалія Когут, Мирослава Прокопович, Володимира Ценко, Наталія Стефанів, Теодозія Гаврилів, Марія Мазяр, Аня Літинська.

Члєнки 20 Відділу Союзу Українок Америки ім. Олєни Тєліги

в і т а ю т ь

XVII Конвенцію С У А із Золотим Ювілеєм

*Артимишин Оксана
Бак-Бойчук Юлія
Борис Анна
Бульба Лідія
Варварів Марія
Ванчицка Ірина
Гарасимович Софія
Галій Марія
Горницька Софія
Гаврилів Теодозія
Гош Клявдія
Дяченко Лідія
Дрозд Катєрина*

*Генгалю Оксана
Іщук Надія
Качанівська Ірина
Карван Ольга
Кочерган Марія
Когут Розалія
Літинська Аня
Лупань Марія
Лободич Ярослава
Мазяр Марія
Маркович Зоя
Мосьондз Ольга
Новаківська Євгенія*

*Ощипко Олена
Пелєнська Ірина
Пазуняк Наталя
Прокопович Ярослава
Романєнчук Марія
Сенейко Марія
Сось Юлія
Стефанів Наталія
Харина Марія
Ценко Володимира
Цєгєльська Вероніка
Чайковська Михайлина
Швєц Ярослава*

20 ВІДДІЛ СУА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

20-тий Відділ СУА заснували в 1947 р. свідомі молоді українки, уродженки або вихованки американської землі. В 1949 р. до цього Відділу вписалося багато ново-прибулих українок з Європи, які дотепер цей Відділ провадять. Відділ нараховує 39 членок. Першою головою Відділу була Степанія Терлецька (1947), опісля Катерина Ярош (1948 до 1954), а відтак очолювали його Олена Коломінська-Сердюк (1955), Лідія Дяченко (1956) Євгенія Новаківська (1957) Михайлина Чайковська (1958-1964), Вероніка Цегельська (1965), Лідія Дяченко (1966 1967), Марія Кочерган (1968) і Софія Гарасимович від 1969 до квітня 1974. Після її смерті головою стала Ярослава Лободич.

Діяльність Відділу від самого початку зосереджувалася в ділянках імпрезовій і харитативній. Відділ дає щороку три-чотири імпрези, а дохід з імпрез призначає на харитативні цілі. Традиційною імпрезою Відділу є Щедрий Вечір, що його започатковано ще в 1950 р. Дуже успішними імпрезами були покази моди, виставки вишивок, літературні вечори, вечір градуантів, дитячі пікніки, продаж квітів перед Великодними Святами і День Матері.

Відділ опікувався 6 літ дитячим Садком у Новому Ульмі в Німеччині. На ту ціль Відділ видав 1,762.00 дол. Опісля Відділ опікувався б. членкою УПА, якій вислав протягом кількох років 323 дол. Передав на фонд Мати і Дитина при Централі СУА 100 дол. Кілька літ пересилав датки на Український Науковий Осередок у Сарселі, Франція на загальну суму 800 дол. Відділ дав 100 дол. на музей СУА, жертвував по 100 дол. на Катедру Українознавства при Гарвардському Університеті й на українознавчі студії в Пенсильвенському Університеті. Крім того було багато інших датків. Висилав пакунки з речами для українських родин в Європі, для бідних українських поселенців у Бразилії і потерпілим від повені.

Відділ є членом УКК й ЗУАД-Комітету. Платить вкладки до обох установ. За цілий час існування Відділу (1947-1973) загальний оборот був 25.000.00 доларів.

Багато членок діяльні не тільки у Відділі, але також у Світовій Федерації Жіночих Організацій, Централі СУА й Окружній Раді.

Управа 20 Відділу СУА

21-ИЙ ВІДДІЛ СУА В БРУКЛИНІ, Н. Й. ВІТАЄ 17-ТУ КОНВЕНЦІЮ СУА З ЗОЛОТИМ ЮВІЛЕЄМ ЙОГО 50- ЛІТНЬОГО ІСНУВАННЯ

21 ВІДДІЛ СУА, БРУКЛИН, Н. Й.

Відділ засновано 10-го травня 1930 р. старанням бувшої голови СУА Олени Лотоцької й першої його голови бл. п. Анни Тижник. Тільки шість років ділить його від золотого ювілею.

Від початку існування велась у Відділі всебічна праця. Своєю діяльністю й щедрими датками членки спомагали одну з найкращих церков стемфордської дієцезії — церкву св. Духа, яка повинна стати історичною пам'яткою. Членки також спричинилися до будови Народного Дому, в якому відбуваються театральні вистави, концерти, принагідні свята — матері, батька, національні.

Багато грошей пішло на добровільні цілі в рідному краю — на Рідну Школу, читальні Просвіти, допомогів комітети, посилення пакунків скитальцям, допомогу Повстанській Армії, вдовам і сиротам, поводянам, потерпілим від землетрусу, потребуючим в Південній Америці тощо. Членки були щедрими жертводавцями на стемфордську семінарію й 500-долларовим датком добули місце на пропам'ятній таблиці. Найбільшим досягненням було збудування парафіяльної школи, яку й сьогодні Відділ допомагає утримувати. Відділ користується її залем, в якій відбулися різні імпрези — вишивані вечерниці Окружної Ради, свято княгині Ольги, відзначення роковин Лесі Українки, авторський вечір письменниці Уляни Любович, зустріч з присьменниками й науковцями, в якій взяли участь проф. Наталія Яната-Осадча, д-р Лука Луців, письменниця Алла Коссовська. Відділ вшанував пам'ять покійного о. Николая Вояковського, релігійного автора, церковного й народного діяча. Тому що Відділ складається здебільша із старшого членства, він влаштовував весняні й осінні розвагові зустрічі при легкій музиці й присвячував час читанню веселих фейлетонів та гри "бінго". Щорічні передвакаційні прогулянки втішаються популярністю й симпатією членок. На сходинах відчитано реферати про Г. Сковороду й В. Мороза. Членки брали участь у привітанні Верховного Архiepіскопа, у маніфестації з нагоди 40-ліття голоду в Україні, у відкритті нової домівки СУА в Нью-Йорку й у 30-літнім ювілеї журналу "Наше Життя".

За час від 1930-1972 року головами по одному році були: бл. п. Анна Тижник, бл. п. К. Дика, бл. п. А. Слободян, М. Бішко й В. Кука. По три роки головами були: М. Зазуля й М. Стефанишин, яка також виконувала обов'язки імпрезової референтки Окружної Ради в Нью-Йорку. До заслужених голів, які присвятили довгі роки праці розвиткові Відділу належить: бл. п. Анна Бодак — 14 років, бл. п. Катерина Баран — 17 років. Особливі заслуги для Відділу поклала довголітня діячка мрр. Я. Зарицька, яка веде довгі роки касу й працює в освітній ділянці Відділу й Е. Ройовська, довголітня секретарка.

З вдячності за цю віддану працю піонерок, членки Відділу склоняють перед ними в пошані голови й за їх прикладом з вірою й надією прямують вказаним ними шляхом до дальшого розвою й нових успіхів.

Зеновія Колодій

22 ВІДДІЛ СУА В ЧІКАГО, ІЛЛ.

Стоять зліва: Галина Стєцюк, Стефанія Джулинська, Анна Білинська, Галина Янчишин (голова), Софія Крупка, Оксана Добрянська, Софія Нєсторович, Галина Кунівська.

Стоять: 1-ий ряд зліва: Наталія Яворська, Соломія Кавка, Люба Дєнисуєк, Ангєліна Самбірська, Анізія Струєц, Іванна Городиська, Ольга Гайдук, Олена Лебєдович.

2-ий ряд зліва: Марія Сємків, Дарія Мєнцінська, Марія Мушак, Іванна Горчинська, Стефанія Еліяшевська, Романа Дмитєрко, Катєрина, Скуб'як, Надія Дзидзан.

3-ій ряд зліва: Ольга Мицанка, Ірина Мрищук, Ярослава Фарієн, Люба Шєремєта, Марія Гірняк, Марія Юзефович, Лєна Басюєк, Стефанія Борович, Мирослава Баторфальви, Марія Гринєвич.

22 ВІДДІЛ СУА В ЧІКАГО, ІЛЛ.

Хто не знає історії нашого народу? Переглядаючи її від найдавніших часів ми завважимо, що українська жінка завжди стояла на сторожі своєї родини, дбала про виховання й збереження молодого покоління для батьківщини, а коли заходила потреба, не вагалась і активно стати в боротьбі для її оборони.

Коли, силою обставин, українська жінка опинилась на еміграції, вона зберегла в своєму серці любов до України та бажання допомагати поневоленій батьківщині, а головно, виховати й зберегти молоде покоління для неї.

Українське жіноцтво відчуло й зрозуміло, що до такої відповідальної праці треба стати організовано і тому заснувало Союз Українок Америки.

Жіноцтво Чикаґа в 1933 році зорганізувало свою секцію при Організації Державного Відродження України (ОДВУ) під назвою Дочки України, яка пізніше стала 12-тим відділом Українського Золотого Хреста. Діяльність цього відділу була головно харитативного характеру.

Після другої світової війни почала прибувати до Америки нова еміграція. Жінки з давньої еміграції відносились до новоприбулих дуже сердечно та радо приймали їх у свої організовані лави.

11-го жовтня 1949 року колишні членки 12-го Відділу Українського Золотого Хреста вирішили приєднатись до Центральної Жіночої Організації — Союзу Українок Америки — та створили 22 Відділ СУА з давньою назвою Дочки України.

”Живемо лише раз, тож не тратьмо часу, що ніколи не вернеться. Позначім шлях нашого життя добрими ділами, щоб залишити нашим дітям приклад, гідний наслідування” — це девіза членок новоствореного Відділу, що їх було тоді 24.

До першої Управи 22-го Відділу входили Анастасія Федуняк-Хариш, Розалія Сидорик, Надія Дзидзан, Ксеня Плитяк, Параскевія Боднарчук, Ольга Заброська, Параскевія Куць, Уляна Целевич, Гаврилук, Дарія Бурштинська, Анна Древницька, Стефанія Паньків, Міллер, Іванна Подола і Кметь.

Засновниця і перша голова Відділу Анастасія Федуняк-Хариш започаткувала багато ділянок праці, м. ін. ще в 1952 році була ініціаторкою наших радіопередавань, що їх вели Ю. Назаркевич, А. Ганкевич, У. Терлецька і Н. Кузич, на радіогодині В. Івашука. 22 Відділ СУА був перший, який, за посередництвом радія, вів виховну, культурну і пропагандивну роботу серед найширших кіл нашого міста. Завдяки безкорисній співпраці С. і А. Самбірських, радіопередавання 22 Відділу СУА відбуваються від 1958 р. на їх радіогодині ще й досі.

Підстава праці Відділу — це засідання Управи і ширші сходи членок, що відбуваються раз у місяць. Праця Відділу поділена на референтури: організаційну, культурно-освітню, виховну, суспільної опіки з фондом Мати і Дитина, господарську, та пресову.

В часі 25-літнього існування Відділу, організаційна й культурно-освітня референтури дбали про приєднання нових членок, нав'язували співпрацю з іншими організаціями як Ліга Американців Українського Походження, АБН, ООЧСУ, СУМА, Пласт, Американський Червоний Хрест. Ведено співпрацю з жіночими організаціями інших національностей: француженок, естонок, чешок, латишок, литовок, білорусинок. Культурно-освітня референтура займається також улаштуванням імпрез серед своїх і чужинців. В американських вищих школах на терені Чікаґо було їх чотири, а одна в сусідньому місті Гері, Інд. Тут слід зазначити, що дві наші членки влаштували свої власні виставки, а саме: Ірина Стецишин — виставку килимарських виробів з показом виробу килимів, та Марія Гриневич — виставку понад 80 ляльок у народних одягах з різних околиць України.

Кожного року, почавши від 1952, 22 Відділ СУА бере участь в імпрезі ”Різдво кругом світу” в Музеї Промислу й Індустрії, де серед ялинок різних національностей пишається й наша ялинка, що притягає глядачів оригінальними українськими прикрасами виконаними членками, а різдвяні програми, виконані в тому ж музеї, ознайомлюють чужинців з нашими традиціями, звичаями та колядами. Музейна кухня, в цей ”Український День”, гостить відвідувачів українськими свят-вечірніми стравами, що їх приготвляють наші членки, яких у Відділі є 70.

У великодньому часі референтура уряджувала покази писання писанок і влаштовувала виставку писанок у Публічній Бібліотеці в середмісті Чікаґо. Доказом зацікавлення, яке вона викликала, були численні листи, телефонічні запити та кольорові світлини в американській пресі. Також подавано до англомовної преси дописи на актуальні теми, як про 1000-ліття християнства в Україні, про 500 українських жінок, замордованих у Караганді та інше. Референтура мала також зв'язки з американськими конгресменами та сенаторами, пересилаючи на їх руки протести-петиції в справі поневоленої України.

Відділ мав свій хор впродовж 7 літ. Диригентом був проф. Юрій Яримович. Кожного року відділ влаштовує Вишивані Вечорниці, даючи нагороди за найкращі вишивані сукні, щоб тим заохотити пань до плекання нашого мистецтва.

Відділ має власну бібліотеку, яка нараховує 244 книжки. Завідує нею Анізія Струц — бібліотекар. Членки радо позичають книжки та ознайомлюються з найновішими творами літератури.

Виховна референтура виготовляла доповіді на виховні теми, організувала курси вишивання, плетення (в'язання), писання писанок, печива та варення українських страв.

Суспільна опіка подає моральну та матеріальну поміч хворим членкам Відділу, а також потребуючим помочі родинам. Фонд Мати й Дитина допомагає щороку залишенцям в Європі, зокрема опікується школами й садочками в Німеччині, Австрії, Бельгії, посилаючи щомісяця гроші, а також книжки до шкільних бібліотек. Цей фонд оплачує стипендії для бідних учнів в Європі, Бразилії, а також посилав пакунки до Європи, Аргентини та різьвяні дарунки для бідних дітей та українських вояків під час корейської та в'єтнамської воєн.

Господарська Референтура опікується майном Відділу та приготує буфети на забави й чайні вечори, спільне свячене чи кутю, які влаштовувано для ширшого українського громадянства.

Пресова референтура подає точні інформації в пресі про діяльність Відділу.

Перед організуванням на терені Чикаго Округної Ради СУА 22 Відділ був немов матірним Відділом, бо голови і членки його управи були ініціаторками заснування 56-го, 29-го, 74-го Відділів у Чикаго та 51 Відділу СУА в Мілвокі. Велике признание членкам, що часто серед тяжких обставин приймали пости в управі відділу та, набравши досвіду, по кілька літ вели успішно доручену їм ділянку праці. Ось прізвища голів 22-го Відділу СУА, що дуже віддано працювали для Відділу: Анастазія Федуняк-Хариш (1949-1956), Розалія Сидорик (1956-1959), Марія Яримович (1959-1964), Софія Крупка (1964-1967), Марія Юзефович (1967-1968), Марія Семків (1968-1970), Анна Білинська (1970-1972) і від 1972 — Галина Янчишин.

Щоб точно змалювати працю 22-го Відділу СУА треба було б написати окрему брошуру. Я хотіла дати нарис його діяльності та показати, що непомітною, невтомною працею можна багато причинитися до популяризації українського імені, а часто недоцінюваною працею жіноцтва, внести багато вартостей у загально-громадське життя.

Треба нам подбати, щоб притягти якнайширші кола жіноцтва в ряди СУА до спільної праці для добра нашої поневоленої Батьківщини. Тож кінчаю словами гимну Союзу Українок:

Нас кличе дух героїв, що впали в боротьбі,
А годі нам бездільно гаїти час в журбі.

- . - . - .

Не бракне в нас відваги, не страшний ворог нам,
Ми прагнем щастя, долі унукам і синам.

- . - .

Іванна Михайлів-Городиська

Управа 22-го Відділу СУА
в Чикаго, Ілл.

23 ВІДДІЛ СУА ДІТРОЙТ

Щирий привіт та сердечні побажання з нагоди 50-літнього ювілею СУА і найкращих успіхів у конвенційних нарадах пересилає 23 Відділ СУА в Дітройті.

Євдокія Кахній — голова, Анна Недвідь — заступниця, Розалія Байба — протоколярка секретарка, Ксеня Палер — заступниця, Катерина Квасніцка і Марія Швалюк — кореспонденційні секретарки, Ірина Козаченко — заступниця, Марія Слупецька — касирка, Марія Сівак — фінансова реф., Анастасія Королишин — пресова реф., Варвара Таскі і Тетяна Новак — контрольна комісія.

23 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ ДІТРОЙТ, МІЧ.

Праця Відділу за час його 40-літнього існування:

28 разів влаштовано Святий Вечір, прочитано 37 споминів про Ольгу Басараб, відбуто 48 ігор бінго і багато показів писання писанок. Виставлено на сцені 12 вистав, між ними українське весілля, zorganizовано 55 пікніків, 29 відчитів на культурні, громадські й лікарські теми. Влаштовано теж Андріївський вечір, для якого написали сценку самі членки. Відсвятковано 12 разів День Матері, 14 разів День Батька, влаштовано 9 балів, 5 льотерій і 5 бенкетів. Святковано ювілеї: 5-літній, 15-, 25-, 30- і 40-літній та посвячено урочисто прапор Відділу. Членки ходили з колядою впродовж 16 років; відбували сходи кожного місяця. Багато наших членок брали активну участь в Окружній Раді СУА, та інших українських організаціях, а саме: в Конгресовому Комітеті, у Федерації міста Дітройту та в церкві св. Івана Хрестителя помагаючи в базарах, бінгах і пікніках.

З усіх імпрез вплинуло до каси Відділу 32 685. 00 доларів. З цієї суми видано на культурно-освітні харитативні й громадсько-політичні цілі 8 600. 00 дол. у Дітройті, а на Україну вислано 4 370. 00 дол. Крім цього Відділ зложив пожертви на суспільну опіку, стипендійний фонд, жіночу пресу, на сиріт, Рідну Школу, Червоний Хрест, Духовний Семінар та на фонд видання англійською мовою творів Лесі Українки.

Велике признання й подяка належить всім активним референткам і членкам Відділу за їхню невтомну працю для загальної справи. В першу чергу треба подякувати Марії Ясінській, яка працювала на пості голови 24 роки, була головою Округної Ради, головою Жіночої Організації, заступницею (голови) Конгресового Комітету та секретаркою у Федерації Дітройту.

Щира подяка Марії Слупецькій, яка вже 27 років є касиркою Відділу, а раніше займала пости протоколярної секретарки й фінансової референтки.

Велике признання належить також теперішній голові Євдокії Кахній, яка від часу заснування Відділу є дуже активною членкою. Раніше вона виконувала обов'язки касирки й фінансової референтки.

Не можна поминути Павлини Боднар, яка працювала впродовж 25 років як господарська референтка.

Ірина Козаченко була заступницею голови й займалася показами моди, що відбувалися в "International Institute", та була головою Українського Жіноцтва в Дітройті.

Анастасія Королишин перейшла до нас по розв'язанні 16 Відділу й займає тепер пост пресової референтки. Вона дуже віддано працювала для Відділу. Уряджувала на сцені Свят-Вечори, відчитувала реферати про Ольгу Басараб і допомагала в інших ділянках праці.

Катерина Хом'як виступала з промовами, помагала декорувати сцену, улаштувала традиційний український Свят-Вечір, а під час пікніку вивела обжинки.

Марія Сівак працює вже 8 років фінансовою референткою.

Дуже заслуженою членкою є Марія Честух, яка займала пост голови, працювала в суспільній опіці, виступала на сцені в ролі матері та виголошувала деклямації на імпрезах Відділу.

Олена Дворянин і Ванда Гардій займали пост касирки, а Ксеня Ратушняк працювала в господарській референтурі і заступала Павлину Боднар.

Ксеня Палер була головою Відділу і довгий час кореспонденційною секретаркою та виготовляла дописи до "Нашого Життя".

Павлина Батрин була довгі роки заступницею голови, а Софія Гудзінська виконувала обов'язки кореспонденційної секретарки та брала участь у виставленні Свят-Вечора на сцені.

Катерина Квасьнічка і Марія Швалюк займають пост кореспонденційних секретарок.

До активних членок належать теж Дора Сеньків, Розалія Байба, Тетяна Новак, і Ксеня Кіщук.

Усім членкам, які своєю довголітньою працею причинилися до існування та розросту Відділу належить пошана і щира подяка.

Ксеня Палер
заступниця протоколярної секретарки

24 ВІДДІЛ СУА В ЕЛИЗАБЕТІ

24 Відділ СУА "Дочки України" щиро вітає 17-ту Конвенцію Союзу Українок Америки і бажає якнайкращих успіхів у нарадах і в дальшій праці для добра нашої організації

24 ВІДДІЛ СУА "ДОЧКИ УКРАЇНИ" ЕЛИЗАБЕТ, Н.ДЖ.

Наш Відділ заснований у 1932 р. За весь час свого існування дбав про товариське співжиття і культурно-освітню працю у Відділі, а одночасно співпрацював з іншими місцевими товариствами й докидав свої цеголки до розбудови нашого організованого життя в цій країні.

Очолювали Відділ: Марія Полевчак, Анна Гнатюк, Марія Процак, Леся Когут, Ольга Граб, Катерина Соснецька, тепер Ірена Левицька. У 1956 р. при Відділі створено Комітет Мати й Дитина, що його в початках очолювала Марія Мудра, а тепер Марія Хитра. Вже в 1960 р. започатковано в нас акцію помочі студентам; спонзорами були: Марія Мудра й Розалія Бойчук (2 роки) та Ольга Граб і Ірена Левицька (4 роки), висилаючи щорічно до Риму по 120 дол. для студентів теології з Бразилії.

Моральну й матеріальну поміч, пакунками й ліками, давав наш Відділ потребуючим і хворим тут і в інших країнах, напр., жертвам землетрусу в Югославії. З прибутків передовсім із традиційних базарів, помагаємо нашій церкві і парафіяльній школі, з приміщень якої користуємо на наші сходи й імпрези. На інші важливі культурні й добродійні цілі Відділ також старається давати по змозі щедрі датки. Фінансами продовжуючи традицію попередниць, дбайливо опікується тепер Ю. Полянська.

Зацікавлення членок працею і плянами Відділу доволі велике, хоч їхній пересічний

вік — 70 років. Недавно одна з них відзначила вже 91-шу річницю з дня народження. Тож не диво, що кількість членок маліє: одні відходять в кращий світ, — у Божу вічність, інші від'їжджають у дальші місцевості доживати віку при дітях. Хоча кількість нових членів уже не рівноважить втрат, допомагає продовжувати не тільки саме життя, але й корисну працю.

Ольга Заремба
секр. Відділу

25 ВІДДІЛ СУА

Сидять зліва: Ю. Флис, М. Чировська, Е. Сорока — голова, М. Флис.

Стоять зліва: Т. Дєцик, Т. Кузьма, І. Ключас, А. Макар, І. Ганушевська, Г. Біла, М. Олійник.

Відсутні: Т. Худолій, Л. Левицька.

25 ВІДДІЛ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ РОВД АЙЛЕНД

Відділ СУА в Ровд Айленді засновано на ініціативних зборах, які відбулися 30 квітня 1961 року. Було 19 присутніх, і всі стали членками Відділу, якому надано ч. 25 та назву ім. княгині Ольги. Делегаткою Централі СУА була Олена Лотоцька. До першої Управи Відділу збори вибрали: д-р Ольгу Коропей — головою, Стефанію Стерпак — заступницею голови, Ірену Ключас — секретаркою, Любу Левицьку — касиркою. Зразу ж наш Відділ почав здійснювати відповідну до цілей об'єднаних жіночих організацій програму. Відділ охоплює своєю діяльністю весь наш невеликий штат і членство розпорошене по різних його місцевостях. Формальним місцем осідку Відділу визначено м. Повтакет. Відколи створено Окружну Раду в Гартфорді, наш Відділ належить до неї.

За час існування Відділу головами були: д-р Ольга Коропей (дві каденції), Стефанія Стерпак (чотири каденції,) Ірена Ключас (одну каденцію), Таїсса Децик (дві каденції, Ева Сорока (дві каденції). Пересічне число членок — 20, теперішнє — 13.

За час тринадцятих років діяльності Відділ самостійно організував національні імпрези, утримував школу українознавства та світличку. У деяких загальногромадських виступах співпрацював з іншими місцевими громадськими організаціями. На міжнародному терені Відділ організував у деяких місцевих бібліотеках та інститутах мистецькі виставки експонатів нашої народної культури, улаштовував показ писання писанок з виставками готових писанок і різних обрядових предметів, уживаних під час українських народних святкувань. Щоб придбати фонди на організаційні, культурно-освітні й харитативні цілі, Відділ улаштував обіди, пікніки, забави, базари тощо. У харитативній діяльності Відділ висилав посилки до Європи (Югославії й Риму) та до Бразилії, а також грошеві допомоги до Європи й Бразилії.

Для публічних виступів утворився співацький октет під диригентурою Стефанії Стерпак. Коли виїхали з нашого штату деякі членки цього ансамблю, він став квітетом. Діяла теж танцювальна група дітей, якою керувала Таїсса Децик.

У 1962 році нашою делегаткою на конвенції США була Стефанія Стерпак. 1968 року делегаткою до СКВУ була Ірена Ключас. У 1969 році на конвенції Федерації Жіночих Клубів у Бостоні репрезентувала наш Відділ Таїсса Децик. Там же наш Відділ спільно з бостонським Відділом США влаштував стіл з експонатами українського народного мистецтва. 1968 року відвідала Відділ Стефанія Пушкар.

Тепер у склад управи Відділу входить: Ева Сорока — голова, Ірена Ключас — заступниця голови й пресова референтка, Таїсса Децик — секретарка й культурно-освітня референтка, Марія Чировська — касирка, Таїсса Кузьма — організаційна референтка, Анна Макар — господарська референтка, Юлія Фліс — суспільна референтка.

Таїсса Децик — секретарка

УПРАВА І ЧЛЕНКИ 26 ВІДДІЛУ В ДІТРОЙТІ

Сидять зліва: І. Рєшитилович — фінансова референтка, М. Бортник — господарська референтка, М. Явна, М. Малинович — заступниця голови, А. Заяць — касирка, К. Хом'як — почесна голова, Л. Борискевич — голова, С. Лужецька — секретарка, М. Березжанська, Т. Голєнда — господарська референтка, К. Кобаса — пресова референтка.

Стоять зліва перший ряд: П. Равська, Р. Крушельницька, М. Тятка, Ю. Прибила, О. Бабій, М. Дигдало, П. Марко, А. Палмер, М. Владика, К. Уштан, А. Крижанівська.

Другий ряд зліва: М. Диків, А. Дем'ян, М. Григорчук, М. Федорак, К. Стємак, Р. Кулик, К. Колодій, М. Шандак, К. Ковальчук, І. Кушнір, М. Воскрєс.

Третій ряд зліва: К. Ковалик, Я. Кобель, Є. Мадич, Є. Кикіш, Є. Бабій, Є. Вітишин, М. Гузар, Т. Паламарчук, А. Шавронська, Р. Сливка, М. Деркач. Вгорі по середині основниця Відділу Маруся Бєк.

Вітаємо XVII Конвенцію СУА, її провід та делегаток з нагоди 50-ліття та бажаємо багато успіхів у дальшій праці для добра нашого поневоленого народу.

26 ВІДДІЛ СУА ГЕМТРЕМК, МІЧ.

6 серпня 1932 р. передові жінки в Гемтремку, які вже працювали в Американському Демократичному Клубі, запросили на свої сходи Марусю Бєк. Вона, своїми золотими словами, заохотила жіноцтво включитися в організацію СУА. Жінки вписалися до СУА і вибрали управу. Було їх 26.

Початки були не легкі, але любов до Батьківщини і охота допомогти їй, перемогли всі труднощі. Зацікавлення жінок організацією було дуже велике. Вони вірили, що в такій організації, як Союз Українок Америки, будуть мати змогу давати поміч не тільки парафії і своїй громаді, але й організаціям на рідній землі, де та допомога в тих часах була дуже потрібна.

Уже на початку 1933 р. влаштували перший концерт у пам'ять Ольги Басараб, улітку фестиваль з українським весіллям, а восени свято книжки. І так кожного року відбувалися академії в честь патронки, деколи навіть спільно з іншими відділами, а спільні Свят-вечори стали традиційними імпрезами для членок і парафії. Крім того, 26 Відділ улаштував принагідні свята як сходи в честь визначних українських жінок, академії в честь Лесі Українки, Тараса Шевченка, Уляни Кравченко, Наталії Кобринської, День Матері, День Батька, День Селянки, Листопадові свята, бінга з різними виграшами (як писанки, українські ляльки, вишивані фартушки й т. п.), забави, пікніки з українськими весіллями та обжинками, театральні вистави, дні української жінки, Великодній день з гагілками, конкурс пасок, продаж печива щороку двічі або й тричі, кожного року прийняття для уступаючої управи і для нової управи. Крім того, членки ходили з колядою на потреби ЗУДАК-у.

1951 р. зорганізовано комітет Мати і Дитина, який очолювала Теодозія Стельмах. Вислано понад 230 пакунків потребуючим у Німеччині й Австрії. Зворушливі листи з подякою від тих бідних людей були заплаатою за труд.

26 Відділ брав участь у всіх імпрезах, які влаштували парафія, Окружна Рада СУА, УККА, Злучені Українські Жіночі Організації, Федерація Українців Штату Мічіген та в усіх імпрезах української групи в Інтернаціональному Інституті.

Під час війни 26 Відділ займався збірками на Американський Червоний Хрест, на Ворчест, на інвалідів, приготував перекуси для американських вояків, які ждали на залізничних станціях на поїзди. Членки шили в Українському відділі Червоного Хреста та спільно з 5 Відділом СУА вислали 300 пакунків для американських вояків з нашої парафії.

З доходів імпрез придбано до каси Відділу 87 700 доларів. Коли взяти до уваги, що вступ на імпрезу був інколи тільки 0.25 або 0.50 ц., то це був не малий осяг. Усі ті гроші розділено на різні народні цілі тут, як також у рідному краю. Це були: Рідна Школа, Товариство Українських Інвалідів, Комітет політв'язнів, жіноча реміснична бурса, Народна Лічниця у Львові, Т-во "Просвіта", Союз Українок у Львові, Уряд Карпатської України, дар письменниці О. Кобилянській. По війні — для ЗУДАК-у на допомогу скитальцям і залишенцям. Далі — будова церкви і парафіяльної школи в Гемтремку, будова приходства, музей і Вища школа в Стемфорді, сиротинець у Філядельфії, Школа для дівчат у Факс-Чейсі, Світові вистави в Чикаго і Нью-Йорку, семінарія у Вашингтоні, УПА, допомога жіночій пресі, дім СУА, виїзд делегаток на міжнародні конвенції, дім для старших віком при Окр. Раді СУА. Крім того, були важливі місцеві акції, як малювання церкви, Вища школа в Гемтремку, уфундовано одну кімнату в домі для американських ветеранів українського походження, на устаткування однієї кімнати в монастирі Сестер Василіянок, на іконостас до церкви Неп. Зач., на фонд катедри українських студій при Гарварді, на Українську Енциклопедію, на оселю для дітей в Австрії, на пам'ятник Лесі Українці в Клівленді, на пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, на дієцезію в Чикаго, Український Університет у Римі, на фонд кардинала Й. Сліпого, на бібліотеку С. Петлюри, на стипендійний фонд при Вищій Школі, для потерпілих від землетрусу в Югославії, на церкву у Воррен, на Церкву в Потребі, на каплицю на оселі Київ, на радіогодину о. о. Василіян, на українських інвалідів. Годі вирахувати менші датки з нагоди різних ювілеїв церкви, священників, організацій, яких у Дітройті є багато, та на Служби Божі за здоров'я членок і квіти померлим членкам.

Усе це складається на дуже поважну суму грошей, як також вимагає великої праці членок, щоб ті фонди здобути.

У першу чергу належить признання всім головам 26 Відділу, якими були: Анна Стецько, Анна Сеньків, Анна Ганиш, Варвара Шеремета, Михайлина Кулинич, Марія Прокопович-Явна, Катерина Хом'як, Олена Климишин, Марія Бережанська, Марія Васько, Марія Будор, Марія Воскрес, Анна Байко, Катерина Кобаса, Людвіка Борискевич, як також головам господарського комітету, що ними були: Юлія Кульчицька, Марія Бортник, Марія Дидів, які все подавали смачні страви за всі ті роки.

З НАГОДИ 50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ Й 17-ОЇ КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ УСПІХУ В ЙОГО ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА ВЛАСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ Й У КОРИСТЬ ПОНЕВОЛЕНОЇ БАТЬКІВЩИНИ

СКЛАДАЄ 27-ий ВІДДІЛ СУА В ПІТСБУРГУ

ІСТОРИЯ

27 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ У ПІТСБУРГУ

Відділ був заснований у 1930 р. Марусею Бек. Він об'єднав 14 членок. Сходини відбувалися в залі церкви св. Івана Хрестителя. Головою Відділу довгі роки була Марія Малевич. Перед другою світовою війною Відділ робив збірки на Рідну Школу, на Просвіту, на українських інвалідів і на сиротинці. Відділ був невеликий і не розпоряджав поважнішими фінансами, але по змозі ніс допомогу найбільше потребуючим. По другій світовій війні Відділ помагав ЗУДАК спроваджувати скитальців до Америки, підшукував їм працю й улегшував ставити перші кроки на цій вільній землі. Нові емігрантки підсилили Відділ і взялися до праці на національному полі. Головою були Анна Юга, Стефанія Голуб'як і Ольга Мельничук. Каса Відділу не перевищує ніколи суми тисячі доларів, все ж таки Відділ помагає церкві, молодечим організаціям, Катедрі Українознавства Гарвардського Університету, жертвам повені. Відділ вив'язується з усіх зобов'язань перед Централєю СУА. Робить гутірки на радіо-мовленні "Пісня України" про свою працю. Співпрацює з другими Відділами й організаціями на терені Пітсбурщини, влаштовує покази українського мистецтва, вишивок, кераміки, писання писанок. Відділ вислав на руки президента Ніксона петиції в обороні наших культурних діячів в Україні, а членки писали листи до сенаторів і до секретаря стейтового уряду. Відділ ширить серед чужинців правду про Україну й знайомить їх з нашими національними ідеалами й прагненнями.

Тепер Відділ має 18 активних членок, а його головою вже кілька літ є Стефанія Голуб'як.

голова *Стефанія Голуб'як*

28 ВІДДІЛ СУА НЬЮАРК

Сидять зліва: Е. Мартинюк — голова 1972 р., О. Мусаковська — голова 1967-1968 р. член контрольної комісії, С. Карапінка — голова 1969-71 р., член контрольної комісії, Л. Гладка — голова, П. Кучкуда — основниця Відділу, голова — 1935-38, А. Настюк — голова 1947-1964 р. С. Андрушків — голова 1965-66 р., референтка суспільної опіки, О. Цар, Ф. Дорошенко — заступниця голови.

Стоять перший ряд зліва: А. Бохонок, М. Гарматій, М. Мосора — член контрольної комісії, М. Робак — культурно-освітня референтка, С. Луків — організаційна референтка. Н. Загайкевич — секретарка, З. Ковальська — кореспондентська секретарка, О. Гнатик — референтка суспільної опіки, О. Назарук — касирка, Л. Потічна — бібліотечарка, О. Гриців, А. Стоцько, Л. Винарчук — господарська референтка (заступ.) М. Дяболога — господарська референтка.

Другий ряд зліва: П. Лацко, А. Лисецька — імпрезова референтка, Д. Рак, М. Лемєга, А. Жидовська, Е. Леськів, І. Кіндрачук, Є. Плєскачевська, О. Плакида, М. Гординська — виховна референтка, М. Плакида, М. Дурбак, А. Псуй, Ю. Бортник.

Вітаємо 17 Конвенцію з 50-літтям СУА!

28 ВІДДІЛ СУА НЬЮАРК, Н. ДЖ. (42 роки праці: 1932-1974)

Перші переселенці з України, між якими було багато дівчат і жінок, гуртувалися у своїх парафіях. Але українська жінка хотіла виявити себе також і на громадському полі. Відчуваючи брак жіночої організації, яка брала б участь також у народньому житті, вони вирішили створити таку організацію. І так 9 листопада 1932 року постав Відділ СУА в Ньюарку. Вже на ініціативних сходах вписалося до Відділу 15 членок і першою головою була бл. п. Анна Онищук.

У перших початках праця Відділу була звернена на допомогу рідному краю. Збирано пожертви на різні громадські установи, як ось: Рідна Школа, Союз Українок, Народна лічниця, Товариство українських інвалідів, Комітет політв'язнів, журнал "Жіноча Доля" і т. п. Під час другої світової війни Відділ співпрацював з Американським Червоним Хрестом. У березні 1946 року наступило з'єднання Українського відділу Червоного Хреста і Жіночого Культурного Клубу в Ньюарку з 28 Відділом СУА. Так поширена організація перебрала на себе обов'язки допомагати біженцям, порозкиданим по різних переселених таборах. Висилалося їм одяг, харчі, медикаменти, а також афідавіти на приїзд українців до США.

Ті жінки своєю муравлиною працею втерли не одну сльозу українській дитині. Вони підшукували помешкання для тих, яким пощастило скоріше приїхати на землю Вашингтона. Часто давали їм захист у своїх власних домах, поки не знайшлося для них приміщення. Тоді заснувався при Відділі комітет Мати і Дитина, який перебрав опіку над садочками в Європі й українською школою в Бельгії. Збирав одяг та висилав тим, які не могли виїхати з переселенчих таборів.

Праця Відділу була многогранною вже від самих початків його заснування. Участь в академіях з нагоди різних національних свят, участь у протестаційних маніфестаціях за звільнення наших церковних достойників з більшовицьких тюрем і концтаборів, проти масового вивозу української молоді з України на цілинні землі. Далі — участь у посвяченні пам'ятника Тарасу Шевченкові у Вашингтоні, у святкуванні з нагоди 100-річчя народин Лесі Українки. Під час національного свята місцевої громади наш Відділ брав активну участь у його підготуванні й переведенні.

Гідна уваги широка харитативна діяльність нашого Відділу. У ділянці суспільної опіки ведуть далі працю в Комітеті Мати і Дитина; безперервно допомагають потребуючим: поворотцям з Сибіру, українським вигнанцям у Європі, сиротинцеві у Франції й Бразилії, поселенцям у Чехо-Словаччині, пластовій станиці в Німеччині, потерпілим від землетрусу в Югославії.

Матеріальні засоби на ці висилки здобувається збірками, продажем печива, добровільними датками й прибутком з імпрез.

Відділ допомагав у вивінуванні місцевої парафіяльної школи й жертвував на будову католицької й православної церков.

На заклик Комісії Суспільної Опіки при Головній Управі СУА в справі допомоги "бабусям" і українській студіюючій молоді в Європі й Бразилії, Суспільна Опіка 28 Відділу звернула свою увагу також у цьому напрямі. Уже в 1970 році створено першу стипендію, 1971 було вже 7, 1972 — 8, а 1973 року — 11 стипендій для молоді в Європі по 50.00 річно.

Крім цього, Відділ висилає уже третій рік одну стипендію до Бразилії по 150.00 річно. Всі стипендії за старанням 28 Відділу фінансовані приватними особами. Також Відділ допомагає постійно двом бабусям, висилаючи їм по \$60.00 річно.

Наш Відділ веде пропагандивну діяльність серед американців, інформуючи їх про змагання України до волі; підтримує зв'язки з сенаторами, конгресменами, з радіостанцією "Голос Америки"; брав участь у святкуваннях 300-річчя міста Ньюарку; збирав підписи в справі видання Шевченкової поштової марки з нагоди 100-річчя його смерті. Для спопуляризування української культури влаштовує виставки народнього мистецтва в Публічній Бібліотеці Ірвінгтону та в університетах. Ці виставки не раз відмічувала місцева американська преса.

Внутрі Відділу праця дуже жива. На кожних ширших сходах читаються доповіді, переважно опрацьовувані самими членками. Улаштовується фєстин, літературні вечори, веселі вечори, виставки образів членок Відділу й інших мистців, курси писання писанок, Свята Матері, Вишивані Вечорниці, покази історичного й народнього одягу та застосування вишивки до модерного одягу й багато інших. Поїздки до українських літниць (Союзівка, Гантер, Верховина) відсвіжували членок новими враженнями. Хор 28 Відділу, під диригентурою союзянки Оксани Тарнавської, був нашою гордістю і втішався великою популярністю не тільки серед союзянок, але й громади.

Відділ користується вже довгі роки власною бібліотекою, яка нараховує тепер 300 корисних книжок. Для вартісного читання засновано Гурток Книголюбів, який очолює письменниця Дарія Ярославська. Сходини гуртка відбуваються раз у місяць, і на них членки під проводом голови обговорюють прочитаний вдома твір якогось українського письменника. У цьому році за ініціативою Гуртка Книголюбів відбувся вечір літературних нагород СФУЖО за 1972 рік з участю нагороджених авторів. На цьому вечорі була присутня дорога гостя Маруся Бек — фундаторка нагород.

Від 1970-1972 відбувалися у 28 Відділі курси малярства під керівництвом Оксани Шавес. Курси були сполучені з відвідуванням музеїв і втішались популярністю не лише серед союзянок, але й притягали зацікавлених з-поза СУА. 28 Відділ є опікуном нашого Музею.

Щоб защепити українській дитині пошану й любов до свого рідного, Відділ zorganizував світличку, яка існує вже 9 років.

Від початку свого існування Відділ виконує всі свої зобов'язання супроти Централі СУА. Брав активну участь у підготованні 16 Конвенції СУА на Союзівці. Майже всі ключеві пости обсажені були членками 28 Відділу.

Допоміг грошево в купівлі дому СУА у Філядельфії, як також причинився грошево до поїздки делегатки Централі СУА на Міжнародну Жіночу Раду в Тегерані. Допомігав у фінансуванні Конвенційних Книг СУА. Відділ є членом УККА і ЗУАДК.

Останній рік пройшов під знаком посилення дружнього співжиття, у праці над членкою, через дбайливо підготовані реферати на ширших сходах Відділу.

Наш Відділ вложив у минулому році поважну частку в церковне й громадське життя. Під час відвідин Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого Відділ допомагав активно й фінансово Комітетові для найбільш гідного прийняття Достойного Гостя. Членки Відділу взяли організовану участь у відзначенні 40-річчя голоду в Україні, що його влаштовано в час Зелених Свят у Бавнд-Бруку під проводом митрополита Владики Мстислава.

З нагоди святкувань 100-річчя НТШ в Ньюарку наші членки офіційно репрезентували 28 Відділ.

Тепер стоїмо перед великим ділом — перебудовою Народнього дому, де міститься наша домівка. У цьому ділі допомагаємо працею й фінансами, а кожночасна голова 28 Відділу є членом Ради Директорів Народнього Дому.

Під цю пору Відділ об'єднує 156 членок, що вміли задержати свою національну ідентичність, а разом стати добрими громадянками країни їхнього поселення, яка дає їм можливість жити вільним життям, зберігати віру їхніх батьків та плекати національні традиції. Таку працю веде 28 Відділ уже 42-ий рік. Якщо б нам ще вдалося заактивізувати більше наших членок, тоді наша праця для організації СУА і наш вклад у церковне й громадське життя був би дійсно великим.

Довгий пройдений шлях — повний праці, жертвенности, бо й тих, що організували 28 Відділ СУА та працювали над його розбудовою і нас, які продовжуємо цю працю, "кличе дух героїв, що впали в боротьбі", до дальшої праці для добра нашої знедоленої Батьківщини.

Голови 28 Відділу СУА від початку його постановя:

Анна Онишук	Анна Настюк
Марія Шумейко	Софія Андрушків
Олена Дзвін	Ольга Муссаковська
Пелагія Кучкуда	Стафанія Карапінка
Марія Настюк	Ефрозина Мартинець
Анна Стрихневич	Лідія Гладка

Членки-основниці, які ще живуть:

Катерина Кузьма, Катерина Шеремета, Пелагія Кучкуда, Стафанія Присяжна (тепер членка 24 Відділу СУА в Елизабеті, Н. Дж.).

Марія Робак
культурно-освітня референтка

29 ВІДДІЛ СУА ЧІКАГО

Сидять зліва: Ю. Кокорудз — організаційна референтка, Д. Дикий — садівничка, Л. Трухла — виховна комісія, Н. Касприк — голова, М. Навариська — культурно-освітня референтка, К. Івасишин — кореспондентська секретарка, Д. Ярославич — касирка

Стоять перший ряд зліва: І. Дикий, Л. Весоловська, І. Кузик, О. Ванджюра заступниця голови, О. Андрушко, В. Роговська, Р. Гладка, Д. Попель.

Другий ряд зліва: М. Гриневич, М. Білинська, В. Сурівка, Е. Зеленко, Г. Грушецька, І. Олексюк — садівничка, пресова референтка М. Боднарук — референтка суспільної опіки.

Третій ряд зліва: Т. Баяк, Т. Винниченко — рекордова секретарка, Д. Сокологорська, Д. Рємєнюк, С. Сенюта, Г. Ванджюра — виховна комісія, В. Маркєвич — голова контрольної комісії, О. Роздольська.

Відсутні: О. Борисєвич, В. Чємерс, М. Хоркава, У. Чорній, О. Діянєнко, О. Домашєвська, Т. Дутко, В. Джєулинська, З. Юринєць, А. Кочмар, А. Коломиєць, Л. Коломиєць, Д. Маркус, Н. Масник, О. Мороз, В. Олєксій, О. Оришкєвич, Є. Палій, А. Палій, О. Півцька, Х. Плав'юк, О. Покорна, Т. Рєйнарович, М. Рихтицька, М. Салдан, П. Савєртайло, А. Савин, О. Свєтник, В. Трошук, О. Теодорович, Т. Тищєнко, Л. В'юн, М. Волинєць, Е. Вишницька, Л. Залуцька.

29 ВІДДІЛ СУА ЧІКАГО, ІЛЛ.

Коли б так хто завдав собі труду й перевів поміж Відділами СУА конкурс на активність та динамічність, то напевно на одне з перших місць висунувся б 29-тий Відділ ім. 500 Героїнь у Чікаго.

Відділ наш був заснований у грудні 1960-го року як перший молодечий Відділ Чікагівської Округи. Хоч з того часу пересічний вік нашого членства збільшився, зате дух і наснага в нас таки залишилися молодечими, про що свідчить незвичайна активність та широкий діапазон праці нашого Відділу.

Від самого заснування нашого Відділу найбільше уваги присвячуємо виховній праці, а саме — веденню садочка-світлички для дошкільних дітей.

На сьогоднішній день наш "Садочок Казок" налічує понад 50 дітей, затруднює постійно дві кваліфіковані садівнички (обидві є членками нашого Відділу), а зайняття відбуваються тепер аж тричі на тиждень.

Ясне, просторе приміщення нашого садочка у Пластовій Домівці прекрасно відповідає всім вимогам і додатньо впливає на атмосферу праці.

Виховна референтура, зложена з трьох членок, допомагає садівничкам здійснювати та постійно улiпшувати виховну програму. Поруч загально прийнятих засобів, що служать збагаченню мови дітей, як казки чи гутірки, вводимо нові, як наприклад, забава, в процесі якої, діти ознайомлюються з фонетичними звуками та відповідними до них друкованими буквами.

Кожного року діти садочка відбувають кілька своїх імпрез, для яких підготовляють невеличкі програми й запрошують на них батьків, як зустріч зі Св. О. Миколаєм, свято Шевченка, День Матері, закінчення року, тощо.

Тому, що в нашому місті донедавна не було ще при жодній зі шкіл українознавства підготовчої кляси, чи пак передшкілля, п'ятилітні діти, які вирости вже з нашого садочка й ходили під час тижня до американських садочків, не мали відповідної для себе кляси в суботу і втрачали один рік українського навчання. Щоб цьому зарадити, наш Відділ зорганізував перше таке передшкілля в 1967-му році при школі Українознавства т-ва Учительська Громада й опікувався ним протягом перших років його існування.

Одначе виховна діяльність нашого Відділу не обмежується тільки до справ передшкільного виховання.

Рік-річно влаштовує наш Відділ дві, традиційні вже в Чикаго, імпреди, призначені як для дітей дошкільного віку, так і для дітей молодших кляс, а саме: вишивану забаву, навесну й дитячу костюмівку восени. Ці забави стараємося урізноманітнити щораз-то новою програмою, щораз-то новими грами й атракціями, як наприклад, невеличкі інсценізації, що їх виконують дошкільні діти або старша дiтвора, поява українського шукаря, або сміхуна, або персонажів з українських казок.

Минулої осени зорганізували ми ще одну дитячу імпреду, а саме — забаву для підлітків. Ці діти, віком між 9 і 13, вже перестають цікавитись розвагами малят, а до молодечих забав ще не доросли; отже довелось придумати щось і для них. Спроба напрочуд удалася — діти так розбавилися, що вкінці вечора ніяк не хотіли йти до дому. Тому рішено дописати цю забаву в реєстр наших щорічних імпред.

З інших починів виховного характеру, які наш Відділ реалізував в останніх роках, слід згадати цілий ряд різних курсів для дiтвора й молоді, як от: курс вишивання й писання писанок, навчання малярства, курси народних танків. Під сучасну пору провадимо курси народних танків і балету під керівництвом фахового балетмайстра, на які вчащає понад 50 дітей.

Зорганізовано дитячий драматичний гурток, який поставив дуже успішно дві дитячі п'єси: "Білосніжка" й "Івасик Телесик", а також виконав у радіо рецитацію казки "Чародійні музики" — пера Романа Завадовича з нагоди п'ятдесятліття його письменницької діяльності.

Заходами нашого Відділу було видано дитячу книжечку до малювання, яка так добре розходилася, що довелось перевидати її ще два рази.

Тому що ми цікавимось ширшими аспектами українського виховання в діаспорі, наш Відділ зорганізував дводенний виховний семінар з участю визначних педагогів — перший того роду в Чикаго. Семінар обговорював різні аспекти виховання в загальному. Другий подібний панель, скликаний нашим Відділом, у квітні 1972 р. під назвою "Українознавство й наші діти", розглянув можливості поліпшення й усучаснення навчальної програми шкіл українознавства.

Попри всю цю виховну працю, наші членки не занедбують також і праці над власним культурним збагаченням. Майже на кожних ширших сходинах Відділу відбуваються цікаві доповіді з ділянок педагогіки, соціології, медицини, літератури чи політики.

Крім того переведено курс печення й прикрашування тортів, курс полтавського вирізування та показ писання писанок. Для контакту з ширшим громадянством українського Чикаго служать наші щомісгчні радіопроеграми, а для зв'язків з американським світом кооптовано нещодавно окрему референтку.

При Відділі існує вже кілька років вокальний ансамбль "Пісня", який своїми виступами прикрасив уже чимало імпрез у нашому місті. А щоб товариське співжиття розвивалось, влаштуємо щороку дуже милу вечірку, на яку запрошуємо наших чоловіків і приятелів.

Підсумовуючи написане, треба признати, що наш Відділ за відносно короткий час свого існування встиг себе якнайкраще показати, особливо в праці виховній.

Хоч дехто міг би закинути нам однобічність, та якраз ця однобічність — присвята себе виключно праці над збереженням наступного покоління при українстві — свідчить про нашу громадську зрілість та глибоке зрозуміння вимог сучасности.

Оксана Роздольська
членка 29 Відділу СУА

30 ВІДДІЛ СУА В КЛІВЛЕНДІ.

Відділ постав 24 серпня 1937 р. заходами Катерини Мураль, Марії Р. Періг, Софії Лазурка, Катерини Габрівської і Еви Лялюк. Головами були Катерина Мураль, Марія Пачковська, Ева Лялюк, Катерина Габрівська, Марія Гермак і Антонія Франд.

Відділ брав участь в імпрезах Українських Злучених Організацій Клівленду та влаштував свої власні, як День Матері, Свято Лесі Українки, відчити і т. д. В 1938 р. влаштовано віче з промовцем Марусею Бек, проти розв'язання польською владою Союзу Українок у краю. В 1940 р. Відділ співдіяв у побудові Укр. Городу Культури, а опісля дав великий вклад грошима, понад 2000 дол. і працею при поставленні статуї Лесі Українки. По 2-й світовій війні допомагалося у влаштуванні новоприбулим із таборів у Німеччині.

Відділ співпрацює з Окружною Управою і другими Відділами СУА. Членки вже всі на пенсії. Для придбання фондів влаштовується спільні зустрічі-обіди і пікніки.

Відділ вітає Ювілейну Конвенцію з досягненням 50-ліття організації і бажає дальших успіхів праці для добра Українського Народу.

Щасти, Боже!

Катерина Мураль,
касирка.

Марія Лабик,
секретарка

Антонія Франд,
голова

Стоять зліва: У. Білецька (прелюгентка), С. Лагола, А. Василюшин — голова, Л. Йолдаш, Н. Масик, І. Гнатчук, С. Луківська, С. Загорчонна, М. Вайнар.
Сидить С. Іваницька — організаторка показу вишивок.

Привіт 17 конвенції СУА складає 31 Відділ СУА ім. Олени Завісної Россфорд-Толідо Огайо

31 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ЗАВІСНОЇ РОССФОРД — ТОЛІДО, ОГАЙО.

Відділ заснований 24 квітня 1966 року за ініціативою Ірини Гнатчук. Нараховує 10 членок. Першою головою була Ірина Гнатчук (1966-70), потім Любомира Йолдаш (1971-72), Соня Лагола (1973-74) — діюча тепер голова.

Важливі ділянки праці: культурно-освітня і допомогова.

Наш Відділ брав участь у загальних зборах Окружної Ради в Клівленді, в бенкеті в честь кардинала Йосифа Сліпого.

Важливіші імпрези: Святомиколаївська дитяча сценка, свята Матері, Героїнь, Тараса Шевченка, Івана Франка, Василя Стефаника, Лесі Українки; 5-літній ювілей нашого Відділу, 25-літній ювілей подружжя нашої членки Надії Масик. Пані Білецька й Іваницька з Акрону (Огайо) влаштували показ вишивок з різних частин України, а голова Окружної Ради Ірина Кашубинська провела курс варення й печення.

Доповіді: "Святочне печиво в Україні" — І. Кашубинська; "Історія УПА" — д-р Крук; "З поїздки в Україну і Туреччину" — Любомир Йолдаш; "Кругом Канади" — Соня Лагола (з візитлюванням прозірок).

Крім вплат до Централі і добровільних датків, Відділ вислав пакунки до Європи, улаштував коляду на Університет у Римі 100 дол., на Музей СУА 100 дол., потерпілим від землетрусу українцям у Югославії 50 дол., на фонд Катедри Українознавства 500 дол. Для церкви, крім грошових датків, наші членки вишили три чудові скатерті на престоли і рушник під Євангелію.

Метою нашого Відділу було збудити зацікавлення серед українок громадською працею і вести культурно-освітню працю Відділу.

Ірина Гнатчук, секретарка.

32 ВІДДІЛ СУА НЬЮ ДЖЕРЗІ

"Best wishes for success and unity" from U. N. W. L. A. Br. #32

Bottom Row Left to Right: Mary Maszera, Dorothy Losowyj, Mary Rohowsky, Sec. Olga Maselko, Pres. Jean Sawchak, Treas. Anna Kalba, Albina Luscyszyn, Nadia Strutynskyj.

Middle Row Left to Right: Olga Smook, Ann Shmulak, Gail Wislocky, Mary Tofel, Anne Kolba, Helen Phillips, Dolores Salabun.

Top Row Left to Right: Lydia Rogalsky, Mary Sova Rotella, Theresa Didyk, Stephanie Brenycz, Anna Magalas.

BRANCH 32 NEWARK- IRVINGTON, N. J.

Branch 32 was formed in February 1967 with Mrs. Dorothy Losowyj as president. She was succeeded by Mrs. Michalina Tworischuk and Mrs. Jean Sawchuk. The branch is bilingual and consist of 24 members of various ages, all of whom look forward to bus trips to many interesting places and the annual Christmas Bazaar, and enjoy their programs of pysanky classes and slides and films on present-day Ukraine.

In 1968, Branch 32 held a reception in conjunction with Branches 72 and 53 for Mrs. Anastasia Volker (then UNWLA vice-president) in recognition of her "Woman of Conscience" award. The Branch supports the Ukrainian Dancers of Miami Rosebowl Parade float, has taken part in the International Exhibit and Buffet at Montclair College, and participated in the Regional Council's Art Show for "Our Life" during the past two years. In November 1973, Branch 32 sponsored a Bilingual Conference attended by members of Branches 32, 40, 52 and 72.

Dorothy Losowyj
PRESIDENT BR. 32

33 ВІДДІЛ СУА ОГАЙО УПРАВА І КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ 1972/73 р.

Перший ряд зліва: Д. Сірко, Я. Гергелъ, О. Городиська, О. Дем'ячук, А. Севцяк, М. Грушківч, С. Вільшанецька, І. Яремко.

Другий ряд зліва: О. Фік, Л. Волошин, А. Глинська, А. Мачалаба, Ю. Тарнавська, В. Смаль-Стоцька, В. Кіт, М. Фаріон, Н. Бачинська, В. Баслядинська.

Бракує: З. Ярош, Є. Гейниш.

33 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЛІВЛЕНДІ, ОКРУГА ОГАЙО, (від 26. жовтня 1952 р. — 31. грудня 1973 р.).

Українське жіноцтво на рідних землях протягом століть відіграло важливу роль у розвитку української культури. Під час воєнної хуртовини опинившись поза межами рідної землі, наше патріотичне жіноцтво кинулось знов до невсипущої праці для добра свого народу і поневоленої України. І так, 26 жовтня 1952 р. група ідейних жінок, а саме: Михайлина Ставнича, Ірина Салук, Іванна Яремко, Осипа Олінкевич, Орися Савчак, Павлина Мазур, і Стефанія Городиська заклали 33-тій Відділ СУА ім. Лесі Українки. Спочатку Відділ нараховував 37 членок, а сьогодні має 90.

Протягом 20-ти років головами відділу були: Михайлина Ставнича, Євгенія Дубас, Юлія Тарнавська, Ярослава Данилевич, Ірина Кашубинська, Стефанія Городиська, Емілія Воляник, Марія Янів, Іванна Яремко і всеціло віддана праці Відділу внутрі і назовні, незаступна Ольга Городиська а тепер Стефанія Цегельська.

Головні ділянки праці:

Суспільна опіка; Висилка пакунків до Німеччини, Бразилії, Югославії і інших країн Європи потребуючим. Пакунки і святочні побажання українським хлопцям при війську в Кореї, В'єтнамі і поза Америкою. Пакунки осягнули понад 4.000 ф. ваги. На садки і школи в Німеччині, Бельгії і на фонд бабусі переслано понад 15.000. На запасний фонд журналу "Наше Життя" вплачено понад 650 дол. Грошовими датками піддержувано молодечі організації і оселі, наукові інституції і їх видання, як НТШ, УВУ, Фонд Катедри Українознавства у Гарварді, Фонд будови пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні, у відслоненні якого членки взяли численну участь. Пожертви переслано також на Церкву-Пам'ятник у Бавнд Бруку, Церкву св. Симона в Парижі, Катедральний храм укр. кат. церкви в Мюнхені і другі. Наш Відділ один із перших переслав "Дар Любови" для хворого, тоді звільнено із каторги, Їх Блаженства Верховного Архиепископа Кир Йосифа. При співпраці других Відділів уфундовано вітраж св. кн. Ольги у церкві св. Андрея у Пармі, як акт вдячності Всевишньому за звільнення нашого Первоєрарха зі заслання. Датки на Церкву в Потребі перейшли 3.000 дол. Коштом 2.000 дол.

уфундувано клясу у Вищій Школі св. Йосафата у Пармі. Старанням і з фондів Відділу користуються стипендіями 3 студентки в Колегії св. Ольги в Бразилії, одна в Європі (передня стипендистка вступила до Сестер Служебниць, котрі опікуються і навчають молодь) і один студент теології в Бразилії.

Відділ піддержував усі почини Централі СУА: журнал "Наше Життя" і другі видання, музей народньої творчости в Нью-Йорку, купівлю дому та інші. Ці видні діла-акції є тільки частиною невидної для загального укр. світу дуже корисної праці Відділу. На харитативно-допомогову акцію видано понад 70.000 дол.

Образ життя і праці Відділу був би не повний, якби не згадати про його вклад праці в ділянки збереження традицій, плекання духової культури і пропаганди доброго імені України. Відділ влаштував багато імпрез, з яких найважливішим був величавий концерт в честь патронки Відділу Лесі Українки. Рік-річно влаштовується костюмівку для дітей, Дні Матері, різдвяні чи великодні зустрічі, кілька разів Вишивані вечерниці, раз вишивану забаву для дітей і започатковано балі градуантів. Відчитано понад 100 доповідей з нагоди національних річниць, а також на теми виховні, традицій, плекання здоров'я, суспільні, господарсько-економічні й інші. Протягом кількох років діяв при Відділі під проводом проф. Юлії Холодняк гурток книголюбів, влаштовуючи авторські вечори. Великий вклад праці дали членки у підготуванні всенаціонального свята в 100-річчя поетеси Лесі Українки в Клівленді, в городі Національних Культур.

СВІТЛИНА САДОЧКА 33-ГО ВІДДІЛУ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЛІВЛЕНДІ.

День Матері, 1973 р.

Стоять за дітьми зліва: Виховна референтка Окружної Управи Евгенія Дубас, виховна референтка Відділу Зеня Ярош, Галя Яцишин, — помічниці і учителька Марія Антонів.

Відбулися різні курси-покази, з яких слід вирізнити курс лекцій "Декорування тортів, печива і потрав", який успішно перевела наша членка господарська реф. Гол. Управи СУА інж. Ірина Кашубинська. Вона також рік-річно під час великодніх чи різдвяних базарів влаштовувала покази з поясненнями наших святочних обрядів і традицій, щоб наше молоде покоління засвоїло і затримало ці чудові укр. звичаї у новій країні поселення їхніх батьків. Відділ придбав гарну збірку експонатів народнього мистецтва, якою, крім нас, користувалися також інші організації, головно студентські. Часто була нагода показати красу нашого мистецтва через зв'язки з Міжнароднім

Інститутом, Федерацією Городу Національних культур і великих торговельних фірм. Відділ брав участь у річних ярмарках національностей.

Дуже вдало був показаний Свят-Вечір у головній бібліотеці в Клівленді.

Відділ є членом УККА і місцевих Злучених УКР. Організацій-Відділ УККА в Клівленді. Велику вагу клав Відділ на співпрацю з другими Відділами СУА, Товариствами і Організаціями, влаштовуючи спільні імпрези, запрошуючи на наші чи відвідуючи їхні.

Відділ видав листівку "Фонд 500" з написом "Жертви терору кличуть: Допомоги!", проекту інж. Тараса Козбура. Відділ був активний у всіх протестах проти поневолення і переслідувань на рідних землях, як також брав участь у загальних акціях громадського і церковного життя.

Найбільше досягнення Відділу це здвигнення величавого пам'ятника поетеси Лесі Українки в Городі Національних Культур в Клівленді, на який придбав велику частину фондів на покриття видатків.

З інших, очевидних для загалу, етапів праці треба вирізнити створення в 1954 р. першого в Америці дитячого садочка — світлички, заходами тодішньої голови Євгенії Дубас. Першими садівничками були Ліна Камінська і Ярослав Данилевич, а першою виховною референткою Оля Німилович. Пізніше світличку вели Леся Ковальська, Люба Козбур, Стефа Демчук, Геня Фандерис, Марія Олексин (незабутня бабця), що довгий час була душею світлички, Віра Квіт, Марія Антонів і теперішня Мирося Футей. Шість років дуже старанно опікується садочком виховна референтка Відділу Зеня Ярош. Через садочок перейшло приблизно 700 дітей, які майже всі вступили до Рідної Школи. При веденні світлички допомагали студентки Оріся Піхурко, Маруся Квіт, Ірина Сліпець, Марія Коник і Галя Яцишин.

21-літний період праці 33-го Відділу це велика і жертвенна праця членок, бо обороти перейшли 75.000 дол. Праця, як видно з цього звіту була широка й охоплювала майже всі ділянки суспільно-громадського життя.

У 50-ліття СУА ми горді за нашу Організацію і її здобутки. Докладаємо оце нашу цеголку до великої спільної будови і, знаючи патріотизм, добре серце і охоту до праці українського жіноцтва, ми віримо, що з Божою поміччю цю корисну роботу для добра України Союз Українок Америки Буде продовжувати. Щастя нам, Боже!

Ольга Дем'янчук
секретарка

34 ВІДДІЛ СУА В КОВГОЗ, Н. Й.

Сидять зліва: С. Кушнір, В. Теодорович, З. Білас, Е. Шанц, Я. Ракоча, С. Зальопана, М. Галькевич, А. Вербицька.

Стоять зліва: О. Грицьковян Ю. Партика, У. Омєціньська, М. Савків, М. Галькевич, Н. Сосяк, І. Цьолко, В. Галібей, М. Мацюк, А. Гогоша, О. Павлів, Н. Левицька.

Неприсутні: М. Бабяк, О. Коник, М. Шаршанович, М. Ракоча, А. Ткач, О. Ракоча, О. Бачинська, К. Бездух, В. Вакулєнко, А. Гампсон, Н. Касянчук, М. Куфель, С. Поповська, Т. Постоловська, С. Дилюта.

34 Відділ СУА в Коговс, Н. Й. складає щирий привіт і побажання найкращих успіхів 17-тій Конвенції СУА.

34 ВІДДІЛ СУА КОГОВС, Н. Й.

34 Відділ СУА засновано 20 грудня 1930 року. Першою головою була Марія Шаршанович. Вписалося 11 членок. Відділ відбував раз у місяць сходи, святкував День Матері, відзначував святочними сходами й панахидою день смерти героїні Ольги Басараб, співпрацював з місцевою парафією, влаштовував пікніки тощо. Із своїх скромних доходів Відділ призначував пожертви для краю, на бойовий фонд ОУН, на інвалідів, політичних в'язнів, Рідну Школу, Народну Лічницю, для родини героїв Біласа й Данилишина, на прес-фонд "Жіночої Долі" і "Нової Хати". Головами Відділу в той час були: Марія Шаршанович, Текля Мазурик, Ольга Коник, Віра Лисяк. Відділ проіснував до 1940 року. Під час другої світової війни працю припинено.

З прибуттям нової еміграції Відділ відновлено 1950 року. Головами за цей час були: Ольга Коник, Ореста Топорович, Анна Гавдяк, Зеновія Білас, Ольга Павлів, бл. п. Ксеня Кухар, Євгенія Шанц, Надія Касіячук, Кароліна Бездух, Олена Бачинська й Ніна Сосяк.

Праця проходила в трьох ділянках: культурно-освітній, імпрезовій і харитативній. З культурних починів слід згадати два концерти в честь Івана Франка, під час яких співав місцевий хор нашого Відділу під орудою Я. Біласа з акомпаньяментом проф. І. Заячківської-Гаврилук. Поставлено сценку "Квіт папороті".

Святковано День Матері, вечір св. Миколая, просфору для всієї парафії. Улаштовано дитячу забаву. Відділ брав участь у Міжнародному фестивалі з відповідно підготованою програмою. Де тільки була нагода, влаштовувано показ народного мистецтва й одягу в прилюдних місцях серед американців. Спільно з 99-тим Відділом США в Вотервліт улаштовано вишивані вечірніці й показ українського історичного одягу. На ширших сходинах Відділу відзначається різні історичні події й постаті відповідними рефератами, які опрацьовують самі членки. З місцевим Відділом УККА влаштовано кілька пікніків. Відбуто кілька подружніх ювілеїв. Відзначено на окремому бенкеті Відділу членок-сеньйорок. Референтки суспільної опіки висилали пакунки українським воякам у В'єтнамі. Займалися висилкою пакунків для потерпілих від повені в Україні й жертвам землетрусу в Югославії. Постійно відвідують хворих.

Наш Відділ точно виконує зобов'язання перед своєю Централєю й Окружною Радою.

Відділ зложив датки на місцеву церкву, парафіяльну школу, Церкву в Потребі та на фонд Катедри Українознавства в Гарварді.

Зеновія Білас — секретарка

35 ВІДДІЛ СУА

Сидять зліва — 1-ий ряд: К. Хала, А. Новосад, А. Кокольська, А. Опарик, П. Бабська, О. Балюк, О. Мідяна, К. Доро.

2-ий ряд: М. Мудра, П. Зохнюк, А. Чупа, А. Глуха, М. Пільчак, К. Еліяс, М. Гайдамаха.

3-ий ряд: Т. Щудло, М. Прибельська, А. Велканович, Н. Колодій, О. Петришин, Г. Яшин, П. Поточняк, М. Мудрик.

Неприсутні на фото: К. Костів, М. Лизак, С. Мазурик, А. Пригода, Г. Балюк, Р. Коцопій, К. Костишин, К. Яворська, К. Васльо, Т. Гєнега, Н. Сельська, А. Возьна, М. Сташків, М. Фірман, М. Трипалюк, Е. Малко, О. Зопків, А. Вовк.

35 ВІДДІЛ СУА ОЗОН ПАРК, Н. Й.

У 1932 році засновано в Озон Парку 35 Відділ СУА, що діє безперервно вже понад сорок років у відданій службі для української спільноти. На засновуючих зборах делегаткою Централі була О. Лотоцька. Перша управа Відділу складалася з членок ініціативного комітету: П. Савка — голова, О. Швед — секретарка, В. Танчак — протоколярна секретарка, М. Паращук — касирка. До Відділу вписалося 20 членок.

Від початку існування Відділ провадив живу діяльність у громаді: опікувався старшими, відвідував хворих, збирав фонди на допомогову акцію, влаштовуючи імпрези. Висилано допомогу рідному краю на фонд воєнних інвалідів, на політичних в'язнів, на Рідну Школу. Відділ жертвував також на потреби місцевої громади — дитячу школу, курси народних танків, українську церкву й Народний Дім у Брукліні.

Пожвавлену діяльність Відділ розвинув після другої світової війни: допомагав скитальцям, висилаючи пакунки до Німеччини й Австрії. Щоб придбати фонди на цю акцію, влаштовував збірки й різні імпрези. У тому часі створено в громаді Український Громадянський Клуб, що мав простору залю на збори, концерти й товариські вечірки. На площі довкола клубу відбувалися пікніки, що їх відвідувала вся громада.

1952 року організовано в Озон Парку парафію Покрови Божої Матері. Громада почала збирати фонди на будову власної церкви. Наш Відділ був один з перших, що включився до цієї праці. Членки брали тоді участь у всіх імпрезах, базарах, пікніках, дохід з яких був призначений на будову церкви. Від 1959 року Відділ користується

церковною залею на свої сходи, збори і відбуває під церквою традиційні збірки, зокрема перед Різдом на допомогу потребуючим і дітям.

Упродовж 40-річного існування Відділ виконав багато корисної праці, в якій великі заслуги поклали передусім голови Відділу, що були в його проводі довші роки, а саме: перша голова, покійна вже, П. Савка (2 роки), П. Панчак (2 роки), П. Кошовська (4 роки), О. Швед (7 років), А. Велканович (4 роки), П. Бабська (5 років), А. Кокольська (3 роки), А. Опарик (6 років), О. Мідяна (2 роки), Н. Колодій (2 роки). По одному році головами Відділу були: М. Костів, А. Лавич, К. Васльо.

В останніх роках зложено: на цілі СУА — на дім Окружної Ради \$308.00, на музей \$185.00. Зложено теж на Український Конгресовий Комітет \$115.00, на Університет у Римі \$100.00 і \$195.00 на місцеву церкву та \$125.00 на Церкву в Потребі. Також жертвовано на молодечі організації — Пласт — \$50.00, СУМА — \$50.00, на допомогу жертвам повені \$83.00, на Товариство Охорони Воєнних Могил \$37.50. Вислано коверти з хустинами на суму 28.00 дол. Збірки під церквою на фонд Мати і Дитина принесли \$766.60, на старців \$72.50.

У неділю, 23 січня 1973 р., Відділ святкував 40-річний ювілей свого існування. У святі брали участь членки з родинами. Прибула також заступниця голови Централі А. Різник і голова Окружної Ради О. Кіршак. Вони передали Відділові почесну грамоту. У своїх привітах висловили признання Відділові й побажали гарного розвитку на майбутнє. На цьому ювілейному святі була теж присутня єдина ще членка-засновниця К. Костишин, яку зібрані привітали китицею квітів.

У біжучій каденції управа Відділу складається з таких осіб: П. Бабська — голова, А. Опарик — заступниця голови, А. Кокольська — секретарка, О. Балюк — касирка, М. Мідяна — організаційна референтка, А. Новосад — господарська референтка. У склад Контрольної Комісії ввійшли: А. Доро і К. Хала. Відділ має тепер 41 членок.

36 BR. CHICAGO, ILL.

Front Row: (left to right) S. Ovcharchyn; A. Zelisko, Treas, M. Rodak, V. P., K. Pierowicz, President, S. Nowak, Rec. Sec'y, H. Melnyshyn, Fin. Sec'y

Second Row: F. Bokowski, R. Bokowski, A. Pirko, A. Bryczka, H. Krill, O. Malanchuk, M. Juzkiw.

Last Row: M. Meneses, M. Skrobania, A. Melnyk, A. Mentus, A. Horin, T. Dobrolinsky,

Members not present: H. Hirniak, R. Huminiak, A. Gizowski, V. Larson, K. Magdziak, .K. Mankovska, D. Slobodian, K. Yankala, J. Hoban.

З нагоди 50-ліття нашої Дорогої Організації, шлемо найщиріший привіт XVII Конвенції СУА і бажаємо успіхів у праці на майбутнє

**Управа 36-го Відділу СУА в Чикаго
голова К. Пировіч**

BRANCH 36 — CHICAGO, ILL.

Soyuz Ukrainok Br.36 of Chicago was founded on February 25, 1932. Through the efforts of Mrs. Anna Brudny, organizer, and 14 dedicated women, this *first* branch in Chicago was begun during the very difficult depression years.

During the early years we sent financial aid to political prisoners, assisted "Ridna Shkola", the Ukrainian press, Veterans of the Halytzka Army and victims of the artificial famine in Ukraine.

After World War II, our activities included sending money and care packages to displaced Ukrainians — these funds were obtained mainly from house-to-house collections and caroling at Christmas time. Our projects have been focused on social welfare, church and school activities in our Ukrainian community, and helping the needy in Ukraine, Europe and South America; We continue to assist the Ukrainian orphans, the "Mother and Child" Fund, Fund 500, and the work of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations.

In recent years, our main money-making projects have been bake sales. From these

functions we have been able to make donations to the Cardinal Slipyj Fund, sponsor a student in Brazil for one year, make special donations to Fond 500 and "Our Life" as well as donations to our church, and help with school needs. (We donated toward the school bus and donated Ukrainian Encyclopedias to our Library).

In 1972 we celebrated our 40th Anniversary, at which time we honored some of our pioneer members. Though small in number, our branch has loyal participants who give generously of their time and services in whatever endeavors we undertake.

PRESIDENTS — BRANCH 36

1932-33 Anna Brudny (Organizer), 1934-37 Ksenia Focia, 1938-39 Mary Ohnesty, 1940 Anastasia Sagan, 1941 Pelahia Semerak, 1942-43 Anna Gizowski, 1944-45 Pauline Hanas, 1946-47 Anna Brudny, 1948-49 Barbara Kit, 1950-53 Anna Gizowski, 1954 Wolotka Gut, 1955 Anna Gizowski, 1956-57 Anna Brudny, 1958 Katherine Pich, 1959-65 Katherine Pierowicz, 1966 Wolotka Gut, 1967-70 Mary Rodak, 1971-72 Mary Juszkiv, 1973 Katherine Pierowicz.

37 BR. DETROIT, MICH.

Seated, L. to R.: M. Krafton-Treas., M. Slaby-Pres., S. Small- Sec.

Standing: D. Demray, A. Stokon, S. Fedyk-C. Sec., A. Volker-V. Pres., J. Borden, K. Zojac.

Absent: E. Austin, E. Fortuna, M. Fortuna, O. Shuster, A. Skula, A. Stechisor.

BRANCH 37 — LESIA UKRAINKA — DETROIT, MICHIGAN

Branch 37 was organized on December 29, 1937 in Detroit, Michigan. It has pursued an American-Ukrainian community service program of an educational, cultural, and civic nature. Besides fulfilling the aims of the UNWLA, the study of Lesia Ukrainka (whose name it bears) is part of its program. In the late 1930's, funds were given toward the purchase and restoration of Lesia Ukrainka's birthplace and for the translation of her works into English. Copies of the Spirit of Flame were presented to the Detroit Public Libraries by the Branch.

The activities of Branch 37 include lectures, leadership training workshops, plays, folk-art exhibits, fashion shows, musical programs, cross-stitch classes, "pysanky" workshops, Ukrainian cookery, and knitting afghans for hospital patients and senior citizens. Earlier, the Branch participated in War Bond Drives, and in Red Cross work during World War II; today, it helps VISTA.

Being bi-lingual, the Branch's major thrust has been to share the Ukrainian culture with the American community by working with the International Institute in the International Village exhibits, the 250th Detroit Birthday celebration, the annual Old World Markets, the Freedom Festivals, the annual Detroit Ethnic Festivals, and American Women's organizations.

Fund-raising projects have enabled Branch 37 to contribute to women's publications, students in Ukraine, the Ukrainian Relief Committee Fund, annual Community Fund drives, Ukrainian parochial schools and churches, UNWLA Scholarship Fund, Ukrainian National Temple, UNWLA Detroit Regional Council's Building Fund for Senior Citizens, UNWLA Museum, and to send packages to servicemen, displaced persons and Ukrainians in Europe and South America.

Through the years Branch 37 has been affiliated with the Federation of Women's Club of Metropolitan Detroit, the Detroit Council for Better Literature for Youth, and the Ukrainian Congress Committee.

Branch 37's past presidents are:

Mrs. Milford Pelech 1937-39, Mrs. Michael Karalash 1940-41, Mrs. Michael Zuke 1942-43, Mrs. Malcolm Tear 1944-45, Mrs. Milford Pelech 1946-47, Mrs. William Demray 1948-49, Mrs. William Volker 1950-53, Mrs. Nicholas Nebozenko 1954-55, Mrs. Andrew Hradowsky 1956, Mrs. William Demrey 1957, Miss Olga Shuster 1958, Mrs. Harold Slaby 1959-61, Mrs. Walter Strokon 1962-64, Mrs. Peter Fedyk 1965-66, Mrs. William Osadchuk 1967-69, Mrs. Harvey Dolard 1970, Mrs. Harold Slaby 1971-74

**CONGRATULATIONS ON XVII CONVENTION
and
best wishes of continuous succes for Ukrainian National Women's
League of America**

Branch 40

ПРИВІТ 17 КОНВЕНЦІЇ СУА ВІД ЧЛЕНОК 41 ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

41 ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ — ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАНОК, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Товариство Українсько-Американських Горожанок було засноване 12 травня 1929 року. Ініціаторками й організаторками його були Мокрина Клапко й Олена Шефт. На організаційних сходах вписалося 22 членки, які ухвалили статут і вибрали першу управу в складі: голова — М. Клапко, секретарка — А. Дубас, касирка — О. Стасюк. Товариство тісно співпрацювало з Домом Т-ва Українських Горожан, яке безкоштовно віддавало своє приміщення й обслугову. Для здобуття фондів на початку праці влаштували свячене, запусти, пікніки, ходили з колядою, організували доповіді на історичні й медичні теми та прийняття для письменників і делегатів.

1932 року брали участь у Жіночому Конгресі СУА, після якого включилися в ряди СУА як один з перших відділів у Філядельфії. Під проводом СУА праця розгорнулася ширше. У Відділі було вже біля сотні членок. Висилали делегаток на всі конвенції СУА та на Конгрес Українців у Вашингтоні (1940). Заохочені до праці своїми успіхами та почувавши свою силу, нав'язали контакт з Союзом Українок у Львові. Тоді ж поширили негайно допомогу потребуючим на Україні — Рідній Школі, Просвіті, Товариству Українських Інвалідів, Комітетові політ'в'язням, жертвам пацифікації, Ользі Кобилянській і Софії Русовій. Жертвували на викуп дому Лесі Українки, журналам "Жінка", "Жіноча Доля", "Світ Українки", музеєві, дівочій бурсі та іншим. На згадані цілі видано з каси 1,259 доларів і 75 центів. Крім цього були збірки й пожертви, що не переходили через касу Відділу. Під час другої світової війни припинився зв'язок з Україною й тоді Відділ включився в працю ЗУДАК-у й Американського Червоного Хреста. Прибутки з усіх імпрез ішли на допомогу потребуючим, а крім цього асигновано на цю ціль з каси 1.500 доларів. Членки збиралися вечорами й запаковували речі, які відправлялися до Європи. Антоніна Кульчицька й Олена Штогрин зорганізували секцію при Американському Червоному Хресті, членки якої опікувалися хворими й пораненими, матерями вояків, морально підтримували самотніх вояків, організували курси першої медичної допомоги, які провадив бл. п. д-р Е. Гарасим. Їх закінчили 44 особи. Коли війна закінчилася співпрацювали далі з ЗУДАК-ом, допомагаючи потребуючим в Європі. Крім цього організували й фінансували Рідну Школу, допомагали Народному Домові, Сиротинцеві, школі в Стемфордді, Домові для Старших, потерпілим від повені. Брали участь у Конгресі Українців у Вашингтоні, у виставці в Чікаго, у маніфестаціях та інших починах. На згадані цілі видано 1.367 дол. і 38 центів, крім спеціальних пожертв і збірок. На цілі СУА видавали 285 дол. річно.

Найбільше активними в управі були Вікторія Рутецька-Навроцька, Анна Сивуляк, Марія Головата, Олена Штогрин, Тетяна Костик, Ангелина Банах, Марія Потучко, Ангелина Рій, Анна Дубас і Марія Насевич.

Відколи заснувалася Окружна Рада, брали активну участь у її праці. Щорічно відзначали День Матері, брали участь у виставці українського народного одягу в Міжнародному Інституті. Олена Штогрин працювала впродовж багатьох років в Централі як голова пресової секції, організаційна референтка, заступниця голови. Анна Рибак була також заступницею голови Централі, а Тетяна Костик — членом контрольної комісії СУА. Знаходила Олена Штогрин час ще й на культурно-освітню працю в своєму Відділі. Підготувляла й читала доповіді на різні теми. Минали роки, діяльні членки старілися й відходили від праці, деякі виїхали. Праця у Відділі підупадала з кожним роком.

Упродовж останніх 10 років Відділ поповнився десятком нових молодших членок. Під сучасну пору у Відділі є 16 членок, але декілька з них менше активні. Регулярно відбуваються щомісячні сходи, і на кожних присвячується одну годину культурно-освітній діяльності. Голова готує й відчитує доповіді або статті, присвячені річницям визначних постатей, жінок героїнь, письменників, поетів, артистів і композиторів. Співпрацюємо з "Смолоскипом", від якого отримуємо памфлети й петиції в обороні репресованих діячів на Україні, які розповсюджуємо серед впливових американців. Брали участь у допомогівій акції потерпілим від землетрусу в Югославії. Кілька разів улаштовували показ писання писанок, а щорічно підготовляємо передсвяточний базар. Сплачуємо наші зобов'язання до Централі й Окружної Ради та вкладку до УККА.

Наслідуючи славні традиції наших попередниць, жертвуємо на пресовий і запасний фонд журналу "Наше Життя", на ФКУ, на фонд студентів у Бразилії, дари любови для інших відділів з нагоди їхніх ювілеїв. Співпрацюємо з Окружною Радою. Беремо участь у фестивалях Міжнародного Інституту.

Робимо всі можливі заходи, щоб приєднати нових активних членок. Теперішня управа має мету не допустити до ліквідації Відділу з таким славним минулим. Маємо надію, що криза минула завдяки жертвенності й працьовитим рукам членів управи та допомозі кількох членок, які постійно вишивають, шують, плетуть, малюють, печуть і варять та дарують вартісні речі на базари, дохід з яких розв'язує наші фінансові труднощі.

Склад управи: голова — Марія Ганіна, секретарка — Наталія Вайда, касирка — Ірена Гельо, організаційна референтка — Віра Савчин, референтка суспільної опіки — Анна Дзівак, господарська референтка — Мирослава Белей, голова контрольної комісії — Ангела Банах.

Марія Ганіна — голова

42 ВІДДІЛ СУА, ДОЧКИ УКРАЇНИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Відділ засновано в лютому 1933 року. Почин до цього дала громадська діячка Анна Бойко, яка взяла участь у Першому Жіночому Конгресі в 1932 році в Нью-Йорку. Заохочена його програмою праці вона зібрала гурт жінок у приміщенні п-ва Малиновських і тоді постановлено створити Відділ. Вона й стала першою його головою.

Першою імпрезою новозаснованого Відділу було спільне свячене в Народному Домі. Воно подобалося учасницям, зокрема, коли представниця Головної Управи Олена Лотоцька у своїй промові заохотила їх до спільної громадської праці. Незабаром збільшилося число членок. Другим виступом був привіт Відділу на Конференції Дочок Американської Революції. І так чергувалися сходина, виступи й імпрези. 1938 року Відділ разом з іншими допоміг zorganizувати Окружну Раду СУА, а в 1940 році заснував драматичний гурток, який ставив театральні вистави. В часі другої світової війни допоміг заснувати Клуб Воєнних Матерів, що займався висилкою пакунків воякам-українцям.

Великою допомогою для Відділу було те, що його членкою стала 1935 року Олена Лотоцька, яка в тому часі оселилася у Філядельфії. Вона вклала багато праці в цей Відділ, і він мав деякого часу 160 членок. З-поміж них вийшли відомі й цінні громадські діячки, як засновниця відділу Анна Бойко, вибрана згодом почесною членкою; довголітня секретарка Анна Сивуляк, вибрана потім почесною головою Окружної Ради і почесною членкою СУА; довголітня голова Відділу Марія Пашук; довголітня касирка Пелагія Малиновська. З пошаною згадуємо бл. п. Павлину Панамаренко, довголітню фінансову референтку головної управи та Ірину Волянську, довголітню членку управи Відділу.

У своїй діяльності Відділ змагав до того, щоб виконати завдання, намічені статутом СУА. Управа Відділу влаштовувала імпрези, брала участь у всіх починах української громади, старалася інформувати американське суспільство про свої змагання. Дбала про своїх членок, що були хворі чи потребували підтримки.

Однаке головним досягненням Відділу були його пожертви на народні цілі. Рік-річно Відділ приділював дохід із своїх імпрез — а було їх чимало — на потреби СУА, в першу чергу на такі, як Фонд Мати й Дитина, Фонд П'ятсот, журнал "Наше Життя", Дім СУА. Пожертви призначувано на різні дії і в рідному краю. Сума цих пожертв за 41 років існування Відділу виносить 24.296.45 дол.

Після війни, коли організовано допомогу скитальцям, Відділ видатно допомагав ЗУАДКомітетові висилками пакунків і допомагаючи влаштувати переселенців. А коли заснувався Комітет Мати й Дитина і Централя СУА перевела переселення вдів, наш Відділ допоміг улаштувати захист, що служив їм на початку їхнього перебування в США. 1953 року, коли закуплено Дім СУА, наш Відділ придбав паїв на 800 дол., а членки закупили цеголок на 300 дол. Також на видання англійською мовою творів Лесі Українки "Дух полум'я" Відділ зложив свою частину.

На переломі 50-их і 60-их років почало зменшуватися членство Відділу. Деякі членки переходили жити в іншу дільницю міста, деякі хворіли, а ще інші відходили у вічність. Померлих членок Відділ ушановував щороку під час Великого посту Службою Божою й поминками. На поминках згадувано покійних членок та їхню працю у Відділі. Бувало, що в поминках брали участь також і члени їх родин.

У лютому 1973 року Відділ відсвяткував 40-літній ювілей свого існування. У церковній залі зібралися представниці всієї Округи. Ювілейне свято відкрила голова Катерина Пак, проводила програмою Лідія Бурачинська, а Анна Сивуляк у своїй

доповіді подала історію Відділу. Почесна голова Анна Бойко розказала про свої враження з подорожі до Святої Землі. Представниці Округи й Відділів вітали членок з ювілеєм.

В останньому році Відділ відбуває свої ширші сходи в оселі для старших "Вознесення". Там улаштує також час від часу продаж печива, що приносить деякий дохід. Декілька жінок з цієї оселі стали членками нашого Відділу. Одначе в загальному Відділ став менш активним, ніж колись. Членок, що приходять час від часу на збори й платять членську вкладку, є тільки 17. Це — Катерина Пак, Катерина Шманда, Анна Сивуляк, Пелагія Малиновська, Анна Мельник, Анна Качмарчик, Юлія Качмар, Єва Волчак, Г. Коновська, О. Федик, Марія Дуцько, Марія Демерс, Катерина Крейден, Катерина Чемерис, Єва Куцій, М. Маськович. Членкою нашого Відділу є теперішня голова Централі Лідія Бурачинська. Маємо ще членок допоміжних, що не можуть бути на сходинах, але вплачують вкладки. Це — Олена Лотоцька, Стефанія Савицька, Марія Пашук, Анна Боднар, Анна Пацлавська. Є й такі членки, що довгі літа працювали у Відділі, але тепер уже не спроможні втримувати з нами зв'язку. Це — Текля Паращак, Марія Дем'яник, Катерина Мороз, Катерина Собчак, Анна Боф, Т. Кулька, Розалія Миколаїв, Марія Бендзяк, Софія Стрижак. Ми згадуємо їх із вдячністю.

Управа 42 Відділу СУА
у Філядельфії

**СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ 17 КОНВЕНЦІЇ СУА
у ювілейному 50-му році
засилають
за Управу 42 Відділу СУА**

*Катерина Пак — голова Анна Сивуляк — секретарка
Пелагія Малиновська — касирка*

УПРАВА 43 ВІДДІЛУ СУА

Стоять зліва: Марія Дмитренко — господарська референтка, Ірина Райнер — культурно-освітня референтка, Ірина Мамчин — голова, Наталія Перфецька — організаційна референтка, Лукія Гриців — член контрольної комісії.

Другий ряд: Христина Дольницька — господарська референтка, Анна Олійник — заступниця голови, Марія Куземська — касирка, Люда Чайківська — імпрезова референтка, Анна Максимович — пресова референтка.

Неприсутні на знімку: Марія Данілів — секретарка, Іванна Федорів — референтка суспільної опіки, Надія Оранська — голова контрольної комісії, Анна Богачевська — член контрольної комісії, Ольга Кулиняк — член контрольної комісії.

43 Відділ СУА ім. Олени Пчілки у Філядельфії щиро вітає Ювілейну — XVII Конвенцію СУА та бажає якнайкращих успіхів у праці на майбутнє.

43 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

43 Відділ СУА ім. Олени Пчілки заснувався 26 вересня 1957 року за порадою заступниці голови Централі Стефанії Пушкар. На засновуючих зборах вибрано таку управу: голова — Стефанія Пушкар, заступниця голови — Марія Євсєвська, секретарка — Осипа Грабовенська, касирка — Анізія Никорович. Референтками обрано: культурно-освітньою — Наталію Перфецьку, господарською — Стефанію Кохановську. До контрольної комісії увійшли: Михайлина Чайковська, Евстахія Іваш, Ніна Карпинич. У жовтні т. р. кооптовано на референтку суспільної опіки Лідію Макаренко.

Під кінець року Відділ нараховував уже 40 членок. В лютому 1958 року відбулися перші загальні збори Відділу, і його головою стала Осипа Грабовенська. Нашим кличем було: якнайбільше жінок у рядах СУА. І за рік Відділ нараховував уже 100 членок.

Головами Відділу були: 1957 — Стефанія Пушкар; 1958 — Осипа Грабовенська; 1959 — Ганна Ракоча-Білинська; 1960-1961 — Ростислава Богачевська; 1962, 1963, 1964, 1965 — Осипа Грабовенська; 1966 — Наталія Андрусів; 1967 — Анна Богачевська; 1968 — Стефанія Кохановська; 1969 — Ольга Ковальчук; 1970 — Анна Богачевська; 1971, 1972, 1973, 1974 — Ірина Мамчин.

Відділ відбував у пересічному 9 ширших сходин на рік, 6 сходин управи і загальні збори. У програмі кожних сходин була організаційна частина, тоді цікавий реферет чи фільм, деколи льотерія і на закінчення товариський чай. Відбувалися також святочні сходини з добірною програмою — різдвяні, великодні, шевченківські, День Матері чи листопадові. Дохід з чаю і льотерії призначувано на суспільну опіку.

Відділ був ініціатором Вишиваних, а потім Перкалевих вечерниць, що притягало багато молоді. Улаштував запуски, оселедця, пікнік. Про наші літературні вечори та низку оригінальних розвагових імпрез писали рецензенти в часописах: "Імпрези 43 відділу СУА на високому мистецькому рівні". Звичайно відбувалися дві імпрези в році — одна розвагова, друга з поважною програмою. Імпредова референтка докладала зусиль, щоб у імпрезах брала участь молодь. У наших імпрезах виступали часто союзнянки, їхні діти та внуки.

1960 року засновано октет, який був промотором імпрез, а 1969 року створився співацький ансамбль.

Наш Відділ гордився своєю світличкою. Її засновано 1960 року. Зайняття у світличці провадили фахові вчительки. Лекції відбувалися спочатку раз у тиждень, потім двічі й тричі. Участь дітей була різна — від 17 до 40 учасників. Світличка влаштувала різні імпрези, а рік закінчувався градуацією й роздачею "дипломів". Наша світличка успішно проіснувала 13 років.

Найвище число членів у Відділі було 130. Під теперішню пору Відділ нараховує 94 членки. Майже всі передплачують журнал СУА "Наше Життя". Відділ зложив на запасний фонд журналу 500 дол. Дописи про імпрези Відділу друкувалися в журналі "Наше Життя" та в щоденниках "Америка" й "Свобода". 1967 року з нагоди 10-ліття Відділу видано книжечку "Ювілейний Збірник 43-го Відділу СУА", що його опрацювала й зладила до друку Осипа Грабовенська. Відділ брав участь у 4, 5, 6, 12 і 13 Конвенціях СУА, висилаючи туди своїх делегаток.

Референтки суспільної опіки висилали річно 5-6 пакунків до Європи. До Бразилії, до Інституту св. Ольги у Прудентополісі, вислано 16 пакунків, до Югославії 14. Улаштувано базари, продаж печива перед Великоднем. Стан каси за 16 років: приходи — 50,116.58; розходи — 49,755.18.

Відділ допомагає трьом бабусям. Тісно співпрацює з Окружною Радою й бере участь у її починах. 43 Відділ є також членом 25-долярового клубу платників УККА, є членом ЗУДАК. Наші представниці беруть активну участь у житті своєї громади, за що Відділ нагороджено спеціальною грамотою.

Це в основному праця нашого Відділу.

Усім членкам, що будь-чим причинилися до зростання Відділу, до його доброго імені, а зокрема членкам управи належить щира подяка. Гостям, що допомагали нам доповідями, своїми виступами чи присутністю на наших імпрезах — щире наше спасибі!

Ми ж — членки 43 Відділу — постараємося й надалі дружньо співпрацювати в рядах СУА, беручи за девізу слова Лесі Українки:

"Самій не трудно збитися з путі,
Та трудно з неї збитися в гурті..."

44 ВІДДІЛ СУА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА

Відділ засновано 6 грудня 1959 р. і на "христинах" дано йому ім'я "Незваної Героїні".

Хоч цей нечисленний Відділ складається з осіб середнього й старшого віку, участь членок на щомісячних зборах зразкова, бо сягає 90 відсотків, а їхня дружня співпраця позначається найбільше в культурно-освітній та суспільній ділянках.

Прилюдні імпрези Відділу, особливо Маланка й базари та доповіді на виховні теми, літературні вечори, зустрічі з письменниками (В. Волков, З. Дончук, О. Соловей і ін.) зустрічають прихильний відгук місцевого громадянства. В імпрезах Відділу бере діяльну участь і молодше покоління, як це було на вечорі О. Соловей, на "Спогаді про С. Крушельницьку" та у мистецьких програмах щорічної Маланки. "Хвилини культури" відбуваються також під час щомісячних сходин, на яких, після офіційної частини, подаються огляди подій в Україні, спогади про жінок-героїнь та літературні новинки.

Членки Відділу беруть участь у імпрезах інших відділів і втішаються присутністю гостей на своїх вечорах.

Відділ був репрезентований на конвенціях СУА та на національних урочистостях, як на відкритті пам'ятника Шевченкові, святі Лесі Українки у Клівленді, демонстраціях, тощо. Пожертви й датки на національні потреби полагоджувано своєчасно і, як на скромні грошеві спроможності Відділу, вони були щедрі.

Діяльність суспільної опіки виявляється у відвідуванні хворих по шпиталях, у піклуванні немічними самотніми, — дбання про їх гігієну, відровадженням їх до лікарів, здобуванням для них ліків, постачанням харчів. Відділ висилає пакунки до Європи й Бразилії, удержує бабусю, склав пожертви на надгробні пам'ятники артистки Горленко й поета Осьмачки, оплачує перебування незаможних дітей у літніх таборах, улаштовує буфет для школярів.

44 Відділові, що об'єднує здебільше старших віком осіб, доводилося переживати сумні хвилини останнього прощання своїх членок, незабутньої пам'яті подруг, таких заслужених громадянок, як Марія Стратієнко, Марія Вовк, Міліца Федосієва, Олена Одрина, Олена Чупрун, Ніна Матвієва.

За 15 років існування, Відділ очолювали: Олена Сердюк, Артеміда Никорович, Галина Бондаренко, Галина Царинник, Олена Коровицька.

Склад теперішньої управи: О. Коровицька — голова; Марія Келлер — заступниця голови; Татьяна Гаращенко і Лариса Дончук — секретарки; Зоя Капшученко — касирка; референтки: Татьяна Цимбал — культурно-освітня; Галина Бондаренко — організаційна; Вікторія Бузань — суспільної опіки; Христина Ярмоленко — господарська; Розіта Стельмах — імпрезова; контрольна комісія: Ольга Войтюк і Галина Царинник.

45 ВІДДІЛ СУА ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Сидять зліва: Марія Олійник, Галина Курівчак, Анна Косоноцька, Ярослава Василак, Анна Кравчук, Богдана Мельничук.

Стоять зліва: Олена Мельничук, Вільма Федів, Єлисавета Яцусь, Оксана Бокало, М. Кривокульська, Ф. Бемко, Оля Шевчук, Віра Мицьо, Галина Король.

Не має на знімку: Марія Бокало, Любов Бокало, Надя Тимчишин, Ірєна Ваґнер, Анета Коваль, Леся Яськів, Шіла Загайкєвич, Марія Гивель, Марія Українська.

45 ВІДДІЛ СУА ІМЕНИ СОФІЇ РУСОВОЇ ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Засновуючі сходини Відділу відбулися 7 березня 1967 року, заходами Ірини Левицької, голови Окружної Ради Ньюарку, та десятих присутніх осіб. Перша управа Відділу була: Анна Косоноцька — голова, Ярослава Василак — заступниця, Анна Кравчук — секретар, Богдана Мельничук — касир, Галина Курівчак — організаційна референтка, Марійка Олійник — господарська референтка, Віра Мицьо та Олена Мельничук — контрольна комісія.

Головним завданням Відділу було створити світличку в Елизабеті. Світличка тривала кілька років, але перестала існувати через брак дітей, зате Відділ підтримує школу українознавства.

Щороку Відділ улаштовує осінні вечерниці при кінці жовтня, з участю членок інших відділів округи та ширшого громадянства. Ця імпреза ввійшла в традицію на терені Елизабету та околиці і є дуже успішна.

Членки Відділу цікавляться українським народним мистецтвом, у програмах відбулися покази: малювання писанок, роблення кераміки, вишивання, малювання куль на ялинку тощо. Відділ узяв собі за ціль познайомити американську публіку з українським мистецтвом. Це було зроблено виставкою у вітрині великої крамниці Стайнбах (в діловій частині Елизабету) під час великоднього тижня, про що було написано в американській пресі "Елизабет Джорнал".

У жовтні 1973 року, на запрошення Вашингтон Рок Гірл Скавт Каунсл (Washington Rock Girl Scout Council) брали участь у Дні культурної спадщини (Heritage Day) у Вестфілд, Н. Дж. Нас запросили тому, що перші поселенці містечка Гілсайд, Н. Дж., були українці. Крім нас, були й італійці, німці, поляки, греки, жиди, голляндці та інші. Наш стіл пишався різьбами, керамікою, вишивками, книжками в англійській мові й т. п., а коровай, паску та ковбасу можна було покуштувати. Гурткам американських скавток,

що масово відвідували виставку, давали пояснення чергові членки, роздаючи летючки в англійській мові про писанки, українську вишивку та припис на паску. Пані Цяпка з Окружної Ради Ньюарку показувала як вишивати. Знімок нашого стола був поміщений в "Елизабет Джорнал". Ще з мистецької ділянки Відділ улаштував виставку картин (олії та дереворити) мистця Б. Божемського, яку відвідало громадянство Елизабету й околиці та розкупило чимало картин.

Сорокліття голоду на Україні Відділ відзначив жалобною імпрезою. Одного року відбулося свято Матері. Брала участь у 20-ім ювілеї священства о. пароха Федорика та в 40-ім ювілеї 24 Відділу СУА, Дочок України.

Відділ виконує свої фінансові зобов'язання супроти Централі, як також підтримує школу українознавства, церкву та Катедру Українознавства в Гарварді.

Від 1967 року головами Відділу були Анна Косоноцька, Оксана Бокало, Галина Король, Ярослава Василак, Марія Бокало, Ольга Шевчук та Марія Олійник. Тепер Відділ має 20 членок.

З нагоди 50-ліття СУА та 17-ої конвенції Відділ бажає успіхів у дальшій праці та всім членкам Союзу Українок многих літ!

Марія Бокало — секретарка
Ярослава Василак — касирка
Анна Кравчук — пресова реф.

Марія Олійник — голова
Оля Шевчук — заступниця голови
Галина Король — куль.-освітня реф.

УПРАВА І ЧЛЕНКИ 47 ВІДДІЛУ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

Сидять зліва: м'гр. Стефанія Залітач — референтка суспільної опіки, Марія Залітач — член контрольної Комісії, Дозя Подуфала, Олена Харамбура, - член суспільної опіки, Анна Смеречинська, Тетяна Мотика, Марія Жовнірович, Пелагія Кулик, Василина Бабій, Софія Годованець.

Стоять зліва: Таня Шутер, Ірена Юрків — виховна референтка, Стефанія Бах, Тамара Гривнак — господарська референтка, Марія Костів — господарська референтка, Марія Лілак — організаційна референтка, Анна Ёйна — допомогово-виховна референтка, Мирослава Приймак — секретарка, Іванна Мартинець — голова, Ірина Михайлюк — культурно-освітня референтка, Ірена Шмігель-заступниця голови, Ольга Ганушевська — пресова референтка, Ірена Руснак — Голова Контрольної Комісії, Марія Крамарчук — культурно-освітня референтка, Софія Саламаха, Галина Павлічко.

Стоять у другому ряді зліва: Віра Мотика, Дарія Тишовницька, Соня Семанюк, Таля Гуран, Марія Вовк, Тамара Масна, Анастазія Смеречинська, Романчак Стефанія, Пилипець Михайлина, Дзюс Марія, Марія Бадинська, Ольга Червінська, Наталія Бабюк, Стефанія Шлюзар, Ірена Твердохліб, Анна Чорнобіль — член Контрольної Комісії.

Неприсутні на знімку: Анна Капітан, — касирка, Анна Сорохтєй — культурно-освітня референтка, Олена Гадзінська — референтка зв'язків, Світляна Соробєй — доп. референтка зв'язків, Адамчук Емма, Артёмович Марія, Анна Назребецька, Бабюк Надія, Боднар Анна, Тимочко Галина, Баранович Анна, Гафткович Ірена, Гейзлер Марія, Герболка Анна, Гуран Марія, Делькевич Люба, Довгалюк Олена, Домбчевська Люба, Дяченко Анна, Ёйна Софія, Стернюк Галина, Жовнірович Ольга, Зеніч Анна, Зобнів Іванна, Кахникевич Марія, Ковч Люба, Ковч Христина, Куціль Євгенія, Кучма Марія, Лещишин Марія, Лялька Катерина, Матковська Марія, Телєга Стефанія, Малаховська Ольга, Павлишин Ольга, Павлічко Ірена, Надяк Фанна, Озарук Зінаїда, Симоні Емілія, Стасів Марія, Тицька Олена, Боберська Евдокія, Лико Тєкля, Шот Люба, Шеремета Стефанія, Люра Ольга.

47 ВІДДІЛ СУА РОЧЕСТЕР, Н. Й.

На ініціативних сходах жіноцтва Рочестеру 9 грудня 1951 року постановлено 39 голосами зорганізувати Відділ Союзу Українок Америки. До підготовчого комітету вибрано Орісю Костинюк, Анастасію Смеречинську й Ірину Руснак.

Основоположні Загальні Збори відбулися 15 лютого 1952 року. Головою вибрано Анастасію Смеречинську, секретаркою Ірину Руснак, касиркою Стефанію Овад. Відділові надано число 47 і названо його іменем Лесі Українки.

З кожним роком Відділ зростає, праці було дуже багато. Журба за тих, що залишилися в Європі й труднощі, зв'язані з вихованням власних дітей у нових життєвих обставинах, не дозволяли нам на безділля. Уже в другому році існування Відділу розвинула свою діяльність референтура суспільної опіки. Від того часу й по сьогодні

Відділ опікується дітьми в Європі й допомагає двом бабусям, пересилаючи грошову поміч. На ті цілі членки зложили добровільним оподаткуванням понад вісім тисяч доларів, які переслано через Централю СЧА до Німеччини, Австрії й Бельгії. Вислано кількадесят пакунків до краю, до Югославії й до Бразилії.

Гордістю нашого Відділу є дитяча світличка, яка під фаховим керівництвом роками підготовляє наших дітей і передає їх для дальшого українознавчого навчання до Рідної Школи.

Для підтримання активності членства Відділ регулярно уряджує ширші сходи (пересічно 8 річно), на яких читаються різного роду реферати, а також обговорюються справи Відділу, Округи й Централі.

Кожного року Відділ улаштовує зустріч градуантів середніх шкіл Рочестеру.

Знаючи потреби громади, Відділ, у співпраці з іншими жіночими організаціями, старається влаштовувати концерти, виставки, фестивалі, панелі й інші імпрези.

Каса Відділу за всі роки існування мала коло 45 тисяч доларів обороту. На це склалися вкладки членок, доходи з імпрез, базарів, датків на фонд Мати і Дитина та збірки на різні цілі.

Відділ є членом УККА, співпрацює з усіма організаціями нашої громади й підтримує Церкви обох віровизнань.

Годі написати про всі досягнення Відділу й перелічити всіх активних членок, завдяки яким наш Відділ відзначається своєю діяльністю та втішається повагою в громаді.

Подаємо тільки склад дотеперішніх управ:

1952 р. Анастасія Смеречинська — голова, Ірина Руснак — секретарка, Стефанія Овад — касирка; 1953 р. Анастасія Смеречинська — голова, Оксана Цимбаліста — секретарка, Стефанія Бах — касирка; 1954 р. Марія Крамарчук — голова, Мирослава Приймак — секретарка, Марія Холевчук — касирка; 1955 р. Марія Крамарчук — голова, Мирослава Приймак — секретарка, Анна Капітан — касирка; 1956-1957 рр. Анна Капітан — голова, Олена Харамбура — секретарка, Софія Годованець — касирка; 1958 р. Анна Капітан — голова, Стефанія Лаба — секретарка, Софія Годованець — касирка; 1959-1961 рр. Марія Холевчук — голова, Меля Дмитрів — секретарка, Софія Годованець — касирка; 1962 р. Ірина Остапюк — голова, Ірина Біловус — секретарка, Софія Годованець — касирка; 1963 р. Ірина Остапюк — голова, Анна Капітан — секретарка, Ірина Руснак — касирка; 1964 р. Анна Капітан — голова, Марія Крамарчук і Анна Єйна — секретарки, Софія Годованець — касирка; 1965-1966-1967 рр. Анна Капітан — голова, Марія Залітач і Люба Шот — секретарки, Софія Годованець — касирка; 1968 р. Марія Крамарчук — голова, Мирослава Приймак і Марія Залітач — секретарки, Софія Годованець — касирка; 1969 р. Марія Крамарчук — голова, Ірина Руснак і Марія Залітач — секретарки, Софія Годованець — касирка; 1970 р. Марія Крамарчук — голова, Іванна Мартинець і Ольга Корчинська — секретарки, Ірина Руснак — касирка; 1971 р. Іванна Мартинець — голова, Марія Крамарчук і Наталія Гуран — секретарки, Ірина Руснак — касирка; 1972 р. Іванна Мартинець — голова, Ірина Руснак — секретарка, Анна Капітан — касирка; 1973 р. Іванна Мартинець — голова, Мирослава Приймак — секретарка, Анна Капітан — касирка.

Ірина Руснак

**ЩИРО ВІТАЄМО
XVII КОНВЕНЦІЮ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ ІСНУВАННЯ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Й
БАЖАЄМО УСПІХІВ У НАРАДАХ І ПРАЦІ
УПРАВА 48 ВІДДІЛУ СУА ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
В ФІЛЯДЕЛЬФІЇ**

Марія Цюпак
секретарка

Анна Волчек
касирка

Марія Баб'як
голова

48 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.

Заходами Пелагії Романюк скликано в червні 1929 р. перші жіночі збори в дільниці Найставн-Філядельфія. На тих зборах засновано Жіноче Товариство. Вписалося до нього 12 членок. Головою була Пелагія Романюк. 1935 р. за почином організаторки СУА Анастазії Рибак Жіноче Товариство включилося до Союзу Українок Америки як 48-ий Відділ СУА ім. Ольги Кобилянської. Відділ нараховував 59 членок.

Від того часу позвавилася діяльність Відділу, збільшувалося членство й розгорталася робота. У початках праця була звернена на підтримку громади в Найставні, згодом поширилася на інші ділянки. 48-ий Відділ мав у будинку громади Найставну-Філядельфія приміщення на свої збори й імпрези. Придбані фонди розподілювано на народні цілі — культурно-освітні, церковні, гуманітарні тут і в рідному краю. (Докладніші дані про розподіл допомоги 48-го Відділу за час від 1929-1965 рр. подані у Пам'ятковій Книзі XIV-ої Конвенції СУА, виданій з нагоди 40-ліття СУА 1925-1965).

48-ий Відділ брав активну участь у громадській праці, мав представниць у різних комітетах, брав участь у всяких виступах і підтримував їх фінансово. Щороку уряджувано забави, картяні "бінго", товариські зустрічі, сполучені з святом Матері, а восени з Днем Подяки.

Приходи з імпрез розділювано на різні цілі. Поважну суму грошей Відділ дав на будову церкви в Найставні. На жіночу сесію Світового Конгресу Вільних Українців їздила до Нью-Йорку Марія Баб'як. Під час приїзду Їх Блаженства Верховного Архiepіскопа Йосифа Кардинала Сліпого членки брали участь у бенкеті, помагали продавати жетони і зложили дар на Церкву в Потребі. Відділ висилав делегаток на Конвенції СУА в 1968 і 1971 рр. і поміщував привіти в конвенційних книгах. Призначувано грошеві пожертви на підтримку школи українознавства, з нагоди посвячення Пластового Дому й 50-літнього ювілею Збройних Сил України, на Музей Народної Творчості в Нью-Йорку, з нагоди 25-ліття журналу "Наше Життя", а також з нагоди 25-літніх ювілеїв членок. Членки брали участь в іменинах і в прощанні голови СУА Олени Лотоцької, в уродинах голови СУА Лідії Бурачинської та в інших святкуваннях. Відділ оплачував "Наше Життя" для бабусі і щороку складав пожертву на пресовий фонд журналу.

Від суспільної опіки відвідується хворих у шпиталях і в домах та обдаровується їх дрібними дарунками. Відділ дає на Служби Божі по померлих членках і бере участь у панахидах по них і похоронах. Під час війни у В'єтнамі вислано воякам кілька пакунків з уживаною одежею. В часі Інтернаціонального Фестивалю в Філядельфії членки помагали дижурами, приносили печиво й інші потрібні для буфету речі.

1969 р. Відділ справляв 40-літній ювілей свого існування, до успіху якого спричинилася голова ювілейного комітету Марія Головінська — була виставлена одноактівка її авторства "Листопадова ніч."

У час повені на Україні вислано допомогу поводянам, а після землетрусу в Югославії вислано даток на допомогивий фонд жертвам стихії.

Відділ був репрезентований на 20-літньому ювілеї СФУЖО і на відзначенні 30-ліття праці Анни Сивуляк.

Бажанням Відділу на майбутнє є спричинитися поважніше до будови церкви в Найставні.

У 1973 р. Відділ нараховував 44 членки. Відділ точно вирівнює всі платежі до Централі й до Окружної Ради СУА. Відділ є членом УККА і платить внески. Від 1972 р. Відділ має приміщення в парафіяльному домі при Каюґа й 16-ій вулицях. Тут відбуваються збори й імпрези. До участі в імпрезах запрошують переважно дітей членок з метою притягнути молодь до рідного оточення, щоб вона полюбила своє і з часом вступала в члени організації.

За 44 роки існування (від 1929-1973 рр.) головами Відділу були Пелагія Романюк 1929-1931, Татьяна Костик 1932-1933, Софія Містерман 1934, Михайлина Шаґала 1935-1936, Пелагія Романюк 1937, Юстина Лопушанська 1938-1939, Катерина Кондира 1940, Марія Баб'як 1941-1944, Емілія Слободзян 1945-1950, Марія Баб'як 1951-1973.

Філядельфія 31 січня 1974.

Олена Господаревська
пресова референтка

49 ВІДДІЛ СУА ІМЕНІ ОЛЬГИ БАСАРАБ БОФАЛО

Сидять зліва: В. Русинко, О. Перейма — заступниця голови, Л. Лисак — письменниця — гість, Н. Стецьків — культурно-освітня і імпрезова референтка, А. Руда контрольна комісія, М. Паньків — голова, А. Макух — касир і референтка суспільної опіки, Н. Фіглюс — голова контрольної комісії, С. Волчук, А. Седлярчук — господарська референтка.

Стоять перший ряд зліва: К. Шупилява, І. Дорошак, С. Мандзій, М. Мандзій, — вільний член, М. Райца — член Контрольної Комісії, Т. Уляк, М. Дранка, О. Хомин — вільний член, А. Павловська, А. Польова,

Другий ряд зліва: О. Козут — гість, О. Чмола — учителька садочка — гість, Я. Борачок, О. Салдит — організаційна референтка, А. Пугач, А. Яцишин, Є. Ковтало, А. Стефанюк, А. Артимович, А. Приндота.

49 Відділ СУА ім. Ольги Басараб Бофало

Вітає XVII Ювілейну Конвенцію з нагоди 50-ліття Організації СУА, шле щирий привіт і бажає Божого благословення у нарадах та в праці для виховання і збереження українського покоління на чужині.

49 ВІДДІЛ СУА, БОФФАЛО, Н.Й.

Відділ був заснований 20-го лютого 1933 р. Основницею Відділу була Анна Качор. Свою діяльність розпочав Відділ концертом і спільною гостиною. Спершу сходини відбувалися у приватних домах, від 1937 р. у парафіяльній залі церкви св. Миколая, тепер у пластовій домівці. За 41 років існування Відділу двадцять членок відійшли назавжди. Головами були такі членки: М. Мусійчук, А. Качор, М. Хоптяк, А. Снайчук, М. Калимон, А. Макух, О. Салдит, Л. Тимчук, Є. Стасюк, І. Дорошак, М. Паньків.

Відділ співпрацює з місцевими організаціями й товариствами, з Рідною Школою і з молодечим 97-им Відділом СУА. Співпраця відбувається у формі прийнять, влаштування парафіяльних пікніків, базарів, забав, просфор, свяченого, збірок, допомог, ювілейних святкувань, висилання делегаток, відбування поминок, влаштування літературних і авторських вечорів і імпрез під фірмою УККА.

Відділ зорганізував курс вишивання, мережання й вирізування, зробив показ готування традиційних страв і печива, декорування тортів. Традицією Відділу стали різдвяні й великодні зустрічі з конкурсом на три найкращі паски. Заходами Відділу відбувається Вечір Молодечої Самодіяльності.

Відділ опікується постійно Інститутом св. Ольги в Прудентополісі, Бразилія. У час проголошення державности Карпатської України в 1938 р. Відділ двічі посилав туди пакунки з одягом і ліками. До вибуху другої світової війни Відділ вислав на Рідну Школу 146.00 дол., інвалідам у Львові 150.00 дол., на в-во "Жіноча Доля" й "Нова Хата" 96.00 дол., менші суми на Народну Лічницю у Львові, жертвам повені на Гуцульщині, політичним в'язням. Під час другої світової війни Відділ співпрацював з місцевою клітиною Американського Червоного Хреста. Пожертвував великі суми на церкву, на установи в Америці й в рідному краю.

До грудня 1973 р. відділ влаштував 133 імпрези, 42 товариські зустрічі, 80 доповідей. На фонд допомоги скитальцям Відділ пожертвував 1.625.00 дол., на парафіяльну церкву й українську цілоденну школу 3.215.00 дол. Централя СФУЖО отримала 1.465.15 дол., Духовна Семінарія 445.00 дол., СС Службениці 252.00 дол. На Український Дім "Дніпро" в Боффало Відділ пожертвував 200.00 дол., на Дім СУА у Філядельфії 275.00 дол., на українську місцеву радіопрограму 145.00 дол., на НТШ 396.00 дол., на сиротинець у Філядельфії 192.00 дол.

Місцеві курси українознавства отримали 147.50 дол., Фонд Катедри Українознавства — 210.00 дол. На Дар Любови для Їх Блаженства зложено 125.00 дол., на Церкву в Потребі — 365.00 дол., на запасовий фонд "Нашого Життя" — 430.00 дол., на Музей СУА — 150.00 дол., на ювілей і христини 97-го Відділу — 233.00 дол. На вкладки до УККА пішло 295.00 дол., до Окружної Ради вплинуло 180.00 дол., на фонд конвенції 446.74 дол., на Український Католицький Університет у Римі 25.00 дол., на Український Вільний Університет в Мюнхені 25.00 дол., на СКВУ 10.00 дол., на пам'ятник Т. Шевченкові в Аргентині 20.00 дол., на гуртожиток в Римі 12.00 дол.

Відділ вислав до Бразилії 62 пакунки одягу й взуття на суму 654.90 дол., на стипендії 100.00 дол., на закуп взуття для інституток 75.00 дол. Вислано одягові пакунки до Європи, Австрії, Югославії, поводянам в Україні.

Відділ вислав делегаток на всі конвенції СУА й на окружні з'їзди. Відділ відвідували голови Централі й Окружної Ради СУА.

Стефанія Гаврилук
секретарка

50 ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ В АНН АРБОР , МІЧ.

Сидять зліва: Любомира Чапельська, секретар, Зеновія Бровинська, голова, Дарія Роте, касирка.

Стоять зліва: Оксана Огар, Стефанія Рогач, організаційна референтка, Зеновія Шевчук, Марта Гімєн, Ася Гумецька, Леся Чехут, культурно-освітня референтка, Стефанія Малаховська. (нєма на знімку: Надії Стрихар та Марії Пахолєк).

50 ВІДДІЛ СУА ім. КНЯГИНИ ОЛЬГИ АНН АРБОР МІЧ.

Наш Відділ завжди був маленький і сьогодні нараховує лише 12 членок. Головна праця скерована на ведення школи українознавства. Членки самі вчать, влаштовують шкільні імпрези — шевченківські свята, коляди, різдвяні імпрези, свята закінчення шкільного року.

Відділ докладає багато зусиль, щоб повідомляти американський загал про Україну. За останні роки було переведено кільканадцять доповідей по американських школах та громадських організаціях, таких як Дочки Американської Революції, Міський Жіночий Клуб, тощо. При цих доповідях звичайно влаштовувались виставки літератури й народного мистецтва, а часом і виступи з піснею і танком. Про ці виступи прихильно згадувала місцева американська преса. Відділ також тримає тісні зв'язки з українською студентською громадою Мічиганського університету, допомагаючи у влаштуванні щорічного інтернаціонального фестивалю. Останніми роками Відділ бере участь в етнічних фестивалях міста Дітройту й Анн Арбору. При цьому нав'язано контакт з іншими етнічними групами.

В програмі Відділу стоїть і харитативна праця, як поміч для українських родин в Європі і стипендія до Бразилії. Членки охоче підтримують усі допомогіві акції Централі та Округної Ради, дали даток на катедру українознавства. Серед власного членства читаються доповіді, на які часто запрошується студентів та українську громаду, влаштовуються товариські зустрічі, ведуться практичні господарські курси. У відділі панує дружня атмосфера співпраці.

У П'ЯТДЕСЯТЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ВІТАЄМО КОНВЕНЦІЮ СУА, ЇЇ ПРОВІД ТА ДЕЛЕГАТОК.

51 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ В МИЛВОКІ, ВІСК.

Восени 1952 р. за ініціативою Анни Мандзенко, Лідії Олексюк і Олександри Давидович засновано 51 Відділ СУА ім. Олени Теліги.

Відділ розгорнув широку діяльність і був за час свого існування чи не найбільш активним товариством серед української громади в Милвокі.

Діяльність Відділу йшла в двох напрямках:

- 1) Культурно-освітньої праці
- 2) Зовнішньої репрезентації.

Уряджувано: Свято Героїнь, протестаційну академію в честь 500 жінок в Кінгрі, Свято Державности. Організовано чайні вечори, забави, вечори пісні, серію викладів на теми виховання дітей. Майже щорічно уряджувано Свято Матері, на котрім діти виступали зі співами, деклямаціями та танками.

Інтернаціональний Інститут дав нам нагоду запрезентувати перед широким загалом американського громадянства зразки нашої культури. Уряджено показ народного одягу з різних земель України, виведено гагілки, показано весільні обрядові звичаї. Уряджено показ писання писанок, показ вишивання, печення традиційного великоднього печива і т.і. Зладжено кілька обідів з українськими стравами. Однак найбільше праці вимагає міжнародний ярмарок т.зв. "Фолкфер". Майже кожного року наші членки провадять три дні, по 12 годин денно кіоск з українськими стравами, а дохід з продажу призначений на потреби місцевої української громади.

Міський музей міста Милвокі кілька разів запросив нас виставити зразки українського мистецтва в своїх приміщеннях. З тієї нагоди появилося кілька телевізійних програм, дописів і знімків в місцевій пресі.

Пересічно відділ налічував 20 членок.

З цього короткого перегляду діяльності нашого Відділу можна тільки в зарисах бачити вклад праці, так серед своїх як і чужих.

*Подала Мирослава Цибрівська
Голова 51 Відділу.*

FROM 35TH ANNIVERSARY, BRANCH 52

Left to right: Marie Kachur, Jessie Letnaunchyn, Stefania Kredensor, Alice Baron, Mary Metelski, Olga Lisovich sunshine committee, Amelia Bochey recording secretary, Kay Cebra vice-president, Frances Newman president, Anna Yaremko past treasurer, Pearl Bilinski secretary, Mary Hnyda, Estelle Brendzey, Stefie Wochok, Stella Kiriloff, Jean Konyk, (seated) Lillian Kachmar, Vickie Melnick.

Ann Sywulak — treasurer (not on photo)

BRANCH 52 — NATALIA KOBRYNSKA

Branch 52, Natalia Kobrynska of the Ukrainian National Womens League of America, Inc. was organized in October, 1937. After the UNWLA objectives and purposes were outlined by Mrs. Anna Sywulak, an active member of Branch 41, the nucleus of the branch was formed. Teenagers at the time, but keeping in mind the all-important purposes of the organization — to unite Ukrainian women who were born in Ukraine and the America-born women of Ukrainian descent, to preserve the Ukrainian heritage and customs, promote our culture among Americans, help our fellowman and be active in our communities — the young members wasted no time in activating the branch. Throughout the years many fund-raising affairs were held to acquire funds to aid the sick and infirm, the orphans and our brothers in Europe, as well as to raise funds for the Cancer Hospital, Cancer Fund, Heart Hospital, Fuhrmann Home (for the blind) and American Red Cross. The members, proud of their Ukrainian heritage and customs, participated in the International Institute Folk Fairs, dressed in national costumes, and presented Christmas programs with a Ukrainian flavor for the Philadelphia Federation of Women's Clubs and Allied Organizations, Inc. Many award certificates were received by the group for their efforts in spreading knowledge about the Ukrainian Woman, her embroidery, ceramic work and culinary art. Anniversary celebrations were held and branches in the Philadelphia area were always invited to participate. Representatives took part in the Ukrainian charitable drives in the 40's, sent a delegate to the first Ukrainian Congress Committee of America conclave held May 24, 1940 in Washington, D. C., attended the United Nations sessions in 1947, delegated members to the conventions of the Ukrainian Youth League of North America

attended the UNWLA conventions, and served on committees when the UNWLA conventions were held in Philadelphia, particularly in 1948 when the World Federation of Ukrainian Women's Organization was founded. Members have appeared on Quiz Radio and TV shows and have sent Ukrainian recipes to the American newspapers. Branch 52 was among the Junior Clubs that formed the Junior section within the Philadelphia Federation of Women's Clubs and Allied Organizations, Inc., with Mrs. Stephanie Wochok as its first secretary. We are proud of her accomplishments for she has served on the Board of the Federation for over 12 years and was elected its President for 1972-74, heading an organization that includes over 80 women's member clubs. During her term of office, members of Branch 52 took an active part in its activities and members of other branches of UNWLA participated in the art and crafts exhibit which was held at LaSalle College and received awards for their outstanding work. Much was accomplished by the branch during its first 15 years, but as the members began getting married and raising families, domestic responsibilities interfered and the branch was unable to continue all its annual projects. Members still meet monthly (except in July and August) at the hostess member's home or at the head office of the UNWLA. In the last few years, members have knitted many bandages for the leprosy colony, knitted items for the retarded inmates at Pennhurst State institution, and the branch has given donations to the Ukrainian earthquake victims in Yugoslavia and for other worthy Ukrainian causes. The following charter members who are still members of the branch are: Alice Baron, Mary Hnyda, Ann Kean, Stella Kiriloff, Stephania Kredensor, Josephine Latnaunchyn, Mary Metelski and Stephanie Wochok. The present officers are: Francis Newman, President, Kay Cebra, Vice President, Pearl Bilinski, Secretary, Ann Sywulak, Treasurer; and Olga Lisovich, Sunshine Chairman. With God's help, the branch hopes to continue its activities for many years.

53 ВІДДІЛ ІМ. СОЛОМІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

53 ВІДДІЛ ІМ. СОЛОМІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ, ОКРУГА ДІТРОЙТ, МІЧ.

Сидять з ліва до права: Ерика Федорович — організаційна референтка, Юліянна Вонсуль — голова, Маруся Лісовська — секретарка, Марійка Півторак. Стоять Стефанія Бартків, Гая Воз, Леся Панеллі, Віра Андраш, Ярослава Фришкозі, Люба Целюх, Зеня Брик. Неприсутні: Марта Уштан — касирка, Оксана Шнурівська, Оля Іваницька, Оля Ляш, Софія Котів.

54 ВІДДІЛ СУА ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Сидять зліва: М. Матвійків, М. Риц, К. Глинянська, М. Корженівська, О. Гарванко, О. Слюзар, І. Куніцька.

Стоять зліва: Л. Гузар, С. Грицушко, С. Цибак, К. Костишин, М. Трофименко, О. Шатинська, О. Паранчак, А. Зарицька, К. Гусак, Л. Гарванко,

Неприсутні: І. Дицьо, Т. Книгиницька, В. Білинська, А. Карач, С. Леськів, Я. Скрипець, А. Рудавська, М. Майброда, др. Я. Несторович.

54 ВІДДІЛ ім. 500 ГЕРОЇНЬ, ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Засновуючі сходи ВІдділу відбулися 26-го жовтня 1958 р. Представниця Централі Марія Біляк пояснила присутнім статут СУА. На сходинах вибрано управу. ВІдділ отримав порядкове число 54, а потім прибрав назву 500 Героїнь. ВІдділ існує понад 15 років. За час існування ВІдділу головами його були: Ольга Гарванко — 11 років, Марія Матвійків — 3 роки, Марія Корженівська — 1 рік.

Від початку ВІдділ поставив собі такі завдання: ширити добре ім'я українців серед американців; виховувати дітей і молодь в українському дусі; нести допомогу потребуючим братам і сестрам в інших країнах світу; старатися поглибити власне знання й поширити круг своїх зацікавлень. Всі ці завдання відповідали вимогам статуту СУА.

Українську справу ВІдділ пропагував при допомозі виставок, на яких були показані зразки народного мистецтва і при допомозі демонстрування розпису писанок. Ці покази відбувалися на чужому терені з метою притягти якнайбільше глядачів. ВІдділ спроваджував наші хори й танкові ансамблі й знайомив з ними англомовну публіку. На цьому полі ВІдділ мав гарні успіхи.

Тяжче доводиться здійснювати друге завдання, яке собі поставив ВІдділ — зберегти наших дітей і молодь при українстві. Одначе це не тільки місцева турбота, але проблема цілої нашої спільноти. ВІдділ старається робити в тому напрямі все, що в його силі. Кілька років ВІдділ провадив світличку, але коли перші річники дітей підрости, не знайшлося зміни на їх місце. Світличку треба було закрити.

Тому що в Вілмінгтоні нема ніякої іншої громадської організації, ВІдділ влаштував усі українські національні свята, притягаючи до участі в них дітей і молодь. Ці заходи

були успішні. Зате участь громади не завжди була задовільна. З роками членки сповільнили темп праці, бо тяжко придумати все щось нове на ці самі свята, а люди знеохочувалися. Академії й святочні концерти тепер рідше відбуваються, хіба що є якась спеціальна річниця.

Допомогу нашим потребуючим Відділ подає з повною посвятою й жертвенністю. За 15 років Відділ вислав багато пакунків українцям у Європі в тому і Югославії, Бразилії. Висилає фінансову допомогу бабусі в Німеччині й передплату "Нашого Життя" для бабусі. Довгі роки членки займалися щомісячною збіркою на СХС в Німеччині. Тепер Відділ взяв "на виховання" студентку в Бразилії. Взявши до уваги, що Відділ нараховує тепер 26 членок, а їх кількість ніколи не переступала 36 — це велика жертвенність, бо допомога, яку він дає, це здебільша приватні пожертви членок, щоб не обтяжувати каси Відділу.

Своє власне знання і круг зацікавлень членки старалися поширити за допомогою доповідей на різні теми з ділянок медицини, косметики, гігієни, психології (виховання дітей), релігії (наш обряд і звичаї). Відбувалися теж доповіді й покази з ділянки моди, розпису писанок, малювання кераміки, печення й прибирання печива. Були висвітлені фільми з України, з великих здвигів нашої спільноти в Америці, подорожів, з життя українців у різних країнах поселення. Завдяки тому за 15 років знання наших членок поглибилося й поширився круг їх зацікавлень.

Це коротка історія нашого Відділу. Цього року Відділ відзначив 15-літній ювілей свого існування. Оглянувшись назад, треба ствердити, що в родині США він займає посереднє місце. Хоч і не всі заплановані задуми Відділ здійснив, все ж таки більшість із них виконав. Наш невеличкий Відділ багато зробив для своїх членів, для організації, для місцевої громади й для українців взагалі. Він може бути гордий із своїх досягнень.

16-го листопада 1957 р. зорганізовано в Лос Анджелес 55-тий Відділ СУА ім. Олени Кисілевської. Відділ негайно розгорнув жваву діяльність, співпрацюючи з іншими організаціями на терені Лос Анджелес, а спеціально з Українською Централєю та з Рідною Школою. Не було жадного пікніку, забави чи концерту, щоб СУА не брав активної участі.

Відділ СУА організував молодечу танцювальну групу Калина, яка своїми виступами в американських коледжах та національною ношею спричинилися до розголошу українського імени серед чужинців. На спілку з Централєю Відділ СУА організував хор і квартет союзнянок.

Протягом усіх років свого існування Відділ СУА намагався організувати дітвору і молодь. З участю дітей і молоді влаштовував Свята Матері, баль квітів для дітвори, балі в костюмах історичної ноші, показ вишиваних дитячих строїв, св. Миколаївські вечори з дитячими забавами, Андріївські вечори з чудовими романтичними прадідівськими звичаями, щедрівки, гагілки, все це було влаштоване з ініціативи і з допомогою СУА. Вечори з показом української ноші, переплетені веселими скетчами, мали великий успіх серед нашого громадянства та були згадані в американській пресі й радіо. Слід додати ще вечори моделювання модерних суконь з використанням українських вишивок для сучасної моди, Перкалеві Вечерниці, Весняні Вечерниці. Великою популярністю тішилися базари, які влаштовував 55-тий Відділ, де охочі приносили свої мистецькі вироби чи малюнки на продаж. Вишивані Вечерниці були дуже популярні.

55-тий Відділ посилав допомогу потребуючим українцям і дитячим садкам поза межами Америки, як Німеччина, Аргентина, Бразилія та інші країни Європи та по змозі дбає про хворих на власному терені, даючи фінансову і моральну підтримку.

Відділ дав датки на Енциклопедію Українознавства, Католицький Університет в Римі, поміг грошевими датками та мистецькими виступами при влаштуванні академії в честь пок. Митрополита Андрія Шептицького. Дає датки на Укр. Централю, існуючі в нас Церкви, на будову дому СУА у Філядельфії. Влаштував зустріч дітей з кард. Й. Сліпим під час його відвідин Лос Анджелесу та організував власними силами вечерю для кардинала, єпископів і священників.

Внутрі Відділу відбуваються ширші сходи з цікавими рефератами та святочними відзначеннями. Реферати читають гості, яких спеціально запрошують, як лікарі, редактори, тощо.

Відділ влаштовує прогульки, пікніки кожного року для членів і гостей. Відділ влаштував літературні вечори для Докії Гуменної, др. Софії Парфанович, зустрічі-приняття з гутірками і дискусією для Голови Централі СУА С. Пушкар, М. Душник, С. Стецько, поетеси Л. Мурович.

Треба ще згадати про такі практичні курси, як писання писанок, курс модерних танців в професійній студії танків.

Малий гурток активних жінок на протязі тих років зробив чимало. За останніх два роки ще відбувся шаховий змаг молоді, прогульки над морем. До того ще два роки Відділ видавав місячник "Голос" для своїх членок. В цім році, щоби допомогти Рідній Школі, Відділ зорганізував дитячу бібліотеку для дітей від 5-12р. Наша бібліотекарка буде кожної суботи їздити до укр. школи і вypoжичати книжечки. Може слід згадати принаймні імена тих пань, які очолювали Відділ СУА на протязі його існування: Ірена Сіяк, Анна Микитин, Ольга Лукач, Соня Васильків, Оля Романюк-Муць, Іванна Солук, Ліда Балабан і Люба Палашевська.

56 ВІДДІЛ ІМ. Л. СТАРИЦЬКОЇ-ЧЕРНЯХІВСЬКОЇ У ДІТРОЙТІ.

56 Відділ засновано на перших загальних зборах, що відбулися дня 16 лютого 1960 року, в присутності Павлини Будзол голови Окружної Ради СУА в Дітройті та Анастазії Вокер тодішньої організаційної ренерентки Централі СУА.

Першою головою обрано співзасновницю 56 Відділу Антонію Крохмалюк. Вже перша управа 56 Відділу визначила собі таку програму:

1. Приділити належну увагу культурно-освітній праці на терені Відділу та дітройтської громади взагалі.

2. Допомогати по змозі матеріально тим, кому харитативна допомога належиться.

3. Співпрацювати з Окружною Радою СУА, як теж і з місцевими громадськими установами.

56 Відділ на протязі своєї майже п'ятнадцятилітньої діяльності на терені Дітройту старався виконувати свою працю згідно з наміченою програмою. Маючи серед своїх членок відому артистку київських театрів К. Бранку-Кривуцьку, Відділ поставив під її проводом цілий ряд театральних вистав, до яких притягнув нашу місцеву молодь. Крім цього звернено увагу на реферати та вечори розваги для молоді, в яких провідною темою були рідна традиція та наші народні звичаї. Наш Відділ влаштовував теж виставки, що охоплювали поодинокі частини України. Такими імпрезами, що звичайно були получені з виставками народного мистецтва, були Київський, Гуцульський та Бойківський вечори.

Наш Відділ брав і бере постійно живу участь в Українському Фестивалі, що його уряджують рік-річно українські церкви та громадські організації міста Дітройту.

Коли йдеться про харитативну працю то 56 Відділ, хоч малий числом членів, брав участь у збиранні фондів для допомоги поселенцям у Югославії, що потерпіли від землетрусу, вислав пакунки нашим воякам до В'єтнаму, а також потребуючим українцям в Європі. Наш Відділ піддержував своїми датками різні українські установи, а зокрема молодечі організації та школи.

56 Відділ співпрацював і співпрацює надалі через своїх делегаток з Окружною Радою СУА в Дітройті. Відділ бере теж участь у підготованні різних імпрез, що їх влаштовують наші установи.

Хоч наш Відділ чисельно скромний, то всежтаки осягнуто гарні висліди завдяки гармонійній і відданій співпраці наших членок.

Почавши з дня заснування головами 56 Відділу були пані:

1960/61 А. Крохмалюк

1961/62 Л. Маринюк

1962/1963/1964 С. Дуб

1964/1965 О. Ковальська

1965/1966/1967 О. Воробкевич

1967&t1968/1969/1970 Я. Сена

1970/1971 Д. Бойчук

1971/1972/1973/1974 С. Шумило

1974... А. Крохмалюк

(Антонія Крохмалюк)

Голова 56 Відділу.

57-мий Відділ СУА ЮТИКА, Н. Й.

Сидять зліва: пп. К. Войтович, О. Літинська, др. Т. Савицька, С. Чорна — заступниця голови, І. Запаранюк — голова, В. Величко — секретар, О. Гуцал, Л. Княгницька, М. Кропельницька.

Стоять зліва: пп. В. Смик, М. Івасів, Д. Станько, Ф. Драгош, А. Кошикар, О. Кропельницька, мгр. К. Антунів, Р. Рабарська, І. Рабій та К. Драгош.

Зліва третій ряд: пп. Є. Ликтєй, Г. Бровар, В. Яцків, О. Мельник та Н. Фалинська.

Вітаємо XVII Конвенцію СУА й бажаємо найкращих успіхів у праці для добра й волі Українського Народу.

Управа й члени 57 Відділу СУА

57 ВІДДІЛ СУА ЮТИКА, Н.Й.

ЗА 23-ЛІТНІЙ ПЕРІОД ІСНУВАННЯ — ВІД 1951 до 1973 РОКУ ВКЛЮЧНО.

Нова хвиля української еміграції, що після другої світової війни приплила до американських берегів, знайшла й у Ютиці своє пристановище. По перших роках розгублення й тяжкої боротьби за встановлення можливих умов життя, новоприбулі емігрантки повернулися до вікової традиції громадського життя й суспільної праці. Найповажнішою, найбільш заслуженою й уже літньою центральною установою тутешнього українського жіноцтва був Союз Українок Америки (СУА).

І так, 30 вересня 1951 року за ініціативою групи нових, громадсько-вироблених емігранток: мгр. Іванни Рожанковської, д-р Марії Кознарської, Ірини Чайківської і проф. Ярослави Томич постав 57 Відділ СУА, що на початку мав 20 членок. На голову новозаснованого Відділу вибрано мгр. Іванну Рожанковську.

Із програми СУА новоприбулі членки вибрали те, що здавалося їм найпотрібнішим. Вони, йдучи за інстинктом збереження надбань української культури, зокрема рідної мови й дорогих нам староукраїнських звичаїв, бажали подбати про постійну допомогу тим, яким лиха доля не дозволила виемігрувати з скитальських таборів у країни, де людина має можливості взяти долю в свої руки.

Ця група членок новозаснованого Відділу накреслила з розмахом і справжнім ентузіазмом широкі плани праці, які послідовно й певно вже 23 роки вводить у життя. Відділ проявляв свою діяльність у різних ділянках: організаційній, культурно-освітній, виховній, у ділянці суспільної опіки та зв'язків.

Організаційна ділянка. Стан нашого членства постійно мінявся. Багато активних членок виїхало з Ютики, кілька померло, поміж ними довголітня голова нашого Відділу сл. п. незабутня Марія Когутяк. На їхні місця прибували нові членки. Під цю пору наш Відділ налічує 36 членок. Праця Відділу велася за плянами й згідно з напрямними Централі СУА й Окружної Ради СУА. Ми мали честь гостити в себе голів Централі СУА — Олену Лотоцьку, Стефанію Пушкар і Лідію Бурачинську. Відділ відвідували також голови Окружних Рад: Марія Крамарчук і сл. п. Марія Когутяк. Ці відвідини скріплювали організаційний зв'язок і спричинювалися до пожвавлення праці.

Культурно-освітня праця. Проявлялася ця праця у влаштуванні таких імпрез: святочні академії в честь Жінки Героїні, веселі вечори з програмами, реферати на організаційні й виховні теми, академії в честь княгині Ольги, Лесі Українки, у 100-річчя смерті Тараса Шевченка, у 70-ліття жіночого руху та в 50-ліття Української Державности. Наш Відділ відзначив святочною академією героїські подвиги жінок, що стояли в лавах Української Повстанської Армії.

Для збереження української народної традиції ми влаштовували обрядові вечори, як вечір гагілок, вечір колядок і щедрівок та андріївські вечори. При Відділі існував жіночий хор, квартет і тріо. Керівником цих співацьких гуртків була Олена Кокординська. Завдяки її невсипущій праці імпрези були завжди на відповідному рівені. Улаштовано кілька виставок українського народного мистецтва в місцевих банках і торговельних підприємствах, про що широко писала місцева англійська преса.

Виховна праця. Від початку заснування Відділу звернено особливу увагу на наших дітей і молодь. Упродовж кількох років велася в нас школа ритміки й танків. Під проводом виховних референток відбувалися дитячі зустрічі й забави. Для дошкільної дітвори зорганізовано дитячий садочок, який зразково вели наші виховниці. Для батьків відчитано кілька рефератів на виховні теми. Щороку влаштовуємо з дітьми традиційного Миколая й Свято Матері. Для дітей шкільного віку Відділ закупив бібліотечку. Діти часто виступали перед американською публікою з танками, здобуваючи признання й подив для нашого мистецтва. При Відділі існує дитяча світличка, яка нараховує 14 дітей.

Суспільна опіка. Праця нашого Відділу в суспільній ділянці проявлялася в несенні моральної й матеріальної допомоги потребуючим, залишенцям і їхнім дітям. Наш Відділ був патроном дитячих садків і шкіл у Розенгаймі — Німеччина та в Бельгії, куди послав 160.00 дол. річно. Двічі в році ми посилали допомогу старшим людям у Дорнштадті (Німеччина). Маємо під опікою одну бабусю, якій шлемо 60.00 дол. річно. Наших хворих у шпиталях відвідуємо з подарунками й квітами. Досі видано на суспільні цілі понад 6 000. 00 дол.

Вислано 90 пакунків з харчами й одягом залишенцям у Німеччині й Австрії та в інших частинах Європи. Вислано також пакунки українцям потерпілим від повені на Україні. Заходи для придбання грошей на ту ціль були такі: а) оподаткування членок у висоті 25 центів місячно, б) збірки на листи, в) базари й продажі печива, дарованого членками, г) пікніки й льотерія, г) продаж уживаних речей, д) показ мод і веселі вечори. Суспільну працю вели зразково наші реферантки, за що належить їм признання.

Репрезентація й зв'язки. Наш Відділ дружньо співпрацював з місцевими українськими організаціями і є членом УККА. Нав'язав контакт з американською жіночою організацією Істерн Стар і є членом Практор Інституту в Ютиці. Для поширення пропаганди українського народного мистецтва серед чужинців підготовано виступ наших членок у місцевій телевізії, які шість разів демонстрували українське мистецтво, звичаї й писання писанок.

Улаштовано українські мистецькі виставки: а) одно-тижневі в місцевих банках; б) одно-тижневі на міжнародній виставці на місцевому лєтовищі; в) ціломісячну в місцевому музеї.

Улаштовано Український культурний день, під час якого виставлено зразки українського мистецтва. Того ж дня ввечері відбувся показ українського історичного й народ-

ного одягу, виставленого у філії музею в Торонті (Канада). У зв'язку з цим, посадник Ютики видав 15 вересня 1973 року прокламацію й проголосив цю дату Українським Днем Культури.

За заплановані вистави й телевізійні виступи Відділ отримав письмові признання від багатьох чужинців, а про українське мистецтво багато писала місцева англомова преса.

Відділ пожертвував 260.00 дол. на фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті й 325.00 дол. на будову нової церкви св. Володимира Великого в Ютиці, Н.Й. Для місцевої бібліотеки й для бібліотеки місцевого каледжу наш Відділ придбав кілька англомовних книжок.

Імпредова й господарча праця. Референтки цих ділянок виконували свої обов'язки, дбали про буфети на наших імпредзах. Улаштовано 2 рази куховарські покази, а під час сходин наші членки обмінювалися досвідом з ділянки куховарства.

Діловодство нашого Відділу ведеться зразково.

Від початку заснування нашого Відділу його очолювали: мгр. Іванна Рожанковська, Ірина Чайківська, проф. Ярослава Томич, Марія Когутяк, Фалина Войтович, Теодозія Савицька, Ярослава Козій, Наталія Лукашевич, Ірина Запаранюк.

Важко в короткому звідомленні дати повний і детальний огляд праці й осягів, а було тієї праці немало. Є членки, які від заснування Відділу США в Ютиці до сьогодні працюють в управі Відділу на різних постах. Вони виконують свою працю з повною посвятою, не жаліють ні рук, ні часу для загальної справи. Ці, душею віддані організації членки, заслуговують на повне признання. Важко словами оцінити 23-літню діяльність, а ще важче зміряти чи зважити досягнення нашого Відділу. Але є інші й кращі показники від чисел і мірила: це поправна українська мова учасників садочків і шкіл у таборах залишенців, це десятки зворушливих листів в архівах нашого Відділу, це не менш зворушливі знімки бідненьких шкільних клас і світлини з імпред у Німеччині й Бельгії. Чи не говорять вони проречисто про те, що тисячні фонди й близько сотні пакунків, які ми вислали та весь 23-літній труд 57 Відділу США в Ютиці не пішли намарно.

З оцього короткого перегляду праці нашого жіноцтва в Ютиці видно, що невпинною муравлиною працею, у повній згоді та зрозумінні можна зробити багато для нашої справи, як серед своїх так і поміж чужими.

Ми всі переконалися, що основною базою нашої праці є наші власні сили, наша організованість, бо доводиться нам працювати без клаптика рідної землі, яка є основою живучости народу.

За Управу 57 Відділу США в Ютиці, Н.Й.
Ірина Запаранюк — голова

Ukrainian National Women's League of America Chapter 58 Olena Telha Detroit, Michigan

Front Row: L-R O. Karalash, A. Sedorak, O. Kinnes - Corres. secretary, H. Paluha — treasurer, S. Hayes — president, H. Sedorak — vice president, J. Nelligan-ex-officio, O. Hubchik, J. Fitzsimmoms, E. Godzak. Back Row: L-R A. Zablocky, A. Sosnowsky, B. Godzak, R. Slupecki, N. Martyn. S. Hazen. S. Feneck — recording secretary, J. Stoiko, M. Prowalny, O. Solovey, H. Lampi—historian, N. Sepell, H. Torbi, N. Chernecki, M. Kowalczyk.

Not Pictured: A. Chester, C. Coulter, M. Dytyniak, J. Gardy, J. Kulchesky, J. Materyn, N. Sebastian, M. Wick.

**BRANCH 58 OLENA TELIHA WAS ORGANIZED JUNE 1, 1947
- 18 MEMBERS**

FONDERS CHAPTER 23

**OFFICERS: PRESIDENT OLGA KACHNER
V. PRESIDENT ELSIE BUHAY
SECRETARY ANN SEDORAD
TREASURER ZENIA PANKIW
HISTORIAN MARY KACHNER**

Year	President	Members
1948	Olga Kachner	18
1949	Justine Nelligan	18
1950	Ann Sedorak	14
1951	Olga Kachner	16
1952	Joanna Draginda	16
1953	Lillian Malaniak	19
1954	Nadia Sepell	18
1955	Olga Hubchik	9
1956	Olga Hubchik	21
1957	Mary Kachner	28
1958	Jan Forgione	22
1959	Mary Kachner	15
1960	Jan Materyn	16
1961	Mary Kachner	11
1962	Fran Natushko	12
1963	Fran Natushko	14
1964-65	Cathy Nazark	15
1965	Oresta Karalash	17

1966	"	Oresta Karalash	22	"
1967	"	Jan Materyn	18	"
1968	"	Jan Materyn	14	"
1969-1970	"	Helen Sedorak	16-18	"
1971	"	Jean Fitzsimmons	26	"
1972-1973	"	Justine Nelligan	26-33	"
1974	"	Sonya Hayes	33	"

ACTIVITIES:

Social parties — bake sales	6
Shows	12
Movies	1
Teas	11
Card parties	3
Raffles	3
Old world market participation	13
Cultural Projects	4
Cultural demonstrations	4
Cabaret nights	2
Ethnic festival participation	3
Anniversary dinners	3 10th - 20th - 25th

59 ВІДДІЛ СУА БАЛТІМОР, МД

Сидять зліва: О. Блавацька, В. Снігура-касир, А. Стельмах-голова, М. Хархаліс-заступниця голови, О. Траска, А. Свєнґта.

Стоять перший ряд зліва: М. Поліщук-голова підвідділу, О. Капиновська, С. Михайлишин, О. Сушко, А. Поліщук, А. Притула, В. Лазарко.

Другий ряд зліва: Г. Самутин, Д. Коструб'як, Д. Хариш, А. Мельник, Р. Зєлінська, М. Булавка, А. Захарків,

Третій ряд зліва: Л. Хай, М. Царик, Л. Булавка, І. Траска, Л. Лемішка, М. Котик, О. Корж.

59 ВІДДІЛ СУА БАЛТІМОР, МЕР.

Заходами Юлії Маньовської й Анни Чорній 10-го березня 1940 р. зорганізовано в Балтїмор 59 Відділ СУА. На перших організаційних зборах була присутня делегатка Централі Олена Штогрин. До першої управи вибрано: головою — Юлію Маньовську, секретаркою — Анну Чорній, касиркою — Анну Левко. Молодий Відділ взявся інтенсивно до громадської праці. Вступив у члени Червоного Хреста, щоб поміж американським суспільством пропагувати українську справу. Закупив багато українських книжок до місцевих американських бібліотек. Влаштував "бінго", щоб придбати фінанси на потреби власні, Централі СУА й місцевої церкви. У 1950 р. з приїздом нової еміґрації до Відділу вступило більше членок.

На загальних зборах 1955 р. довголітня голова Юлія Маньовська уступила, мотивуючи свою резигнацію незадовільним станом здоров'я. На її місце обрано Розалію Івахів. Праця Відділу почала зростати. На загальних зборах 1957 р. головою обрано Валентину Луців, а Р. Івахів почесною головою. За час діяльності В. Луців Відділ розгорнув широку допомогуву акцію. Засновано дитячу світличку, яка протривала кілька років. Загальні збори 1962 р. вибрали головою енергійну Лїдію Лемішку.

Від 1963 р. по сьогоднішній день членство Відділу зросло, і він скріпився матеріально. Тепер Відділ має 60 звичайних членок і 9 з молодечої секції. За останнє десятиліття головами відділу були Л. Лемішка, Г. Самотин, А. Стельмах. Всі вони включно з управою працювали успішно. Праця мала внутрішній характер — серед членок і зовнішній — в формі співпраці з другими українськими установами й американськими організаціями. Відбулися такі імпрези й реферати: вечір пісні й розваги, андріїв-

ський вечір з програмою, обід у честь союзнянок-піонерок, постава "Багрянних рож" Театром у П'ятницю, свято Жінки-героїні, висвітлення фільмів "Довбуш" і "Ніколи не забуду", різдвяна зустріч для громадянства.

Прочитано реферати на медичні й дослідні теми: д-р А. Лемішка "Значення медицини й недуги в розвої людства", д-р Дм. Коструб'як "Вони могли б ще жити", д-р Баб'як "Значення інспекції м'яса", інж. Ганас "Дослідна подорож по Алясці." Відбулися сходуни присвячені 50-літтю УСС з участю Г. Дмитерко-Ратич і сходуни присвячені Константині Малицькій. Влаштовано авторські вечори письменників: Уласа Самчука, Л. Коваленко-Івченко, Уляни Любович, Лесі Лисак і Дарії Ярославської. Реферати в пам'ять Олени Теліги, Алли Горської, Л. Коваленко — Івченко, Ольги Басараб були виголошені місцевими союзнянками. Редактор О. Зінкевич мав доповідь на тему "Рух спротиву в Україні."

Відділ написав петиції в обороні репресованих в Україні до Об'єднаних Націй, до президентової Ніксонової, до різних сенаторів, до місцевого губернатора й до двох місцевих американських часописів.

Відділ бере кожного року участь у міжнародних фестивалях і розвагових та спортових імпрезах американських організацій в Тессон. Відділ під головуванням Анни Стельмах вклав поважну частину праці у влаштування Українського Дня в 1973 р., на якому був відділ з писанками, мистецька виставка й показ української кухні.

Ширші сходуни відбувалися з принагідними рефератами, нпр. присвяченими матері, питанням етнічного походження, тощо, або на тему вражень з подорожів в Україну (Блавацька, Стельмах, Хархаліс). Кожного року Відділ при співпраці молодечої секції й Студентської Громади улаштовує новорічний баль. Тричі Відділ улаштовував виставки малярів — О. Поліщука, В. Палійчука і Ю. Колесара.

У 1973 р. відбулася зустріч з українськими делегатками Квітковською, Процюк, Різник і Целевич, які прибули до Балтімору на конвенцію Генеральної Федерації Жіночих Клюбів.

Кількакратно організовано поїздки автобусом до Філядельфії на театральні виставки — "Лісова пісня", "Лис Микита", "За сестрою" і "Запорожець за Дунаєм."

Кожного року членки беруть участь у коляді й улаштовують передсвяткові базари, чим засобляють касу Відділу. Відділ виконав усі зобов'язання перед Централєю, Окружною Радою й УККА. Зложено 500 дол. на запасовий фонд "Нашого Життя". Відділ є членом-добродієм Музею народної Творчості США, оплачує стипендістку в Бразилії, помагає бабусі в Німеччині. Двічі склав дар на фонд Катедри Українознавства в Гарварді, на Науковий Осередок у Сарселі, на фонд "Церква в Потребі", на Церкву-пам'ятник у Бавнд Бруку, на пам'ятник Т. Шевченкові. Складено пожертви на видавничий фонд дитячої літератури й на Пластовий Музей. Дано допомогу поворотцям з Сибіру, переселенцям-лемкам землякам у Югославії й потребуючому студентів. Відділ вислав пакунки до Югославії, Австрії, і інших країн Європи й Бразилії. Закуплено кухонний інвентар для власних потреб.

Відділ є членом комітету для відсвяткування 200-річчя Америки (делегатка Л. Лемішка). Відділ співпрацює з іншими організаціями, як УККА, Пласт, Самопоміч, ОБВУА, Студентська Громада, улаштовує спільні заходи й прийняття, нпр. з нагоди відвідин проф. Кубійовича, проф. Янева й оперної співачки Галини Колесник.

Управа Відділу під проводом своїх голів, Л. Лемішки, Г. Самутин, А. Стельмах, працювала успішно, висилаючи своєчасно до Централі звіти й фінансові зобов'язання, вдержуючи контакт з Окружною Радою й Централєю США через своїх делегаток на конвенції й наради.

*Анна Стельмах
Марія Хархаліс*

Br. 60 CLEVELAND OHIO

Bottom Row — Left to right: Irene Fedak, Jo Aaron, Helen Wolanski, Ann Neumann, Mary Fedak, Dorothy Everett, Helen Greb, Helen Shipka, Esther Musichuk.

Row 2 — Virginia Mahal, Irene Zenczak, Rosemary Adams, Mary Thatcher, Jo Hanigosky, Jennie Bochar, Alice Kolodiy, Zenovia Skoratko.

Row 3 — Eve Boyko, Stella Bradick, Kathy Turczek, Mary Ann Pedalino, Mary Chorney, Mary Jula, Stell Lemichuk, Dorothy Labyk.

Row 4 — Margaret Rutensky, Helen Petlowaney, Alice Tabasso, Dorothy Olen, Marie McElroy, Ann Basista, Irene Tarnawsky, Ann Popovich.

BRANCH 60, CLEVELAND, OHIO

The Ukrainian Junior Women's League, Branch 60, was organized in the fall of 1946 with Mrs. Helen Mural Shipka as its first president.

The purpose of the Junior Women's League is to unite, under the charter of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. to fulfill all obligations of a branch of the League.

Locally, our aim is to unite women of Ukrainian birth and descent, or women married to men of Ukrainian birth or descent, for social, educational, civic, and humanitarian assistance to Ukrainians outside the United States, and for organized participation in American and international women's action.

The club's philanthropic functions started early with contributions of money, living quarters and food for several newly-arrived Ukrainian families. We have always shown interest in the well-being and happiness of others, and every year, Thanksgiving baskets and Christmas baskets are given to the needy.

Due to the enthusiasm of our members, Branch 60 made the largest donation toward the Lesya Ukrainka Statue, which was unveiled and dedicated on September 24, 1961 in the Cultural Gardens in Cleveland.

A large donation was made to UNWLA Headquarters for the printing of the English translation of Lesya Ukrainka's poems, and we also donated toward the UNWLA building fund.

Thoughtful members came up with donations of 210 volumes for "Books For Prisoners", and we have supplied Parma, Lakewood, and Brecksville, Ohio, with copies of the Ukrainian Arts book, Encyclopedias of Ukraine, Ukrainian history books and Ukrainian cook books. We also support the Chair of Ukrainian Studies at Harvard University.

To raise money, the club has held Annual Spring Dances that have always been successful, with members (a very talented group) providing entertainment. Our card parties and dinners have been sellouts, too. We take part annually in the "All Nations Fair", with members baking Ukrainian pastries and foods and helping out all day at the booth dressed in Ukrainian costumes. We also hold Christmas Bazaars at the various churches; all handicrafts are prepared by the members. Workshops have been held to teach Ukrainian embroidery, candle-making, Ukrainian cooking and baking, papier-mache angels, and pine cone wreaths.

In March of 1968, we held a four-week instruction course in how-to-make Ukrainian pysanky, which was free to the public. We wanted to introduce Ukrainian art — and what a suprise we had with over 150 people attending. The following year we held pysanka-decorating demonstrations at Sears (a donation from Sears went to the club treasury). Since then we have held lectures on this subject at various libraries and churches and for civic groups and club meetings throughout Cuyahoga County. One of our members gave a demonstration on a local TV program. In addition, we took part in a Historical Costume Pageant on TV and on stage.

In the Spring of 1972 our branch sponsored a month-long Fine Arts Display in a Parma Public Library. Among Ukrainian artists who loaned us their original paintings, sculpture, ceramics, and enamels were L. Hutsaliuk, S. Gerulak, G. Kruk, E. Kozak and M. Czereshniovsky.

In 1973 our group hosted a UNWLA Conference (Ukrainian-American Women) with Mrs. Anastasia Volker, national organization chairman, as guest speaker, and vice president Alexandra Riznyk. The conference, an inspiration to all of us, was greatly enjoyed.

Our traditional Christmas Eve Holy Day (Svyata Vechera) is observed by all members together with husbands and guest. Each member prepares food for this annual affair, taking her turn in making a different dish each year. In this way, everyone has the opportunity to cook a typical Ukrainian dish without assistance; eventually each member well have prepared all the traditional foods partaken at this meal. The traditional recipes are handed down from generation to generation, chiefly by word of mouth.

A prayer is recited and the traditional "Kutya" is passed around to each person. One of the group leads in the singing of carols immediately following this Holy Supper, which usually continues until everyone is ready to go home.

We are proud to say we have celebrated our 25th Anniversary and are working towards another twenty-five years of activity.

PAST PRESIDENTS

1. Helen Mural Shipka	1946-1949
2. Irene Trembley Lobur	1949-1950 (Deceased)
3. Margaret Husal Rutensky	1950-1951
4. Marie Zaderecky Lenert	1952-1953
5. Helen Kozur Mural	1953-1954-1955
6. Margaret Husal Rutensky	1955-1956
7. Eve Zepko Boyko	1956
8. Helen Darwal Petlowaney	1957
9. Olga Hit	1957-1958-1959 (Deceased)
10. Dorothy Wolanski Everett	1959-1960
11. Dorothy Czubinsky	1961-1962
12. Zenovia Skoratko	1963-1964
13. Eleanor Gabrowski Sovchik	1965 (Resigned)
14. Jennie Kohut Bochar	1967-1968-1969
15. Marie Niznak McElroy	1970-1971
16. Mary Rizun Fedak	1972-1973

61 ВІДДІЛ СУА ВИПАНІ НЬЮ ДЖЕРЗІ

Сидять зліва: К. Царух (старша), І. Івашко, О. Куса, З. Фөрєнц, Я. Мулик — голова, К. Марусин, М. Сугорська, К. Царух, (молодша)

Стоять зліва: М. Чилада, А. Бардвї, І. Онуфрик — заступниця голови, Л. Дзінґало, В. Старух, М. Колцьо — заступниця голови, С. Онуфрик — кореспондентська секретарка, І. Біленька — касир, А. Косоноцька, О. Ключас — секретарка.

61 ВІДДІЛ СУА ВИПАНІ, Н.Дж.

Відділ засновано 30 жовтня 1960 року. Першою головою Відділу була Йосифа Голуй, яка працювала на цьому пості впродовж двох років до 1963 року. У наступних роках головами Відділу Були: Марія Сухорська, три роки (1963-66), Оксана Ключас три роки (1966-69), Галина Гураль і Ірена Біленська (1969), Олена Куса (1970), Зіна Фөрєнц (1971), Софія Онуфрик (1972), Ярослава Мулик (1973).

Членство, нечисленне в перших роках (12-18 осіб), 1966 року дійшло до 21, а в 1972-73 роках до 30 осіб. Від початку до тепер влаштовуються щомісячні ширші сходи, на яких вирішуються всі важливі справи. Відділ є членом УККА і має свою делегатку в управі.

Відділ старався розвинути працю в кожній референтурі, поширювати українську культуру поміж своїми та познайомлювати з нею американське громадянство. Улаштовуючи різного роду імпрези, часто співпрацював з парафією (спільне свячене, 80-ліття кардинала Йосифа Сліпого), або з іншими місцевими організаціями (свято Шевченка, Лесі Українки, Героїнь), або самостійно (літературний вечір Уляни Люболич, забава для дітей, свято Миколая, показ лялькового театру та базари). При базарах уряджувано все виставку народного мистецтва, яку мали нагоду оглянути чужинці, що заходили на базар в чисто бізнесових справах. Також виключно для американців улаштовано великодні вітрини в крамницях у Моріставні.

З фондів, здобутих з базарів, продажу печива й т.п., після вирівняння обов'язкових вplat, приділювано гроші в першій мірі на фонди нашої організації як: стипендійний, пресовий, 500 дол., запасний фонд "Нашого Життя" та на потреби Музею, а далі на наші культурні установи: Український Католицький Університет у Римі, Науковий центр у Сарселі, Фонд Катедри Українознавства в Гарварді, Академія св. Марії в Словстбургу, не забуваючи теж нашої місцевої школи українознавства.

Від початку свого існування проявляє жваву діяльність на полі суспільної опіки, несе моральну та деяку матеріальну допомогу потребуючим та хворим тут на місці, а крім того зорганізував останніми роками постійну допомогу потребуючим українцям у Південній Америці (Бразилія, Аргентина, Парагвай), куди щорічно висилає по кілька пакунків з уживаним одягом, та уділив одноразову грошову допомогу для бідного студента. Відділ не забув теж про свою парафіяльну церкву, фінансуючи для неї одне вікно-вітраж, на якому є виписана назва Відділу як фундатора і яке залишиться там як постійна пам'ятка існування Відділу та його праці, як довго існуватиме церква св. Івана Хрестителя у Випані.

63 ВІДДІЛ СУА ДІТРОЙТ, МІЧ.

Сидять зліва: О. Осталяк, М. Козак — секретарка і пресова референтка, І. Лончина — голова, І. Пеленська, Т. Блажкєвич — скарбничка, Л. Галяжєнко — заступниця голови і організаційна референтка.

Стоять зліва: Ю. Козак, І. Іваницька, (член Контрольної Комісії), О. Климишин — заступниця голови і виховна референтка, Л. Боднарук, О. Гєвко — кореспонденційна секретарка, К. Савка, суспільної опіки, С. Вірстюк — імпредова референтка, І. Подгурська, Є. Будзяк.

У 3-ому ряді: С. Карлін, суспільної опіки, Т. Горпєнюк, В. Гординська, А. Кордуба.

У 4-ому ряді: Є. Муштук, М. Волощук, (Контрольна Комісія), М. Готра — господарська референтка, В. Цєлюх господарська референтка. Нєприсутня членка Управи Я. Казанівська (культурно освітня референтка).

63 ВІДДІЛ СУА ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ У ДІТРОЙТІ.

Потреба товариських зустрічей і зацікавлення громадськими справами спонукало групу новоприбулих жінок заснувати Відділ СУА в Дітройті. Хоч деякі жінки вже включилися до праці у місцевих відділах СУА "старої" еміграції, але більшість стояла осторонь. Приголомшені чужиною, незнанням мови і способу життя, запрацьовані, шукали своїх, шукали українського середовища, української духовости. Церква стала їх збірним пунктом. Тут зустрічалось знайомих, розповідям не було кінця, а у всіх одна журба — щоб діти могли вчитися української мови. Родини залишилися в Європі, треба було їх спроваджувати, а залишенцям дати поміч, тоді як самі тяжко працювали і жили в недостатках. В таких обставинах група жінок за ініціативою пань Антонії Крохмалюк і Олени Климишин зорганізували перший відділ СУА із новоприбулих. Засновуючі загальні збори відбулися 15 грудня 1954 р. в присутності голови Централі Олени Лотоцької. Відділ назвали іменем Софії Русової. Першою головою стала Ярослава Зубаль, секретаркою — Ірина Захарків. До Управи ввійшли: В. Филипів, Л. Лятишевська, Я. Недзвецька, О. Михалович, Т. Стельмах, М. Цап, О. Макар, Д. Бойчук, М. Шалаута, та О. Середюк. Збиралися кожного місяця. Головиними точками програми були цікаві, актуальні доповіді і різні громадські справи — співпраця з Рідною Школою, УККА і СФУЖО. Уряджували збірки на залишенців, на катедру укр. мови при Вейн

Університеті, брали участь у щорічних ярмарках Інтернаціонального Інституту улаштування виставок українського мистецтва і продажу печива, а здобуті з цього гроші розділювали головно для залишенців. Для товариської зустрічі улаштували ялинку, свячене і свято Матері. Співпрацювали з Окружною Радою, що відновила тоді свою діяльність, і з Централєю СУА. Так виглядала праця 63 Відділу у перших роках його існування, вона актуальна й нині у 20-ліття його існування.

Минув рік, гарні досяги спільних зусиль були заохотою до дальшої праці. Головою вибрано Ольгу Макар. Праця покотилася слідами попередньої управи на внутрішньому відтинку. На зовнішньому нав'язано тісний контакт з церквою Непорочного Зачаття. Збільшено заробіткові імпрези, як пікнік і ярмарок в Інтернаціональним Інституті. Влаштовано перші вишивані вечерниці, що їх Відділ продовжує, а теж свято Героїнь, показ народного одягу і сучасної моди. По двох роках відданої праці Ольги Макар, головою Відділу у 1958 році, вибрано Олену Климишин, яка з питомою їй солідністю вела Відділ. Число членів збільшилося, розширилося і поле праці. Відділ брав участь у таких громадських імпрезах — маніфестаціях як 25-та річниця голоду на Україні і протест проти замордованих танками 500 українських жінок-в'язнів у Кінг'їрі. З причини хвороби О. Климишин не могла докінчити каденції (другої) і попросила відпустки, тоді заступниця голови Маринюк вела Відділ. Розбиття нашої громади, яке нам дуже утруднює працю, перекотилося і через 63 Відділ. У 1959/60 частина членок відійшла з 63 Відділу і створила 56 Відділ, що існує донині.

У 1959 році вибрано головою Ольгу Макар, яка з запалом вела Відділ два роки. Гостювала у нас делегатка СФУЖО, Ірина Пеленська, яка приїхала з Австралії на стале поселення до Америк, і Сулима-Бойко з Німеччини. В тій каденції заходом Нусі Легети поставлено з великим успіхом казочку "Червона Шапочка". В 1961 році головою Відділу стала Дарія Бойчук. Вона дуже солідно продовжувала працю попередніх голів. В тому часі відкрито в Клівленді пам'ятник Лесі Українки. Делегаткою від 63 Відділу була голова Д. Бойчук, яка опісля з великим ентузіазмом звітувала про ту імпрезу. Належить також згадати, що довгий час культурно-освітню референтуру вела д-р В. Савчук, яка добирала дуже вміло матеріяли для доповідей та ангажувала до того молодих пань і студенток.

В 1962 році повернулася на пост голови 63-того Відділу Оля Макар, велика ентузіястка товариського життя і допомоги потребуючим. В той час посилялось гроші хворій студентці Голайді в Німеччині, як теж на удержання садочка і на фонд бабусі.

На зміну в 1965 році вибрано головою Васю Гординську. Праця поступала у всіх ділянках. Гостею у Відділі була письменниця Докія Гуменна. В наступному році вибрано Іванку Цісик, яка була головою два роки 1966-1968. Вона постановила піднести рівень традиційних Вишиваних Вечерниць через зацікавлення жіноцтва відповідною реклямою, запрошенням своїх і чужих гостей, винаймом люксової залі та запрошенням на аранжерів панства Лаврівських. Імпреза відбулась під патронатом Отців Василяян, яких запрошено з огляду на призначення чистого доходу з вечерниць на Українську Вищу Школу, яку ведуть досі оо. Василяяни. На запрошеннях подано листу почесних гостей і добродіїв, котрі зложили добровільні датки на ту ціль. Почесною гостею була Маруся Бек і кореспондентка з американського щоденника. Забава була морально дуже успішна, але матеріяльного доходу, поза датками добродіїв, не було.

З уваги на стан здоров'я І. Цісик не прийняла головства на третій рік. Головою вибрано Олю Захарій, яка перебрала ідеї своєї попередниці. Культурно-освітньою референткою стала Одарка Витвицька, яка все підшукувала цікаві теми для доповідей з літератури. Збільшилися видатки, бо треба було зложити поважні датки на Сарсель, на катедру в Гарварді і на будівельний фонд. На Вишиваних Вечерницях гостював і керував забавою письменник Микола Понеділок. Дохід призначено знову на Вищу Українську Школу. З кінцем грудня 1968 року вибрано головою Ярославу Казанівську, яка вела Відділ 3 роки. Праця йшла на всіх відтинках. Розвагові й доходів імпрези приносили добрі доходи. На Українську Вищу Школу передано понад тисячу доларів.

Відділ брав участь у панелі Окружної Ради про українські справи в минулому і сучасному. Членки помагали Окружній Раді в улаштуванні свята княгині Ольги. Проваджено велику допомогову акцію для жертв землетрусу в Югославії під проводом Ольги Макар, вислано 53 пакунки, післано теж речі сестрам Василянкам до Європи і гроші до Бразилії. Членка-мистець Оля Остапак мала індивідуальну виставку своїх образів, в якій членки взяли численно участь, головним чином у святковому її відкритті.

Останніми роками членки почали відмовлятися від посту голови, а навіть і від членства в управі. На загальних зборах в 1971 році була дуже напружена й безвихідна ситуація. Врятувала її Орися Лончина, яка добровільно зголосилася взяти на себе обов'язки голови на 1972 рік. Обставини не змінилися й досі. Лончина вже втретє змушена совістю і почуттям громадського обов'язку прийняти головство, хоч вона обтяжена і великою сім'єю і професійною працею учительки в школі. Діяльність свою почала поїздкою на II Конгрес УККА, як делегатка Відділу. На жаль, мала прикрі враження і про них звітувала. В програмі праці велику увагу присвячено секторові культурно-освітньому й виховному. Помагали в тому Одарка Витвицька, Олена Климишин, Ірина Пеленська і Люна Боднарчук. З великим успіхом пройшов Вечір Жіночої Преси, за старанням Климишин. Доповідали: гостя письменниця Уляна Любович, Марія Квітковська, Л. Боднарчук і О. Климишин. Старанням Климишин відбувся теж семінар на виховні теми в чотирьох лекціях. Прелегентами були о. Іннокентій Лотоцький ЧСВВ, М. Квітковська, Віра Андрушків, а також д-р. Грушка. Улаштовано вечір захальявної літератури для ширшої публіки. Доповідь мала Іванка Кучер. У внутрішньому колі Відділу були доповіді про Сковороду, Лесю Українку, Наталену Королеву, Уляну Кравченко, Уляну Любович і Т. Шевченка. Гідно відмічено також і 40-ліття голоду в Україні. Імпрези проходили з великим моральним і матеріальним успіхом. Традиційні Вишивані Вечерниці принесли в останніх роках великі доходи, так що до каси Укр. Вищої Школи вплинуло кілька тисяч. Треба згадати, що останні три роки ми влаштовували вечерниці спільно з 96 Молодечим Відділом і це ще більше причинилося до успіхів цієї імпрези. Рівночасно поладнано всі зобов'язання відносно Централі й Окружної Ради. Постановлено, що будемо більше праці і грошей віддавати своїй організації і будемо вимагати, щоб наш вклад у загально громадські справи був завжди відповідно підкреслений і належно признаний.

Марія Козак
(секретарка)

64 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

64 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

Заходами Ініціативного Комітету, який створився в листопаді 1954 р. в складі: Іванна Рожанковська (голова), Христина Воевідка, Ярослава Зарицька, Марія Карпевич і Софія Стецура, засновано 64-ий Відділ, що перший з клітин СУА на нью-йоркському терені об'єднав виключно нових емігранток. Членок-засновниць було 50, від того часу членство зросло до 88.

За час існування Відділу його очолювали — Іванна Рожанковська (1955, 56, 63,64), Христина Воевідка (1957-58), Марія Ржепецька (1959-1962), Поля Книш (1965-67), Марія Савчак (1968, 71). Теперішня голова — Марія Даниш (1972-74).

У своїй діяльності кожночасна управа Відділу керувалася принципом пріоритету в підході до актуальних проблем і залежно від того плянувала працю.

Від початку існування Відділ присвятив багато часу, енергії й фінансових засобів діяльності суспільної опіки. Суспільна референтура черпала доходи з добровільного оподаткування членства, із збірок і імпрез. Поруч допомоги місцевим хворим і потребуючим, вона охопила своєю акцією країни українського поселення поза Америкою, а також країни поза межами українського еміграційного поселення. Допомогала школам в країнах Європи й Бразилії, Науковому Осередкові в Сарселі, жертвувала на Церкву в Потребі, приділювала студентам індивідуальні стипендії й через КОДУС, простягала помічну руку жертвам поведі в Україні й землетрусу в Югославії, підтримувала Фонд Бабусі, висилала пакунки з одягом до Європи. із більших пожертв Відділ склав 2.000 дол. на видання Енциклопедії Українознавства, 1.100 дол. на фонд Катедри Українознавства в Гарвардському університеті, 1.500 дол. на дім СУА і 1.000 дол. на запасовий фонд "Нашого Життя".

Сприятливі умови праці мали культурно-освітня й мистецька референтура, вони записали на своє Konto і в анналах Відділу найкращі успіхи.

У 1957 р. за ініціативою тодішньої голови Христини Воевідки Відділ започаткував виставки жіночої мистецької творчости. Вони повторяються кожнорічно восени. Крім цих збірних виставок влаштовувано індивідуальні мистецькі виставки, авторські вечори, доповіді й панелі, присвячені визначним постатям чи подіям, дискусійні вечори, репортажі-враження з подорожей, висвітлювання прозірок.

Відділ брав активну участь в організації українського кіоску на міжнародних жіночих виставках в Нью-Йорку.

У грудні 1973 р. 64-ий Відділ разом із 18 іншими національностями взяв участь у річному Міжнародному Фестивалі "Різдво по всьому світі", що вже вдруге відбувся в приміщенні Світового Торговельного Центру в Нью-Йорку. Ідея включитися в цю імпрезу вийшла від членки Відділу Калини Чічки-Андрієнко, а участь Відділу в ній виклопотала Леся Різник, заступниця голови Централі СУА. Організацією й влаштуванням виставки зайнявся окремий комітет, очолений головою Відділу Марією Даниш. Різдвяну сценку "Колядники" з гуцульськими персонажами запроєктувала, оформила й виконала членка Відділу мистець Ярослава Ґеруляк. Брошуру англійською мовою з поясненням українських різдвяних звичаїв уклала членка Відділу Люба Волинець. У зв'язку з цією виставкою 14-го грудня 1973 р. відбулася в Торговельному Центрі спонзорована 64-им Відділом українська програма під керуванням членки Відділу Калини Чічки-Андрієнко. Директор Торговельного Центру Ед Воллес запросив Відділ до участі в наступному році.

Заходами Калини Чічки-Андрієнко під протекторатом 64-го Відділу радіостанція "Нью-Йорк Таймс-у" (WQXR) у програмі "Мелодії по всьому світі" передала 22-го квітня 1973 р. українські пісні, а 12-го грудня 73 р. арії з платівок у виконанні кольоратурного сопрано Белли Руденко.

Відділ запротестував в ЮНЕСКО проти нищення пам'яток української культури на рідних землях і вислав листа до ОН в обороні арештованих діячів в Україні.

У мистецькій галерії Парк-Бенет закуплено українські церковні ризи з XVIII-го століття й передано їх до музею Верховного Архієпископа Кардинала Сліпого.

У 1965 р. за головування Полі Книш з ініціативи Христини Воевідки на бенкеті з нагоди XV-ої Конвенції СУА в Нью-Йорку влаштовано показ історичного одягу української жінки. Згодом цей показ поширено на різні міста ЗСА й Канади. Проведено пресові й радіові інтерв'ю, а зразки одягу показано на телевізії з поясненнями англійською мовою. Для утривалення зразків одягу Відділ, за головування Марії Савчак і її стараннями, видав у 1970 р. альбом кольорових фото-знімків 12-ти одягів з українськими й англійськими поясненнями та з поемою "Слово про українку" пера Леоніда Полтави. Альбомики розіслано до бібліотек і музеїв в Україні, Польщі, Німеччині, Франції, Англії, Італії й отримано за них листи з признанням, зокрема з України. Видання зареєстровано в Конгресовій Бібліотеці в Вашингтоні.

За альбом історичної ноші й виставку жіночої творчості XV-та Конвенція СУА висловила Відділові признання.

Відділ є членом-добродієм Музею СУА в Нью-Йорку.

Виховна референтура присвятила велику увагу справам дітей і молоді. Вона заопікувалася двома початковими школами в Німеччині, посилаючи їм фінансову допомогу, книжки й одяг. Започатковано мистецьке читання казок, висвітлювання фільмів, організовано курси модерних танців, влаштовувано товариські імпрези й вечерниці, щоб дати молоді розвагу в культурній атмосфері рідного середовища. Вже сім років відбуваються образотворчі виставки молодих талантів.

Імпрезова референтура при співпраці з господарською влаштовує щорічно перед-святочні базари, які засобляють касу Відділу. Діяльність господарської референтури поєднується з іншими, як от приготуванням буфетів на імпрезах Відділу. Референтура зорганізувала куховарські покази.

Організаційна референтура приєднувала нових членів, звертаючи окрему увагу на притягнення молодих жінок, щоб включити їх у громадське життя.

Пресова референтка інформувала громадянство про життя й працю Відділу на сторінках "Нашого Життя" й "Свободи". Опрацювала резюме з діяльності Відділу до

Енциклопедії Українознавства й огляди з історії Відділу до Конвенційних Книг. Для архівних цілей референтура веде альбом вирізків з преси, що стосуються Відділу.

Крім праці в Відділі членки беруть активну участь у праці в надбудівках СУА — входять до управи Окружної Ради й Централі. Членка Відділу Уляна Любович є редакторкою "Нашого Життя", а три інші входять у склад редакційної колегії журналу.

Минулу, теперішню й націлену на майбутнє діяльність Відділу ціхує цілеспрямованість і пляновість з достосуванням метод і засобів її реалізації до кожного-часних потреб і вимог хвилини та обставин. Це запевнює тяглість починань і зберігає діяльність Відділу від шаблону, дає їй гнучкість, різноманітність і свіжість та стимулює членство до нових сміливих починів.

Марія Барагура

Пресова референтка 64-го Відділу СУА
Нью-Йорк

65 ВІДДІЛ СУА НЬЮ БРАНСВІК, НЬЮ ДЖЕРЗІ

65 ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-БРАНСВІК, Н.ДЖ.

Ініціативний комітет, в склад якого увійшли Ганна Дмитерко-Ратич і Соня Микитка, дня 6-ого березня 1955 року скликав інформативні сходи, ціллю яких було створити новий Відділ СУА і тим самим зорганізувати укр. жіноцтво у суспільній праці. І так уже 7-ого травня, в порозумінні з Централєю і одержавши чартер, відбулися перші засновуючі сходи, на яких офіційно названо Відділ "Дочки України" з порядковим числом 65. До Відділу вписалося 17 членок, які постановили працювати в організаційній, допомогівій, культ.-освітній і виховній ділянках. Праця нашого Відділу продовжується в тій самій формі по сьогодні, число членок зросло до 33.

Відділ активний на організаційному відтинку.

Завдяки невтомним членкам і їх совісній праці наш Відділ проводить допомогіву працю, як: висилка пакунків до Європи, Бразилії, заплата за літній пластовий табір, фінансова допомога старшим хворим особам, датки на укр. церкви і на наукові і студентські організації. Відділ є членом Фонду Катедри Українознавства та зложив \$100,00 на побудову пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні.

На культ-освітньому і виховному відтинках: ряд академій, доповідей, святочні сходи для вшанування визначних постатей, пікніки, товариські розвагові імпрези, як Андріївський вечір, що зближує членок з громадянством.

Відділ співпрацює з місцевими організаціями, як також ширить українське ім'я серед американського світу, беручи участь у інтернаціональних мистецьких виставках, показом писання писанок, укр. книжкою і багатим укр. мистецтвом. Також запізнає громадянство, на нашому терені, з укр. мистцями-малярами (дуже успішна виставка образів мистця Б. Божемського). Членки працюють поза Відділом як виховниці в Пласті і вчать в укр. суботніх школах.

66 ВІДДІЛ СУА НЬЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Сидять зліва: С. Данко, Г. Томоруг, О. Посполіта, І. Телюк, Л. Фіцалович, С. Брезіцька, А. Кравчук.

Стоять зліва: А. Гузан, С. Гіна, О. Кизик, О. Марків, М. Рудницька, М. Данилович, О. Мандич. Другий ряд зліва: В. Гусак, Я. Кравчук, І. Гриневич, М. Черна, Л. Козюпа, С. Де Франко.

66 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ НЬЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Відділ засновано 1956 року. У його проводі стояли членки: Микитей, Столяр, Гіна, Опесницька, Данилович і Яхницька, яка очолювала Відділ 15 років. Упродовж останніх років головували Мандич і Телюк. Відділ дуже активний і має 39 членок. Відділ вислав 6.120 дол. на Український Університет у Римі. Вислано понад 200 пакунків потребуючим українцям в Європі й південній Америці. Відділ утримував школу українознавства в Німеччині, посилаючи впродовж шести років по 20 дол. місячно. Відділ допомагав сім років садочкові в Людвінгсфельді (Німеччина) і за той час вислав йому 840.00 дол. Залишенцям у Німеччині вислано понад 1 200 дол. 1968 року створено стипендійний фонд потребуючим студентам і виплачено на цей фонд понад 400 дол. На нашу церкву жертвовано понад 1 500 дол. На УККА дано 400 дол. Сума видатків харитативного характеру перейшла 1 000 дол. Членки влаштували багато імпрез у культурно-освітній ділянці. Відбувалися лекції на актуальні теми, влаштовувано рік-річно просфору й баль випускників. Із сценічних імпрез відбувся скрипковий концерт Р. Придаткевича та концерт хору "Ластівка" й авторський вечір Марії Косович. У десятиріччя Відділу влаштовано ювілейний вечір, також висвітлено фільм з поїздки в Україну. Господарська референтура влаштувала лекцію розпису писанок та короткі курси варення, печення й прикрашування тортів.

З централі СУА гостювали в нас: Олена Лотоцька, Стефанія Пушкар, Лідія Бурачинська, а з Окружної Ради — Іванна Рожанковська.

Плянується створити гурток "Прихильників книжки".

Лідія Фіцалович — пресова референтка

67 ВІДІЛ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ ПЕРТ АМБОЙ, Н.ДЖ.

67 ВІДДІЛ СУА ІМ. СВ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Відділ засновано 4 червня 1956 року. Ініціаторками заснування були А. Ковалюк, К. Тимків і Оля Левицька. Першою й довголітньою головою була Оля Грицай, потім М. Гелета, Ф. Стек, А. Ковалюк, А. Баралецька, а сучасна — І. Шнабель.

Пересічне число членства — 20 осіб.

Відділ був першим в СУА, що заснував та провадив школу українознавства. Уряджував курси вишивання, писання писанок, влаштовував виставки народного мистецтва і концерти, організував драматичний гурток.

Відділ спровадив та заопікувався родиною скитальців, допомагаючи їй матеріально в перших днях.

Відділ опікувався довгий час однією бабунею в Німеччині, а тепер допомагає одній місцевій українці-каліці.

Відділ зложив дар на пам'ятник Шевченкові, 100 дол. на Катедру Українознавства в Гарварді. Закупив образ своєї патронки до церкви за суму 350 дол. Подарував два бонди (200 дол.) на дім СУА у Філядельфії. Вислав пакунки до Європи. Складав гроші на українську парафіяльну школу. Зложив дар на Церкву в Потребі, на запасний фонд СУА. Є членом УККА. Бере активну участь у громадському житті в Перт Амбой.

Відділ був зорганізований в 1957 р. заходами ініціативної групи з Анастасією Кравс на чолі. Відділ охопив 45 жінок, тепер має 23 членки.

Відділ провадив діяльність у всіх галузях запланованої Централеною програми. Відділ відбув 14 загальних і 2 надзвичайних зборів. Ширші сходи́ни супроводилися доповідями.

Відділ зорганізував 4 свята героїнь, ювілейні свята в честь Т. Шевченка й Л. Українки, 3 Андріївські вечори, 2 Дні Матері, 3 веселі вечори, 5 театральних вистав, концерт гагілок, 8 літературних вечорів, 3 доповіді про життя в інших країнах, 2 лекції на медичні теми, покази народнього одягу й писання писанок і 6 виставок народнього мистецтва. Виголошено в радіо 29 рефератів. Улаштовано забаву для дітей, радіо-програму для малих слухачів, доповіді на виховні теми й поставлено дитячу оперу "Коза Дереза". Допомагалося школі українознавства й молодечим організаціям, бабусі й садочкові в Розенгаймі (Німеччина). Три роки висилаємо стипендію дівчині в Бразилії. Вислали 15 пакунків до Європи й Бразилії. Членки Відділу відвідували хворих, породіль і самітніх жінок старшого віку.

Заходами Відділу проведено 2 куховарські покази. Відділ допоміг Окружній Раді зорганізувати 7 окружних з'їздів референток, свято героїнь і літературний вечір. Організував зустріч з відвідувачами з Європи й Австралії.

"Наше Життя" передплачують 18 членок. Відділ придбав 20 передплатниць журналу поза членством. Співпрацює з церквами і з більшістю місцевих організацій.

Кошти Відділ здобував з імпрез, забав, пікніків, коляди, підписних листів, продажу печива, чайних вечорів і базарів. Загальний прибуток за весь час — 10 896 дол., витрати — 10 758 дол..

Очолювали Відділ за чергою: А. Кравс, Є. Єржківська, О. Бачинська, М. Кузьма, Я. Гудзик, Ф. Войтович.

Діюча управа Відділу на протязі багатьох років: голова — Я. Гудзик, заступниця голови — Є. Єржківська, секретарка — Я. Гапій, касирка — М. Кузьма, референтки суспільної опіки — А. Курилко й В. Гурська.

Управа 68-го Відділу

*У П'ятдесятліття Союзу Українок Америки
щиро вітаємо XVII Конвенцію СУА, та бажаємо
найкращих успіхів у нарадах та наміченій праці*

*Члєнки 69-го Відділу СУА ім. Н. Кобринської
в Лорейні, Огайо*

69 ВІДДІЛ СУА ІМ. НАТАЛІЇ КОБРИНСЬКОЇ ЛЬОРЕЙН, ОГАЙО.

Відділ засновано 20 жовтня 1957 року за почином Ярослави Барнич, Ольги Горалевської, Юлії Скірки, Марії Хованської, Гаркач, Калюшик, Дарії Микити, Віри Яців, Марії Дейчаківської, Марії Величко, Стефанії Лучковської, Парані Турій, Марії Пашин, Стефанії Шевчик і Марії Зубаль. Головами були: М. Величко (один раз), М. Дейчаківська (тричі), М. Пашин (тричі), Т. Сілецька (тричі), М. Зубаль (тричі), О. Пакуш (двічі), Д. Микита (один раз) і М. Купчинська.

Пересічне число членок 38. Відбуто 220 засідань управи й 128 ширших сходин. Відділ співпрацював з Окружною Радою, беручи участь у Днях Поневолених Народів, маніфестації проти голоду в Україні, святах Героїнь, імпрезах у Городі Національних Культур, конференціях і т. п.

Відчитано приблизно 100 рефератів на різні теми. Різномодні були також імпрези Відділу: Свята Жінки-Героїні, вечори українських письменників і інтелектуалістів, обрядові вечори, як андріївські, гагілки, гуцульське весілля, просфора, товариські вечори з картами чи веселою програмою, забави й вечерниці. Деякий час існував хор і драматичний гурток. Дотепер діє ще танцювальна група. Відбувалися виставки українського народного мистецтва і творів українських малярів, курси писання писанок і творення кераміки. Молодь скористала з вечора показу правильного народного одягу і курсів національних і модерних танців.

Вдалими були дитячі маскаради, балі дебютанток, осінні забави для молоді і старших.

Два роки існував садочок з участю 10 дітей. Проводили: Зубалева, Дейчаківська, Пашик і Пакуш. Улаштовано практичні курси, як покази куховарства, обрядового печива й плекання краси.

Референтура суспільної опіки займалася відвідуванням хворих, матеріальною допомогою потребуючим і відвідинами воєнних інвалідів у святочний час. Висилали стипендію до Європи, допомоги для садків у Німеччині, на вакаційні курси українознавства в Мюнхені. Допомогалося родинам в Європі, потерпілим від повені в Югославії, сиротинцєві в Бразилії.

Відділ вів інформативну працю про Україну, її історію, культуру й сучасні проблеми влаштовуючи курси писання писанок для американської публіки, покази українського мистецтва, короткі доповіді в школах та каледжах та за допомогою особистих зв'язків на місцях праці.

Нехай цей наш труд — колос обжинкового вінка в 50-ліття СУА — за благословенням Всевишнього видасть багатий плід на добро українського народу.

Стефанія Лучковська
секретарка

70 ВІДДІЛ СУА ІМ. ВІРИ БАБЕНКО ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

Сидять зліва члени Управи: І. Медвідь, Борбан, М. Химинець, О. Площанська, К. Бук, С. Квасовська, М. Мартинюк, І. Шраменко.

70 ВІДДІЛ СУА ІМ. ВІРИ БАБЕНКО, В ПАСЕЙКУ Н.ДЖ.

Засновуючі загальні збори СУА в Пассейку відбулися дня 1 грудня 1957 р. у залі при 212 Президент Ст., у присутності 35 осіб. Делегаткою від Централі СУА була Марія Біляк, яка й прочитала реферат про "Значення жінки у суспільному житті та ціль СУА".

Першою головою Відділу вибрано тоді Ірену Свистун — (1957-1959 р.). За час його 16-літнього існування головами Відділу були: Марія Химинець в роках 1959 — 1960, Марія Стефанів в роках 1960 — 1961, Ірена Свистун в роках 1961 — 1963, Катерина Бук в роках 1963 — 1967 і ще в 1970 — 1971 рр., Олена Бобиляк в роках 1967 — 1969, Олена Площанська в роках 1972 — 1973.

Головне джерело доходу це кожнорічна коляда, бо висота вкладки виносить тільки 3 дол. Ширші сходини членок відбуваються раз у місяць, за винятком літа, а управи 2 до 4-ьох разів у році. Місце сходин — Укр. Централь при 240 Гопа Аве. в Пассейку. Часом деякі імпрези відбуваються у залі укр. нар. парафіяльної школи при Президент Ст.

До 1959 р. наш Відділ належав до Окружної Ради в Нью Йорку, а в жовтні цього року брав участь в засновуючих Зборах Окружної Ради Відділів СУА в Ньюарку. Відтоді наш Відділ бере живу участь у всіх починах Окр. Ради в Ньюарку, а наші членки завжди є в її Управі. Відділ також є членом місцевого УККА.

На діяльність Відділу складаються такі ділянки: організаційна, виховна, культурно-освітня, імпрезова та харитативна.

Тепер Відділ начисляє 65 членок, з яких 42 передплачують журнал "Наше Життя". Найбільше досягнення в організаційній ділянці це вклад праці наших деяких союзниць, головно — Марії Химинець, у зорганізування Молодечого 18 Відділу СУА на терені Пассейку, до якого належать також їхні дочки. Отже є зміна — запевнення тягlosti в праці СУА. Найважливішим почином у виховній ділянці було провадження дитячого садочка від 1967 до червня 1973 р. Восени цього року 18 Відділ СУА перебрав його під свою опіку.

Культурно-освітні й інші імпрези являють собою досить широкий і різноманітний вахляр: від урочистих святкувань жінки — героїні, літер. вечорів жіночого пера, виставок укр. мистецтва, зорганізування власного хору і забав з танцями для молоді — до розпродажі печива, чи уживаного одягу. Але найбільшою імпрезою на нашому внутрішньому відтинкові було відзначення бенкетом 10-річного існування і праці Відділу в 1967 р.

Союзянок нашого Відділу видно всюди, як делегаток на Конвенціях СУА, як учасниць дефіляди у Вашингтоні в червні 1964 р. з нагоди посвячення пам'ятника нашому Кобзареві, на СКВУ у 1969 у Римі на святі благословення собору Св. Софії — Божої Премудрости. Брала ми завжди участь у спонтанному вітанні фактичного, хоча ще не офіційного Патріярха Укр. Кат. Церкви Кардинала Йосифа Сліпого під час кожного Його приїзду у наші сторони, у відзначуванні Роковин Голоду на Україні, запланованого штучно Москвою в часи колективізації, та у всіх починах місцевого УККА. Тут слід згадати відзначування 100-ліття Пассейку у 1973 р., у відкритті парку ім. Т. Шевченка у 1964 р. у Пассейку, чи хоча б у вивішуванні укр. прапора на ратушах Пассейку і Кліфтону в день укр. незалежності. Деякі з нас учать у школі українознавства, інші працюють ще і в других громадських організаціях.

Відділ передплачує журнал "Український Історик", який відтак віддає до бібліотеки при Укр. Централі, а також закупив для неї "Енциклопедію Українознавства".

Суспільна опіка проходить під кличем: "Українській людині в потребі". Несемо поміч моральну на місцевому терені і матеріальну, спрямовану головно до Європи та країн південної Америки.

За час свого 16-літнього існування 70-ий Відділ видав грішми 20,209 дол. Окрім обов'язкових оплат до Централі СУА і Окр. Ради, датки йшли на місцеву церкву Св. о. Миколая, на світличку, Школу Українознавства, на стипендійний фонд ім. О. Гординської при Окр. Раді, на УВАН, УВУ, ФКУ, Університет у Римі, на журнал "Укр. Історик" на "Енциклопедію Українознавства", на удержання укр. шкіл в Австрії, Німеччині, Бельгії, на дитячі табори в Німеччині, на "бабусю" на стипендії у Європі і Бразилії, на Церкву в Потребі, висилки пакунків з одежею, до Югославії українцям, потерпілим від землетрусу та від повені, і до інших країн Європи, на дім СУА у Філядельфії та на "Наше Життя". Відділ має свій альбом, а дописи до преси про свою діяльність зберігає в архіві.

***З нагоди XVII Конвенції у 50-ліття СУА щирий привіт й
сверечні побажання дальших успіхів у корисній праці для добра
українського народу***

***складає 70 Відділ СУА
ім. Віри Бабенко у Пасейку Н.Дж.***

71 ВІДДІЛ СУА ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Сидять зліва: Н. Ковбаснюк, І. Качмарська, Ев. Єнсєн, О. Кіршак (б. голова Округної Ради Нью-Йорк), Н. Кух, С. Штомпіль, Г. Гаврилюк, М. Мухин, Г. Білик.

Стоять зліва: О. Загалькевич, К. Салюк, Д. Яремєнко, С. Цьолко, А. Вішка, Х. Кахнич, Ю. Демченко, Д. Кравченюк, П. Шеремєта, А. Карий, Н. Кравчук, І. Голинська, М. Палка, К. Вірт.

***71 Відділ СУА у Джерзі Ситі
щиро вітає XVIII Ювілейну Конвенцію СУА і бажає великих
успіхів у праці нашої Організації і нашого нескорєного народу***

71 ВІДДІЛ СУА ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Офіційна дата заснування нашого Відділу — 25 травня 1958 року. Того дня відбулися перші загальні збори, на яких обрано управу під головуванням Марії Турко. Ініціаторками й засновницями Відділу були: Марія Білосор, Марія Турко, Олена Назар, Євгенія Дмитрів та бл. п. Марія Колодій.

Від того часу проминуло 15 років існування Відділу, який під сучасну пору нараховує 40 членок і одну почесну членку. Упродовж року Відділ улаштовує 7-8 ширших сходин з цікавою програмою. Тоді відзначаємо одну з визначних постатей наших жінок, чи світлих історичних подій. Членки беруть участь у всіх починах життя нашої громади.

Відділ брав участь у Міжнародній Виставці в Нью-Йорку, у відзначенні 300-ліття міста Джерзі Ситі, у відкритті пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні та Лесі Українці в Клівленді, як також у голодовій маніфестації у Вашингтоні й у Нью-Йорку.

Відділ є членом УККА, до управи якого входять голова нашого Відділу й дві членки. На конгреси УККА висилаємо делегатку. На першому СКВУ від Відділу були дві представниці.

Із замітніших досягнень нашого Відділу, що заслуговують на згадку, наведемо: академія в пошану митр. Андрея Шептицького; відзначення 50-ліття з дня смерті Івана Франка; дві просфори — спільно з т-вом Самопоміч та з Пласт-Приятном; свячене; виставка народного мистецтва в місцевій бібліотеці, яку відвідало 700 гостей та про яку

була згадка в місцевій американській пресі; український кіоск на Міжнародному Фестивалі; допомога в улаштуванні "української кімнати" і "свят-вечірнього стола" в Сейнт Домінік Гай-Скул-і, за яку отримано нагороду; та виставка народного мистецтва в школі ім. Мартіна Лютера Кінга. В початках свого існування Відділ улаштував ряд дитячих забав, запросив Ляльковий театр з Філадельфії. На поставі п'єси "Червона Шапочка" був її автор Леонід Полтава, якого дівтора оваційно вітала квітами.

5-ліття Відділу відзначено скромно, а 10-ліття ювілейним бенкетом у виповненій залі Українського Народного Дому.

З діяльності харитативно-допомогової референтури: грошова допомога студентці у Франції; школі українознавства та бабусі в Австрії; стипендія для студентки й допомога в'язневі в Європі; поміч письменниці в Америці; оплата за перебування дитини в таборі; вислано більшу суму молодій дівчині, як поміч у нещасті (протеза) в Аргентині; зголошено і вже затверджено стипендію для однієї дівчини в Бразилії — 150.00 дол. готівкою; через наш Відділ Ліна Проць пожертвувала 100.00 дол. на стипендійний фонд для студіюючої молоді в Бразилії. Вислано багато одягових пакунків до Німеччини, Австрії і інших країн Європи, Югославії для потерпілих від землетрусу й повені, а останньо до Бразилії для Інституту св. Ольги і для Сестер Службниць Прив. Марії в Прудентополісі. Відділ вітав із святами українських вояків у В'єтнамі та вислав їм маленькі подарунки. Своїх членок вітаємо з днем народження карточкою, а хворих відвідують референтки суспільної опіки й членки.

Дальші пожертви були: на Церкві обох віровизнань, на фонд кардинала Йосипа Сліпого, на Ф. К. У. в Гарварді, на дім США в Нью-Йорку, на Музей США, на фонд журналу "Наше життя", на Школу Українознавства й інші.

Для розваги членів Відділ улаштував "Миколайка на весело", "Салатку", Андріївський вечір і Веселий вечір. Щоб придбати фонди на покриття всіх видатків і зобов'язань перед Централєю, влаштовуємо Передсвяточний базар, збірку під церквою на День Батька і Осінню забаву для старших і молоді. З уваги на все більшу популярність цієї забави, вона стала вже традиційною щорічною нашою імпрезою.

Дивлячись на пройдений шлях нашого Відділу, з приємністю й задоволенням можемо ствердити, що мала горстка жінок провела колосальну працю.

Упродовж існування Відділу очолювали його: 1958 р. Марія Турко, 1959 — Олена Назар і Марія Білосор, 1960 — Марія Турко, 1961 і 1962 — Варка Бачинська, 1963 — Богданна Грицай, 1964 — Галина Білик, 1965 — Лідія Величковська, 1966 і 1967 — Галина Білик, 1968, 1969 і 1970 — Надія Кух, 1971, 1972 і 1973 — Євгенія Єнсен.

Мінялися голови Відділу та члени управи, але ціль залишилася та сама — скріпити наші позиції в країні нашого поселення й допомагати потребуючим братам і сестрам в Україні та у світі.

Клявдія Салюк — пресова референтка

Br. 72 NEW YORK

Seating First Row Left to right: Millie Smejka, — Treasurer, Anna Kosciw, former President, Mary Dushnyk, former President, Sophia P. Kotyk, President, Rosalie Polche, former President, Anne Bezkorowajny, Vice-President, Stella Klawnsnik, Corresponding Secty.

Standing Left to right: Anna Roberts, Pauline Dutton, Public Relations Chairman, Karen Gallo, Recording Secty, Dorothy Chupa, Historian, Olga Rudy, Organizational Chairman, Helen Prociuk, Educational — Cultural Chairman, Marie Ricket, Nancy Marko.

The following members were not present:

Lily Bochonko, Joanne Boyko, Maria Choma, Irene Czarnecky, Ann Dachuck, Stella Demey, Stella Dzus, Dorette Gallan, Irene Hawrylko, Tessie Husiak, Mary Kallman, Nellie Kott, Mary Koval, Mary Lesawyer, Olga Liteplo, Julia Lys, Ann Malan, Mary Meleta, Ann Redosh, Alexandra Riznyk, Nettie Sawicki, Anastasia Shanajda, Anna Wasylkow, Vera Wojtowicz, Helen Yanicki

Best Wishes and Success

from Members of Branch 72 — Soyuz Ukrainok

*Besko, Anne
Bochonko, Lily
Boyko, Joanne
Bulyk, Olga
Carpluk, Sofia
Choma, Maria
Chupa, Dorothy
Czarnecky, Irene
Dachuck, Ann
Demey, Stella
Dushnyck, Mary
Dutton, Pauline
Dzus, Stella
Gallan, Dorette*

*Gallo, Karen
Hawrylko, Irene
Husiak, Tessie
Jensen, Nettie
Kallman, Mary
Karpilow, Ann
Kawszan, Stephanie
Klawnsnik, Stella
Kosciw, Anne
Konn, Nellie
Kotyck, Sophia
Koval, Mary
Lesawyer, Mary
Liteplo, Olga*

*Lys, Julia
Malan, Ann
Marko, Nancy
Polche, Rosalie
Prociuk, Helen
Redosh, Ann
Riznyk, Alexandra
Roberts, Anna
Ricket, Marie
Sawicki, Nettie
Shanajda, Anastasia
Wasylko, Anna
Wojtowicz, Vera
Yanicki, Helen*

BRANCH 72, NEW YORK, N. Y.

On January 10, 1962, Branch 72 consisted of 14 Ukrainian-American born members and now has 40 members.

Since 1963, Branch 72 has presented young Ukrainian-American talent in musicales held annually at the Ukrainian Institute of America on Fifth Avenue in Manhattan. The first evening affair sponsored by the branch was a Harvest Dance for charity fund raising. Since that event, the branch now annually presents a glittering, formal dinner-dance which is held in fashionable clubs and hotels. In recent years, organizers of the dinner-dance have been staging a gala weekend gathering for guests and members at the Ukrainian Catskill resort, Soyuzivka, with the dinner-ball as a spectacular highlight. Profits from this yearly affair are contributed to various charities and funds — Student in Brazil, The Press Fund Reserve, the Our Life Press Fund, the UNWLA Building Fund, Ukrainian War Veterans Organization, St. Basil' Orphanage, the World Congress of Free Ukrainians, the Cardinal Slipyj Fund, the Harvard Chair Fund and the UNWLA and UIA Scholarship Funds.

The branch has focused its interest on education and liberal arts. The voices of Branch 72 members have been heard in Washington, D. C., the U. S. Senate, the United Nations, through Congressmen, and in presidential projects. Recently, members have protested against the famine in Ukraine and the unrighteous suppression of Ukrainians in the U. S. S. R. Branch 72 has fervently taken part in major events within the Ukrainian-American community. Furthermore, Branch 72 has sent delegates to UNWLA conventions and UCCA congressional sessions, and participates in the New York Regional Council, in which several Branch 72 members hold executive positions.

Відділ засновано 28 жовтня 1962 року. Очолювали Відділ сл. п. Михайлина Шиманська, Марія Остапенко, Ольга Папроцька і Мирослава Чубата. Відділ нараховує 39 членок.

У культурно-освітній ділянці Відділ дбав про доповіді й гутірки на ширших сходинах. Уряджував показ писання писанок для наших дітей та для чужинців. Щороку бере участь у фестивалі Міжнародного Інституту показом народного мистецтва, танків та влаштуванням буфету. Бере участь у чайних вечорах ІВКА. Улаштовував великодні столи у вітринах більших крамниць, а також виставки народного мистецтва в міській бібліотеці. Уряджувано вишивані вечерниці й чайний вечір. Щороку вшановуємо пам'ять Героїнь академією, як також ушановано академією бл. п. митрополита Андрея Шептицького.

У виховній ділянці уряджувано дитячі зустрічі, як також одну дитячу забаву в День Матері.

Суспільна опіка пам'ятала про наших хворих, відвідувала їх, посилала пакунки українським воякам до В'єтнаму, опікувалася священником в Європі. Грошовою збіркою та одягом допомагала потерпілим від землетрусу в Югославії та висилала грошову допомогу вихованцям семінарії в Римі. Жертвувано на Церкву в Потребі і Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті. Складено даток на купівлю дому Централі СУА.

Пресова референтка подавала статті до журналу "Наше Життя" та до місцевої англійської газети.

Наш Відділ є членом УККА, співпрацює з місцевим Народним Домом та допомагав буфетом у влаштуванні Українського дня штату Коннектикат.

Мирослава Чубата — голова

Анна Чернявська — пресова референтка

74 ВІДДІЛ СУА ЧІКАґО, ІЛЛ.

Сидять зліва: І. Попович — організаційна референтка, М. Радивил — заступниця голови, О. Турула — голова, С. Роман — секретарка, М. Баранська — касирка.

Стоять перший ряд зліва: В. Хрептовська, І. Певжанська, О. Атановська, О. Добровольська — культурно-освітня референтка, С. Іванчук, І. Смолинська, С. Закревська, О. Палас.

Другий ряд зліва: С. Дачишин, Г. Харук, А. Менцінська, В. Яворська, В. Гоевич — господарська референтка, Л. Вихрій, М. Мацюрак, Г. Курица.

74 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ ЧІКАґО, ІЛЛ.

(Від заснування до кінця 1973 р.)

Відділ засновано 10 лютого 1963 року за ініціативою тогочасної голови Окружної Ради Дори Рак і Наталії Аренд. Його створено з ціллю об'єднати українських жінок, що жили в північно-західній частині міста. У цій околиці була українська церква й вона дала в своїх приміщеннях місце для новоствореного Відділу.

Першою головою Відділу вибрано Віру Хрептовську. З початком 1964 року Відділ святочно охрищено. Хресною мамою стала заступниця голови СУА бл. п. Марія Яримович. Кумами — представниці існуючих у Чикаго Відділів. Отець парох Йосиф Шарий поблагословив Відділ, давши йому назву Олени Теліги.

Зразу після заснування Відділ зорганізував дитячий садок, який по чотирьох роках перейшов у систему школи українознавства. Улаштовано тоді дві дитячі забави, одну "вишивану" з льотерією, де виграшами були українські ляльки.

У січні 1965 року вибрано головою інж. Олену Турулу. За винятком однієї каденції (1967 р. головою була Слава Пашен), Олена Турула займає пост голови Відділу до сьогодні. У травні 1963 року влаштовано малярську виставку шістьох мистців — жителів Чикаґа. У листопаді 1965 р. уряджено виставку артистки-малярки Михайлини Ольшан-

ської-Стефанович, а 1970 року — збірну виставу трьох малярок — Зої Лісовської, Тетяни Баюк і Оксани Теодорович.

У 1969 році відбувся дводенний господарський показ, на який Відділ запросив господарську референтку головної управи СУА Ірину Кашубинську.

Останніми роками Відділ включався в культурно-освітні імпрези, організовані від Окружної Ради всіма Відділами Чікаґа. Кожного року Відділ підготує і обслуговує кіоск українського народного мистецтва на десятиденному карнавалі церкви св. Йосифата. До нього виготовляє ляльки в українських одягах.

Щоб придбати фонди Відділ улаштовує різдвяні ярмарки та продає каву й солодке після Служби Божої в церкві. На ярмарках, а часом і при іншій нагоді продаються виготовлені членками торти.

Цього року, особливо, щоб здобути більше грошей на запасний фонд журналу "Наше Життя", організовано випродаж уживаних речей.

У діяльності, яку вели Окружна Рада й Відділи, щоб заснувати катедри україністики в чикагівському університеті, наш Відділ брав дуже активну участь. В Окружній Раді наші членки займають постійно кілька постів, в тому пост голови й протоколярної секретарки. У всіх нарадах та конференціях організованих Окружною Радою членки беруть живу участь.

Із своїх приходів, крім фондів для Централі, Відділ дає стипендію для студентів в Європі, висилає туди одягові пакунки двом родинам, допомагає бюрові суспільної опіки й школі українознавства при парафії.

75 ВІДДІЛ СУА МЕЙПЕЛВУД НЬЮ—ДЖЕРЗІ

Сидять зліва: Ліда Пундій, Оля Понось — голова, Галя Мандзій — скарбник, Марійка Смарш, Софія Лянґ, Наталка Козира, Таїса Бравн, Марійка Вільшинська

Стоять зліва: Марійка Онишкевич, Надя Кігічак, Ксєня Гапій — секретар, Христя Кряк — заступниця голови Марійка Кігічак, Ліда Гичко, Розалі Ляшок.

Відсутні на знімку: Марта Цибик, Христя Юрків

75 Відділ СУА заснований в лютому 1973 року.

**75 Відділ СУА у Мейпелвуді, Нью-Джерзі
вітає Ювілейну Конвенцію СУА і бажає найкращих успіхів.**

76 ВІДДІЛ СУА ДІТРОЙТ, МІЧ.

76 ВІДДІЛ СУА ІМ. НАТАЛІЇ КОБРИНСЬКОЇ ВОРРЕН, МІЧ.

З ініціативи окружної референтки Ліди Колодчин, 10 березня 1963 р. засновано новий Відділ СУА ім. Н. Кобринської ч. 76. Першою головою була Анна Феденко, опісля Мирося Бараник, Лідія Колодчин, Юлія Капітанець (двічі), Стефанія Лісікевич (двічі), Люба Гречна, Ірина Ляш, Оксана Омецінська. Тепер головою є Ірина Ляш.

На початку свого існування Відділ розгорнув широку діяльність у різних ділянках праці і включився в суспільно-громадське життя української спільноти на терені Мічигену. Ціль існування Відділу — це праця виховна, освітня, плекання українських традицій і несення матеріальної й моральної помочі незаможним українцям в Америці й у всьому світі.

Відділ улаштував низку доповідей на різні теми, як ось: життя Наталі Кобринської й Ольги Басараб, про модерну українську поезію, про літературний шлях Василя Симоненка, про великодні, різдвяні й андріївські звичаї. Відбувся вечір самвидавної літератури, пояснення модерного малярства та інші цікаві гутірки. На сходинах провадиться господарський куток. Відділ провів ряд різних курсів, а саме: кераміки, писання писанок, вишивання, куховарський. Відділ видав збірку переписів для печення й варення. Найбільша гордість Відділу — це дитячий садок, до якого двічі в тиждень ходять діточки від 3-ох до 5-ти року життя. Веде його вміло й досвідчено Мирося Бараник з допомогою Юлії Капітанець. Відділ 76 це єдиний Відділ у нашій Окрузі, який від початку свого існування, кожного року влаштовує дитячу вишивану забаву. Ця імпреза завжди гарна й успішна з цікавою програмою, музикою й співом. Діти зодягнені переважно у вишивані одяги, що надає забаві своєрідного чару й краси.

Коли йдеться про прибуткові імпрези, то Відділ улаштовує бінґа, карточні забави, помагає влаштовувати великопісні трапези, продає печиво. Старанням Відділу відбувається вечір моди, на якому всі модельки зодягнені в сукні, прикрашені чудовими українськими узорами. Ця імпреза була дуже успішна й оригінальна. Гроші з імпрез розділено на добровільні цілі: розбудову церкви св. Йосафата у Воррені, Рідну Школу,

на потреби Патріярхату, на дім для старших віком СУА. Відділ висилає кожного року по 60 дол. до Європи для бабусі, багато пакунків з одягом потребуючим українцям в Європі й Бразилії. Перед Різдвом і Великоднем членки Відділу відвідують бідних і хворих у приватних домах, шпиталях і домах притулку.

76 Відділ започаткував існування 80 Відділу СУА, який деякий час існував як підвідділ 76-ого, але з часом набрав досвіду, збільшив своє членство й усамостійнився.

76 Відділ брав активну участь в етнічному фестивалі й базарі Міжнародного Інституту. Завершенням 10-літньої праці була вечірка в залі церкви св. Йосафата, на яку прибули членки Відділу з своїми чоловіками. Вечір пройшов у милій товариській атмосфері.

76 Відділ нараховує 33 членки.

Головою є Ірина Ляш, заступницями — Ліда Колодчин і Стефа Лісікевич, секретаркою — Рома Дигдало, касиркою — Марія Кальба; референтками — пресовою — Ольга Савчук, організаційною — Христина Кравс, — господарськими — Анна Хміль і Ірина Ворик, суспільної опіки — Люба Несторович і Катруся Сливка, виховною — Леся Бараник, культурно-освітньою — Одарка Витвицька. Контрольна комісія: голова — Оксана Омецінська, члени — Мирося Бараник і Віра Миколенко.

Члени Відділу: Марія Бойдуй, Анна Бойчук, Євгенія Головата, Люба Гречна, Юлія Капітанець, Ксеня Кучер, Оля Ласка, Ірина Прийма, Слава Скипакевич, Фіґач, Дора Яцюк, Софія Скорупа, Марія Костюк, Марія Турянська, Іванка Ворик, Оля Савірко.

77 ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ ЧІКАГО, ІЛЛ.

Зліва 1-ий ряд: Павлина Гуцуляк, Людмила Мазяр, Катерина Гладко.

2-ий ряд: Одарка Пошиваник, Олена Карнаух, Неля Бриджмен, Валентина Косогор, Марія Клепачівська, Віра Хамів.

3-ій ряд: Тамара Петренко, Єлисавета Капітанова, Ніна Довгошия, Наталія Бражник, Феня Ліщина, Наталія Коновал, Надя Урдєнко, Галина Мішалова, Катерина Баран, Текля Смаль, Розалія Бойко, Зінаїда Квітка.

77 ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ ЧІКАГО, ІЛЛ

77 Відділ Союзу Українок Америки ім. Алли Горської в Чикаго засновано 15 липня 1972 року.

Засновницями Відділу були: Розалія Бойко, Наталія Бражник, Неля Бриджмен, бл. п. Галина В'юн, Олена Карнаух, Марія Клепачівська, Валентина Косогор, Людмила Мазяр, Валентина Маланчук, Одарка Пошиваник і Віра Хамів.

За час існування були дві голови Відділу. Першою була головна ініціаторка-засновниця бл. п. Галина В'юн, а потім — Валентина Косогор.

Пересічне число членок — 20 осіб.

Найбільшою імпрезою від часу заснування було хрищення Відділу, яке відбулося 10 грудня 1972 року з участю великої кількості українського громадянства.

29 грудня 1972 року Наталія Бражник передала на радіостанції п-ва Самбірських програму Союзу Українок, присвячену пам'яті Галини В'юн.

У квітні 1973 року ми влаштували передвеликодній базар з показом писання писанок, який переводила Зінаїда Квітка. Прибуток з базару призначено на допомогивий фонд ім. Галини В'юн.

Відділ посилає допомогу українській дівчині, студентці берлінського університету, а на Різдво й Великдень дарунки кільком жінкам-залишенкам у Німеччині.

Відділ співпрацює з Окружною Радою СУА в Чикаго. Членка Наталія Бражник є пресовою референткою Окружної Ради. Відділ брав участь в Окружному З'їзді, що відбувся 21 січня 1973 року. Люсю Мазяр вибрано до комісії ухвал, а Нелю Бриджмен секретаркою президії. На прохання голови Окружної Ради Неля Бриджмен написала статтю до місцевого українського тижневика "Українське Життя" про перебіг та ухвали з'їзду.

Люся Мазяр і Віра Хамів постійно допомагають у влаштуванні різних імпрез Окружної Ради. Відділ брав участь у бенкетах "Україністики", у 10-річному ювілеї діяльності Окружної Ради в Чикаго. Допомагав підготувати виставку картин Любослава Гуцалюка, яку влаштувала Окружна Рада СУА.

Управа Відділу

78 ВІДДІЛ СУА ВАШІНГТОН, Д.К.

Сидять зліва: Олена Канда, Марія Ставнича, Марта Төрлєцька, Галина Царинник, Наталія Волинєць, Ірена Вітковицька.

Стоять 1-ий ряд зліва: Мирослава Скасків, Анна Гаврилєк, Тамара Вітковицька, Емілія Процінська, Богданна Гелєта, Марта Базарко, Христина Пацлавська, Лідія Яросєвич.

2-ий ряд зліва: Мотря Слонєвська, Зєновія Луцька, Марія Кормєлюк, Стефанія Дячок, Терєса Царик, Ірена Ставнича, Христя Кєбузинська, Маруся Галуцинська, Міра Залуцька.

3-ій ряд зліва: Ольга Масник, Ольга Курилас, Лїда Білоус, Оксана Лєв, Анна Маєвська, Ірена Лис.

З нагоди 50-літнього Ювілею СУА складаємо йому наші найсєрдєчніші побажання успіхів у дальшій праці для добра власного, наших цєрков, українського народу й на славу Україні!

78 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ ВАШІНГТОН, Д.К.

Відділ засновано 8 грудня 1963 року. На засновуючих зборах виголосила інформаційну доповідь тодішня голова СУА Олена Лотоцька. Ініціаторками зорганізування Відділу були: Мирослава Скасків, Роза Сьокало, Софія Кушнір, Зєновія Кульчицька, Терєса Царик і бл. п. Люба Петрик. Тоді було 14 членок, тепер налічуємо 65.

У склад першої управи ввійшли: Роза Сьокало — голова, Мирослава Скасків — заступниця голови, Терєса Царик — україномовна секретарка, Марія Воріс — англomовна секретарка, Міра Залуцька — касирка, Зєновія Кульчицька — господарська референтка, Надя Ошей і Віра Довгань — референтки зовнішніх зв'язків, Емілія Процінська — культурно-освітня реферантка. Контрольна комісія: Софія Малиновська й Олена Канда.

У хронологічному порядку головами нашого Відділу за останніх 10 років були: Роза Сьокало, Мирослава Скасків, Христина Пацлавська, Тереса Царик, Анна Гаврилук, Лідія Яросевич і Марта Терлецька.

Діяльність Відділу проходить у двох напрямках — внутрішньому й зовнішньому. На внутрішньому відтинку треба згадати зорганізування в Вашингтоні дитячої світлички, що безперервно працює 10 років. Найбільша атракція дитячої світлички — це щорічне влаштування Дня Матері й дитячої вишиваної забави. Садівничками впродовж останніх 10 років були Степанія Дячок, Люся Максимюк, Віра Джулинська, Оксана Лев, Анна Гаврилук, Христя Кебузинська, Соня Круль, Марта Андрюк, Ліда Білоус, Ганя Забіяка та Юлія Ломацька. В рамках великодньої програми наші діти із світлички виступали в місцевій телевізії. Для розваги найменших "учнів" Відділ спровадив Ляльковий театр з виставою "Червоної шапочки", 90 Відділу у Філядельфії.

На особливу увагу заслуговує імпреза Вишивані вечерниці, теж започаткована нашим Відділом. Це не тільки показ української вишивки, пристосованої до елегантної вечірньої сукні, але передання любові до нашої вишивки українській молоді і внутрішнє задоволення з гарної суконки, за яку можна отримати відзначення. Щоб зберігати українські різдвяні традиції, наш Відділ улаштував різдвяні просфори з традиційними стравами та відповідною святковою програмою. Це й були одні з найкращих імпрез, що їх численно підтримувало вашінгтонське громадянство.

Самоосвітня праця Відділу — це щомісячні ширші сходи з доповідями на культурні, виховні й актуальні теми.

З важливіших доповідей, що заслуговують на особливу згадку, назвемо: "Ідеологія Тараса Шевченка та сучасна криза на еміграції" — проф. Романа Смаль-Стоцького; "Жінка в творах Тараса Шевченка" — проф. Олекси Повстенка; "Іван Франко — поет" — поета Євгена Маланюка; "Українська ікона як історична цінність" — д-ра Михайла Кушніра; "Великдень на Херсонщині" — ред. Леоніда Полтави; авторський вечір поета Леоніда Полтави; "Жіночі гормони" — д-ра Зорі Гріффо-Ясінчук; "Україна сьогодні" (подорож по Україні й висвітлення прозірок) — д-ра Євгена Рослицького; "Південний В'єтнам" — д-ра Ореста Гаврилюка; "Про Індію" — Люби Абрамюк; "Про Бразілію" — В. Шарка; "Життя в південній Африці" — Ерики Сеньків; "Подорож по Україні" (і висвітлювання прозірок) — д-ра Я. Оришкевича.

Крім цих, прочитано доповіді на такі теми: "Роля жінки на еміграції", "Олена Пчілка", "Григорій Сковорода", "Леся Українка", "Олена Степанів", "Ольга Басараб".

Відділ улаштував святочну академію "У поклони Героїням", на якій виступав співацький ансамбль союзнок з Філядельфії. Наш Відділ зорганізував спільно з іншими жіночими організаціями Вашингтону святочну академію, присвячену Лесі Українці. Відділ запросив квартет з Ньюарку "Каравана співає" на виступ у Вашингтоні, а з Канади спровадив український фільм "Жорстокі світанки".

З нагоди 5-літнього існування нашого Відділу відбувся бенкет та показ народного одягу при співпраці з 64 Відділом США з Нью-Йорку.

У роковини смерті Алли Горської відслужено панахиду, на якій кожна членка тримала запалену свічку.

Щоб поширити практичні знання наших членок і цим захопити їх до праці переведено курси: кулінарний курс вела І. Кашубинська, курс шиття, вишивання, писання писанок та плетення на дротах.

Фінансовою базою Відділу є великодні та різдвяні базари, продаж печива на міжнародних фестивалях, які відбуваються тут досить часто. Мистецькі виставки наших малярів З. Онишкевича, Б. Божемського, А. Коломийця, М. Гарасовської-Дачишин, Д. Гуляк-Кульчицької та Шонк-Русича мали моральний і матеріальний успіх.

Із зовнішньої діяльності Відділу згадаємо: 1966 року старанням нашої союзнянки

Ольги Рибак Відділ став членом Федерації Жіночих Клубів Вашингтону. Шляхом зустрічей, імпрез та товариських обідів приєднав собі симпатії американського жіноцтва. При таких нагодах Відділ старається познайомити інших з багатством нашої культури, мистецтва, традицій і звичаїв. Для цього Відділ улаштував 7 виставок народного мистецтва у публічних та університетських бібліотеках. Щоб познайомити американців з українськими великодніми звичаями поміщено в "Сандей Стар" докладну інформативну статтю п. н. "Великодній кошук".

Суспільна опіка, яку впродовж довгих років очолює Стефанія Дячок, черпала фонди з добровільного оподаткування членок, із збірок на ширших сходинах і поміж вашінгтонським громадянством. Крім допомоги місцевим хворим і потребуючим поширено діяльність і поза межі США. Від часу заснування наш Відділ вислав 12 пакунків до Європи (з того 9 до Югославії), 28 пакунків і 385 дол. до Бразилії на Сиротинець. Придбано три фундаторки стипендій по 100 дол. до Бразилії. Фундаторками стали Д. Калин — 100 дол., М. Рибак — 200 дол. і С. Дячок — 100 дол.

Відділ є членом УККА. Наші делегатки брали участь у загальних зборах Відділу УККА, у Конвенціях УККА, у Конгресах СКВУ. Відділ співпрацює з громадськими організаціями на терені Вашингтону.

Замість улаштовувати величавий бенкет у 10-річчя існування нашого Відділу, вирішено відзначити цю річницю у формі скромного родинного вечора "Різдвяної коляди". Зате постановлено, що кожна членка закупить цеголку у висоті найменше 10 дол. на стипендійний фонд. І вплинуло вже на цей фонд 500 доларів.

Склад ювілейної управи був такий: Лідія Ярославич — голова, Анна Гаврилук — заступниця голови, Ольга Курилас — протоколова секретарка, Мирослава Скасків — кореспонденційна секретарка, Марія Кормелюк — касирка. Референтки: Ліда Білоус — імпрезова, Мотря Слоневська — організаційна, Тереса Царик — пресова, Оля Масник і Марта Терлецька — культурно-освітні, Емілія Процінська — мистецька, Софія Задорецька — зовнішніх зв'язків, Марта Базарко — виховна, Тамара Вітковицька і Гльорія Оришкевич — господарські, Міра Залуцька і Стефанія Дячок — суспільної опіки, Богданна Гелета й Ірена Ставнича — вільні членки.

Контрольна комісія: Марія Ставнича — голова, Олена Канда й Ірена Вітковицька — членки.

Тереса М. Царик
пресова референтка

79 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ БОСТОН, НОВА АНГЛІЯ.

У листопаді 1963 року за ініціативою Наді Матківської відбулися в Бостоні перші засновуючі збори Відділу, і всі присутні на них увійшли до управи, яку очолила Ольга Баранник. 19 січня 1964 Олена Лотоцька, тодішня голова Централі СУА, приїхала до Бостону й затвердила рішення зборів створити 79 Відділ Суа ім. О. Степанів.

Головами Відділу впродовж десятих років були: Ольга Баранник (поновно), Софія Вінзор (двічі), Мотря Головінська, Ірена Свистун, Ольга Федорів, Марія Турко (2 каденції) і Іванка Кагн, яка головує вже вдруге.

Відділ почався з 11 членок, дійшов уже до 30, але тепер є тільки 20. Деякі молоді й активні членки як Матківська, Головінська, Свистун, Бандера, Захаріясевиц виїхали з Бостону. Останніми роками найбільш активні члени, які в більшості входять постійно до Управи, це: Марія Турко, Іванка Кагн, Таня й Нуся Смолинські, Люся Чайківська, Стефанія Бордун, Юлія Тутка, Славія Щудлюк, Ольга Баранник, Сайва Костецька, Віра Гриценко, Зоня Берегулька, Ольга Турчин, Зеня Грабович і Наталія Миколаєвич.

Праця Відділу була різноманітна. Управа організувала: доповіді про наших визначних жінок, реферати на медичні теми, а також репортажі й висвітлювання прорізок з поїздок на Україну та в інші країни. Заходом Відділу відбувся концерт піаністки Марти Цирик. Щоб познайомити чужинців з нашим народним мистецтвом улаштовано у вітринах банків і бібліотек виставки нашого мистецтва, кілька разів відбувався показ писання писанок (в американській пресі появилися про це дописи із знімками й поясненнями), і показ українського одягу в Інтернаціональному Інституті.

Такі самі покази перепроведжено і для своєї громади.

Улаштовано дві дитячі зустрічі й попис молодих талантів. Упродовж двох років Відділ займався продажем книжок ОПДЛ.

1971 року зорганізовано дитячу світличку, яку провадили Таня Витвицька, Ірена Луців, а тепер веде її Таня Смолинська.

Щоб здобути фонди Відділ улаштовує передріздвяні базари й розпродує українські страви та печиво на інтернаціональних фестивалях.

Велику увагу присвячує Відділ суспільній опіці, особливо останніми роками. З усієї доходової суми 8 378.93 дол. видано на суспільну опіку (пакунки поводням, потерпілим від землетрусу в Югославії, потребуючим в Європі, головно Сестрам Василіянкам в Європі й у Бразилії) 1100.30 дол.

Крім обов'язкових платежів до Централі Відділ пожертвував на: Церкву в Потребі — 100 дол; Фонд Катедри Українознавства в Гарварді — 125 дол.; вкладки до УККА — 75 дол.; стипендію студентам в Бразилії — 150 дол.; місцеву українську радіо програму 50 дол.; також жертвував різні суми на інші загальнокультурні потреби.

Вітали ми в своєму Відділі з цінними доповідями й порадами з Головної Управи Олену Лотоцьку, Стефанію Пушкар, Ірину Левицьку й Уляну Любович з авторським вечором.

У найближчому часі маємо в пляні відзначити десятиріччя існування нашого Відділу.

*Наталія Миколаєвич
секретарка*

BR. 80 WARREN, MICH.

Front row seated — left to right — Florence Derkacz, Helen Indiann, Sophia Boan, Anne Wladyka, Stella Dureno, Ann Van Geisen, Wilma Mack

Second row seated — Pat Genik — aud., Helen Hryshko — treas., Zonia Konko — aud., Mary Hojdalo — vice pres., Marilyn Antonow — president, Olga Nachwostach — vice pres., Anne White record. Sec'y., Kay Snarski — corres., sec'y., Frances Krcek

Third row — Louise Saks — Parliamentarian, Marie Spann, Stella Chownyk, Olga Sirko, Helen Sirko, Eleonor Warshawsky, Kay Stoiko, Nancy George, Sonia Holyk, Mary Pinkos, Olga Adamek, Mary Buhay, Helen Szymon, Mary Wuytowich, Sophie Barchman, Mary Ringo.

Відділ засновано 8 березня 1965 року. Першою головою була Ірина Лободоцька, секретаркою — Тамара Смак. Відділ розгорнув жваву діяльність; брав участь у всіх проявах українського громадського життя метрополії Дітройту та займався культурно-освітньою й харитативною працею.

Головами в наступних роках були: Олена Перецька, бл. пам. Люба Тарновецька, Надія Терлецька, Олена Лісківська і Дарія Яворівська. Секретарками були: Тамара Смак, Марія Лазорчук, Меланія Білоскурська і Надія Терлецька.

Праця Відділу була многогранна й різноманітна. Відділ зорганізував і опікується світличкою. Улаштовує курси: куховарський, керамічний, трикотарський, писання писанок. Спонзорував виставу "Запорожець за Дунаєм". Улаштував художні вечори: Волинський, Закарпатський, Лесі Українки, вечір Олени Степанів, Свято Матері, свят-вечори, свячене. Співпрацював з Окружною Радою СУА і брав участь у виставі "Княгиня Ольга", у "Дні Союзанки", у панелях та інших імпрезах. Співпрацював з іншими Відділами СУА і брав участь у їхніх ювілеях і святах. Співпрацював з Рідною Школою і Народним Союзом у влаштуванні пікніків і вечірок.

Перевів для членок низку доповідей на різноманітні теми: "І. Франко", "М. Грушевський", "Г. Сковорода", "Перша допомога", "Отруйні рослини"; опрацював цикл рефератів про ролі жінки в американському житті та про світовий жіночий рух в історичному наświetленні.

Відділ брав живу участь у репрезентації українців перед американською спільнотою: Ярмарок у Міжнародному Інституті, вистава мистецьких експонатів у музеї, двічі був учасником в етнічному фестивалі.

Відділ веде також працю в ділянці суспільної опіки. Улаштував кілька грошових збірок на допомогу поодиноким особам і родинам у Дітройті. Включився в допомогову акцію жертвам повені в Україні, потерпілим від землетрусу в Югославії, допомагає українцям у Бразилії, висилаючи туди пакунки з одіжжю й стипендію для однієї учениці в Колегії св. Ольги.

Праця господарської референтури була теж успішна. Чужинці знайомилися при різних нагодах з українськими стравами; членки Відділу при каві й солодкім після сходи́н і зустрічей зживалися непомітно для себе самих одні з одними й подружили.

Цьогорічна управа складається з членок: Дарія Яворівська — голова, Тетяна Назаренко — заступниця голови, Ірина Чучман — секретарка, Олена Папіж — касирка. Відділ має 30 членок і робить заходи приєднати нових, бо праці багато, а кількість жінок поза нашою організацією значна. Праця у Відділі проходить під кличем: союзове жіноцтво працює жертвенно для організації, громади й українського народу.

За час свого існування Відділ виявив життєздатність, уміння пристосуватися до змін у житті країни нашого поселення, зацікавлення у проявах життя української громади, нашої організації та потреб своїх членок.

82 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

82 ВІДДІЛ СУА БРОНКС, Н.Й.

У цьому році минуло 10 літ від заснування 82 Відділу СУА. 10 травня 1964 р., за ініціативою десятиох жінок з Бронксу, відбулися засновуючі збори, на яких репрезентанткою Окружної Ради була Ірина Падох. На зборах вибрано управу з Докією Лисько у провіді.

Дивлячися з перспективи пройдених років, можна сказати, що Відділ не прогайнував часу. Чисельно він невеликий, 35-40 членок, але активний і свою діяльність спрямував у трьох напрямках: культурно-освітньому, виховному й харитативному.

Відділ розгорнув зразу працю не лише внутрішньо-організаційну, але почав виявляти себе й назовні, влаштовуючи низку імпрез, культурних вечорів, зустрічей і доповідей. Усі вони проходили з успіхом і були на відповідному рівні завдяки жертвенній праці референток. Своїми виступами Відділ з'єднав собі симпатію й прихильність громадянства. З важливіших імпрез треба згадати: христини Відділу, свято в честь Івана Франка, товариську зустріч з мистцями, що мешкають у Бронксі (композитором і музикологом З. Лиськом, мистцем-малюрем Я. Гніздовським і поетом В. Лесичем), свято в пошану кн. Ольги, відзначення 50-річчя праці дитячого письменника й поета Р. Завадовича, свято в пошану Лесі Українки, вшанування пам'яті Катрі Гриневич, зустріч з дитячими письменниками й письменницями, ювілейне свято на пошану Їх Блаженства Верховного Архієпископа й Кардинала Кир Йосифа, "Живу газету", вечір, присвячений пам'яті Богдана Лепкого, свято Героїнь (О. Басараб, О. Теліга й А. Горська) і зустріч з письменницями (Діма, У. Любович і Леся Храплива). При Відділі зорганізовано під проводом Докії Лисько співацький ансамбль, що бере участь в наших імпрезах.

Розуміючи важливість задержання молоді при своїй спільноті, Відділ присвятив увагу вихованню дітей. Один з перших на терені СУА заснував Молодечий гурток книголюбів. Засновницею його була виховна реферантка Ірина Іванчишин. Письменник Роман Завадович присвятив цьому гурткові один свій вірш. Гурток має свою бібліотеку, що нараховує біля 100 книжок і веде хроніку-альбом, в якому віддзеркалюється його праця й зацікавлення. За зорганізування й ведення цього першого Молодечого гуртка книголюбів Відділ був вирізнений на 15 Конвенції СУА.

Відділ не забув і про найменших. За ініціативою Іванни Клим видав довгограйну платівку для дітей дошкільного віку п. н. "Послухайте, діти". Цього роду виховний посібник, перший на терені СУА, був прийнятий громадянством з признанням, чого доказом був ряд прихильних відгуків і рецензій. Це заохотило членок продовжувати працю в цій ділянці. Дохід з продажу платівки призначений на видавничі цілі.

Щоб інформувати американське громадянство про Україну, влаштовано в американських бібліотеках і в університеті в Бронксі виставки народного мистецтва, поєднані з показом писання писанок, що його провадила Леонтина Гошовська. На доповнення інформації долучено до виставок англомовні видання про Україну.

На особливу увагу заслуговує праця референтури суспільної опіки, яку з посвятою веде вже восьмий рік Марія Васьків. Широко розгорнена діяльність цієї референтури базується на пожертвах членок і на фондах, здобуваних референткою поза касою Відділу. Крім відвідування хворих у шпиталях і дома, референтура допомагає потребуючим готівкою й одяговими пакунками, які висилає до Європи (в тому до Югославії) й до Південної Америки (в тому до Бразилії). Придбано серед громадянства 6 стипендій для студійної молоді в Бразилії. Референтка збрала поміж громадянством Бронксу на Фонд Катедр Українознавства при Гарвардському Університеті майже 6.000 дол. Збрала також фонди на собор св. Софії в Римі й на допомогу жертвам землетрусу в Югославії. Пам'ятаючи про вояків-українців у В'єтнамі, Відділ посилав їм святочні дарунки і перший започаткував висилку колядок і різдвяних та великодніх привітів, записаних на стрічці. За те отримав подяку від головнокомандувачів, генералів W.C. Westmoreland-a й Creighton-a W. Abrams-a.

Відділ охоче включається в загальногромадську працю. Брав активну участь в організуванні у Вашингтоні й у Нью-Йорку маніфестацій з приводу 40-річчя голоду в Україні. Під час маніфестації у Вашингтоні на чолі протестаційного походу йшла закута в кайдани і з затуленими пов'язкою устами донька союзника 82 Відділу Леся Дика, символізуючи поневолену й переслідувану московськими більшовиками Україну.

Відділ є членом УККА й Об'єданого Комітету міста Нью-Йорк.

Для товариського життя між членками й їхніми родинами, Відділ улаштовує розвагові імпрези як ось: андріївський вечір, запусти, спільне свячене й просфору, а щоб придбати фонди — базари та продаж печива.

Увесь час Відділ співпрацює з управою Округної Ради, і підтримує датками пляни Управи, зокрема плян придбати для Округи приміщення-домівку. Ідучи назустріч наміченим плянам Головної Управи СУА, Відділ підтримує їх фінансово. На заклик Централі перший зложив пожертву в сумі 350 дол. на запасний фонд "Нашого Життя", який опісля з нагоди 30-річчя журналу доповнив до 1.000 дол. У своїх датках не забув про Музей, про пресовий фонд "Нашого Життя", про "Фонд 500" і фонд Мати й Дитина, а також радо відгукнувся на фонд допомоги жертвам землетрусу в Югославії і на фонд поведян на рідних землях.

Розуміючи значення виховання нашої молоді в перших роках нашої праці, Відділ оплачував молоді перебування на вишкільних таборах Пласту й СУМА. Від 1971 року оплачує стипендію для учениці в Бразилії й частинно покриває стипендію для хлопця-сироти в Аргентині.

Переглядаючи 10-літню працю Відділу, треба підкреслити його жертвенність на громадські цілі, як датки СКВУ, на Церкву в Потребі, на Дар любови, на ОПЛДМ, на видання "Українських мелодій", опрацьованих музикологом д-ром З. Лиськом.

Упродовж десятиох років управи Відділу очолювали: Докія Лисько, Олена Гентіш, Мирослава Савчак, Олександра Кіршак, Софія Раковська, Надія Попель і Іванна Клим. Саме їм і активним членкам Відділ завдячує свій розвиток і багатобічну працю протягом відносно короткого періоду існування.

Ярослава Лісовець — пресова референтка

83 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

Сидять зліва: Д. Камінська, А. Сафіян, М. Данилюк, Н. Дума, Н. Савчук — голова 1972-73., М. Яцушко, А. Рак, Х. Маєвська, О. Гаєцька

Стоять зліва: А. Мартинковська; І. Соломон, В. Глух, О. Бабюк, М. Вижницька, Я. Трембіцька, І. Саляк, М. Соробей, Г. Сміндак, Л. Крумшин, О. Базилівська, Н. Купинич.

Другий ряд зліва: Л. Дикайло, Л. Михалевич, Е. Івашків, В. Шпонтак, М. Ярош, І. Куровицька, І. Мокрівська, С. Савчук, М. Томорук, С. Недільська,

Неприсутні: В. Бачинська, І. Бехтоль, Л. Черник, К. Червоняк, Д. Генза, О. Івасиків, Л. Юзєнів, Д. Калинич — Чехович, Д. Кєкіш, О. Кузик, В. Кушнір, Д. Леськів, Я. Лучечко, М. Мороз, Г. Оберешин, О. Пастернак, М. Палій, О. Роговська, Н. Січинська, Л. Соний, Н. Шмігель, Г. Туттла, О. Зазуля, Л. Закрєвська

83 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК, Н.Й.

**"Самій не довго збитися з путі,
Та трудно з неї збитись у гурті".**

*Леся Українка: "Мій шлях", 1890 р.
(памфлет СУА)*

У золотому ювілейному році існування Союзу Українок Америки його 83-ій Відділ святкуватиме теж 10-річчя від дня свого народження.

За ініціативою групи молодих жінок-ентузіясток 9 жовтня 1964 року відбулися засновуючі збори Відділу і з того часу записаний у 134 протоколах з ширших сходин і засідань управи пройдений шлях плянованої різномірної й корисної праці.

Кількість членок Відділу хитається поміж 50-ма й 60-ма. Єднають їх спільні бажання й прагнення: щирою виміною думок пізнавати себе й інших, поглиблювати своє знання й світогляд, шукати правильного підходу до виховання молодого покоління й втримання його в українській духовості. Врешті, дорогою зв'язків з неукраїнським світом поширювати інформації про Україну та її культуру.

Упродовж десятих років членки вислухали 30 доповідей з різних ділянок наукового, громадського, культурного чи мистецького життя, 5 репортажів членок з

*Ляльковий театр 83-го Відділу під керівництвом О. Гаєцької.
Сценка із казки "Івасик Телесик"*

подорожей, слухали читання творів десятиох поетів і письменників, відбули 8 практичних лекцій-показів, провели внутрішній конкурс оригінальних народних приповідок і організували для ширшого загалу курс української народної вишивки. Членки відвідували разом театральні вистави й концерти.

Щорічними імпрезами нашого Відділу є восени т. зв. "Гарбузова вечірка", на якій веселою програмою, танцями й добірним буфетом забавляємо й угощаємо наших чоловіків і запрошених гостей-приятелів.

Ярмарок — це фінансова підстава нашого існування, тому готовимосся до нього вже заздалегідь. Ярмарковий крам призначений здебільша для дітей: книжки, іграшки з українськими мотивами, народні строї, вишиваний одяг тощо. Цей крам доповнює безліч смачного домашнього печива.

Від дати першої Ялинки для малят — 17 січня 1965 року — вона стала в нас також традиційною імпрезою й популярність її сягає далеко поза границі нашої метрополії. У програму входять: різдвяна сценка пера наших членок, коляди й дитяча забава, що стала щорічним неплянованим показом вишиваного дитячого одягу, бо на оголошеннях про Ялинку проситься учасників прийти у вишиваному.

Уже в 2-му протоколі 20 жовтня 1964 року зазначені турботи наших членок про дитячу світличку. На жаль, не сприяли нам тоді обставини й ми мусіли іншими способами працювати з дітьми.

У 1965-66 роках організували дитячі зустрічі та прогулянки, у 1967-68 існував Дитячий гурток книголюбів, а 1967-69 кожного тижня впродовж шкільного року відбувався курс народних танців для молодших дітей.

На переломі 1970-71 років видано заходами й фінансуванням Відділу тиражем 3.000 примірників чепурну книжечку для молодших дітей поетки Діми п. н. "Кіт Музика" в мистецькому оформленні Ека — Едварда Козака.

На початку шкільного 1971 року організовано заходами виховної референтки Окружної Ради, Н.Й., у приміщенні школи св. Юра суботню світличку. На заклик Окружної Ради наш Відділ дуже радо перебрав опіку над нею. Тепер має для цієї цілі окрему комісію, що займається її адміністрацією та фінансуванням. Світличка помітно

росте. На 1973/74 рік вписалося 27 дітей. Незвичайно замітним здобутком і цінним виховним засобом є також Ляльковий театр 83 Відділу, що поставив свою прем'єру восени 1972 року. Театр має в репертуарі чотири п'єси: "Казка про Івася Телесика", "Казка про трьох ведмедиків", "Ялинка двох зірок" і "Вертеп". Саме тепер у підготовці казка "Білосніжка". Уже кілька разів успішно виступав цей театр у Нью-Йорку й околиці.

З метою пропагувати українську культуру та вплітувати її у виховання дітей країни нашого поселення відбувся заходами членок нашого Відділу від 2 — 28 квітня 1973 року Український фестиваль у приміщенні дитячої секції Доннелл Бібліотеки в Нью-Йорку. В рамках цього фестивалю відбулися: виставка народного мистецтва; показ писання писанок (біля 700 відвідувачів); короткі концерти української пісні та гри на бандурі з відповідними розповідями й інформативними летючками англійською мовою; врешті 2 успішні виступи Лялькового театру по-українськи з англійськими поясненнями. На виставах було присутніх біля 400 осіб. Звідомлення про цей фестиваль появилися в багатьох українських і американських щоденниках та журналах і в радіопрограмах.

Незалежно від цього, старанням нашої членки відбувся 1973 року показ писання писанок у Бейсайд Гарден Клуб, Н.Й., а разом з членкою 72 Відділу ССА переведено Дні української культури, що ввійшли в програму з'їзду Американського Клубу на Союзівці.

У виховній і виховно-пропагандивній ділянках Відділ здійснює не тільки практичні завдання, а являється з самого свого початку зорганізованою й активною одиницею Централі й Окружної Ради. Наша членка була першою референткою молодечих Відділів у Централі. Майже щорічно членки є в проводі Окружної Ради й численно, усім Відділом, беруть активну участь у всіх її більших починах. З доручення Окружної Ради ми підготували 1966 року два виховні семінари призначені для ширшого громадянства. Зорганізували панель у формі трьох доповідей на Окружний з'їзд Відділів ССА в 1970 році. Працювали в Комітетах: Конвенції ССА в Нью-Йорку; відкриття Музею Народної Творчості; зустрічі з Верховним Архієпископом Кир Йосифом Кардиналом Сліпим; Першого СКВУ; 30-річчя Окружної Ради, Н.Й. і т. п.

На пості виховної референтки Окружної Ради наша членка зорганізувала й перевела перший курс виховниць для світличок.

Наші членки зайнялися популяризацією українського друкованого слова й пісні. І так, у 1972-73 роках вони придбали українські книжки й платівки для дитячого відділу Бібліотеки Доннелл, для шпитальної бібліотеки нью-йоркського університету та для досвідної дитячої бібліотеки при Колумбійському Університеті.

У ділянці суспільної допомоги Відділ опікувався майже від самого початку бабусею в будинку для старших у Бельгії. 1973 року наша бабуся померла, а нам залишилися її чудові теплі листи й нариси, що їх ми перечитували на ширших сходинах, згадуючи про неї.

На заклик Централі ССА ми почали пересилати 1971 року постійну стипендію студентці в Бразилії. Туди пересилаємо також книжки для шкіл і сиротинців та одяг потребуючим.

Щороку оплачуємо літній табір дітям-членам Пласту й СУМА. Щедро жертвуємо на Катедру Українознавства при гарвардському університеті, на Фонд Церкви в Потребі, на храм св. Софії, на університет і Фонд Блаженнішого Кир Йосифа в Римі, на школу св. Юра, на музей у Бавнд Бруку, на Пластовий Дім, Станцію й пластову бібліотеку. Допомагаємо матеріально сиротинцям, школам та окремим особам у США й у інших країнах.

Централа ССА не має клопоту з нашими обов'язковими вплатами. Ми пильно вплачуємо нашу вкладку й жертвенно підтримуємо майже всі фонди. Найщедріше підтримуємо пресовий і запасний фонди "Нашого Життя".

Від 1967 року Відділ був щорічним 100 долярним "добродієм" Музею Народної Творчости в Нью-Йорку.

Відділ є членом УККА і Об'єднаного Комітету Організацій міста Нью-Йорк. Завжди включається активно в усі ними організовані маніфестації, демонстрації та імпрези.

У 1972-73 роках репрезентантки нашого Відділу особисто склали відповідні петиції й протести в обороні переслідуваних і заарештованих діячів культури на Україні на руки секретаря Об'єднаних Націй і амбасадам різних держав.

* * *

Спільно пройдений 10-річний шлях 83 Відділу виявив змістовну й цінну діяльність. Із т. зв. "молодечого Відділу" ми опинилися поміж передовими Відділами нашої Округи. Цей факт зобов'язує нас усіх до дальшої спільної, щиросердечної, жертвенної й серйозної праці, праці з почуттям відповідальности перед самим собою й нашим суспільством.

Управа Відділу очолювали: Варка Бачинська — від жовтня 1964 до грудня 1966; Марта Л. Ярош — від грудня 1966 до грудня 1968; Марія Томоруг — від грудня 1968 до грудня 1970; Марія Мороз — від грудня 1970 до грудня 1971; Надя Савчук — від грудня 1971 до грудня 1973; Марта Данилюк — від грудня 1973 року.

Марта Л. Ярош
За референтуру преси 83 Відділу

85 ВІДДІЛ СУА ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ СИРАКЮЗИ, Н.Й.

85 Відділ СУА ім. Алли Горської був заснований у 1969 р. заходами місцевого 68-го Відділу. У склад першої управи новозаснованого Відділу ввійшли: О. Федорович — голова, В. Гвозда — заступниця голови, Г. Тимченко — секретарка, Л. Кравченко — касирка.

Відділ складається з 14-тьох молодих членок, які цікавляться різними ділянками нашого культурного життя. Від самого початку існування Відділ займається ознайомлюванням власного й чужинецького суспільства з українським мистецтвом. У цій ділянці Відділ мав виступи у телевізії, влаштував мистецькі покази в середніх і вищих школах, у банках, на "Стейт Фер" і на ООН. Відділ демонстрував писання писанок і дав дописи до місцевих газет.

Відділ організував для громадянства буфетові обіди з мистецькими програмами, влаштував маскараду для дітей дошкільного віку і три базари з продажем мистецьких виробів з України.

У 1974 р. з Відділу вибула його довголітня енергійна й віддана голова Оксана Федорович, яка переселилася до Дітройту.

Нова управа складається з таких осіб: М. Корбет — голова, В. Гвозда — заступниця голови, Н. Цвях — секретарка, В. Тимченко — касирка.

Надя Цвях
секретарка

Мирослава Корбет
голова

86 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ НЬЮАРК, Н. ДЖ.

Сидять зліва: Я. Снулик, Л. Гайдучок, М. Граб (голова) М. Савицька, Л. Цяпка.

Другий ряд зліва: В. Мицьо, Л. Пенцак, І. Яворська, А. Твардовська, Я. Німчановська.

Стоять зліва: Н. Клапішак, О. Стеранка, Л. Стебельська, С. Темницька, Л. Даник.

86 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ В НЬЮАРКУ, Н.ДЖ.

Дня 3-го грудня 1964 року з ініціативи тодішньої енергійної голови Окр. Ради О. Салук скликано в залі школи св. Івана Хрестителя 14-ть молодих жінок, які виявили зацікавлення і бажання включитися до праці тієї великої жіночої організації, якою є СУА. Саме на цих перших загальних зборах заснувався 86 Відділ і була вибрана перша управа, що її очолювала Н. Змий. В грудні 1969 року 86 Відділ відзначив свій перший ювілей — 5-річчя, і під сучасну пору наближується до чергового ювілею — 10-річчя, що припадає в 1975 році.

Від самого початку існування праця Відділу проходила скорим і дуже успішним темпом, завдяки чому поступово збільшувалося членство. На протязі минулих 8-ми ділових років 86 Відділ відзначився динамічною працею в кількох ділянках; влаштував десятки власних, або спонзорованих імпрез, театральних вистав, рефератів, дитячих імпрез, доповідей визначних в українському організованому житті діячів, мистецьких виставок картин найвизначніших українських мистців, виставку українського мистецтва й культури на американському форумі та багато інших. Заходом 86-го Відділу перевидано цінний твір-повість письменника Василя Барки "Жовтий Князь".

86 Відділ співпрацював з рядом центральних і льокальними українськими суспільногромадськими організаціями та вислав своїх делегаток до складів управ відповідних Громадських Комітетів.

Багато уваги присвячував Відділ теж харитативній діяльності, і майже без перерви допомагав старцям і хворим колишнім визначним українським діячам та бідним українським студентам, так у вільному світі, як і за "залізною завісою" в Європі і ін. країнах.

Своїм розмахом і характером праці 86 Відділ часто відрізнявся від інших, сусідніх Відділів СУА, що вже мають свою довголітню історію піонерської праці в нашій Окрузі. Поодинокі управи на протязі років завжди були схильні працювати й діяти в цих ділянках, що в них в меншій мірі були заангажовані сусідні Відділи СУА. Таким чином, 86 Відділ ім. О. Теліги гідно доповнював загальну, многогранну працю, що її жертвенно виконують інші Відділи Союзу Українок Америки в Північному Нью Джерзі. Список голів Управ 86-го Відділу: 1965 — Наталія Змий, 1966 — Анна Твардовська, 1967 — Анна Твардовська, 1968 — Оксана Стеранка, 1969 — Марія Полянська, 1970 — Люба Липчик, 1971 — Софія Темницька 1972 — Ляриса Пенцак 1973 — Мирослава Граб.

87 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ КЕНТОН, ОГАЙО.

Відділ засновано 17 січня 1965 року. Головами були: Софія Барусевич, Віра Фінковят і Катерина Стасюк-Сатерідес. У Відділі 21 членок, більшість передплачує "Наше Життя".

За час існування Відділу відбулися свята й святочні сходи в пам'ять Героїнь, при участі молодечих організацій, Дні Матері, 1000-ліття св. княгині Ольги, новорічні зустрічі, чайні вечори. Вдалою розваговою імпрезою був "Вечір сатири й гумору" відомих артистів Оксани й Пінота Рудакевичів.

Відчитувано реферати з нагоди національних річниць, як також про народні звичаї. Влаштовано з успіхом показ великоднього стола й писання писанок для ширшого загалу своїх і осіб інших національностей. Відбувся 2-тижневий курс писання писанок під проводом А. Юзьків. Дві виставки народного мистецтва для місцевого Клубу Доньок Америки і Жидівського Центру оглянуло кількасот чужинців.

Відділ переслав датки на Катедри Українознавства в Гарварді, видання дитячої літератури, Енциклопедію Українознавства, Фонд Церкви в Потребі, вітраж кн. Ольги. Переведено збірку для потерпілих від повені й землетрусу в Європі, як також вислано пакунки потребуючим до Європи.

Відділ є членом УККА і співпрацює з усіма місцевими українськими організаціями. Увесь час була співпраця з Округною Радою в Клівленді. Брала участь у засіданнях та імпрезах, як також гостили в себе представниць Округної Ради.

Віра Фінковят

88 Відділ ім. Княгині Ольги постав 19-го червня 1965 р. Організаторками його були Осипа Грабовенська, тодішня голова Окружної Ради, Софія Кусень і Марія Харина. Першою головою була Софія Пилип'юк. Відділ був охрищений восени 1965 р. Очолювали його Євгенія Товт, Стефанія Колодій, Софія Кусень, Олександра Палько. Пересічне число членок становить 35-40 осіб.

Від часу свого заснування Відділ виконував доручення Окружної Ради, брав участь у міжнародних фестивалях, робив виставки народного мистецтва в американському банку, улаштував виставки народного одягу й народного мистецтва та вишивані вечерниці, брав участь у маніфестаціях проти переслідування Церкви й українських інтелектуалістів на рідних землях.

Відділ працював у культурно-освітній ділянці. Відбував святочні сходи, присвячені жінкам-героїням, улаштував доповіді й реферати про визначних наших людей. Допомагав церковним установам у влаштуванні парафіяльних імпрез, приходив з поміччю школам українознавства, організував дитячі зустрічі, забави, провадив садочок для дітей від 3-4 року життя. Зорганізував дитячу бібліотеку і визичальню книжок. Улаштував попис дитячих талантів, курс народних танків для дітей і молоді, андріївський вечір з участю дітей і молоді. Його заходами відбувся курс малювання кераміки й писання писанок.

Відділ опікується своїми членками. Влаштував 25-літній ювілей вінчання референтки суспільної опіки, відвідував хворих, жертвував на Служби Божі за недужих, висилав пакунки потребуючим у Європі, Югославії й Бразилії. Фонди здобував Відділ із вкладок, імпрез, виграшів, базарів і чайних вечорів.

89 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.

89-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки в Кергонксоні засновано у вересні 1965 р. з ініціативи Ірени Падох, яка була відпоручницею Окружної Ради на засновуючих зборах. Першою головою була Павлина Олексів, а від грудня 1966 наш Відділ очолює Оксана Ленець. На засновуючих зборах було 9 членок, тепер є нас пересічно 25. Деякі живуть доволі далеко від Кергонксону, що й відбивається на участі в сходах, які відбуваються кожного місяця, за виїмком вакацій. Власної домівки не маємо, користуємося гостинності членок і Союзівки.

Нашою головною ціллю є зберегти українську свідомість наших дітей, тож від початку помагаємо українській суботній школі, яку зорганізовано в 1966 р. при місцевій парафії. Від 1972 р. Відділ вповні взяв на себе опіку над школою, а в 1969 р. зорганізував світличку. Навчання відбувається в приміщенні Союзівки. Так школа, як і світличка, вдержуються оплатами батьків, але деякі видатки Відділ покриває з власної каси. При нашій фінансовій піддержці появилася платівка "Вію, вію, вію вінець", яка знайшла прихильний відгук серед батьків і додається добре також у світличках. Матері школярів це переважно наші членки, тож самозрозуміло, що існує тісна співпраця із школою. Матері помагають у щорічних шкільних імпрезах, як миколаївське свято, листопадові й Шевченкові роковини. На щорічних просфорах, на свяченому в День Матері школярі радують приявних співом, деклямаціями, чи веденням гагілок.

Багато часу і старань присвячуємо справам суспільної опіки. Найбільшу поміч даємо нашим потребуючим братам за кордоном. Великодні пакунки одержували вояки-українці у В'єтнамі. Після землетрусу в Югославії суспільна опіка нашого Відділу включилася в акцію висилки одягу для потерпілих. Пакунки з уживаним одягом ішли також до Європи, до студентів української Малої Семінарії в Римі, а в останньому часі стоїмо в близькому зв'язку з Інститутом св. Ольги в Бразилії. Звідусіль наспівають листи з подяками, що є показником, наскільки потрібна ця акція. В останніх роках помагаємо стипендіями українським дівчатам у Бразилії, одна з них уже закінчила студії. Наша референтка суспільної опіки зорганізувала дві стипендії по 150 дол. від двох українських подруж.

Грошові засоби черпаємо з членських вкладок і з влаштовуваних час від часу продажів домашнього печива й уживаного одягу. Деякий прибуток дає лютерія, що її переводимо під час імпрез. Крім уже згаданих, підготовляємо Маланку на зустріч Нового Року, пікніки на вільному повітрі й забаву в День Подяки. Проте, ці імпрези влаштовуємо не так з думкою про дохід, як радше для піддержання товариського життя й згуртовання розпоршеної громади. Під час літнього сезону перевели ми двічі показ моди на Союзівці. Це були дуже вдалі імпрези.

В мистецькій ділянці наші почини були теж успішні. Двічі ми виставляли предмети українського народного мистецтва у виставовому вікні однієї з передових крамниць у Покіпсі а в 1972 р. Відділ взяв участь у фестивалі націй там же. Серед представників 28 народів Україна мала свій кіоск, який був найкращим. Він стягав найбільше число відвідувачів, що подивлялися красу виставлених предметів, а ще більше мистецтво писання писанок, яке тут же демонструвалося. У вечірньому концерті, де національності, що брали участь у фестивалі виводили свої народні танки, танцювальна група Гензи викликала загальне захоплення і бурю оплесків. Організатори не жалували нам слів признання, а для деяких, уже відчужених, українців ця зустріч з красою їхньої призабутої батьківщини була наче евшан-зіллям.

Накінці треба згадати, що всі членки передплачують "Наше Життя", одна з нас платить 4 передплати для своєї родини. По змозі жертвуємо також на запасовий фонд "Нашого Життя", на Музей Союзу Українок, на фонд Церкви в Потребі і на Церкву — Пам'ятник у Бавнд Бруку. Врешті найближча нам справа — це будова церкви в

Кергонксоні, важлива для нас не тільки з уваги на релігійні потреби громади, але й з уваги на виховання наших дітей так релігійне, як і національне, бо там буде приміщення також для української школи й світличка. Ми вже жертвували на ту ціль і працюватимемо й надалі, щоб внести свою жертву для цього важного й дорогого нам діла.

За Управу 89 Відділу

Анна Слободян,
касірка.

Дарія Горняткович,
секретарка

Оксана Ленець,
голова

90 ВІДДІЛ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

90-ий Відділ був заснований з ініціативи Стефанії Пушкар в жовтні 1965 р. Велику працю в його організування вклала перша голова Наталка Даниленко. Це був один із перших молодечих Відділів на терені ЗСА. Але вже після дев'ятох років праці, сповнених успіхів і розчарувань, членство Відділу виросло з молодечого віку. На зміну прийшли нові молодечі Відділи, які з юним запалом працюють у лавах СУА.

Від самого початку існування Відділ зорганізував Ляльковий Театр для "наших найменших". Впродовж свого існування театр мав гарні успіхи. Поставив ряд сценок-казок і на запрошення виїздив на гостинні виступи до різних довколишніх міст. Керівницками театру були початково Дарця Шуст і Зеня Черник, тепер веде його Христя Лазор.

Крім праці в театрику, членки Відділу цікавляться народним мистецтвом і проблемами виховання. На сходини Відділ часто запрошує визначних людей із цікавими доповідями.

Відділ нараховує 32 членки. Головами Відділу були Наталка Даниленко, Теофіля Мельничук, Люба Процик, Віра Кліш. Тепер очолює його Леся Мацьків.

Оксана Фаріон
пресова референтка

91 ВІДДІЛ СУА БЕТЛЕГЕМ, Н. Й.

Сидять зліва: Анна Гарас (перша голова, 66-67), Ліда ЯБ (касирка), Марія Корчевий (голова 70 і 73), Богданна Михайлів (секретарка, голова 69) Дарія Балазюк - референтка суспільної опіки.

Стоять зліва: Галя Бадуляк — член контрольної комісії, Надя Цегельська (господарська референтка, голова 71), Христина Попович (член контрольної комісії), Оля Цегельська (культурно-освітня і виховна референтка, голова 68 і 72), Марія Попович, Люся Гентіш

Неприсутні: Ірина Бачинська (заступниця голови), Уляна Глинська, Ніля Дубицька, Марта Федорів, Люба Камінська, Марта Мартник.

91 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Відділ засновано за ініціативою Анни Гарас. Засновуючі збори відбулися 25 вересня 1966 року при співучасті делегатки Окружної Ради бл. п. Осипи Грабовенської. Першою головою вибрано Анну Гарас одногослоно 13-ма голосами.

Відділ узяв на себе завдання заснувати школу українознавства, в якій тепер навчається пересічно 28-32 учнів у віці 9-18 років. Учнів призначено до різних клас, відповідно до знання української мови. Три відділи є англomовні. Учителську працю ведуть Надя Цегельська, Оля Цегельська й Богданна Михайлів. У 1967-68 роках ведено ще й курс українських народних танків під проводом п. Лаврика. У тому часі діти мали змогу виступати при різних нагодах і разом з шкільними дітьми дали кілька імпрез-концертів та поставили п'єсу "Червона шапочка".

Культурно-освітня праця не єдине завдання Відділу. Важливо було нав'язати зв'язки з містом та його міжнародними організаціями. Відділ робив це співучастю у фестивалях, на яких пропагував нашу культуру. Улаштовував виставки народного мистецтва, переводив показ писання писанок (Г. Бадуляк), показ вишивання (І. Бачинська) по школах, каледжах і фестивалях. Покази українського куховарства, ведені Іриною Кашубинською й великодні базари завжди притягали велику кількість чужинців.

Відділ співпрацює з УККА у влаштовуванні національних імпрез, у яких майже завжди

виступали учні нашої школи. Постійним завданням Відділу є дописи до місцевої газети, покази фільмів з України, допомога церкві, потребуючим членкам. Висилає пакунки до Бразилії, Європи, поводянам на Україну й до Югославії. Висилає також стипендії до Європи.

28 лютого 1967 року Відділ відбув христини, на яких започатковано фінансові оощадності.

Сходини відбуваються кожного місяця, імпрези замінюється сходинами. Під час сходин членки слухають рефератів, здебільша опрацьованих власними силами. Сходини відбуваються в приватних домах членок.

Рішенням перших загальних зборів нову голову вибирається кожного року. Досі головами були: 1966-67 — Анна Гарас; 1968 і 1972 — Оля Цегельська; 1969 — Богданна Михайлів; 1970 і 1973 — Марія Корчева; 1971 Надя Цегельська.

В управі за цей час були: Дарія Балазюк, Ліда Яб, Ірина Бачинська, Емілія Лаврик, Патриція Винницька, Христина Попович, Уляна Глинська. Відділ нараховує тепер 17 членок.

***З нагоди 50-ліття СУА сeрдeчний привіт
пeрeсилає
91 Відділ СУА в Бeтлeгeм***

92 Відділ СУА МЕНВІЛ, Н. ДЖ.

Сидять зліва: П. Яцук, А. Захарко, Т. Жук, С. Гаврилюк, К. Гіль.

Стоять зліва: М. Стахів, Л. Ясіновська, А. Кузьмів, В. Комарницька, С. Котенко, М. Гарвіст, А. Прядка, С. Ландвіт.

Неприсутні: О. Рохман, М. Гнідь, М. Гнідь (молодша) З. Гнідь, П. Матіїв, І. Окопна, А. Пілат, М. Добош, О. Бойко, М. Ясіновська, А. Крайник, Є. Нєсьвидчена, Є. Олійник, Ю. Демчук, Є. Кєпша, Ольга Борис, М. Демчишин, А. Грифлик, О. Стєк, М. Кікта, М. Прядка.

**Сердечний привіт з нагоди Золотого Ювілею
Союзу Українок Америки
і побажання дальших успіхів у Вашій так корисній праці
пересилає**

92 Відділ СУА

92 ВІДДІЛ СУА В МЕНВІЛ, Н. ДЖ.

Відділ був заснований 12 лютого 1967 року Іреною Левицькою. Його першою головою була Марія Пілат. В 1967 р. очолювала Відділ Параня Матіїв, а від 1968 р. обов'язки голови виконували Стефанія Гаврилюк.

Відділ має 34 членки. Від початку свого заснування старався виконувати всі завдання супроти своїх членок, громади і свого народу. Головним завданням було приєднати якнайбільше членок, розвинути культурно-освітню і харитативну працю. Відділ дбав про допомогу потребуючим українцям не тільки в своїй громаді, але й потерпілим від землетрусу і повені поза США. Значним осягом Відділу була висилка спеціального крісла для хлопця-каліки в рідному краю. Відділ активно провадив збірки на Церкву в Потребі та на Катедру Українознавства при Гарварді.

У культурно-освітній ділянці Відділ не залишився позаду, дбаючи про відповідні доповіді на ширших сходах. Однією з них була цікава доповідь з прозірками "Кактуси в Каліфорнії", виголошена Мирославою Стахів. Відділ влаштовував також показ писанок та їх продаж. Членки беруть численну участь в імпрезах, організованих іншими товариствами та установами.

Відділ влаштовує традиційні осінні забави, під час яких звичайно приєднується нових членок та популяризується діяльність нашого Відділу і взагалі Союз Українок Америки в нашій громаді.

23 жовтня 1966 року відбулися засновуючі загальні збори Відділу в присутності заступниці голови Централі СУА І. Падох.

Першою головою Відділу вибрано Ольгу Платош, яка керувала працею впродовж двох років. 1969 року головою була І. Скочдополь, 1970 року перевибрано І. Платош, на 1971-72 рік вибрано Анну Любинську, у 1973 році головою стала Ірина Остапюк.

Відділ має 56 членок; свою працю веде за вказівками Централі й згідно із статутом.

Праця відділу різноманітна. Відділ улаштовує вишивані вечерниці, авторські вечори, мистецькі виставки, покази українського одягу, день молодих талантів, великодні й різдвяні столи з поясненням наших звичаїв на телевізійних програмах, традиційну ялинку.

До місцевої міської бібліотеки закуплено поважну кількість українських книжок. Адміністрація "Нашого Життя" пересилає туди ж наш чудовий журнал. У міських публічних школах установлено нагороди СУА для найкращих учнів українського походження. У пам'ять нашої патронки Олени Степанів перевидано її книжку "Напередодні великих подій".

Відділ присвячує час хворим і допомагає потребуючим, опікується бабусею в Німеччині. Вислав допомогу сиротам в Аргентині та продовжує вести збірку на допомогу сиротам. Відділ є членом УККА, співпрацює з місцевими організаціями та активно підтримує заклики й ініціативи Централі СУА.

Основним джерелом фінансової бази є членські вкладки, продаж печива й перед-святочні базари.

Маючи на увазі майбутнє СУА, наш Відділ допоміг зорганізувати на терені Гартфорду 25 січня 1970 року Молодечий Відділ, головою якого була вибрана Роксоляна Гарасимів.

О. Платош

95-тий Відділ СУА в Байоні Н.Дж. вітає XVII Ювілейну Конвенцію СУА та бажає Успіхів на майбутнє”

95 ВІДДІЛ СУА В БАЙОНІ, Н.ДЖ.

У вересні 1967 року дві пані з Окружної Ради Ньюарк, а саме Ірена Левицька та Боднар, скликали перші засновуючі збори на терені Байону, на яких були присутні біля 20 пань. Так постав 95-й Відділ СУА, першою головою якого була Іванна Гись (провадила Відділ протягом 4 років). Тепер головою є Мирослава Сіра.

На початку наш Відділ нараховував 14 членок, а тепер стан членства зменшився до 9, головно через виїзд на провінцію. Через малу кількість членства Відділ не має всіх референтур, управа складається тільки з голови, заступниці, секретарки і касирки.

За час свого існування (1967-1973 рр.) 95 Відділ відбув 26 ширших сходин, влаштував 5 разів продаж печива, 4 Веселі Вечори, один базар, а також читання творів жіночого пера, реферати про Аллу Горську, про голод в Україні.

Впродовж тих років Відділ точно сплачував свої зобов'язання до Централі й Окружної Ради та зложив датки на культурні й добродійні цілі.

Мирослава Сіра,
голова

96 ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ ДІТРОЙТ, МІЧ.

*Перший ряд зліва: Оксана Заревич, Маруся Зарицька, Мирося Савчук
Другий ряд зліва: Христина Шумейко, Уляна Мазуркевич, Надя Денисенко, Світляна Петруша, Уляна Мазяк, Христя Перел, Маруся Ткачук, Маріянна Бойчук, Варвара Коваленко, Квітка Іваницька.*

Третій ряд зліва: Надя Фабера, Ліда Вроблевська, Марта Квітковська, Христина Гнатчук, Віра Андрушків, Леся Козовик, Ірка Кіналь, Зірка Кларк, Роузмері Соболь, Віра Русецкас, Тереса Цепла, Ліда Качан, Калина Миколенко, Нуся Мацілінська, Христя Козак.

Неприсутні членки: Ляріса Цісарук, Марія Константин, Ляріса Гісо, Оксана Гудз, Ліда Гайдукевич, Ліда Казевич, Світляна Кордуба, Тамара Куропась, Ірка Марітчак, Люба Шаенко, Оксана Вінтер, Люба Жура, Анна Олексієнко.

96 ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ ДІТРОЙТ, МІЧ.

96 Молодечий Відділ був заснований в березні 1968 року. Членками-засновницями були Калина Миколенко (голова), Маруся Зарицька (заступниця голови), Ліда Гайдукевич (секретарка), Маруся Ткачук (касир), Надя Денисенко, Оксана Заревич, Ліда Казієвич, Марійка Константин, Леся Липецька, Світляна Петруша, Христя Шумейко. За шість років діяльності Відділ побільшився до 40 членок.

Усі членки новозаснованого Відділу вийшли приблизно в тому самому часі з молодечих організацій. Їхнім бажанням було згуртуватися з метою зустрічатися, побільшувати своє знання про українську культуру, і втримувати тісний зв'язок з українським громадським життям.

Підставою праці є місячні сходина, які дають членкам змогу виміни думок і товариської розваги. До цього часу влаштовано ряд доповідей і дискусій на виховні теми, гутірки про українську культуру та інші актуальні питання. До виконання цієї програми часто запрошувано доповідачів, а часом членки самі підготовляли гутірки.

Нашою метою є обговорювати різні ділянки життя української громади і де це було б потрібне, вводити відповідні зміни і нові методи.

Відділ співпрацює з Окружною Радою та іншими відділами у влаштовуванні імпрез різного характеру. Членки Відділу брали участь у з'їзді СФУЖО, міжокружній конференції, семінарах для батьків, та виховному семінарі, на яких В. Андрушків мала доповідь, чи брала участь у панелях.

Виховання дітей — це ще одна ділянка, в яку Відділ вложив багато праці. З ініціативи Л. Козієвич (вих. реф.) членки допомогли перевести перегляд в усіх церквах про можливості створення нових світличок. Допомогли на заході міста заснувати світличку, виготовити матеріали Монтесорі та придбати багато потрібних приладів. За ініціативою Х. Козак (вих. реф.) Відділ започаткував садочок для англomовних дітей, який провадить членка О. Гудз.

Відділ присвятив велику увагу народньому мистецтву. Відбувся курс вишивання для членок, а для американської публіки зорганізовано виставки і курси вишивання в публічних бібліотеках міста. Успішно відбулося 9 таких курсів, завдяки яким місцеві бібліотеки закупили книжки про українське мистецтво. Разом з 63 Відділом улаштовуємо уже третій рік з великим успіхом Вишивані вечерниці.

В 1972 році появилися довгі статті в "Дітройт Фрі Прес" і "Нюз" про вишивки та про Вишивані вечерниці. Також появилoся 9 знімків різних вишиваних суконь.

На великоднім свяченім 1973 р. для американської публіки членки Відділу вивели веснянки, а М. Стефанюк дала пояснення наших обрядових хороводів. Про це появилoся стаття в "Daily Tribune". За ініціативою Відділу в квітні 73 р. відбувся дводенний курс куховарства І. Кашубинської, на яким були присутні репортери з місцевої преси. У "Дітройт Фрі Прес" поміщено на цілій сторінці переписи великодніх страв і знімки з курсу.

Відділ так само бере активну участь в американських та інтернаціональних імпрезах як Old world Market, International Institute, Highview P.T.A. (мистецька виставка), Ethnic Riverfront Festivals, Round Table Conferences і Federation of Women's Clubs (участь у панелях).

В 1972 р. членки зайнялися справою заарештованих і переслідуваних в Україні. Ми заактивізували громаду, щоби писати листи протесту до сенаторів, конгресменів, Комітету Людських Прав при Об'єднаних Націях, та президента Ніксона. 96-тий Відділ разом з ТУСМ-ом заініціював комітет в обороні переслідуваних в Україні, в яким безпереривно працює В. Андрушків як заступниця голови і голова М. Зарицька як секретар. Підготували день молитви, про який були повідомлення на американських радіостанціях. Так само перевели ми на цю тему інтерв'ю з Гелен Мей ("Дітройт Фрі Прес"), і у висліді появилoся стаття "Ukrainian Women Push Freedom Fight". Ми брали активну участь у триденній демонстрації і пості з нагоди приїзду Брежнева. Про це також були статті в обох газетах і згадки в телевізії.

Відділ вложив багато праці і старань в напрямі ширення правди про Україну і нав'язав контакти і зв'язки з американською пресою. За нашими стараннями ряд статей, інтерв'ю та листів поміщено в "Дітройт Фрі Прес", "Нюз", і Воренських газетах.

Для добра родин наших членок започатковано референтури суспільної опіки О. Вінтер банк крові при Червоному Хресті.

Своєю працею і фондами Відділ підтримує виховні, релігійні і культурні установи на нашому терені. Касовий оборот за рр. 1968-1973 показує приходи 7,497.06, а розходи 6,355.93.

Головами Відділу були: 68-69 — Калина Миколенко, 70 — Віра Андрушків, 71 — Христя Гнатчук, 72 — Віра Андрушків, 73 — Квітка Іваницька, 74 — Уляна Мазяк.

пересилає привіт XVII-ій Конвенції Союзу Українок Америки та складає найкращі побажання успіхів у майбутній праці.

Наш Відділ заложено в 1967-му році з ініціативи тодішньої голови 49-го відділу Ірени Дорошак. Патронкою Відділу іменовано Марусю Бек, знану українську суспільну діячку з тією метою, щоб її відданість для української спільноти на еміграції була світлим прикладом до наслідування. Пересічне число членів є 23. За час існування нашого Відділу його очолювали: Тамара Бульба, Надія Пікас, Марта Стасюк, Олена Коритник, Дарія Завадівська, Наталка Пруц, Марія Іскало.

Першим більшим досягненням Відділу було створення дитячої світлички, яку успішно провадимо далі. Щорічно Відділ запрошує на деякі свої сходи наших місцевих професіоналів з фаховими відчитами на актуальні теми. Христини Відділу відбулися дуже урочисто при участі місцевих організацій. Крім того члени Відділу беруть активну участь в суспільному житті громади. Наші щорічні мистецькі виставки в американських установах є дуже популярні й викликають прихильну оцінку в місцевій пресі.

Гостинний виступ поетки Зої Когут і артистки Ірини Залеської з Австралії, що відбувся в нас з великим успіхом, був улаштований нашим і 49-им Відділами. Спільно з цим Відділом улаштовуємо конкурс пасок, який у цьому році був збагачений приємним репертуаром Віри Ке. та сольовим фортепіановим виступом нашої членки Олі Лавні. Гроші, зібрані з поодиноких імпрез, в касі довго не затримуються, тому що Відділ постійно видає їх на всякі харитативні цілі (повінь в Югославії, сироти в Аргентині, пакунки до Європи тощо).

Під опіку Відділу перейшла група учнів гри на бандурі під досвідченим керівництвом Степана Малюци. Надіємося, що в наступних конвенційних книгах будемо мати змогу поділитися досягненнями цього нашого останнього почину.

УПРАВА 97-го ВІДДІЛУ СУА

98 ВІДДІЛ СУА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Сидять зліва: К. Коржєньовська, О. Гєвка — голова, В. Датєн — кореспонденційна секретарка, Х. Перфецька — заступниця голови, і пресова референтка, І. Юрчак — організаційна референтка. З. Кунаш — культурно-освітня, З. Шуль, М. Рудакєвич, Л. Дихдала,

Стоять зліва: Л. Бугай, С. Галавай — господарська референтка, П. Савчак — мистецька референтка, Л. Дяченко, І. Скульська — касирка, З. Погорила — виховна референтка. Дз. Швед, С. Стефанишин, В. Андрєйчик — імпрезова референтка.

Другий ряд зліва: С. Лій, М. Татунчак, В. Трицецька, М. Гил,

Третій ряд зліва: О. Повзанюк, — господарська референтка, С. Зиблікевич, О. Левицька — секретарка. В. Лукас, С. Чаплинська, М. Циган

Неприсутні: О. Федорук, О. Гной, М. Кохановська, А. Осташук, М. Кудєнко, М. Луців, Д. Кульба, А. Літкєвич, Т. Оніл, М. Кожєньовська.

98 ВІДДІЛ СУА ІМ. АННИ ЯРОСЛАВНИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ СЕРДЕЧНО ВІТАЄ СУА З ЙОГО 50-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ

98 ВІДДІЛ СУА ІМ. АННИ ЯРОСЛАВНИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

У червні 1973 року, 98 Молодечий Відділ у Філядельфії, який тепер нараховує біля 40 членок, відзначив своє 5-ліття. Ювілей був скромний, хоча за п'ять років членки здобули великі успіхи.

Головною метою Відділу є поглиблення знання української народної культури й розповсюдження цього знання серед американців. Кожного року членки влаштовують виставки народного мистецтва в бібліотеках, школах, університетах, великих крамницях і музеях. У 1973 році вони zorganizували 14 великих виставок, що їх оглянули тисячі американців. В ювілейному році Відділ займається величавою виставкою писанок і килимів у найбільш престижному філядельфійському музеї "The Philadelphia Museum of Art" (Філядельфійський Музей Мистецтва). Відділ тричі відзначено першими

нагородами за чудово влаштовані покази мистецтва. Три роки тому Відділ почав організувати свою власну збірку (т. зв. "рухомий музей") стильових експонатів, необхідних для намічених Відділом цілей. Вручаючи перший дарунок для нашого музею, наша хресна мама Лідія Бурачинська, тоді редакторка "Нашого Життя", побажала нашому Відділові зорганізувати 98 виставок. Тепер, коли голова СУА бачить, як гарно йде праця, вона жартома скаже: "Я бажала вам 98 виставок, але не в такому короткому часі". Відділ старається поширити пропаганду про українців в американській пресі й телевізії.

У 1972 році членки відбули успішне інтерв'ю з продуцентом телевізійних новинок на руслі WCAU-CBS, щоб спростувати неправильні інформації про українців, які ця станція подавала. Двічі в 1973 році, старанням членок американські часописи помістили докладні статті про український Щедрий вечір та писанки.

У рамках культурно-освітньої референтури на щомісячних сходах виголошується цікаві доповіді на актуальні теми. У виховній ділянці членки організують імпрези для дітей і традиційну забаву з подарунками для сиріт при Сиротинці св. Василя Великого. Щоб поширити товариські зв'язки, Відділ організовував річні забави, малярську виставку, показ моди та різного роду вечірки.

Наш Відділ утримує бабусю в Німеччині і постійно висилає пакунки до Європи, Бразилії.

Ми сумлінно виконуємо обов'язки перед Централєю, вплачуємо вкладки й датки на фонди. Наш молодечий Відділ репрезентує Окружну Раду при Американській Федерації Жіночих Організацій у Філядельфії.

Христина Перффецька — пресова референтка

99 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ВОТЕРВЛІТ, Н.Й.

Сидять зліва: Анна Базар — заступниця голови, Богданна Березжанська — суспільна опіка, Марія Комар — кореспондентійна секретарка і пресова референтка, Любомира Мокій — голова, Дозя Кушнір — культурно-освітня і імпрезова референтка, Анастазія Драбик, Емілія Коцур — голова Контрольної Комісії

Стоять зліва: Анна Гарат — організаційна референтка, Теодозія Шевчук — член Контрольної Комісії, Феуронія Кошикар — господарська референтка, Михайлина Шот — член Контрольної Комісії, Дарка Мокій — касирка, Марія Скалій — заступниця господарської референтки, Розалія Коцур, Катерина Хорват.

Неприсутні: Іванка Бучак — секретарка, Леся Боднар, Стефанія Норольська, Галина Полічук, Катерина Ярошевська, Агата Качмар.

**Привіт Союзові Українок Америки з нагоди 50-ліття його праці
та
XVII Конвенції СУА
складає
99-тий Відділ СУА ім. Лесі Українки
у Вотервліт, Н.Й.**

99 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.

З ініціативи Люби Мокій, та під впливом голови 34 Відділу з Коговз Ольги Павлів скликано зацікавлених жіночим рухом жінок Вотервліту на інформативні збори 29 вересня 1968 року. Представницею Окружної Ради Північного Нью-Йорку була Марія Когутяк. Вона відчитала гарно опрацьований реферат, в якому звернула увагу на konieczність кожної свідомої жінки включитися в ряди зорганізованого в СУА жіноцтва.

На цих зборах засновано 99 Відділ СУА Вотервліт. Хоч Відділ чисельно малий та існує тільки п'ять років, ми з гордістю можемо похвалитися, що праця проходить з гарним успіхом моральним і матеріальним.

Щороку випробовуємо наші сили в нових імпрезах. Деякі з них увели ми як традицію. До таких зараховуємо: ялинку-традиційний Свят-вечір, великодній базар і вишивані вечерниці.

За час існування обов'язки голови виконували лише дві особи: перші три каденції головою була Дозя Кушнір, тепер утретє головою є Люба Мокій.

І м п р е з и : Відділ відбув ряд імпрез різного характеру. З них важливіше це: свято княгині Ольги, свято на пошану Лесі Українки, ялинки, великодні базари, участь у міжнародних фестивалях, в українських фестивалях, щорічні товариські зустрічі з можливими кандидатками на членок СУА та з іншими запрошеними гостями. Найбільша наша гордість — це вишивані вечерниці, які перший раз в нашій околиці влаштував наш Відділ та які з великим успіхом повтєено наступного року.

М и с т е ц т в о : Відділ присвятив багато часу й уваги народному мистецтву. Старався щепити любов до нього серед членок і познайомити з ним американську публіку. На базарах чи міжнародних фестивалях уряджувано мистецькі виставки, завжди старанно приготовані й розташовані. Відбувалися покази писанок і вишивання. Уперше в нашій околиці влаштовано показ народного одягу й моди. Пристосована до модерного одягу й вечірнього строю вишивка мала великий успіх. Імпрезу повторено для Італійського Жіночого Клубу з коментарями англійською мовою.

У галузі суспільної опіки Відділ допомагав потребуючим студентам в Європі, і в Південній Америці, посилаючи грошові допомоги й пакунки з одежею. Включився в місцевий стипендійний фонд при УККА і приходить з поміччю потребуючим місцевим громадянам. Вислав поважну суму на Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті і на Церкву в Потребі.

Відділ співпрацює з іншими організаціями, а особливо останнього року з 34 Відділом СУА в Коговз. Наш Відділ є членом місцевого Відділу УККА.

У підсумку можна сказати, що наш Відділ з пересічним числом 15 членок, працює по своїй змозі для добра нашої організації і на користь української громади у Вотервліт. Робить це з повною жертвенністю й почуттям великої відповідальности, що його несе кожна українська жінка за долю українського народу.

Дозя Кушнір
Пресова Референтка

100 ВІДДІЛ СУА КАРТЕРЕТ НЬЮ-ДЖЕРЗІ

100 ВІДДІЛ СУА КАРТЕРЕТ, Н. Дж.

Відділ був заснований 10 листопада 1967 року, з ініціативи голови Округної Ради в Ньюарку Ірени Левицької і організаційної референтки Франі Стек. Першою головою Відділу вибрано Євгенію Федак, а потім головами були: Розалія Теребецька і Іванна Рачинська. В часі заснування Відділу було 12 членок, а на 1 січня 1974 р. є 25 членок.

Упродовж семирічного існування Відділу на всіх ширших сходинках були відчитані реферати й доповіді на різні теми. Щороку Відділ улаштовує свої, вже традиційні, імпрези — різдвяну просфору й товариський чайний вечір. Бере активну участь з іншими місцевими організаціями в усіх наших українських святах. Заходами Відділу були переведені покази писання писанок, вишивання, різьби й національних танків.

Відділ зорганізував автобусові поїздки на маніфестації до Вашингтону, до музею і на цвинтар у Бавнд Бруку, на виставку СУА в Нью-Йорку, на оселю "Верховина" і також до Канади на привітання нашого Верховного Архиепископа Кардинала Сліпого.

Відділ помагає матеріально місцевій Школі українознавства, помагає матеріально й морально немічним і хворим в нашій громаді і також вислав досі 16 пакунків з одягом українським родинам в Європі. Зорганізував грошову збірку для потерпілих від землетрусу в Югославії й повені в Пенсильвенії. Під час В'єтнамської війни вислано кілька різдвяних пакунків українським воякам з нашої громади.

Щоб придбати фонди Відділ займається влаштуванням обідів на різних прийняттях.

За Управу Відділу: *Іванна Рачинська*

101 ВІДДІЛ ЧІКАГО, ІЛЛ.

Сидять зліва: С. Гриневич, Н. Мицик, Л. Кецала

Стоять зліва: Г. Траверза, Л. Суптеля, М. Ференц, О. Ганушевська, О. Яцків, Н. Пела, Х. Данилюк, О. Кутинська.

Другий ряд зліва: О. Кардосо, І. Хоркавий, М. Форович, Х. Таран, О. Леськів, О. Зиртинс, Х. Гаст, Н. Горб

101 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛІНИ КОСТЕНКО ЧІКАГО, ІЛЛ.

101 Відділ СУА в Чикаго ім. Ліни Костенко засновано 1968 року. Тоді творили Відділ 13 членок. Головним його зацікавленням є плекати українську культуру й мистецтво. З цим завданням Відділ улаштував три мистецькі виставки, а саме: мистців Коваленка, Онишкевича і групову виставку мисткинь на терені Чикаго. Кожного року Відділ улаштовує літературний вечір. Перший був присвячений Ліні Костенко. На наступному літературному вечорі познайомлено слухачів з творами поетів Юрія Коломийця, Василя Голобородька й Юрія Тарнавського.

Відділ оплачує стипендії українським студентам у Бразилії та в Європі. Фонди на ці, як і інші харитативні цілі (роздача харчових кошків бідним українським родинам), Відділ збирає з річної забави й "Показу моди".

"Дитячий цирк" — це одна з найновіших імпрез Відділу. Головною атракцією цієї дитячої забави є вистава лялькового театру й виступи циркових звірят у реалістичних строях.

Кожного року Відділ зростає і тепер нараховує 36 членок.

102 ВІДДІЛ СУА ГЕМОНД, ІНД.

Сидять зліва: К. Залуцька, М. Федіняк — секретарка, Г. Волошанська-касирка, М. Лібер — голова, І. Головата — заступниця голови, Н. Шуя — бувша голова, і голова Контрольної Комісії, М. Григорців — почесна членка.

Стоять зліва: А. Грицак, Е. Гнатик, М. Івахів, Р. Бровар, Н. Осідач—Разумов — референтка суспільної опіки, С. Волох, С. Дзіоба, Л. Крук — організаційна референтка, О. Васильовська, П. Остапчук, Р. Гриб — господарська референтка, С. Бабій, Ю. Іжак, М. Сцебело.

Неприсутні: А. Балата, Д. Городиська, А. Качур, Н. Гадзера, С. Коковська — почесна членка, М. Карпінєць, Е. Софіяк, Г. Шевців, М. Шуя.

102 ВІДДІЛ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ ГЕМОНД-МУНСТЕР, ІНД.

102 Відділ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ засновано 1969 року. Засновницями була група жінок у Гемонд, Індіана, на чолі з Наталкою Шуя, яка стала головою нововибраної управи і очолювала Відділ упродовж п'ятьох років. Склад управи дещо змінювався. До управи належали: Юлія Іжак, Анна Васильовська, Надія Осідач-Разумов, Іванна Головата, Галина Волошанська, Люся Крук, Анна Качур, Мирослава Івахів, Марія Федіняк, Марія Сцебело, Стефанія Дьоба, Ольга Васильовська, Розалія Гриб і Марія Лібер. Ми почали нашу діяльність христинами Відділу — за кумів була Окружна Рада Чікаґо.

Спочатку було 20 членок. Сьогодні маємо 28 і 2 почесні членки. П'ять років у житті організації це короткий час, але наш Відділ уже устативувався і знайшов своє місце в нашій малій українській спільноті.

Ми влаштували три рази базар. Успіх був великий: моральний і матеріальний. Підготовка до базару вимагає багато праці. Це дає нагоду членкам зблизитися між собою. Виставка українського народного мистецтва збуджує зацікавлення відвідувачів українським мистецтвом, а матеріальний успіх дає можливість виконати всі фінансові зобов'язання перед Централєю й Окружною Радою СУА. Наш Відділ утримує стипендистку в Бразилії; висилає пакунки з одягом до Європи й Бразилії; дає допомогу Сестрам Василіянкам, висилаючи щомісячно \$20 їм до Югославії. Імпредзою для громадянства є річна осіння забава, а пікнік на початку літа і святкова різдвяна

"просфора" — це родинні імпрези Відділу. Відвідуємо наших хворих членок, відмічуємо 25-ліття подружнього життя наших членок. Часто це виходить зворушливо і є несподіванкою для ювілярів.

Є в нас також і труднощі. Членки живуть далеко одна від одної, майже всі працюють та й іноді важко зійтися. Однак, коли заходить потреба є запал і охота до праці.

Марія Лібер — голова

103 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ ГЕМПСТЕД, Н. Й.

Перший ряд зліва сидять: С. Маланчук, О. Курчак, С. Грибик, З. Зарицька, К. Бурбан, І. Копистянська, М. Клим.

Другий ряд стоять: Х. Подолук, О. Дацків, Г. Капчак, Е. Квозко, С. Саґата, М. Липинська, П. Шпачинська.

Третій ряд: — І. Солтис, А. Герула, Т. Козловська, А. Лотоцька, Ю. Захарія, Е. Стависька, М. Цьолик.

103 ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ ГЕМПСТЕД, Н. Й.

Відділ засновано 2 березня 1969 року. На засновуючих зборах було приєднаних 13 членок, а тепер це число зросло до 36.

Першу управу Відділу очолила Ольга Курчак, а членами управи були вибрані: Іванна Солтис — заступниця голови, Зеновія Зарицька — секретарка, Ірина Копистянська — касирка. У такому складі управа працювала до 8 березня 1970. Цього дня відбулися загальні збори Відділу, які перевибрали ту саму управу на наступну каденцію, доповнюючи її ще референтками: Христина Подолук — культурно-освітня, І. Солтис — імпрезова, М. Цьолик, О. Лотоцька та М. Липинська — суспільної опіки. Крім цього, Є.

Культпака стала заступницею голови на місці І. Солтис, що перебрала функцію імпрезової референтки.

До контрольної комісії були вибрані: Ф. Небожинська, А. Пищимуха і М. Клим.

Треті загальні збори відбулися 21 березня 1971 року. На них знову перевибрано ту саму управу, додаючи до її складу дві нові референтури: господарську — А. Герула й виховну — М. Ликтей.

3 грудня 1971 року відбулися четверті загальні збори Відділу, що вибрали управу в такому складі: голова — Зеновія Зарицька, заступниця голови і організаційна референтка — А. Пищимуха, секретарка й пресова референтка — О. Курчак, касирка — Ірина Копистянська, культурно-освітня референтка — Христина Подолук, референтки суспільної опіки — М. Цюпик, О. Лотоцька й М. Липинська, імпрезова референтка — І. Солтис, виховна референтка — Віра Погорецька, господарські референтки — Ю. Захарія, Г. Капчак і М. Рій. Контрольна комісія: Оріся Дацьків, Ф. Небожинська і Т. Козловська.

За цей короткий п'ятилітній проміжок часу Відділ проробив замітну й жваву працю. На культурно-освітньому відтинку влаштував святочні сходи: в пошану Лесі Українки, Олени Пчілки, Олени Теліги. Улаштовувано щоріку День Матері, андріївські вечори, забави-костюмівки для дітей та доповіді на різні теми на ширших сходах членок. Зорганізовано понад 20 виставок українського народного мистецтва в публічних американських бібліотеках та інших установах Лонг Айленду, які у великодньому часі були поєднувані з показом писання писанок. 1973 року Відділ улаштував надзвичайно вдалу імпрезу — показ українського історичного одягу.

Від суспільної опіки відвідувано хворих членок удома й у шпиталях, несучи їм моральну поміч і потіху, жертвуючи також на Служби Божі. Вислано кілька пакунків з одягом до Бразилії і даток в сумі 50 дол. на український сиротинець у Бразилії. Крім цього Відділ займався збіркою грошей та різних необхідних речей для братів-українців у Югославії, що потерпіли від землетрусу.

Господарська референтура влаштовує передсвяточні базари й продаж печива, чим розбудовує фінансову базу Відділу.

Наш Відділ є активним членом місцевої клітини УККА області Насав і з нею тісно співпрацює. Останнього часу відповідав за харчове підготування бенкету УККА, з якого весь дохід призначено на Гарвардські Катедри Українознавства.

Відділ утримує добросусідські взаємини й зв'язки з іншими місцевими організаціями і з церквою та відгукується й позитивно реагує на всі потреби й діяльність української громади.

Ольга Курчак — пресова референтка

104 ВІДДІЛ СУА НЬЮ-ЙОРК

104 МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ СУА, НЬЮ - ЙОРК

Дня 17-го травня 1969 р. відбулися засновуючі збори Відділу з ініціативи Ольги Сливки, членки 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку. Членок засновниць було 20. До першої управи ввійшли Марія Сливка — голова, Леся Гандзій — заступниця, Дарія Менцінська — секретарка, Стефанія Бабурко — касирка.

Дня 16-го травня 1970 р. відбулися христини Відділу. У тому самому році членки приймали участь у відзначенні 30-ліття Округної Ради в Нью-Йорку й у нарадах референтки молодечих відділів Головної Управи Наталії Даниленко.

Кожного року Відділ бере участь в організованих Округною Радою вишиваних вечерницях, продаючи квитки вступу й виступаючи як учасниці конкурсу вишиваних одягів. Принцесою 1970 р. вибрано Анну Кріль, а М. Сливка, О. Куйбіда, І. Дидик і А. Кріль отримали нагороди за вишивані сукні й блюзки. Відділ влаштовує щороку товариські вечірки, продажі печива, базари. Відділ включився в висилку вживаних одягів до Бразилії. У квітні 1971 р. уряджено показ моди. Тоді головою була Стефа Курис, заступницею — Люся Паращак-Сава, секретаркою Ліда Лещук, касиркою Ірина Дидик.

У 1971-72 рр. управу очолила Марія Цимбаліста, А. Кріль стала заступницею, Л. Гандзій — секретаркою, І. Дидик — касиркою.

За пляном голови М. Цимбалістої приєднано в одному місяці 15 членок. Зорганізовано цикл доповідей. Доповідачок запрошувано з різних Відділів СУА і з-поза організації. Люба Раковська й Оксана Щур доповідали про свят-вечірні звичаї, Ярослава Геруляк і О. Щур про українську вишивку (матеріали, кольори, взори), Мирослава Савчак про Валентина Мороза, Марія Васьків і Олександра Кіршак робили покази

розпису писанок, а Олена Гой дала показ прикрашування свічок українськими взорами. Д-р Юрій Савицький мав доповідь "Дитина й батько", Юрій Волошин — "Подружні проблеми", пані Венге доповідала про косметику. Питання за і проти абортів порушили в своїх доповідях Ричард Ромен, К. Магроден і М. Тірні. Ця тема дуже зацікавила слухачок з уваги на її актуальність.

Членки брали участь у демонстрації в обороні прав людини перед будинком Об'єднаних Націй в Нью-Йорку. Відділ допомагав при організуванні суспільною референтурою Окружної Ради свяченого для старших віком людей.

В листопаді 1972 р. управу очолила вдруге М. Цимбаліста. Заступницею стала Л. Лещук, секретаркою — Ірина Волошин, а касиркою — Анна Кухта. М. Цимбаліста ввійшла до організаційної комісії молодечих відділів при Централі СУА. В листопаді 1973 р. розпочався щотижневий курс українознавства для членок Відділу, який веде О. Кіршак.

Теперішню управу очолює Л. Лещук. Заступницею голови є Оксана Бойко, секретаркою — Стефанія Савка, касирка — Анна Фанок.

Відділ зложив 300 дол. на купівлю дому СУА в Нью-Йорку, щорічно вплачує 100 дол. на запасовий фонд "Нашого Життя" і 150 дол. для незаможної дитини школи св. Юра в Нью-Йорку.

Ціллю Відділу є придбати більше членок. Відділ плянує ряд імпрез для громадянства. Він має амбіцію стати найсильнішим і найбільш активним Відділом Округи Нью-Йорку.

Ірина Волошин
пресова референтка

105-ТИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ СТАТЕН АЙЛЕНД

105 ВІДДІЛ СТАТЕН АЙЛЕНД, Н. Й.

За допомогою голови Округної Ради й у присутності делегаток ОР Розалії Полчі, О. Літепло й І. Мокрівської з ініціативи групи членок-засновниць відбулися дня 14-го травня 1960 р. засновуючі збори 105-го Відділу ім. Лесі Українки. Членок об'єднує спільне бажання працювати для добра українського народу тут і на рідних землях за допомогою ширення освіти, ведення харитативної акції, зберігання рідних традицій і національної свідомости.

Дня 20-го жовтня 1970 р. відбулися христини Відділу. Хресною мамою була Розі Полчі, опікунка Відділу. Першою головою Відділу була Лєся Гєвко Пєчко. Вона очолювала Відділ п'ять років. Праця Відділу ведеться за статутом і вказівками Централі й Округної Ради. Праця почалася веденням збірок для потребуєчих на рідних землях, для жертв землетрусу, повені, українським воякам у В'єтнамі, на Церкву в Потребі, на питомців Духовної семінарії в Римі, на потреби комітету УККА з нагоди 40-ліття голоду на Україні, для бабусі, для хворих у шпиталях у Статен Айленд і в Нью-Йорку. Складено поважніші пожертви на місцеву церкву, на православну церкву в Глен Спей, на пам'ятник Поляглим Героям у Бавнд Бруку. Привітальною телеграмою і датком вшановано 80-ліття Верховного Архиепископа, який прислав благословення Відділові.

Відділ виконав усі зобов'язання перед Централєю й "Нашим Життям" та склав пожертви на Музей і Дім СУА. Вислав письма в українських справах до президента Ніксона ЮНЕСКО, до місцевого конгресмена й до часописів "Дейлі Ньюз" і "Таймс".

Відділ влаштував імпрези, забави, національні свята, концерти, академії, у яких брав участь драматичний гурток і школа національних танків дітей і молоді.

На увагу заслуговує ювілейний концерт в пошану патронки Відділу Лесі Українки з нагоди сторіччя її народження. Відділ відбув ряд рефератів і дискусій на актуальні теми. Влаштовані Відділом мистецькі покази вишивок, кераміки, килимів, народних одягів, виставки англомовних книжок про Україну та виставки образотворчих мистців — О. Сергія Пастухова, С. Геруляк, фотографа К. Майстрєнка, Ст. Війтика — здобули

Садочок 105-го Відділу ССА ім. Лесі Українки. Учительки зліва: Ляриса Левицька, зправа: Рома Рейні.

признання чужинців. Відділ брав участь у міжнародному конкурсі національного одягу. Український одяг виявився найкращим.

Відбувся показ писання писанок та виставка писанок і кераміки у головній бібліотеці в Статен Айленд.

У 1973 р. Відділ придбав власну домовку, що дає йому змогу свobodніше й ширше розгорнути діяльність. У домовці приміщується бібліотека й архів Відділу. У новому приміщенні Відділ влаштував Вечір Союзанки, поєднаний із святом Миколая. Тут веде свої заняття дитяча світличка під керівництвом Роми Рейні й Ляриса Левицької.

Хоч Відділ новий, а членки живуть далеко одна від одної, все ж союзанки сходяться щомісяця й віддано працюють для своєї клітини й для цілої організації та для рідного народу.

Відділ планує влаштувати нову імпрезу й виставку в музеї на острові Свободи.

106-ТИЙ ВІДДІЛ СУА ГАРТФОРД, КОНН.

*Сидять зліва: О. Якимів — касирка, С. Пришляк — голова, Л. Дитюк — заступниця голови
Стоять зліва: М. Швець — господарська референтка, С. Платош, К. Зборовська —
референтка зв'язків, Л. Хмелівська — господарська референтка, В. Лучкань — пресова
референтка.*

106 МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ ГАРТФОРД, КОНН.

Заходами Лесі Дитюк і Валі Лучкань та з допомогою 93 Відділу в Гартфорді 25 січня 1970 року засновано 106 Молодечий Відділ СУА.

На перших Загальних Зборах у присутності Наталії Даниленко, референтки Молодечих Відділів, вибрано головою Відділу Роксолян Гарасимів. 1971 року головствс перебрала Дарія Латик, 1972 — Валя Лучкань, тепер головою є Стефа Пришляк.

На кожних ширших сходинах Відділу виголошувано цікаві доповіді на різномодні теми. Перед Великоднем відбувся показ писання писанок. На доповіді та на показ писання писанок Відділ запрошував молодь та інших зацікавлених.

За ініціативою Валі Лучкань і з допомогою Олеса Пришляка, управителя української парафіяльної школи, Відділ зорганізував у вересні 1972 року дитячу світличку. Зайняття у світличці відбуваються в приміщенні української школи раз у тиждень у суботу. Першого року ходило до світлички 12 дітей, а цього року їх є вже 17.

З початком 1973 року Відділ улаштував мистецьку виставку (І. Зелик, С. Геруляк, Шонк-Русич, І. Красій, Т. Коршенюк) у прекрасному "Phoenix Mutual Life Ins". Оголошення про цю виставку поміщено в місцевих часописах і багато чужинців оглянуло її.

Третього червня 1973 року відбулося хрищення Відділу. Як куми, взяли в ньому участь делегати місцевих організацій і членки 93 Відділу з своїми родинами.

Восени, на запрошення новоствореного Студентського Клубу при Central Conn. State College, наш Відділ улаштував виставку українських мистців і українського народного мистецтва. Вона тривала впродовж одного місяця (від 21 вересня до 21

жовтня 1973 року). Дохід з цієї виставки призначено на закуп українських книжок до бібліотеки згаданого університету.

20 жовтня 1973 року 106 Відділ улаштував із допомогою 93 Відділу в Гартфорді вишивані вечерниці. Це традиційна забава в нашій громаді, яка плекає народну вишивку й поширює її поміж чужинцями.

А 28 жовтня того ж року Відділ підготував ще одну забаву, цього разу костюмівку для дітей. Разом із своїми батьками діти провели гарно час на тій цікавій товариській імпрезі.

Тепер Відділ має 18 членок і плянує приєднати нових.

Молодечий Відділ є членом УККА, співпрацює з українською школою й бере активну участь у громадській праці.

Стефанія Пришляк — голова

*Сердечний привіт та побажання
успіхів в праці для рідного народу
шлють
делегаткам XVII Конвенції
членки і Управа 107 Відділу
ім. Лесі Українки в Сан Хозе*

107 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, САН ХОЗЕ

Відділ був заснований 26-го травня 1970 р. з ініціативи Ярослави Оренчук. Головами Відділу були Галина Стеців (1970-71), Оля Візір (1971-72), Віра Шавлач (1972-73). Пересічне число членок було 20.

Головною метою заснування Відділу було зорганізування садочка для малят під фаховим проводом Я. Оренчук.

За короткий час існування Відділ вислав кілька пакунків з одягом до Європи для потребуючих українських родин. Прихід із різдвяних коляд був призначений на такі цілі: українських студентів в Іспанії і Катедру Українознавства в Гарварді.

Відділ влаштовував щороку вишивані вечерниці. Щороку відбуває виставки українського мистецтва, зокрема писанок під час великодніх свят по американських бібліотеках. Влаштовує свято Матері, ялинку, відзначає ювілеї своєї патронки Лесі Українки. Членки слухають реферати на різні теми. Спільна традиційна Свята Вечера союзнянок з родинами належить до найбільш успішних імпрез Відділу.

У всіх імпрезах, влаштовуваних УККА союзнянки беруть активну участь.

Не зважаючи на далеку віддаль поміж мешканнями союзнянок, щомісячні сходи відбуваються регулярно по домах членок.

Галина Стеців
секретарка

108 ВІДДІЛ СУА НЬЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Зліва: С. Папроцька-Горбата, М. Маковська, О. Назар-Зінич, Г. Козак-Гарвій, А. Духновська-Іскат, Х. Добчанська-Мельник, О. Ложницька-Нагорська, М. Антонишин, Д. Палажій-Брочинська, У. Мусій-Зінич.

108 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ НЬЮ-ГЕЙВЕН, КОНН.

Відділ засновано у вересні 1970 року за ініціативою Нілі Павлюк, Орісі Зінич та Уляни Зінич. Першою головою була Ніля Павлюк, опісля Люба Гільдей, тепер головою є Аня Іскат. У Відділі згуртовані молоді матері й професіоналістки. Пересічне число членства — 20 осіб.

Найважливіше й перше завдання, яке поставив собі Відділ — це зорганізувати дитячі світлички. Навчання відбувається вже три роки кожної суботи в школі св. Михаїла. Для дітей організовано прогулянки, гостини св. Миколая, переведено дві костюмові забави з участю також старших дітей.

Великою імпрезою кожного року є вишивані вечерниці. Вони проходять з повним моральним і матеріальним успіхом. У 1972 році відбувся мистецький вечір, на якому був показ української народної ноші й модерного вишиваного одягу. Програму збагачував музичний концерт і виставка народного мистецтва. Цей гарний вечір притягнув численну публіку.

Відділ є активним членом місцевого УККА. Із заробітків з продажів печива, базарів та інших імпрез членки жертвували поважні суми грошей на такі народні цілі, як: Катедра Українознавства в Гарварді, Український Університет у Римі, оборона політв'язнів, місцева церква тощо. В обороні переслідуваних українських діячів культури вислано до сенатора штату Конектікат Рібікова, відповідного листа з багатьма підписами.

Членки дбають про дружню співпрацю. Кожного року влаштовують родинні пікніки

Світличка 108-го Відділу СУА в Нью Гейвені

для товариської зустрічі й розваги. Відділ здобув собі популярність у Нью-Гейвені та околиці й притягає до себе все нових членок. Це ж і запорука його дальшого розвитку.

Н. Троян — пресова референтка

109 ВІДДІЛ СУА ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ В АСТОРІЇ, Н.Й.

Члєнки основниці Відділу в 1970 р.

Перший ряд зліва: О. Скульська, А. Демчук — голова, А. Коваль, І. Гунчак,

2-гий ряд зліва: Л. Івашко, М. Мирон, Л. Голюка, М. Богачєвська, М. Олєнець, Г. Барняк, Л. Іванчук, С. Грєчило.

Привіт 17-ій Конвенції Союзу Українок Америки

складає

109-ий Відділ ім. Алли Горської в Асторії, Н.Й.

109 ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, АСТОРІЯ, Н. Й.

Наш Відділ існує чотири роки. Першою головою Відділу була Анна Демчук. Тому що велика кількість наших членок це молоді жінки, які виростили на цьому континенті й є матерями, наша праця найбільше звернена на виховання дітей передшкільного віку. Члєнки нашого Відділу опікуються світличкою і провадять роботу виховного характеру. Учителькою світлички є наша члєнка Анна Плєскун. Дописи про працю Відділу й світлички опубліковано в "Нашому Житті" й у "Свободі". Щомісячні ширші сходини мають цікаву програму, яку приготєвляють члєнки. Темою гутірок є сучасні проблеми суспільства.

Анна Демчук
Організаційна референтка

110 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Відділ був заснований 2 травня 1971 року. Маємо 21 членок у віці 25 до 38 літ. Сходини відбуваємо раз у місяць у приватних домах членок. Від заснування Відділу головами були: Надя Дорощак (1971-1973 року) і Роксана Крамарчук (1973 року). Коли можливо висилаємо делегаток на засідання Окружної Ради в Чикаго.

За три роки ми влаштували два ярмарки, христини, дитячу маскарadu та вечір для Капелі бандуристів. Кожного року відбувається пікнік для родин членок і вечірка для членок і їхніх чоловіків.

Наші членки мають різнорідні зацікавлення. Одна група створила драматичний гурток, який поставив п'єсу-фантазію, написану й виконану членками нашого Відділу. Ми поставили цю п'єсу на дитячій маскарadi, а пізніше в англійській школі в Твин Сіті. Ця імпреза була дуже успішна. Друга група створила комітет допомоги для наших старших громадян. Також цього року ми вислали гроші на стипендійний фонд СУА для студентки в Південній Америці.

Нам, як новоствореному гурткові нелегко вибрати проєкт, але з огляду на те, що всі маємо малих дітей, нашим бажанням є працювати для їхнього виховання в українському дусі.

Лєся Луцук — організаційна референтка

1-ший ряд: Ліда Кріль, Софія Голь— голова, Леся Бервецька — організаційна і зв'язкова референтка.

2-гий ряд: Олімпія Пасічник, Олена Фітцмартін — касирка, Ангеліна Левцун — секретарка, Ірена Коваль.

Неприсутні: Маруся Терпелюк, Ольга Михайлюк, Христина Їжак і Надя Грін.

112 ВІДДІЛ СУА В ВАРІНГТОН, ПА.

112-тий Відділ заснований 10-го вересня, 1974 р. Мали десять членок. Три роки тому 6 членок виконували працю СУА, знані яко 90 підвідділ. Ці членки були: Ліда Кріль — голова, Ірена Коваль — секретарка, Христина Їжак — касирка, Софія Голь — учителька світлички, Ангеліна Левцун, Ольга Михайлюк.

Нова управа на 1975 рік є:

Ліда Кріль — голова

Софія Голь — заступниця голови і імпрезова реф.

Ангеліна Левцун — секретарка

Ірена Коваль — касирка.

Леся Бервецька — організаційна і зв'язкова реф.

Христя Їжак — референтка суспільної опіки

Маруся Терпелюк — пресова реф.

Ольга Михайлюк — господарська реф.

Олена Фітцмартін — культурна реф.

Відділи СУА, що не прислали звіту

3 ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК

Цей Відділ СУА належить до членів-засновників нашої організації. Заснований 17 жовтня 1925 р. п.н. Українська Жіноча Поміч, він поставив собі за завдання допомагати членкам у потребі чи в часі хвороби. У 1940 р. Відділ виплатив своїм членкам 974 дол. допомог і посмертного. Але в цілому його діяльність проходила в рамках програми СУА і його жертви на різні громадські цілі були значні.

У першій Управі Відділу були: Марія Марусевич — голова, С. Ковбаснюк — рек. секретарка, М. Тимцюрак — фін. секретарка, М. Слободян — касирка.

6 ВІДДІЛ СУА, ФОРТ ВЕЙН, ІНД.

Відділ засновано восени 1971 р. У першій Управі були: Ада Осінчук — голова, Галина Задерей — заступниця, Марія Ярош — секретарка, Марія Зазуляк — касирка. Відділ розгорнув оживлену діяльність.

9 ВІДДІЛ ім. КН. ОЛЬГИ, БІНГГЕМТОН, Н.Й.

Відділ засновано 27. березня 1966 р. Перша Управа: Мирослава Притула — голова, Стефанія Петручок — заступниця, Меланія Кокорудз — секретарка, Ольга Войтів — касирка. Відділ улаштовує численні імпрези, дбаючи особливо про свято кн. Ольги, своєї патронки. Бере участь у міжнародних ярмарках, влаштовував виставки в бібліотеках. Був діяльний в суспільній опіці, у першу чергу дбав про місцеву церкву.

14 ВІДДІЛ ім. НЕВІДОМОЇ ГЕРОЇНІ, ГЮСТОН, ТЕКСАС

Відділ засновано 10 січня 1971 р. Перша Управа: Юстина Ушак — голова, Аніта Віллер — заступниця, Олена Еванс — секретарка, Ірина Павловська — касирка. Відділ улаштовував різні імпрези і спільне Свячене для громади.

15 ВІДДІЛ СУА, ЧЕСТЕР, ПА.

Відділ засновано у 1928 р. Однією з перших голів була Катерина Копчак. Відділ працював оживлено.

У тепершній Управі є: Катерина Купсік — голова, Ярослава Шабатура — секретарка, Катерина Яцик — касирка.

19 ВІДДІЛ СУА, АМСТЕРДАМ, Н.Й.

Відділ засновано у грудні 1949 р. Першою головою була Оксана Добрянська. Відділ зорганізував школу українознавства, що перейшла потім під опіку парафії. У 1964 р. при Відділі постала Світличка для дошкільних дітей. До 1963 р. Відділ допомагав дит. садкові в Регенсбургу, Німеччина. Діяльність Відділу була дуже оживлена. У 1969 р. в Управі були: Стефанія Баб'як — голова, Стефанія Боднар — заст. Михайлина Юрчук — секретарка, Ольга Вересюк — касирка

38 ВІДДІЛ СУА, ЛЕНСІНГ, МІЧ.

Відділ засновано у 1951 р. Перша Управа: Анна Наконечна — голова, Євдокія Горішна — заступниця, Анастасія Забродська — рек. секретарка, Марія Мальована — касирка. Відділ влаштовував імпрези, ходив з колядою. Його діяльність знаходила відгук у місцевій пресі.

39 ВІДДІЛ, МІЛВІЛ, Н.Дж.

Відділ засновано в 1961 р. Перша голова — Марія Горін. Відділ влаштовував День

Подяки, Просфору і Свячене. У теперішній Управі є: Анна Мармаш — голова, Варвара Бучинська — заступниця, Марія Горін — секретарка

40 ВІДДІЛ, ім. ОЛЬГИ БАСАРАБ, АЛЛЕНТАВН, ПА.

Відділ засновано у 1932 р. Влаштовував щороку свято своєї патронки. Теперішня Управа: Анна Сеґан — голова, Стефанія Гуцайлук — заступниця, Софія Майстрів — секретарка, Меланія Худоба — касирка.

62 ВІДДІЛ СУА, САН ФРАНЦІСКО, КАЛІФОРНІЯ

Відділ засновано у 1951 р. Першою головою була Софія Гриневич, почесна членка П. Мрозовська. Відділ улаштовував імпрези для дітей і для дорослих, виставляв сценічні картини, брав участь у міжнар. фестивалі. Теперішня Управа: Софія Підгірна — голова, В. Громницька — заступниця, Галина Гриневич-Гувер — касирка.

80 ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Відділ засновано весною 1967 р. Голова Луїза Сакс. Тому що голова є фахова парламентаристка, Відділ спричинився до пізнання парламентарної процедури у СУА. У теперішній Управі є: Марілін Антонов — голова, Ольга Нахвостач — заступниця, Кей Снарська — секретарка, Олена Гришко — касирка.

94 ВІДДІЛ СУА, ФЛІНТ, МІЧ.

Відділ засновано 7 березня 1971 р. Перша Управа: Ірина Хом'як — голова, Анна Лихолат — заступниця, Дарія Коваль — секретарка, Ірина Лещук — касирка. Відділ улаштував День Української Культури в Інтернаціональному Інституті.

111 ВІДДІЛ СУА, МИЛВОКІ, ВІСК.

Відділ засновано у 1972 р. Перша Управа: Марія Гласков — голова, Степанія Оліг — заступниця, Сільвія Курілець — секретарка. Відділ улаштував товариські зустрічі, дитячі забави, брав участь у Міжнародньому Ярмарку.

**У 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ТА
З НАГОДИ XVII КОНВЕНЦІЇ**

вітає

*Президію і всіх делегаток
та бажає їм найкращих успіхів
у їх невтомній, жертвенній праці*

Управа Округи Нью-Йорку

Любов Артимишин
секретарка листування

Оксана Рак
голова

Відділи: 1, 4, 21, 35, 64, 71, 72, 82, 83, 89, 103, 104, 105, 109

У 50-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

та

З НАГОДИ 17 ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

вітаємо

*ПОЧЕСНУ ГОЛОВУ СУА ДОСТОЙНУ ОЛЕНУ
ЛОТОЦЬКУ*

*ГОЛОВУ СУА ДОСТОЙНУ ЛІДІЮ БУРАЧИНСЬКУ
ТА ВВЕСЬ ПРОВІД СУА*

*Пересилаємо найкращі побажання успіхів у праці і
квітучого розвитку на майбутнє зорганізованому
жінотству в рядах*

НАШОЇ ДОРОГОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

*ОКРУЖНА РАДА І ВІДДІЛИ ОКРУГИ ЧІКАГО
6, 16, 22, 29, 36, 51, 74, 77, 84, 101, 102, 110, 111.*

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

вітає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

з приводу його

ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ

Союз Українок Америки співосновником Українського Конгресового Комітету Америки в 1940 році.

Від цього часу СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ завжди діяв і діє конструктивно в системі УККА для зміцнення українства в Америці, як і для збільшення сили Української Громади в З'єднаних Стейтах Америки в її піддержці наших Братів і Сестер в Україні в їхніх змаганнях за Волю і Державну Незалежність Українського Народу.

**ВІТАЄМО ДЕЛЕГАТОК НА XVII КОНВЕНЦІЮ СОЮЗУ
УКРАЇНОК АМЕРИКИ І БАЖАЄМО ЯКНАЙКРАЩИХ
УСПІХІВ У ПЕРЕВЕДЕННЮ КОНГРЕСУ.**

ЕКЗЕКУТИВА УККА.

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ "ПРОВИДІННЯ"

З НАГОДИ

50-ЛІТНОГО ЮВІЛЕЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ВІТАЄ ГОЛОВНУ УПРАВУ ТА ВСЕ ЧЛЕНСТВО І БАЖАЄ
УСПІХІВ В ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗОВАНОГО
УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА НА ЧУЖИНІ.

СУК "ПРОВИДІННЯ"

Це одинока українська католицька братсько
убезпеченева організація, яка дає низько процентові
позики на будову церков, парохіяльних шкіл, виховно
молодечих осель та інших народніх установ.

Дарує постійно великі суми на релігійні, націо-
нальні та культурні цілі.

Уділяє позички та допомоги своїм членам.

Видала цінні книжки: Історію України англійською
мовою о. др. І. Нагаєвського, Історію Української
Церкви "Українська Церква між Сходом і Заходом" д-ра
Г. Лужницького, а останньо видав унікальну книгу
"Українська Ікона" С. Гординського.

СУК "Провидіння" активно включився в акцію за
звільнення Валентина Мороза і Леоніда Плюща, та
постійно допомагає Українському Народові в його
боротьбі за Самостійну Державу.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

вітає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

з нагоди Його 50-річчя, висказує признання за Його дотеперішню працю та великий вклад у розвиток української громади та бажає якнайбільших успіхів у майбутньому на добро Українського Народу.

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ!

КОРИСТАЙТЕ З ВЕЛИКИХ МОЖЛИВОСТЕЙ, ЯКІ ДАЄ СВОЇМ ЧЛЕНАМ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ:

- *Забезпечіть Ваших дітей і внуків в Українськiм Народнiм Союзi*
- *Передплатіть для них журнал "Веселка"*
- *Пішліть їх до табору або на Курс Українознавства на Союзівці*
- *Закупіть для них англomовну Енциклопедію Українознавства та інші українознавчі книжки, що їх видає УНСоюз*
- *Забезпечіться самі з цілою родиною в Українськiм Народнiм Союзi, що запевнить майбутність Вам, Вашим дітям і внукам.*

**УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303**

*Congratulations and God's blessing on your 50th
Anniversary and
Convention
in loving memory of*

PETER and JULIA JAREMA

from

**children, grandchildren and
greatgrandchildren**

КОМІТЕТ ГРОМАДСЬКОЇ ДІЇ ЗА
ПАТРІАРХАТ
ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ
ЦЕРКВИ

В ЧІКАГО
ВІТАЄ

XVII КОНВЕНЦІЮ СУА

ТА БАЖАЄ
ЗОРГАНІЗОВАНОМУ ЖІНОЦТВУ УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ
ПРАЦІ.

ДИРЕКЦІЯ І ПРАЦІВНИКИ

*УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЧО-ПОЗИЧКОВОЇ
СПІЛКИ "ПЕВНІСТЬ"*

у Чікаґо

вітають

*XVII Конвенцію Союзу Українок Америки
Головну управу та всі відділи*

*У 50-річчя існування і відданої громадської
і культурно-виховної праці та організації Українського
Жіноцтва.*

*Високо оцінюючи дотеперішню діяльність Союзу
Українок Америки — бажаємо ще кращих успіхів у
майбутньому!*

Щастя ВАМ Боже на цьому шляху!

**BEST WISHES ON YOUR 50th
ANNIVERSARY**

from your friends at

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Established 1920

Worldwide Air & Ship Tickets

Cruises & Car Rentals

Foreign & Domestic Tours

Hotel Reservations

Immigration Documentation

UKRAINE TOUR SPECIALISTS

(212) 254-8779

VERA KOWBASNIUK SHUMEYKO

ANTHONY SHUMEYKO

Our 50th Anniversary Year

Bank of Commerce. The bank that wants to work for you.

Main Office Hours:

Monday-Thursday 9:30-4:30.
Friday 9:30-7:30.

Hamtramck

11300 Joseph Campau at Caniff
11340 Joseph Campau (Drive-in)

Branch Office Hours:

Monday-Thursday 9:30-4:30.
Friday 9:30-7.

Saturday 9-1.

Center Line

24734 Van Dyke at Coolidge
26707 Van Dyke at Menge

Warren

31912 Mound Road
at Chicago

Avon Township (Rochester)

2101 South Rochester Road
at Hamlin (Hampton Plaza)

Shelby Township

45125 Hayes at Hall Road
54870 Mound Road
at 25 Mile

2177 Auburn Road
near Dequindre (West Utica)

*Сердечний привіт з нагоди Золотого
Ювілею
Союзу Українок Америки
і побажання дальших успіхів у Вашій так
корисній праці

пересилають*

**Ірина і Ярослав Куровицькі
Нью-Йорк, Н. Й.**

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES

on the

50TH ANNIVERSARY

of the

**UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA**

KOLODY & HOPE GENERAL INSURANCE

Auto—Fire—Liability

*Also Life Insurance With
UKRAINIAN NATIONAL "Narodny Soyuz"
455 Second St., Troy, N.Y. 12180*

**Phones:
272-8579
274-2345**

Russell Kolody, Pres;

*Сердечні побажання
з нагоди*

ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ

СОЮЗОВІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

складають:

В. Познахівський і Струк

власники

MARKET QUALITY MARKET
home made kielbasy and cold cuts

129 Market Street

Passaic, N.J.

Phone 471-1345

Free Delivery

SINCERE FELICITATIONS

DR. and MRS. WALTER BARON

Dentist

New York, New York

**Український хор "Думка" в Нью-Йорку
вітає
з золотим ювілеєм
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
й бажає дальших успіхів**

**Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій
Великого Нью-Йорку**

**МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ
АМЕРИКИ**

вітає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
з нагоди його
ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ
як високо заслужену організацію
для Української Громади
та щиро бажає
якнайкращих успіхів у дальшій праці
для добра Українського Народу.

За Президію:

адв. Р. Гуглевич
голова

адв. О. Германюк
секретар

**Наукове Товариство ім. Шевченка
Перша Українська Академія Наук**

**відзначила в 1973 році століття своєї праці для української
незалежної науки і нації.**

Вітаючи СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ з його 50-літтям, Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА повідомляє, що з нагоди сторіччя НТШ видано історію НТШ п.н. "Сто років праці для науки й нації" українською та англійською мовами, англійською історію української державності 1917-19 рр. п.н. "Україна та європейський закат" в 2 томах, вибрані твори Івана Франка англійською мовою п.н. "Мойсей і інші поеми" з ілюстраціями і ін. У підготовці є видання Записок НТШ, Просідінгс Секцій та видання Української Літературної Бібліотеки та Українського Архіву.

На протязі століття НТШ плекало перш-за-все студії української мови, літератури, історії, етнографії і українознавства взагалі. У висліді цієї столітньої праці досягнуто НТШ величезний науковий дорібок, а саме понад 750 томів наукових і літературних праць. Тепер приступило НТШ до видання 10-томової Історії України-Руси М. Грушевського англійською мовою, щоб зазнайти англійський світ з нашою історією і нашим минулим — у правдивому нефальшованому світлі.

При цій нагоді просимо про Вашу моральну і матеріальну піддержку нашої праці, пересилаючи пожертви на адресу:

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY

302 West 13th STREET

New York, N.Y. 10014

**Український Конгресовий Комітет Америки
Відділ в Чикаго**

вітає

Союз Українок Америки

із 50-літнім Ювілеєм

та бажає Проводові СУА і Його членству якнайкращого розвитку і великих успіхів в їхній дальшій праці для добра Українського Народу.

інж. Михайло Луцак
Секретар

Д-р Юліян Е. Куляс
Голова

Український Робітничий Союз

Братсько запомогово-убезпеченева Організація в Америці і Канаді
що

начисляє понад 24 тисячі членів і понад \$9,000,000.00 членського майна.

Український Робітничий Союз має добірні найновішого рода поліси ubezpieczenia на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів.

Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму українському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну. Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спортивним справам. Помагає матеріально незаможним здібним в науці українським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку часопис тижневик "Народну Волю" в українській і англійській мовах і англомовний для молоді журнал "Форум". Для вигоди членів і українських людей провадить Літню Вакаційну Оселю "Верховина" з мальовничим розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному природному озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою в Кетскільських Горах в Глен Спей, Н.Й.

Головний Осідок УРСоюзу — 440 Wyoming Avenue, Scranton, Pa.

Телефони: 342-0937 або 347-5649

Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України

вітає Союз Українок Америки з Його славним 50-літтям, вшановує пам'ять і заслуги Його фундаторок і піонерок, зокрема вітає Провід і українське жіноцтво, яке шукає та знаходить шляхи для збереження української людини, її духових і матеріяльних цінностей в діяспорі, а передусім, яке працює для добра і оборони поневоленої Батьківщини.

У праці Союзу Українок Америки на майбутнє, успіхів і великих досягнень бажає все членство

Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України.

**Головна Управа Американської Української Жіночої Допомогової
Організації
(АУЖДО) в Нью-Йорку зі своїми Відділами**

вітає

Союз Українок Америки із святом 50-ліття. Висловлюємо повне признання всім Управам і членству СЧА за їх жертвенну і дуже корисну працю і бажаємо багато успіхів.

Ольга Томашівська
голова

Алла Давиденко
секретар

Крайова Пластова Старшина в ЗСА.

В імені Проводу і всього членства Пластової Організації найщиріше вітаємо СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ з приводу історичної XVII КОНВЕНЦІЇ, що відбувається для відзначення ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ 50-річчя існування Вашої Організації.

Вашою всесторонню діяльністю, що окрилена світлими традиціями Союзу Українок і рідної Батьківщини записались Ви в новітніх анналах всієї Української Спільноти у вільному світі особливими заслугами в допомогівій, харитативній, культурно-освітній ділянках, з метою зберегти українську ідентичність (душу) нашої молодшої генерації. В цій ділянці даєте допоміжну руку нашій Пластовій Організації, за що Вам особлива подяка.

Ввічливо просимо Вас прийняти наші найщиріші побажання могутніх успіхів у діяльності на майбутнє для слави Союзові Українок Америки та добро і кращу долю Україні.

За Крайову Пластову Старшину

пл.сєн. Павло Дорожинський
голова КПС

пл.сєн. Т. Білостоцький
ген. секретар

Пластова Станиця та Гурток Пластприяту в Нью-Йорку

шлють

СОЮЗОВІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

з нагоди 50 ліття існування, побажання дальшого успіху в праці для добра українського народу.

Щире Спасибі за допомогу Пластовій Молоді.

БРОДИ — ЛЕВ Інк.
Братство Охорони Воєнних Могил

вітає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

*з 50-ти літтям та Ювілейною Конвенцією
 й бажає успіхів у дальшій праці.*

УПРАВА

~~ХІЛІ КОМВЕНЦІЯ СЧА~~
 XVII КОНВЕНЦІЯ
 СЧА
вітає
 Мис Микитка

**Українське Лікарське Товариство
Північної Америки**

щиро вітає Союз Українок Америки із Золотим Ювілеєм, а на порозі другого 50-річчя бажає найкращих успіхів у дальшій праці на культурно-громадському полі.

За Головну Управу:

Д-р Юрій Кушнір,
голова

Д-р Тарас Шегєдин,
секретар

Вітаємо 17-ту Конвенцію Союзу Українок з признанням за многогранну успішну працю на добро українського жіночого руху й за збагачення українського духового потенціалу.

Дирекція

**Української Федеральної Кредитової Кооперативи
"Самопоміч" у Філядельфії**

TRIDENT SAVINGS

Р
И
З
У
Б

760 CLINTON AVE., NEWARK, N. J. 07108

**Всестороння
фінансова
обслуга**

ЩАДІТЬ І ПОЗИЧАЙТЕ У СВОЇЙ УСТАНОВІ

760 Clinton Ave., Newark, N.J.
Tel.: 371-1120

Філія: 700 Sanford Ave., Newark, N.J.
Tel.: 372-0303

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ"

в Ньюарку, Н.Дж.

374 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

Tel: 373-7839 або 373-4499

вітає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

З 50-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ

і висловлює признання за так жертовну й корисну працю для добра української спільноти та бажає якнайкращих успіхів на майбутнє.

Кредитівка уділяє своїм членам позички на всі їх потреби на догідних умовах сплати і за низькими відсотками.

Кредитівка платить 6% дивіденди платної квартално від звичайних ощадностей.

Тому ощаджувати й позичати найпевніше, найдогідніше й найкорисніше є у власній Кредитовій Кооперативі "Самопоміч".

SELFRELIANCE (Newark, N.J.)

Federal Credit Union

374 SANFORD Avenue Newark, N.J. 07106

Рада Директорів

**ЩИРОСЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ
СОЮЗОВІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ
ІСНУВАННЯ ТА 17-ОЇ
ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ**

пересилає

Українська Федеральна Кредитівка "Самопоміч" в Джерзі Ситі,

яка служить громаді дешевим кредитом та відповідним безплатним
життєвим забезпеченням з ощадностей членів.

ДИРЕКЦІЯ

SELF RELIANCE (J.C.)
Federal Credit Union
558 Summit Ave.
Jersey City, N.J. 07306

*З нагоди відзначення 50-ліття Союзу Українок
Америку
найкращі побажання дальших успіхів у майбутньому*

пересилають:

*Др. Богдан і Богданна Худьо
64 Бурнет Аве.
Маплевуд, Н.Дж.*

IN MEMORY OF OUR MOTHER
Eudokia Lykтей
1895-1974

Anne L. Kushner

Alexandra L. Riznyk

30-02 Broadway Astoria N.Y. 11106

IN MEMORY OF MY MOTHER
Mary Chuma

Member of UNWLA Br. 3 Br. 4
Rosalie C. Polche

43-17 49th Street
Sunnyside, New York 11104

*З нагоди 50-річчя Союзу Українок Америки і 17-ої
Конвенції
ширий привіт та сердечні побажання
успіхів у дальшій праці
складає*

Юліян Бачинський

**EAST VILLAGE MEAT MARKET
AND DELICATESSEN, INC.**

139-2nd AVENUE
New York, N.Y. 10003

*З нагоди золотого ЮВІЛЕЮ
щиро вітає СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ*

"Веселка"

**VESELKA COFFEE SHOP
144 Second Ave.
New York, N.Y. 10003**

*Щирий привіт
для Союзу Українок Америки*

з нагоди

*50-річчя муравлиної праці, цілому Проводові і всім Союзнянкам
які зуміли втримати СУА на високому рівні, гратулюємо за їх
витривалість.*

*Бажаємо дальшого розвитку і успіху для добра Українського
Народу.*

Григорій і Ольга Сливка

Власники українського ресторану Одеса
117 Авеню А, Нью-Йорк.

Old Maple Homestead Antiques

*Tania Syrotiuk
Gloria Smith
Sue Shumeyko*

795 East Glen Avenue
Ridgewood, New Jersey
(at East Saddle River Road Exit — Route 17 North)

447-3744
652-3016
327-8676

Estates
Antiques Appraised
Bought — Sold

*З нагоди Ювілейної XVII Конвенції Союзу Українок
Америку
найкращі побажання успіхів у тяжкій та
відповідальній праці*

пересилає

Андрій Чорнобіль

власник фабрики:

ALTON TOOL COMPANY, INC.
1365 Emerson Street
Rochester, New York 14606

Привіт від жіночої фризієрні

Стефана Сандовича

У нашого краюна завжди працюють фахові сили і виконують довготривалі
модерні зачіски, кольори і тривалі ондуляції першої якості.

Steve of I-st Ave
164 I-st Avenue, New York, N.Y. 10009
(Between 10-11 th St)
Tel. 677-1580

*IN MEMORY OF
Julia Jarema*

**friend's of
George, Agnes & Peter Jarema**

BEST WISHES

FROM

LEFCHICK FUNERAL HOME

Detroit, Michigan

Congratulations and best wishes

**From Pastor and Parishioners of
St. John The Baptist-Ukrainian Catholic Church**

109 South 7th Street

Pittsburgh, Pa. 15203

У 50-річчя многогранної діяльності Союзу Українок Америки — сердечний привіт і найкращі побажання ще більших успіхів на майбутнє в праці для добра членства як тяж цілої української спільноти й на допомогу нескореному українському народові на рідних землях в його змаганнях за краще майбутнє пересилають Хвальному зборові XVII Конвенції

**Головна Управа й Управа Відділу ОУА "Самопоміч"
в Нью-Йорку.**

Привіт

**від Федеральної Кредитової Кооперативи
"Самопоміч" в Нью-Йорку**

- 5.5% дивіденди від членських ощадностей — виплачуємо чвертьрічно
- Позички на догідні сплати
- Особисті та гіпотечні (морґеджі) до висоти \$80.000.00 на одного члена

108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel.: 212-473-7310

**Українська Православна Федеральна Кредитова
Кооператива
Нью-Йорку**

Сердечно вітає СУА з нагоди 50-ти літньої так важливої праці для нашого народу та бажає її дальших успіхів.

Дирекція Кредитівки

Щиросердечно вітаємо Союз Українок Америки в 50-ту річницю конструктивної праці в нашому спільному змагові за державну волю України.

Організація Оборони Чотирьох Свобід України

Головна Управа

315 Іст 10-та вул.

Нью-Йорк, Н.Й. 10003

*З нагоди 50-річчя існування
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
щиросердечно вітаємо Провід та Членство і бажаємо
якнайкращих успіхів у дальшій праці.*

**Головна Управа
Спілки Української Молоді Америки.**

315 Схід, Н.Й. 10009

НЬЮ-ЙОРК

*з 50-літтям і Ювілейною Конвенцією
вітаємо
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
та бажаємо успіхів у нарадах та Вашій
дальшій праці.*

Головна Управа Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА

Товариство Українських Інженерів Америки

*щиро вітає Союз Українок Америки з 50-річчям
діяльності та бажає ще більших успіхів у праці для
нашої громади в ЗСА та українського народу*

Головна Управа

*З нагоди 17-ої Конвенції
щиро вітаємо і бажаємо багато успіхів у дальшій праці*

**Марійська Дружина ім. св. Йосафата
при церкві св. О. Миколая у Філядельфії**

*З нагоди 17-ї Конвенції Союзу Українок Америки
якнайсердечніші привітання Президії і всім учасникам
Конвенції та побажання якнайкращих успіхів в нарадах
та праці для Українського Народу
пересилає*

**Дирекція і працівники Української Федеральної Кредитової
Кооперативи "САМОПОМІЧ" в Чикаго.**

SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION.

Tel. 489-0520

Chicago, Ill. 60622,

*Вітаємо 17-ту Конвенцію
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
бажаємо успіхів у дальшій корисній громадській праці.*

Кредитова Кооператива "Самопоміч" у Клівленді

6108 Стейт Рд., Парма, О. 44134 Тел. 884-9111.
1112 Кенілворт Ав., Клівленд, О. 44113 Тел. 861-7256

*Вітаємо СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ з 50-літнім
Ювілеєм і бажаємо Вам всього найкращого у Вашій
корисній праці для Українського Народу і
бажаємо, щоб всі українки в Америці стали членками
СУА, бо в єдності наша сила!
Слава Україні!*

Відділ ч. 368 У.Н.С. в Маямі, Фла.

А. Рій.
скарбник

В. Подубинський.
секретар

О. Максимович
заст. голови

**Сердечні побажання з нагоди Золотого Ювілею і 17-ої
Конвенції СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

засилає:

ANN'S BAKERY

2158 W. Chicago Ave

Chicago, Ill. 60622

Щирий привіт

XVII Конвенції

та

**побажання найкращих успіхів у праці
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

BALABAN PLAZA APARTMENTS

VICTOR—BALABAN — 9135 — Airline-Drive — Houston, Texas

Щирий привіт

і побажання якнайкращих успіхів на майбутнє

пересилає:

Українська переплетня

"Бібльос"

752 Brodway, N.Y.C. 10003

Tel. OR7-0370

Сердечно вітаємо

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

**із Золотим Ювілеєм і 17-тою Конвенцією
і бажаємо якнайкращого розвитку та успіхів на
майбутнє**

BRODY MEAT PRODUCTS, Inc.

96 Second Ave. New York, N.Y. 10003

Палкий привіт, щирі вітання та сердечні побажання, дальших блискучих успіхів трудолюбивому і невтомному українському Жіноцтву, згуртованому в Союзі Українок Америки — з нагоди XVII Конвенції

зсилають:

Юлія і Андрій Галайдіда.

*З нагоди 50-ття СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
щирі побажання дальшого його розвитку
для добра Української спільноти
складає*

Роман Іваницький

*Вітаю XVII-ту Ювілейну Конвенцію СОЮЗУ УКРАЇНОК
АМЕРИКИ.*

*Клоню голову перед працею відданого Проводу і
Членок на шляху 50-ліття. Дай Боже дальше гідно і
чесно нести високо синьожовтий стяг і трудитися
для добра і кращої долі Українського Народу.*

Ірина Кашубинська.

*Із Золотим Ювілеєм Союзу Українок Америки —
організації, що всю свою безкорисну працю віддає
всєціло для української громади в культурно-освітній і
харитативній ділянці — почавши від діточих
світличок до допомоги для старших віком.*

Щиро вітає:

Марія Козак

(63-ій Відділ СУА в Дітройті)

**З нагоди Золотого Ювілею СОЮЗУ УКРАЇНОК
АМЕРИКИ із признанням
великих заслуг для української громади в Америці
складає найкращі побажання у дальшій праці.
Зі щирим привітом**

Юстина Козак
63-й Відділ ССА в Дітройті

Привіт

**З нагоди 30-ліття нашого подружжого життя
цею дорогою пересилаємо Щирий Привіт
цілому ССА У 50-Річчя ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ
Хай Господь додає Вам сили у дальшій праці
для добра цілої Української Спільноти.**

Василь і Анна Натина
Членка I — Відд. ССА в Нью-Йорку

**З нагоди 50-ліття СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ та
XVII-тої Конвенції
вітаємо
і бажаємо дальшої успішної праці.**

Др. Ярослав, Оля і Місьо Ставничі.

Рутерфорд, Нью Джерзі.

**Привіт та щирі побажання сповнення намічених
плянів Вашої муравлиної, великої праці.**

Др. Богдан Филипчак

**З нагоди 50-річчя Союзу Українок Америки
і 17-ої Конвенції**

**зсилає
щирий привіт і бажає всього найкращого в дальшій праці**

Семен Конюх

Власник
S&M Koniuch Lounge

2000 W. 59th St.

Chicago ILL.

**Сердечні побажання з нагоди Золотого Ювілею
Союзу Українок Америки
складають:**

ВАСИЛЬ І ЛІЛЯ КИЙ
власники

KYJ'S BAKERY

(Найкращого ґатунку печиво, весільні торти, декоровання, наша спеціальність.)

2702 W. 3 rd Street
Chester, Pa.

23 East Brookhaven Rd.
Brookhaven. Pa.

**З нагоди Золотого Ювілею і 17-ої Конвенції
Союзу Українок Америки
привіт і щирі побажання якнайкращих успіхів
у його дальшій праці пересилають:**

І. Кефор

В. Роговський

власники

OLYMPIA LIQUORS, INC.

87 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

**Всього найкращого в 50-ліття Союзу Українок
Америку.**

Антін і Наталія Лазірко

власники:

OLYMPIC COMMUNITY MARKET

122 40th Street

Irvington. New Jersey 07111

Сердечно вітаю Союз Українок Америки із Золотим Ювілеєм і 17-ою Конвенцією та бажаю багато успіхів у дальшій праці.

МАРІЯ ПІДГОРОДЕЦЬКА

ORCHIDIA RESTAURANT
145 Second Ave.
New York, N.Y. 10003

*З нагоди 50-літнього Ювілею
Союзові Українок Америки
найщиріші побажання дальших успіхів*

пересилає
L. PROC BEAUTY SALON
95 SECOND Avenue, New York, N.Y.
Tel. AL4-8675

З нагоди 17-тої Конвенції Союзу Українок Америки щирий привіт пересилає,

Микола Кримшин

власник будівельної фірми

Тел. (914) HA3—0621

Йонкерс, Нью-Йорк

Вітаємо та бажаємо успіхів у Вашій праці.

Українське висилкове бюро:
COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.
45-2nd Avenue
New York, N.Y. 10003

Власники:

Володимир Сушків

Осип Діба

Compliments of
John Jurkiewicz & Sons Funeral Home

2396 Caniff Avenue

Hamtramck, Mich. 48212

Thaddeus Jurkiewicz, Director

65-9600

*Compliments
of*
Kozera Funeral Home

1718 W. 48 St.

Chicago, Ill.

Your Ukrainian Friend in the Carpet Business

G. Fried Carpetland

STEPHEN KOOZIN

Sol Belodoff
(201) 227-5440
N.S.I.D.

276 Route 46
Fairfield, New Jersey 07006

Congratulations On Your Golden Jubilee

Kolody & Hope

General Insurance
455 Third Street
Troy, New York
272-8579

Compliments of

Midget Food Market

2500 N. Booth Street
Milwaukee, Wisconsin 53212
(264-2907)

Walter & Josephine Kmet, Owners of the only Ukrainian grocery and meat market in Milwaukee.

Specializing in fresh and smoked homemade ukrainian sausages. Featuring Prime cuts of Beef. Meats cut for Freezer.

*Compliments
of*
Milwaukee Steel Treating Co.

Commercial Metal Treaters
Milwaukee, Wisconsin 53219
John and Joe Senchyshyn
Owners

John M. Krafclisn & Son

5401 S. Mozart
Chicago, Illinois 60632

Real Estate and Insurance Brokers
Sales — Management — Loans — Investments

Congratulations

Malk co.

Landscaping — Maintenance — Irrigation

Phone: (201) 933-9098

Rutherford, N.J. 07070

Best Wishes

THOS. M. QUINN & SONS, INC.

funeral Directors

35-20 Broadway — L. I. City, N.Y.

Astoria — Flushing — Jamaica — Levittown — Ridgewood — Brooklyn 721-9200

Compliments of

Lytwyn & Lytwyn

801 Springfield Avenue

Irvington, N.J. 07111

*Best Wishes for a Successful
Convention*

Louise Saks

1350 Trailwood Path
Birmingham — Michigan

*Щиро вітає XVII Конвенцію СОЮЗУ УКРАЇНОК
АМЕРИКИ*

та бажає успіхів у дальшій організаційній праці.

PAUL W. HARRIS FUNERAL HOME INC.
570 Kings Hwy. So., Rochester, New York

У 50-ліття Союзу Українок Америки щирий привіт і найкращі побажання повного успіху в праці на будуче для добра українського народу від др.

Степана і Стефанії Ворох

*Щирий привіт у Ювілейні
святкування 50-річчя існування Союзу Українок Америки.*

Др. Роман і Наталка Кравчуки.

66 Tuxedo Parkw.

Newark, N.J.

CIA

For All You Insurance Needs

В КОЧНЕКТИКАТ

**У ВСІХ СПРАВАХ ОБЕЗПЕЧЕННЯ ВАМ ОПЛА-
ТИТЬСЯ ЗВЕРНУТИСЬ ДО НАС. МИ РЕПРЕЗЕН-
ТУЄМО ШІСТЬ НАЙБІЛЬШИХ КОМПАНІЙ І МО-
ЖЕМО ВАМ ДАТИ НАЙЛІПШЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ
НА НАЙКРАЩИХ УМОВИНАХ.**

CENTRAL INSURANCE AGENCY

626 Silas Deane Highway
P. O. Box 369

Wethersfield, Connecticut 06109
Telephone: (203) 563-3731

Peter A. Holowesko
Oleh L. Lubynsky
John N. Dempsey Jr.

Best Wishes from

**Ukrainian Professional & Businessmen's Association
Chicago, Illinois**

Organized — 1929

*John W. Evanchuk
Michael Krivy
John Petrow, Jr.
Michael Senchuk
John Petrow*

*President
Vice President
Recording Secy.
Treasurer
Financial Secy.*

*З нагоди 50-річчя Союзу Українок Америки і 17-ої Конвенції
сердечний привіт пересилають*

Володимир — Анна Горинь

52-53 S. Wolcott St.

Chicago ILL. 60609

Compliments of

Soltes Funeral Home

2746 W. 51st Street

Chicago, Illinois 60632
776-7257

*Congratulations and Best Wishes
from*

Nick Staroschak

McKees Rocks, Pa.

*Щирий привіт Союзіві Українок Америки з нагоди 50-річчя
пересилає*

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

Білету на всі лінії летунські до всіх країн світу. Білету на автобусові лінії особисті і групові по цілій Америці, а також на автобуси чартерові для організацій.

Організує прогульки групові і індивідуальні до всіх країн світу.

ВСЯКІ ІНФОРМАЦІЇ БЕЗПЛАТНІ

ПИШІТЬ АБО КЛИЧТЕ

ATA AMERICAN TRAVEL AGENCY

1857 West 47th Street Chicago, Illinois, 60609 Phone (312) 376-7228, 376-6755

Complements & Best Wishes

STRAND TELEVISION SERVICE

31-89 29 Street
Astoria, N. Y. 11106 RA8-1436

KNEER'S GOLDEN PHEASANT Caters of Distinction

50 to 700 People
WEDDINGS — SHOWERS — BANQUETS

32-10 Broadway Astoria, N. Y.

We specialize in Ukrainian Pysanky and Supplies Deluxe Kit — contains 10 dyes, beeswax, 2 kistky (fine and heavy) 30 designs, and complete instructions \$5.55 including postage and handlin

Kistky \$100 each (fine, medium and heave) Color Post Cards (6 pysanky on each card) 12 cards \$2.00 Pysanky designs in black and white 15 each (14 different sheets of which 3 are included in the Deluxe Kit)

Write for price list and information

UKRAINIAN GIFT SHOP

2422 Central Ave. N. E. Minneapolis, Minn. 55418

MIDTOWN HEATING CORP.

MAURIE PACCIONE
280 East 10th Street
New York, N. Y. 10009

Geared to SERVE Industry Phone: 471-2200(312)

CASTLE ENGINEERING CO.

3579 West Columbus Avenue
Chicago, Illinois 60652

Peter Zielisko

Сердечні побажання шлють:

Т. Поносъ і О. Сигіда

власники

STUYVESANT MEAT MARKET, INC.
Home Made Bologna And Sausages
249-251 Stuyvesant Ave. Newark,
N.J. 07106

Обильних успіхів в громадській праці бажає:

Харчева крамниця "Еліта"

**Омеляна і Наталії Татунчаків
при 5101 Н. Брод Ст. Філадельфія, Па. 19141**

*І-ий Відділ Українського Золотого
Хреста ім. Олени Теліги вітає
Вашу Організацію з 50-ти літнім
Ювілеєм, та бажає вам якнай-
кращих успіхів у Вашій громадській
праці.*

РАЇСА КУДЕЛЯ
секретар

ДАРІЯ БОЙДУНИК
голова

Союзіві Українок Америки щирий привіт і побажання у 50-річчя відповідальної праці.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

Щирий привіт і побажання з нагоди 50-річчя невтомної праці Союзу Українок Америки, та Ювілейної Конвенції пересилає Сестрицтво Серця Христового — Апостольство Молитви при Укр. Кат. Церкві в Малмі, Фла.

Соня Микитка
Секретарка

Розалія Віліямс
Фін. секретарка

Розалія Пусило
голова

"Книга — морська глибина..."
Привіт з нагоди Золотого Ювілею СУА
пересилає
Гурток Книголюбів у Нью-Йорку

Щиро вітаю Союз Українок Америки із 50-ти літнім Ювілеєм. У св. пам'ять моєї Дорогої сестри бл. п. Катерини Гупало, членки-основниці 4-го Відділу Союзу Українок Америки.

Таня Сиротюк
Ріджвуд, Н. Дж.

З нагоди 17-ої Конвенції Союзу Українок Америки наші щирі сердечні побажання добитися ще кращих успіхів у Вашій великій праці для добра українського народу

Дирекція УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ

240 Голе Авеню в Пассейку, Н. Дж.

З нагоди 50-літнього Ювілею Союзу Українок Америки щирий привіт і сердечні побажання успіхів у Вашій праці на дальші роки складає:

ТОВАРИСТВО ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — 28 відділ Українського Робітничого Союзу в Нью-Йорку.

Микола Кізіма
секретар

За Управу

Антін Дяк
голова

Союзіві Українок Америки з нагоди Золотого Ювілею його примірної праці серед українського жіноцтва щирі привітання засилає

Товариство Українських Бібліотекарів Америки (ТУБА)

З нагоди 50-ліття Союзу Українок Америки християнський привіт від
Членів Хору Церкви Св. Духа в Брукліні

З нагоди 17 Конвенції Союзу Українок Америки
Божого благословення для успішної праці на майбутнє
щиро бажають:

Отець декан Т. Атаманюк
Отець В. Грабець парох

УПРАВА СОЮЗОВОГО ДОМУ-ЧІКАГО-ПІВДЕНЬ

з нагоди 50-річчя громадської праці 17-ої Конвенції, вітає Союз Українок Америки й Головну Управу та все членство. Бажає дальшого росту і успіхів у Вашій так жертовній праці.

В. Кізяк
секретар

Д. Овчарчик
голова

З нагоди 50-літнього Ювілею вітають Союз Українок Америки і бажають витривалости у праці

Д-р. ОЛЕКСАНДЕР ҐУДЗЯК

118 Highridge Dr. Syracuse, N. Y. 13215

Щиросердечні побажання з нагоди XVII Конвенції та відзначення 50-ліття СУА пересилає:

МИКОЛА й САЛЬВИНА ІВАНИЦЬКІ

Akron Ohio

Congratulations and Best Wishes

DR. and MRS. JOHN W. HRYSHKO

2626500 St. Josaphat Dr.
Warren, Mich. 48091

Вітаємо Союз Українок Америки з нагоди його 50 літнього Ювілею, та бажаємо успіхів на майбутнє.

Др. Мирон і Леся Куропась

1056 Old Mill Dr.

Palatine, Ill. 60067

Вітаємо Союз Українок Америки із 50-ти літнім Ювілеєм

Др. Петро Попович з дружиною Іреною.

7828 Fullerton Ave.

Elmwood Park Ill.

Щиро вітаю 17-ту Конвенцію Союзу Українок Америки, та бажаю якнайкращих успіхів у праці для нашого народу тут в Америці й в Україні

Союзянка Марія Родак

Членка 36 Від. в Чикаго

З нагоди 17-ої Конвенції Союзу Українок Америки найщиріші побажання засилають

Ігор, Оріся Руденські

Tel. 216 — 749-3033

5432 State Rd.
Parma, Ohio 44134

Союзіві Українок Америки — бажаю багато успіхів у дальшій праці для добра нас усіх.

Др. Богданна А. Свистун
1 Портлянд Аве.
Кліфтон, Н. Дж. 07011

Володимир і Зиновія Сидораки

вітають Союз Українок Америки з його 50-літнім Ювілеєм і бажають йому дальших успіхів у праці

45 St. Marks Pl.
New York, N. Y. 10003

З нагоди 50-річчя щирі побажання успішної праці в майбутності бажають:

Др. Ілля і Софія Ткачук-Роман

1321 Jefferson Downers Crave, Ill. 60515

Пересилаю щирий привіт і бажаю успіхів у Вашій праці

Д-р. Остап Тершаковець

631 Mye Ave.

Irvington, N. J. 07111

Наші щирі побажання дальшого розвитку Союзу Українок Америки для тих усіх, що для розвитку Т-ва працюють.

Лідія і Роман Осінчук

35 E. 7th Street New York, N. Y. 10003

З нагоди 50-літнього Ювілею Союзу Українок Америки щирий привіт шлють:
Др. Ахіль і Віра Хрептовські.

950 N. Columbia Ave. Chicago Ill.

Щирий привіт XVII-ій Конвенції Союзу Українок Америки

Др. Ігор і Марта Федорів

1250 Schadt Ave.

Whitehall, Pa. 18052

З нагоди 50-літнього Ювілею СУА щиро-сердечний привіт і побажання найкращих успіхів на будуче складає

Марія Чарнецька — почесна членка 1-го Відділу СУА

З нагоди 50-ліття нашої дорогої організації Союзу Українок Америки, та її Ювілейної Конвенції найкращі побажання і успіхів у майбутній праці пересилає

Родина Юськів

Чікаго, Ілл.

*Щиро вітаю XVII-ту Конвенцію Союзу Українок Америки та бажаю повного успіху в Вашій праці
Запрошую Делегаток XVII-ої Конвенції відвідати мою виставку емалії*

Шонк-Русич

NORM ENAMEL ART GALLERY

13 East 7th St. (Bet. 2-3 Ave.)

New York, N. Y. 10003

Щирий привіт 17-ій Конвенції Союзу Українок Америки шлють:

Др. Іван І Софія Дачишин.

Оал Парк Ілл.

Щирий і сердечний привіт 17 Конвенції Союзу Українок Америки та побажання гарних успіхів у дальшій праці засилає

АННА й дочка МАРІЯ ГОРІН

Чікаго Ілл.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч"

2395 Broadway Baltimore, N. Y. 21231

Урядкування: понеділок: 10-12 рано п'ятниця: 7-9 вечора
кожна Ваша позика в "Самопоміч" коштує дешево. Платить 5½% дивіденду піврічно. Додаткове життєве забезпечення до висоти \$2.000 Кожне ощадностевеkonto забезпечене федеральною Агенцією.

ВІТАЄМО!

**Українська Федеральна Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"**

ЩАДІТЬ

три бюра для ваших послуг

ПОЗИЧАЙТЕ

7346 Michigan Avenue	11838 Jos; Campau Avenue	28792 Ryan Road
Detroit, Michigan 48210	Detroit, Michigan 48212	Warren, Michigan 48092
Telephone: 841-2390	Telephone: 891-4100	Telephone: 573-7074

УБЕЗПЕЧИТЕСЯ!

"ГОВЕРЛЯ" — ВЗУТТЯ

Salamander Shoes
1060 Springfield Ave.
Irvington, N. J. 07111
Tel. 20½ 374-5768

З нагоди Золотого Ювілею у 50-ліття існування Союзу Українок Америки щирий привіт і побажання гарних успіхів у дальшій праці засилає

Гостинниця Родини Пирко

STEVE'S LOUNGE
American-Bohemian Restaurant

South End Channel Lane
Rt 173 — Antioch Ill.

Щирий привіт XVII-ій Конвенції Союзу Українок Америки шлють:

Юрій і Надя Цегельські

власники ювелірної крамниці в Бетлегем, Па.

Привіт від

Leo A. Gallan
GALLAN AGENCY
30-97 Steinway Street
Long Island City, N. Y. 11103
Phone: (212) — 728-8120, 728-8136

Real Estate, (Insurance), Financial Planning

Вітаю XVII Конвенцію СУА і бажаю найкращих успіхів у дальшій праці

J. PELENSKY
Jewelry and Gifts

Telephone: 375-2467

1260 Springfield Avenue
Irvington, N. J. 07111

With best wishes

THE KOTYK'S

Sophia (president of. Br. 72)

Steve

Patricia

Rego Park, N.Y.

У 50-річчя СУА щирий привіт для Конвенції, та гарних успіхів у праці бажає:

Висилкове Бюро

OHIO EXPORT CORP.

900 Literary Road

Cleveland, Ohio

Привіт 17-ій Конвенції Союзу Українок Америки від

АРКИ в Нью-Йорку

48 E. 7th Street New York, N. Y.

Щиро вітають XVII-ту Конвенцію Союзу Українок Америки

Василь і Юлія Кацапир

власники

Broadway Variety Store

550 Broadway

Bethlehem, Pa. 18015

З нагоди Золотого Ювілею Союзови Українок Америки щирий привіт і сердечні побажання успіхів у його праці складають:

Іван і Оля Гірні

JOHN EXPRESS MOBIL STATION

Tel. CY2-92225

631 Bruckner Blvd. Bronx, N. Y. 10455

Сердечно вітають 17-ту Конвенцію Союзу Українок Америки та бажають найкращих успіхів в майбутньому.

Мирон і Люба Сентий

власники української крамниці "БАЗАР"

2503 30 Авеню

Асторія, Н. Й.

ВІТАЮТЬ СОЮЗ УКРАЇНОК ІЗ 50-ТИ ЛІТТЯМ

Blue Ribbon Market
"European Style Sausages"

625 Otisco St.

Syracuse, N. Y. Phone Gr5-4588

З нагоди 50-річчя Союзу Українок Америки багато успіхів у дальшій громадській праці бажає:

"ЕКО"

Tel. DA9-6242

Furniture Electrical Appliances
4901 Old York Rd. Phila, Pa. 19141

Вітаємо Союз Українок Америки із 50-річчям

BLB MEAT MARKET

841 Elizabeth Ave, Elizabeth, N. J.

З нагоди 50-ліття СУА найкращі побажання успіхів в праці

Український Ресторан Теодора Лешко

III Ave. A

New York, N. Y. 10009

З нагоди 50-ліття Союзу Українок Америки — найкращі побажання складають — Анастасія і Михайло Пирські

First Avenue
Infants-Children Wear

122 First Avenue New York, N. Y. 10009

Щирий привіт для Шановних Делегаток Ювілейної Конвенції у 50-ліття Союзу Українок Америки й побажання якнайкращих успіхів у нарадах і праці для добра Українського Народу в ЗСА й на землях нашої Батьківщини засилає

Марія Кушнір

SONYA'S BEAUTE SALON

86 East 4th St.

New York, N. Y.

Вітаємо XVII Конвенцію СУА та бажаємо всього найкращого

Українське Висилкове Бюро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City

Tel.: (212) 475-7430

ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДІЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ.

Щирий привіт Конвенції

Від Марії і Павла Карпишин

PAUL'S MEAT MARKET

Fresh Cut Quality Meat Home made Sausage Imported Delicatessen

419 So. Wilbur Ave.

Syracuse, N. Y. 13204 475-0906

Вітаємо 17-ту Конвенцію

**ХАРЧЕВА КРАМНИЦЯ
Мирослава і Софії Мак**

839 N. Woodstock St.

Philadelphia Pa. 19130

*Привіт XVII Конвенції Союзу Українок Америки
шле*

Михайло Єйна, власник бюро посередництва в купні і продажі домів та реальностей:
JEJNA REALTY, REALTOR, 806 Hudson Ave. Rochester, New York 14621

Щирі побажання Союзіві Українок Америки засилають

**Петро і сини Роздільські
PETTER & DANIEL ROZDILSKY
FUNERAL DIRECTORS**

5040 S. Western Avenue

South Side Chicago, Ill.

compliments of
DR. WILLIAM BORAK
Chiropractor

Home phone 212-786-3426
By appointments only.
Thursdays 10:30 1-7 p.m.
152 W. 42nd St.,

New York, N.Y. 10036
(212)-247-7240

383-0066 (Greenpoint), Brooklyn, N.Y. 11222
Tuesday & Friday. 576 Leonard St., cor. Nassau Ave.

*Best wishes on your 50th anniversary
and XVII convetion*

MR. and MRS. LEONARD BUCHOLZ

6004 So. Talman

Chicago, Ill. 60629

Best Wishes

A & S PHARMACY, INC.

116 Second Ave. (at 7th St.)

New York City

Congratulation and Best Wishes

BRIDAL FASHIONS BY SOPHIA

Mr. & Mrs.
Joseph Kozlowski

1942 W. 47th St.

Chicago, Ill. 60609

*Best Wishes***DIANA'S SCHOOL OF DANCE**3758 W. 59th St.
Chicago, Ill. 60629Ballet, Tap, Acrobatics, Baton
Diana and Dennis Tarandy*Best Wishes!***M. J. Kolodly**
R. A. Kolodly**KOLODIY FUNERAL HOME**Phone:
621-44493136 West 14th Street
Cleveland, Ohio 44109**E. S. WITKOWSKI & CO., INC.**
Polish Travel BureauTravelers Checks — Pekaos —
InformationAirline and Steamship Tickets —
Translations

130 East 7th Street

— New York, N.Y. 10009

*Best Wishes and Continued Success***U.N.A. Br. 259**
Julie Guglik
Fin. Sec'y*Щирий Привіт XVII Конвенції США від***УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ "ДНІСТЕР"**
І В-ва "ХВИЛІ ДНІСТРА"
Василь Ільчишин — власник

Телефон: (216) 771-2941

2399 Вест 11-та вулиця
Клівленд, Огайо 44113*XVII-ту Конвенцію Союзу Українок Америки***вітають***М. Коженьовський Р. Пазуняк***K&P. MARKETS**

4753 N. 13th Street

Phila. Pa. 1941

Привіт XVII-ій Конвенції Союзу Українок Америки
*пересилає:***KOSMOS WHOLESALE CO.**

4944 N. Broad Street

Philadelphia, Pa. 19141

Сердечно вітаємо XVII-ту Конвенцію Союзу Українок Америки
*і бажаємо багато успіхів.***Зенон і Ольга Савчуки****власники:** українського ресторану
LOG CABIN
Kerhonkson, N.Y.

*Щирий привіт з нагоди 50-річчя Союзу Українок Америки
засилає:*

MENCIN REALTY
3114 N. Laramie Avenue
Chicago, Illinois 60641

свій до свого по своє

*З нагоди Золотого Ювілею і 17-ої Конвенції Союзу Українок Америки
бажає всего найкращого та дальших успіхів:*

Українське Похоронне Заведення
Музика і син.
2157 Chicago Ave.
Chicago ILL. 60622

*із Ювілейною Конвенцією Союзу Українок Америки
широ вітає Делегаток*
"ОРИОН"

Імпортово-Торговельна-Спілка-Гуртівня-Крамниця та висилка пачок до усіх країн світу
Orion Import-Export & Trade Co.
4925 Old York Rd.
Philadelphia, Pa. 19141 Tel. GL 5-9586.

*З нагоди 17 Конвенції щирий привіт та сьрдечні побажання дальших успіхів українському
жіноцтву зорганізованому в Союзі Українок Америки шле*

УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ГОРОЖАНСЬКИЙ КЛЮБ

■ Коговз, Н. Й.

Compliments of

ROMANATION JEWELERS
Gem Cutters
Gemologist

83 Third Street Troy, New York 28

STRANSK'S FLOWERS & GIFTS
5125-27 S. Damen Ave.
Chicago, Ill. 60609
Walbrook 5-7474

Congratulations

Sirko Party Shop
8399 13 Mile Rd.
Warren, Cich. 48093

Fifty years of Friendly Service

Chicago Savings and Loan Association
Mrs. Philomena Pakel, President

6245 South Western Avenue

Chicago, Illinois 60636

GR 6-7575

295

wire service
major credit cards accepted
free delivery
open Sundays

CHARLES FLORALS

flowers for all occasions gifts — greeting cards — fruit baskets
2 fine shops to serve you

274-8463
726-2748

32-07 Broadway 25-32 Broadway
Astoria, N. Y. 11106

Best Wishes

ASTORIA MEAT PRODUCTS, INC.

Prime Meats, Poultry & Provisions
Homemade Bolognas And Sausages

35-09 Broadway
Bet. 35th & 36th Sts.

Long Island City, N. Y. 11196

BROADWAY TAVERN

30-09 Broadway
Astoria, N. Y. 11106

Prop. Joseph Bakos
RA8-9357

Complements & Best Wishes

WYTHE DINER

225-229 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y. 11211

Owned & operated by
Mr. & Mrs. **Jos. Wrubel**

KITCHEN MAID
Sausage Shoppe

SUMMIT Mall Akron, Ohio

All fashioned meats — SPECIAL Baked Corn Beef — Imported Cheeses — Exotic Gourment foods from
46 countries — Pickled Fish — Smoked fish and much more.
When Entertaining Cater Your Own

436-9335

JOHNS EXPRESS MOBIL STATION

**Члєнки 21 Відділу Союзу Українок
вітають з XVII. Конвенцією Екзєкутиву, Головну Управу і
Дєлєгаток**

*Стефанія Гутович
Магдалина Жєжєлєвська
Мгр. Ярослава Зарицька
Зєновія Колодїй
Марія Конопасєвич
Ірина Кордуба
Марія Михайлів
Ольга Подусовська
Марія Рєйнарович
Емїлія Ройовська
Марія Стефанішин*

**СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ІЗ 50-літтям
СЕРДЕЧНО ВІТАЮТЬ ПРИХИЛЬНИКИ:**

*Михайло Перун
Чікаґо, Ілл.*

*Стефан і дочка Желіско
Чікаґо, Ілл.*

A. T. Boldyga
1758 W. 51 st Street Chicago Ill.

Dziedic Bakery
5201 So. Wood. Chicago Ill.

Kohut Meat Market
13810 Jos. Campau — Detroit, Mich.

Ted Kotula
1605 E. Carson St — Pittsburgn PAN.

Best Wishes from THREE STAR BEUTY SALON
Prop. OLGA NYKORIAK, Detroit, Michigan

I&J. Stecyna — Const. Co.
4836 So. Keating, Chicago, Ill.

Otto V. Strawsy — Funeral Home
512 S. Western Av. Chicago, Ill.

Syrena Restaurant
1825 W. 47th St. Chicago ILL.

Іван Бартахівський — ЧІКАґО ІЛЛ.

Анна Гавриш

В. В. Ерік Гавриш

Волтер Грицай

Іван Гіжовський

С. Заброцький

Антоні Кучер

Родина Костік

Микола Левус

Родина Маланчук

Анна Мельник

Д-р Тамара Наболотна

Євген Пірхач

Родина Пронобі

Родина Станко

Ева Таранді

Іван і Марія Фоця

К. Чорняк

Д. Щербатіў

Key Card Shop

Keslik Florist

Reichmond Jewlers
 Leshyn Florist
 Martin Florist
 Janik's Grocery
 Original Bakery
 Dr. Steve Radochowsky
 L&M. Card Shop
 Mr.&Mrs. Menesas
 Mr.&Mrs. C. Multon

о. Крилошанин Володимир Возняк — Мунстер., Інд.
Д-р Мирослав Лібер — Гари, Інд.
 Steve & Marilyn Antonow — Warren, Mich.
 Dr. & Mrs. Allan G. Kraw — Rochester Mich.

Іван і Адам Вовк — Парма, Огайо
Стефа і Роман Цегельські — Парма, Огайо
Д-р Ростислав Васишин — Толідо, Огайо
Д-р Микола Гнатчук — Толідо, Огайо
Д-р Богдан Масик — Толідо, Огайо
Д-р Богдан Крук — Толідо, Огайо
о. Шамб. Михайло Польовий — Піттсбург, П-а
Ярослав Бобинський — Філядельфія, П-а
О. С. Лукасевич — Філядельфія, П-а
О. Соловій — Фото Студія "Мева" Філядельфія, П-ф.
Богдан Ухач — W&V Export Corp. Філядельфія, П-а
 Walter Fartuch — Walter Food Market, Allentown, Pa.
 John Yawney — Photographer, Marvine St. Bethlehem Pa. 18017
 Att'y WM. с Rybak — Bethlehem Pa.
 Bill & Ann Ferenc — Roxy's Cafe — Pittsburgh — Pa.
 Elmwood Delinc. — Maplewood, N.J.
 Howarr & Jean Kaufman — Irvington, N.J.
Марія й Володимир Барагура, Нью-Йорк, Н.Й.
Василь Литвин — Нью-Йорк, Н.Й.
Петро Прийма — Нью-Йорк, Н.Й.
Іван Різник — Асторія, Н.Й.
 Thaddeus S. Bushko — New York, N.Y.
 George and Loretta Olynyk — Astoria, N.Y.
 Mercury Gift Shop, Inc. 101 First Ave, New York, N.Y.
 Stephanie & Anthony Rygiel — New York, N.Y.
 Tompkins Park Sweet Shoppe, Inc. — New York, N.Y.

Printed in USA by Computoprint Corporation
335 Clifton Avenue, Clifton, N. J. 07011
Під керівництвом *Марійки Дулляк* складали:
Ольга Буртик і Анна Гаргай, технічне
оформлення: *Ольга Рось*.

